

JOSIP PEČARIĆ:
DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA

Josip Pečarić

**DALIĆ I MODRIĆ U
MOJIM KNJIGAMA**

Zagreb, 2023.

Urednica:
Anđela Hodžić

KAZALO

UVODNI TEKSTOVI	11
IVAN TOLJ: "ZLATKO DALIĆ, IZBORNIK SVIH IZBORNIKA"	11
PREDSJEDNIKU HNS-A G. MARIJANU KUSTIĆU.....	20
VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI	22
PRILOG, SUSRET PRIJATELJA I STIPENDISTA BISKUPIJSKE ZAKLADE „FRA BONIFACIJE IVAN PAVLETIĆ“	28
VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!'	33
PRILOG: PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIČA 'STOJI TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?	39
VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!' - 2. DIO	45
THOMPSON I VATRENI DANAS (VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!' - 3. DIO)	51
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	60
PISMO IZ PAKISTANA	60

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	69
PREDGOVOR	69
BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET	78
THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!	81
VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA! 84	
ŽELJA DALIĆA I MODRIĆA	87
BOLJI SU IZGUBILI!	92
THOMPSON S VATRENIMA	94
DALIĆ O THOMPSONU: PJEVAO JE PJEVAČ KOJI JE NAŠA HIMNA	98
B(E)LJAK	102
DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE! .	110
DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON	114
USTAŠE I SRPSKE SLUGE ILI O PONOSU U HRVATA	121
DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON, 2.	124
O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA	130
O NAJOGAVNIJIM HUMANOIDIMA	133
AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU- PROVODITE LI MEMORANDUM SANU 2?’	139
SVE ŠTO VRIJEDI IDENTIFICIRA SE I S THOMPSONOM I S PRALJKOM	142
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	148
U SPLITU PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA O THOMPSONU. FRIDAY, 31 AUGUST 2018	155
JOŠ O PREDSTAVLJANJU U SPLITU	157
ŠEGEDIN: ‘NEVJEROJATNO JE KOLIKO IMA HRVATA KOJI TAKO STRASNO MRZE SVOJ NAROD’	159
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	165

**ŽELJKO OLUJIĆ: SKANDALOZNO JE DA JE DINKO
CVITAN DOŠAO NA BAL VAMPIRA!165**

**JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?
ZAGREB, 2019.170**

**RAZGOVOR S AKADEMIKOM J. PEČARIĆEM:
LIJEPO BITI U DRUŠTVU „NEPOČUDNIH“**

AKADEMIKA170

**PREDSTAVLJANJE KNJIGA O KORDIĆU I BISKUPU
KOŠIĆU U TISNOM178**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MATEMATIKA,
PJESME I NOGOMET“ U KNINU: JE LI BISKUP
ŽIVKOVIĆ U VUKOVARU PREDSTAVLJAO MOJU
KNJIGU?183**

**VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.190**

LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE190

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.195

**LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA
2018.195**

**JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI –
SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA200**

DR. JURE BURIĆ, ZAGREB, 2020.208

**OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO
NJEMU208**

**MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM,
2021.214**

ZAVRŠNI TEKST214

**DOPIŠIVANJE S LILI BENČIK,
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.223**

ŠKABRNJA 2021.223

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	231
AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA'	231
"POKVARENI ČETNICI", DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	238
LITO U TISNOM 2022. (1)	238
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	244
DIO HRVATSKIH GENERALA PODRŽAO LOVRENA: 'NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA 'ZA DOM SPREMNI'	244
JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 3.	249
'ĐOKOVIĆEV POZDRAV'	253
PRILOZI: DRAŽA MIHAILOVIĆ I 'JUNACI': NOVAK ĐOKOVIĆ POZIRAO S 'ČETNIČKOM RAKIJOM'	258
MEDIJSKO ČUĐENJE: ŠTO PREOSTAJE ĐOKOVIĆU, OSIM MOŽDA JEDNU BOCU RAKIJE POKLONITI PLENKOVIĆU	260
SRPSKI TENISAČ NOVAK ĐOKOVIĆ ISPRED ČETNIČKE ZASTAVE	263
I ZLATKO GALIĆ NA PROSLAVI DANA HRVATSKOG NARODA U CRNOJ GORI	266
PRILOZI: VELIČANSTVENO OBILJEŽEN DAN HRVATSKOG NARODA U CRNOJ GORI	271
BASTIJANČIĆ: ODNOSI CRNE GORE I HRVATSKE SADRŽAJNI I PARTNERSKI	285
GOVOR MINISTRA RH GORDANA GRLIĆ- RADMANA	288
GOVOR VELEPOSLANIKA RH VESELKA GRUBIŠIĆA	291

IZBORNİK SVIH IZBORNİKA O TRENERU SVIH TRENERA	295
IZBORNİK SVIH IZBORNİKA O TRENERU SVIH TRENERA, 2.	300
ZAVRŠNI TEKST	307
THOMPSON I DALIĆ ZA PONOSNU HRVATSKU	307
PRILOZI: HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO- NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU KOLONE	310
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	316
ZLATKO DALIĆ ODBIO GLASOVATI: RAZOČARAN SAM ODNOSOM FIFE PREMA HRVATSKOJ, GDJE SU NAŠI NOGOMETAŠI?	321
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	324

UVODNI TEKSTOVI

IVAN TOLJ: “ZLATKO DALIĆ, IZBORNIK SVIH IZBORNIKA”

3. veljače 2023.

Foto: Sisačka biskupija

U prepunoj dvorani Palače Varaždinske županije u Varaždinu, u četvrtak, 2. veljače, pod pokroviteljstvom Ministarstva hrvatskih branitelja RH, svečano je uručeno priznanje „Osoba godina 2022.“ izborniku hrvatske nogometne reprezentacije Zlatku Daliću.

Priznanje je u ime Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.) uručio Mladen Pavković, predsjednik UHBDR91., koji je uz ostalo istaknuo kako je priznanje hrvatskih branitelja, kao mali znak pažnje za sve ono što je hrvatski izbornik, sa svojim igračima, učinio tijekom Svjetskog nogometnog prvenstva u Katru, gdje su naši nogometaši zauzeli treće mjesto, na taj način uz ostalo proslavili Hrvatsku i diljem svijeta.

U povodu ove svečanosti govorili su i Dinko Tandara, izaslanik Vlade RH i predsjednik Andreja Plenkovića te ministar hrvatskih branitelja Tome Medveda, potom general Ivan Tolj, koji je za Dalića istaknuo da je „izbornik svih izbornika“, Anđelko Stričak, varaždinski župan, Dražen Vitez, predsjednik Udruge specijalne jedinice policije varaždinskih „Roda“ i predsjednik NK Varaždin, te Robert Puja, predsjednik Udruge veterana 7. gardijske brigade Puma. Govornicima se pridružio i mons. Vlado Košić, biskup sisački, koji je također čestitao izborniku na velikom uspjehu, dok je u glazbenom dijelu programa nastupio i Mirko Švenda Žiga.

Na svečanosti na kojoj su bili nazočni i predstavnici braniteljskih Udruga iz raznih krajeva Hrvatske, moglo se čuti kako su izborniku stigli i brojni brzogovorni i riječi podrške, od Kanade, Australije, Francuske, pa sve do Dalićeva rodnog mjesta – Livna.

Poznati hrvatski domoljub i poduzetnik Anton Kikaš poručio je pak da će ova svečanost biti prikazana i na jednoj od kanadskih televizija. Ovdje prenosimo cijeli govor generala i književnika Ivana Tolja:

“Razmišljajući kako da započnem ovo obraćanje i što da kažem u ovoj iznimnoj i značajnoj prilici, prisjetio sam se, a koga drugoga kada je nogomet u pitanju, nego Miroslava Čire Blaževića. Pretpostavio sam da bi takav početak mogao biti drag i našem laureatu Zlatku Daliću, tim više što ima uzročno posljedični slijed u večerašnjem događanju.

Čiro, u svojim obraćanjima javnosti često rabi sintagmu: ”Imam privilegiju”. Pa, eto imam i ja privilegiju što imam priliku ovdje pred vama prisjetiti se sad već davne 1998.godine, kada je, Čiro, od milja zvan trenerom svih trenera, dan prije odlaska na svjetsko prvenstvo

u Francusku, odlučio posjetiti Hrvatsko vojno učilište i podijeliti s vojskom nezaboravne trenutke. On je tada od nas zatražio, simpatično kako on to samo umije, zapovijed koja se izdaje prije bitke. Tom sam prilikom, u svome obraćanju u ime Hrvatske vojske njemu i našim nogometašima zaželio uspjeh i sreću, športski Bljesak i Oluju. Poželio sam im da dostojno brane naš povijesni, tisućljetni grb od crveno bijelih ili bijelo crvenih polja (svejedno je li bijelo ili crveno početno polje, ispravno je i naše je jedno i drugo!) pod kojim su i za kojeg su živjeli, borili se, žrtvovali i umirali naraštaji Hrvata, sanjajući ostvarenje samostalne Države i slobode. Samo u dvadesetome stoljeću poginulo je preko pola milijuna Hrvata. Bila je to pretežito pokošena hrvatska mladost, što u prvome, što u drugom svjetskom ratu i krvavome poraću. Grb za koji su i pod kojim su pale devedesetih godina i u Hrvatskome domovinskom i obrambenom ratu tisuće branitelja.

Mnogi su dakle da bi Hrvatska živjela, žrtvovali najdragocjenije što su imali, svoje živote, dijelove tijela i zdravlje. Iz pepela porušene i spaljene Domovine, iz krvi, znoja i suza hrvatskih ljudi, potkraj toga minula i tragična stoljeća, izrasle su mladice našega narodnog života. Na iznenađenje cijele svjetske javnosti i na radost hrvatskoga naroda naši nogometni vitezovi vratili su se te 1998. god., u Hrvatsku ovjenčani trećim mjestom, brončanom medaljom. Predsjednik Franjo Tuđman, utemeljitelj Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik pobjedničke Hrvatske vojske, tom je prilikom, između ostaloga, rekao: "...Bili ste jedinstveni sa svojim nacionalnim bićem, s domovinskom i iseljenom Hrvatskom, s vama je bilo svih osam milijuna Hrvata sve vrijeme dok ste vodili športske bitke...".

Tako je onda govorio otac moderne Hrvatske, Franjo Tuđman, koji je smatrao da "nogometne pobjede oblikuju nacionalni identitet, koliko i ratovi". Nesumnjivo da je živ i danas i večeras bi to ponovo izgovorio i radovao se ovome priznanju koje iz hrvatskih braniteljskih ruku prima izbornik hrvatske nogometne vrste, Zlatko Dalić.

Hrvatsku nogometnu reprezentaciju, što je relativno manje poznato, FIFA (Svjetska nogometna federacija) priznala je 17. srpnja 1941. U otežanim, ratnim i ograničenim mogućnostima u kojima se tada Hrvatska nalazila, odigrano je dvadesetak utakmica. Potom je

uslijedilo razdoblje komunističke Jugoslavije i gubitak hrvatskoga nogometnog suvereniteta, koji je, zahvaljujući pobjedi u Hrvatskome domovinskom ratu i uspostavi međunarodno priznate Republike Hrvatske, obnovljen 3. srpnja 1992. Hrvatskoj nogometnoj vrsti FIFA je ponovno potvrdila članstvo. Te 1992. god., Hrvatska je u svijetu bila 125., a pobjedničke 1998. popela se na treće mjesto. Bio je to najveći napredak neke reprezentacije u povijesti FIFINE ljestvice. Uslijedili su nevjerojatni nogometni uspjesi.

Pod vodstvom i ravanjem Zlatka Dalića, Hrvatska je na svjetskome prvenstvu u Rusiji 2018. osvojila drugo mjesto i na oltar hrvatske, športske, nogometne slave donijela srebro. U Katru 2022. naša nogometna vrsta na čelu s Dalićem donijela je Hrvatskoj broncu i treće mjesto u najvažnijoj, kako se to kaže, sporednoj stvari na svijetu. Po planetarnoj popularnosti nogomet je sve, samo ne sporedan. Štoviše, u promidžbenom smislu ima diljem svijeta velik doseg i značenje i otvara mogućnosti međunarodne afirmacije na mnogim područjima političkoga, društvenog, pa i gospodarskog života. Po rezultatima smo u samome vrhu svjetskoga športa, daleko ispred puno brojnijih naroda i država. Doduše, važi pravilo da kvantiteta rađa kvalitetu i to je najčešće tako. Međutim, Hrvati su iznimka i već godinama na međunarodnoj sceni potvrda pravila; jedini smo u društvu nogometnih velesila. I ne samo u nogometu, već i u ostalim sportovima, poput rukometa, vaterpola...

Nesumnjivo, da je tomu tako velike zasluge pripadaju Zlatku Daliću, čovjeku koji je iz njegova rodnoga Livna, nevelika mjesta i u našim hrvatskim razmjerima, a kamoli svjetskim, skromno, tiho i nenametljivo krenuo u osvajanje gotovo nemogućeg, trenerskoga svjetskog vrha, na kojem je velikim talentom, čeličnim karakterom i umijećem pozicionirao ne samo sebe, već ono što je njemu najvažnije, a to je Hrvatska i svjetski uspjeh naše nogometne reprezentacije. Nakon plejade značajnih hrvatskih nogometnih izbornika u razdoblju naše državne samostalnosti do danas, predvođeci naše nogometaše donio je Domovini srebro i broncu zlatnoga sjaja.

Na hrvatskome nogometnom zemljovidu posebnim su slovima upisana dva mjesta i u njima dvije osobe. Travnik i Miroslav Ćiro Blažević, trener svih trenera, Livno i Zlatko Dalić, izbornik svih

izbornika. Jasno, ne smijemo zaboraviti ni Varaždin kao odabir Zlatkova srca i mjesta življenja. Da, Čiro je 1998. započeo hrvatsku nogometnu epopeju. Zlatko Dalić ju je kolosalno nastavio. Spominjanjem, ne bez razloga, zemljovida nikako ne smijemo ispustiti iz vida integralnost, slogu i jedinstvo hrvatskoga naroda, bez kojih ne bi bilo ni hrvatske države, ni nogometne reprezentacije, ni izbornika, ni dodjele ovoga braniteljskoga priznanja za osobu godine 2022. I još puno toga ne bi bilo, ne bi bilo Hrvatske, a kome bi šumilo more naše sinje da Hrvatske nije, da Hrvatske nije, kaže pjesma... I to je tako.

Zlatko Dalić je osvojeno treće mjesto na svjetskome prvenstvu posvetio braniteljima, svjestan upravo svega ovoga što sam spomenuo. Hvala mu u ime svih branitelja. Mogao je umjesto što njih spominje i njima zahvaljuje, lebdjeti u pobjedničkim visinama. Ali, on je umjesto takva lebdjenja u slavi i uživanja u vlastitome uspjehu i uspjehu naše reprezentacije, stvari stavio na svoje mjesto i pozvao narod na pobjednički put, na jedinstvo i povratak neprolaznim vrijednostima na kojima treba počivati naš nacionalni identitet, naša snaga i spremnost da se u ovim teškim i kriznim vremenima izborimo za kvalitetniji život i sigurnu budućnost hrvatskoga naroda i naše Države.

Lik, život i djelo našega izbornika Zlatka Dalića resi Bogoljublje, domoljublje i čovjekoljublje. To troje je utkao u pobjedu u Katru i nenametljivo i skromno pozvao da kao narod slijedimo ove stožerne vrijednosti. Čestitamo mu na ovome priznanju, priznanju "Osoba godine 2022.", po izboru predstavnika brojnih Udruga proizašlih iz Domovinskoga rata, na čelu s Udrugom hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91., koju neumorno vodi Mladen Pavković. Mi smo bili branitelji Hrvatske u ratu, on je pak s našim reprezentativcima branitelj, promicatelj i stjegonoša u miru. I neka Vas izborniče Daliću uz Božji blagoslov i zagovor Gospe Bistričke i Međugorske, kojoj često hodočastite, prate u životu i vašem djelovanju i stihovi znamenita hrvatskoga pjesnika Drage Ivaniševića:

"...Hrvatska je riječ koju naučih od majke
i ono u riječi mnogo dublje od riječi,
ono dublje s Hrvatskom me veže,

s Hrvatskom Hrvata,
s patnjama njenim,
sa smijehom i nadom,
s ljudima me veže,
te ja kao Hrvat brat sam svijju ljudi
i kud god idem sa mnom je Hrvatska”

<https://www.braniteljski-portal.com/ivan-tolj-na-dodjeli-priznanja-osoba-godine-pod-pokroviteljstvom-ministarstva-branitelja-zlatko-dalic-izbornik-svih-izbornika/>

<https://biskupija-sisak.hr/biskup-vlado-sudjelovao-u-varazdinu-na-dodjeli-priznanja-zlatku-dalicu/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33844-govor-general-a-ivana-tolja>

<https://hrvatskonebo.org/2023/02/03/govor-general-a-ivana-tolja-na-svecanoj-dodjeli-priznanja-zlatko-dalic-izbornik-svih-izbornika-osoba-godine-2022/>

<https://www.tjedno.hr/bogoljublje-domoljublje-i-covjekoljublje-govor-general-a-ivana-tolja/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/govor-general-a-ivana-tolja-na-svecanoj-dodjeli-priznanja-uhbdr91-osoba-godine-2022-zlatku-dalicu-izborniku-svih-izbornika-u-dvorani-palace-varazdinske-zupanije-2-2-2/>

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/govor-general-a-ivana-tolja-na-svecanoj-dodjeli-priznanja-uhbdr91-osoba-godine-2022-zlatku-dalicu>

<https://bezcenzure.hr/sport/hrvatski-branitelji-su-zlatku-dalicu-urucili-iznimno-priznanje/>

<https://e-hercegovina.com/index.php/2023/02/03/branitelji-izabrali-dalic-je-osoba-2022-godine/>

<https://fenix-magazin.de/iznimno-priznanje-hrvatski-branitelji-zlatku-dalicu-urucili-priznanje-osoba-godina-2022/>

<https://www.youtube.com/watch?v=KFOQLJ4xlr0>

<https://www.youtube.com/watch?v=uVkIIMT3gWQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=7rH3Mmfn03Q>

PREDSJEDNIKU HNS-A G. MARIJANU KUSTIĆU

Poštovani g. Kustiću, Predsjedniče HNS-a,

Prije svega čestitam našim Vatrenima i HNS-u na velikom uspjehu na Svjetskom prvenstvu.

Šaljem svima vama čestitku koju sam poslao mnogima u Hrvatskoj i van nje:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33287-nova-knjiga-akademika-pecarica-3>

Zapravo je uz čestitku i moj dar e-knjiga UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA. Radi se o mojoj knjizi u kojoj je jedan dio u tijesnoj vezi s Svjetskim prvenstvom. Pogledajte u njoj tekstove:

VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI	324
PRILOG: SUSRET PRIJATELJA I STIPENDISTA BISKUPIJSKE ZAKLADE „FRA BONIFACIJE IVAN PAVLETIĆ“	331
VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!'	336
PRILOG: PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?	343
VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!' - 2. DIO	350
THOMPSON I VATRENI DANAS	356

U prvom od tih tekstova govorim o daru stipendistima Sisačke biskupije. Radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Matematika, pjesme i nogomet*. Zagreb, 2018. pp. 347.

Niz tekstova u toj knjizi je povezan s događajima oko i o dočeku srebrnih Vatrenih prije četiri godine.

Poseban pozdrav Dejanu Lovrenu na koga su posebno kivni pa ga čak napada i čuvena hrvatska 'znanstvenica' Vlatka Pokos.

Velikosrbima se pridružili neki talijanski mediji: Smeta im što hrvatska reprezentacija voli Thompsona!

<https://narod.hr/sport/velikosrbima-se-pridruzili-neki-talijanski-mediji-smeta-im-sto-hrvatska-reprezentacija-voli-thompsona>

Spominje se Marko Perković Thompson i Josip Šimunić što me je posebno obradovalo jer pokazuju koliko sam bio u pravu kada sam napisao knjige:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.

J. Pečarić, *'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija*, Zagreb, 2022. str. 404.

Ali sve su im rekli naši generali koji su podržali Lovrena: 'Komšije' se i 30 godina nakon što su tražili salate da bi klali Hrvate i dalje pozivaju na mitomanije i laži!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33292-generalni-podrzali-lovrena-komsije-se-i-30-godina-nakon-sto-su-trazili-salate-da-bi-klali-hrvate-i-dalje-pozivaju-na-mitomanije-i-lazi>

Iz mojih tekstova u knjizi-daru koja je dana na Internetu, moram Vam spomenuti da sam prije četiri godine poslao e-mail HNS-u u kome izrazio svoju želju da Vatrenima darivam knjigu *Matematika, pjesme i nogomet*. Na žalost nisam dobio nikakav odgovor. Zato bih želio da tu knjigu darivam i tadašnjim i današnjim Vatrenima. Doista je neobično da sam je darivao stipendistima, a nisam Vatrenima.

Zamolio bih Vas da knjige dam vama u HNS-u pa da ih vi podijelite svima njima,

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Vjerojatno je naziv knjige koju sam spomenuo u pismu

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA zbunio nekoga u HNS-u pa nisam dobio nikakav odgovor. A

Zato kao sastavni dio ovog Uvoda dajem i spomenute tekstove iz te knjige.

Sama knjiga je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje Zlatko Dalić i Luka Modrić.

Na kraju su dani još neki takvi tekstovi.

Akademik Josip Pečarić

VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

Godišnjica smrti Utemeljitelja Republike Hrvatske ove godine je bila u subotu. Tako je na taj dan poslije dvije godine pauze održano svečano uručenje novih stipendija studentima Sisačke biskupije

(vidjeti Prilog gdje sam dao samo nekoliko fotografija iako ih na portalu Biskupije ima mnogo više:

<https://biskupija-sisak.hr/susret-prijatelja-i-stipendista-biskupijske-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletic/>)

Poslije dva dana u Splitu gdje smo u prostorijama HAZU predstavili knjigu „Akademik Kuzma Kovačić“ i preživljavanja utakmice s Brazilom stigao sam i do Siska gdje sam novim stipendistima poklonio po dvije moje knjige, kako sam to radio i prethodnih godina. U Zagrebu odgledah još dvije utakmice, ali uspijem napisati i par riječi o HRVATSKOM predsjedniku.

Na kraju dana stiže i e-mail od profesora Lars-Erika Perssona, bivšeg predsjednika Švedskog matematičkog društva i dobitnika najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba:

Čestitam, i kao što vidite kao i obično ja sam uz vas 😊

Subject:elemat

Date: Sat, 10 Dec 2022 22:59:36 +0100

From: Lars-Erik Persson

To: Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Neven Elezovic, Journal MIA

Congratulations, and as you see as usual I am with you 😊

Odgovorio mu je dr. sc. Neven Elezović:
Dragi Lars-Erik, broj 9 je naša najslabija točka. Kao pravi prijatelj, možda možeš pomoći protiv gaučosa.

Subject: *Re: elemat*

Date: *Sun, 11 Dec 2022 00:47:48 +0100*

From: *Neven Elezovic*

To: *Lars-Erik Persson*

CC: *Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Journal MIA*

Dear Lars-Erik, the number 9 is our weakest spot. As a true friend, maybe you can help against gauchos!?!

Best regards from Zagreb.

Vjerovali ili ne ta čestitka ima veze sa spomenutom dodjelom stipendija u Sisku.

Kako?

Knjige koje sam darovao studentima u Sisku su:

J. Pečarić, *Matematika, pjesme i nogomet*. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. str. 214.

Naslov prve nije atraktivan. Tko bi još čitao knjigu s onim "Matematika", mada bi nastavak trebao ukazivati da je tu Thompson i Vatreni.

A matematika je itekako bila povezana s njima jer je u vrijeme prethodnog svjetskog prvenstva u Zagrebu održavana matematička konferencija u povodu 70. obljetnice mog života. O mom životu tada je i govorio Lars Erik i cijeli njegov govor je dan u knjizi. Tada je i rekao:

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

MIA2008, Trogir

Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić i R. Oinarov

Ova slika s konferencije u povodu 60. obljetnice mog života otkriva nam tajnu slike hrvatskog dresa koju nam je poslao Lars-Erik. Studenti iz Siska će već u narednom tekstu u knjizi moći pročitati: *O neobičnoj(?) vezi nogometa i matematike moglo se čuti i na Otvaranju konferencije MIA 2018:*

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/09/lars-erik-persson-dedicated-to-the-70th-anniversary-of-my-dear-friend-and-colleague-josip-pecarid/>

Profesor Lars-Erik Persson je i pokazao hrvatski dres sa svojim imenom koji je dobio prije deset godina na konferenciji MIA 2008, na kojoj je bio i predsjednik Znanstvenog odbora.

Postojala je šansa da u polufinalu igraju Švedska i Hrvatska. Lars-Erik je gledao utakmicu s Englezima (prva utakmica u subotu) i poslije utakmice sjedilo je poveće društvo sudionika Konferencije. Želio je platiti piće svima nama uz obrazloženje da je to zato što je Švedska izgubila.

U društvu je bio i jedan od plenarnih predavača Vladimir Dmitrijevič Stepanov iz Moskve (i on je na slici iz 2008.-e u hrvatskom dresu). Javio se i on:

„Kako Rusija i Hrvatska igraju večeras, a ja ujutru odlazim pa vas neću vidjeti, bilo bi najbolje da vam ja platim piće unaprijed.“

Ali i druga knjiga koju sam darovao studentima u Sisku ima veze s nogometom.

Već sam naslov pokazuje zašto sam u jučerašnjem tekstu napisao: *Naravno na nekim portalima nisu zaboravili velikog i do sada jedinog predsjednika za kojega možemo reći da je bio HRVATSKI PREDSJEDNIK. Meni je neobično kada se kaže da je bio PRVI HRVATSKI PREDSJEDNIK jer mi se odmah nameće pitanje: A tko je onda bio DRUGI? Naime imali smo više Predsjednika RH i jednu Predsjednicu RH, ali to ne znači da su oni bili HRVATSKI predsjednici odnosno HRVATSKA predsjednica. To je tako očito danas kada svjetski moćnici kliču SLAVA UKRAJINI, a istovjetni pozdrav kojim smo pobijedili u Domovinskom ratu ZA DOM SPREMNI naši političari, kao sluge tim svjetskim moćnicima, ne smiju ni spomenuti.*

Doista stvari su tako jednostavne: Kada nešto odgovara svjetskim moćnicima onda to odgovara i hrvatskim političarima, a kada nešto hrvatsko, istovjetno tomu, ne odgovara svjetskim moćnicima onda ne odgovara ni hrvatskim političarima. Svojevremeno sam to definirao tvrdnjom: KAD GAZDA MIJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU! A druga knjiga govori kako je to izgledalo s Predsjednicom RH.

Zapravo smo je se sjetili i u Sisku i njenog da je naša Peticija ZDS bila na razini provokacije. A prvi potpisnici Peticije ZDS, kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona, uz nas dva akademika bili su biskupi Košić i Pozaić. Peti potpisnik je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanovog vremena dr. sc. Mirko Valentić, a bilo je preko 4,000 potpisnika.

Ali veza s Vatrenima nije bila samo Thompson i doček u Zagrebu svjetskih viceprvaka. Prije Thompsona zbog ZDS stradao je veliki hrvatski nogometaš Josip Šimunić. Mogu misliti koliko će se studenti iz Siska iznenaditi kada iz knjige doznaju da su Šimunića pokušali obraniti u stranim novinama upozoravajući na Đokovićevo podizanje raširena tri prsta. Upozoravali smo i hrvatsku vlast da je taj srpski pozdrav s raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana

Miloševića, ali Miloševićevu tj. srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku su odobrili svjetski moćnici pa vlastima u RH to nije smetalo već su se dali u napad na Šimunića. Ipak su branitelji sa ZDS pobijedili u Domovinskom ratu. A nisu smjeli. I to znaju hrvatski političari. A znaju i danas. Pa i golman iz „srpske Dalmacije“ – vratar reprezentacije Kanade provocirao je naše navijače s istim fašističkim pozdravom, ali nitko s hrvatske strane nije ni riječ o tome!

Dakle, napad na Šimunića je bio prije napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, ali Šimunić je bio sedmi potpisnik te Peticije. Kada ga je Ante Čačić, kap selektor naše reprezentacije, uze za trenera bio je napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa. Čačić im je odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti

Pitanje je je li Čačić samo inteligentniji od naših političara, ili mu kao vrsnom stručnjaku nije potrebno biti sluga. Baš me zanima što će zaključiti studenti iz Siska.

Josip Pečarić

PRILOG

SUSRET PRIJATELJA I STIPENDISTA BISKUPIJSKE ZAKLADE „FRA BONIFACIJE IVAN PAVLETIĆ“

10. pro 2022.

Biskupijska zaklada “Fra Bonifacije Ivan Pavletić” i ove godine dodijelila je, na tradicionalnom susretu stipendista i prijatelja, 90 ugovora o stipendiranju darovitim i potrebitim studentima s područja Sisačke biskupije.

Ugovore su im u subotu 10. prosinca uručili sisački biskup Vlado Košić i ravnatelj zaklade dr. Domagoj Mosler, a uz njih susretu je nazočilo i petnaestak prijatelja Zaklade.

Na početku, sve okupljene je pozdravio dr. Mosler podsjetivši da je ovo dvanaesta godina djelovanja Zaklade, a ove godine na natječaj se prijavilo 145 studenata. Istaknuo je i kako je brojka od 90 stipendista doista značajna stavka u ovakvoj jednoj potrebitoj

biskupiji, ali je ipak ostvarena prije svega zahvaljujući biskupu koji je prepoznao važnost ulaganja u mlade ljude. Također prepoznata je inflacija i poskupljenje života, te je tako odlučeno značajno povećanje stipendije koja će sada iznositi 135 €. „Ove brojke nisam rekao kako bismo se mi pohvalili, već kako bismo svi mi, mogli biti ponosni na učinjeno. Vi trebate biti ponosni na sebe. Kod naše odluke gledaju se tri aspekta, uspješnost u studiju, vjerski i socijalni aspekt. Doista je imponantno u kakvim se zapravo situacijama vi nalazite i kako se s njima borite, a da bi završili studij i osigurali si bolju budućnost. Na tome vam svima treba čestitati“, rekao je Mosler zahvalivši i prijateljima Zaklade što svaki iz svog kuta pomaže njenom djelovanju.

U ime prijatelja Zaklade sve je pozdravila saborska zastupnica Marijana Petir koja je podsjetila kako je tijekom 12 godina djelovanja dodijeljeno skoro tisuću stipendija, što svakako nije mali broj. Ona je ustvrdila i iako Zaklada ima prijatelje koji financijski pomažu najviše izdvaja Sisačka biskupija koja nije među najbogatijim biskupijama u Hrvatskoj i izložena je mnogobrojnim izazovima. „To pokazuje da ova biskupija ima dobro vodstvo i inicijativu te zadane ciljeve u kojem smjeru želi ići. Najvrjednije je ulaganje u ljudski kapital, jer ništa nam ne znači ako izgradimo svu moguću infrastrukturu, ako neće biti ljudi koji će tu infrastrukturu znati koristiti i ovaj naš prostor oplemeniti. Čestitam biskupu na ovoj inicijativi upućenoj konkretnim osobama“, rekla je Petir te pozvala mlade da budu i dalje sjajni u svom studiju i životu te da kad završe fakultete vrate se u ovu biskupiju kako bi zajedno gradili bolju budućnost. „To je ono što Hrvatskoj treba. Da ništa nije nemoguće pokazuje jučerašnji rezultat naše Hrvatske nogometne reprezentacije. Ona je pokazala da ako imaš talent i ako ga razvijaš, ako kako si dovoljno uporan i radišan i ako imaš dovoljno poniznosti da znaš da bez obzira što si među najvećima da ipak postoji netko gore iznad tebe, sve je moguće. To bi voljela da i vi slijedite u svom životu“.

Okupljene je pozdravio i biskup Košić čestitavši ovogodišnjim stipendistima i zahvalivši svim prijateljima Zaklade što financijski, moralno i svojim autoritetom podupiru njezin rad. Ohrabrivši stipendiste i zaželjevši im uspjeh u daljnjem školovanju biskup je

poručio kako ima povjerenje u njih da su upravo oni ti koji će promijeniti našu Domovinu tako da ona više neće biti mjesto iseljavanja mladih. „Da u zlato obučemo sve naše crkve, škole, bolnice što će nam sve to ako nemamo ljudi. Zato vas molim da ostanete u Hrvatskoj i u svojoj biskupiji“, poručio je biskup istaknuvši na kraju kako se iskreno za to moli.

U glazbenom dijelu susreta nastupila je Anđela Nekić na flauti.

<https://bezcenzure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'!

Uoči jučerašnje utakmice Davor Dijanović objavio je tekst *Hrvatski „bojni brod“* ponovno smeta frustriranim mrziteljima.

Talijanska La Gazzetta dello Sport odlično je sročila mišljenje o hrvatskom nogometnim odabranicima na ovogodišnjem prvenstvu u Kataru: „Hrvatska je mala, ali ponosna. Ona ne pjeva, ne pleše, ona trči i ne popušta. Oni se bore više nego zabavljaju. Hrvatska je jedan od najgorih protivnika koji vas može dopasti na putu do titule. U nokaut rundi ta se momčad pretvara u bojni brod!”

No hrvatski „bojni brod“ ponovno smeta mnogima. Ne mislimo tu prije svega na istočne „komšije”. Oni koji uvijek gube imaju se pravo ljutiti. Oni su za nas posve nebitni. Vrijedi, međutim, istaknuti da i unutar Hrvatske postoje krugovi koji – kao i ona snaha u Šumi Striborovoj – ne mogu skriti svoj zmijski jezik kad god Hrvatska na bilo kojem planu ostvaruje pobjede. Smetale su im ratne pobjede devedesetih, a smetaju im danas i one športske. Smeta im što je Dalić pobjedu protiv Brazila posvetio braniteljima. Trebao je valjda Aci Rankoviću ili prvoj proleterskoj brigade?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/40833-hrvatski-bojni-brod-ponovno-smeta-frustriranim-mrziteljima.html>

Niz je takvih reagiranja na komentar prof. dr. sc. Žarka Puhovskog koga je Predsjednik države nazvao drukerom pa sam svoju knjigu o Puhovskom tako i nazvao:

J. Pečarić, Druker, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Sjajan komentar dala je Andrea Latinović na portalu portalodirektno.hr:
PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN',
GOSPODINE PUHOVSKI?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33161-pa-sto-i-ako-iza-luke-modrica-stoji-tudman-gospodine-puhovski>

Njen tekst dajem u Prilogu, ali bilo je i drugih reagiranja:

<https://narod.hr/hrvatska/prof-ivanka-pavic-kako-je-puhovski-preko-modrica-nesvjesno-velicao-tudmana>

Meni je posebno drago kada vidim kako neki od ovih o kojima piše Dijanović nazivaju druge imenima koji zapravo pripadaju njima samima:

<https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva>

Međutim Puhovski je doista dobro povezao Dalića i Tuđmana. Ipak on dobro zna da i Vatrene i Tuđman čine Hrvate ponosnima, kao što je to isto Dežulović shvatio kad je u pitanju veza Vatrenih i Thompsona o čemu sam pisao u tekstu: VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

<https://bezcenzure.hr/toptema/vatrene-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

Priča o kojoj sam pisao u jednoj od knjiga koje sam darovao Sisačkim studentima zanimljiva je i danas:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak kod Puhovskog je to očitije jer je Dalića povezao s Utemeljiteljem RH.

Zapravo trebao bih zahvaliti Puhovskom na takvom komentaru jer sam sam sebi prebacivao što u svom tekstu nisam upozorio na treće

mjesto sa Svjetskog prvenstva 1998. i tadašnje vezu HRVATSKOG predsjednika i Čire Blaževića.

Pogledajte moj komentar dan 2002. godine dan u knjizi

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 226-227.

Važnost nacionalnog ponosa

Htio bih samo pozdraviti izlaganje gospodina Škegre, jer mi se čini da je ključno što iz njegova izlaganja slijedi da bez povratka državotvornog hrvatstva na vlast u Hrvatskoj nema prosperiteta Hrvatske. S državotvornim hrvatstvom budio bi se ponos koji treba iskoristiti, elan koji bi nosio ljude u progres i napredak. Možda bi čak mogao usporediti s nečim što je i danas malo zamjereno našem prvom Predsjedniku. A to je da se miješao u nogomet. Sjetimo se da je Nenad Ivanković napisao da je predsjednik Tuđman, u stvari, osvojio treće mjesto na nogometnom prvenstvu svijeta. To je upravo ovo o čemu je govorio gospodin Škegro. Ja bih samo dodao, da se ne slažem s Nenadom Ivankovićem. Ja mislim da je predsjednik Tuđman osvojio prvo mjesto, ali Čiro nije bio baš dovoljno dobar pa smo došli samo do trećeg mjesta. To je šala naravno. A sjećate li se kako su tada engleske novine reagirale na uspjehe Vatrenih? Neke novine su rekle da su Hrvati najogavniji malobrojni, ili kako su oni rekli, mali narod u Europi. Razlog zašto je to tako je to što mi imamo ponos. Ponos! To im je bio argument. Malobrojni smo narod, a izgleda da ponos mogu imati samo oni veliki ili samo koji su u krugu onih izabranih.

(Možemo razumjeti tadašnja pisanja Engleza. Pobijedili smo ih. Danas pišu drugačije:

<https://net.hr/sport/sp-katar/strani-mediji-o-vatrenima-bf2462b4-77df-11ed-9f08-3e2dbbdfa07a>

<https://gol.dnevnik.hr/clanak/rubrika/sp-2022/engleski-mediji-odusevljeni-hrvatima-na-svjetskom-prvenstvu---755936.html>

<https://net.hr/sport/sp-katar/englezi-objavili-dirljiv-tekst-o-modricu-srbi-su-mu-ubili-djeda-i-hrvati-su-se-morali-boriti-za-sve-98f3097c-792b-11ed-9f13-ee84b21c9397>)

Na predstavljanju knjige bio je i Ćiro. Poslije nekoliko dana gledam ga na HTV-u. Pitanje o utjecaju Predsjednika na Vatrene i osvojeno treće mjesto i ne mogu vjerovati: Ćiro kaže kako je Franjo izbio prvo mjesto, ali je on zabrljao pa su bili treći. Poslije mi kažu da je dan prije bio gost na tribini u Dubravi i to isto im kazao. Da, to je Ćiro!

A takav je sigurno i Dalić. Ostaje Vtrenima borba za ponavljanje Ćirinog rezultata, tj. te njegove 'brljotine' iz 1998.

Ali ipak danas to nije isto kao tada. Tada smo polufinalnu utakmicu izgubili. Jesmo i jučer. Ali kako?

Pogledajmo tekst

ENGLESKE LEGENDE NEZADOVOLJNE, SMATRAJU DA JE HRVATSKA OŠTEĆENA PROTIV ARGENTINE:

A bivši nogometaši i današnji komentatori u britanskim medijima smatraju da je Hrvatska oštećena.

- Nema šanse da je to kazneni udarac - rekao je Garry Neville. - Nisu čak ni pregledali snimku. To nije jedanaesterac - misli Ian Wright.

- Slažem se, to nije jedanaesterac - dodao je Roy Keane.

I HTV-ov sudački ekspert Marijo Strahonja potvrdio je da je sudac pogriješio. - Livaković je kao vratar ima sva prava i mogao je ući i postaviti kako se postavio. Desnu je nogu na vrijeme spustio na vrijeme i nije srušio igrača. Vratar smije biti u toj putanji - rekao je Strahonja te dodao: - Ako pažljivo pogledate, vidite da je Livaković napravio sve što vratar treba napraviti. Pogrešna odluka suca jer nije bilo razloga za kazneni udarac. Livaković nije išao na napadača i nije ga namjerno udario, samo je došlo do sudara.

<https://www.vecernji.hr/sport/engleske-legende-nezadovoljne-smatraju-da-je-hrvatska-ostecena-protiv-arghentne-1641663>

VIDEO LUKA MODRIĆ OGORČEN SUĐENJEM: 'ORSATO JE JEDAN OD NAJGORIH, ČISTA KATASTROFA! PENAL NAS JE UNIŠTIO'

Hrvatska nogometna reprezentacija izgubila je od Argentine u polufinalu 3:0, ali tko zna što bi bilo da talijanski sudac Daniele Orsato nije gadno pogriješio i dosudio kazneni udarac za Argentinu. Prvo nije dosudio korner za vatrene, da bi u idućoj akciji krivo procijenio te umjesto kontraprekršaja, sudio je penal za gaučose.

Kapetan Luka Modrić bio je jako nezadovoljan suđenjem talijanskog suca što je jasno rekao za argentinsku televiziju Deportiv.

<https://m.vecernji.hr/sport/luka-modric-ogorcen-sudenjem-orsato-je-cista-katastrofa-taj-penal-nas-je-unistio-1641689>

KAOS NA HRVATSKOJ KLUPI ZBOG PENALA, MANDŽO DOBIO CRVENI, POTJERAN U SVLAČIONICU, DALIĆU ŽUTI KARTON
<https://www.vecernji.hr/sport/kaos-na-hrvatskoj-klupi-zbog-penala-mandzo-dobio-crveni-potjeran-u-svlacionicu-dalicu-zuti-karton-1641646>

Vinko Ilić u komentaru Dijanovićeve teksta kaže:

... prvih pola sata smo ih imali, a onda je došao taj penal, bez VAR provjere od istog VAR suca koji je u finalu u Rusiji tražio VAR provjeru koja nam je išla na štetu i onda i sada, hm...malo previše koincidencija....? A možda su i veliki ulozi u pitanju. Možda i saznamo jednog dana i koliki...

Da, Bojni brod je pokleknuo u takvim uvjetima. To i ne čudi jer nam se i danas svete zbog pobjede u Domovinskom ratu. Svjetski moćnici su u Domovinskom ratu podržavali fašističku srpsku agresiju, a to rade i danas što je očito kad vidimo da je pozdrav ZA DOM SPREMNI kojim smo se tada obranili i danas nepoželjan u RH, a sami koriste istovjetni ukrajinski SLAVA UKRAJINI.

Ali Vatreni svoje pobjede posvećuju hrvatskim braniteljima koji su pobijedili fašističkog agresora uz pozdrav ZDS. Teško bi itko prebrodio ovakvu krađu o kojoj govore i Engleske legende. Nadajmo se da ću ipak uspjeti i u takvim okolnostima u borbi za treće mjesto. To su im – zapravo – poručili navijači iz Dubrave:

PORAZ? NEMA VEZE!

**BAKLJE, NAVIJANJE, TISUĆE LJUDI NA ULICAMA... NE,
NE RADI SE O BUENOS AIRESU!**

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/zagreb/baklje-navijanje-tisuće-ljudi-na-ulicama-ne-ne-radi-se-o-buenos-airesu-15285905>

Ipak spoznaja da je morao presuditi sudac pokazuje da su Vatreni ipak HRVATSKI 'BOJNI BROD'.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

PRILOG

PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI
TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?

12 Prosinac 2022

E pa ako je i od Puhovskoga, previše je, ali zaista previše. Neću biti bezobrazna pa podsjećati čitatelje na njegovu sramnu ulogu u suzbijanju "Hrvatskoga proljeća", jer, uvjeren sam, oni to dobro pamte, a mlađi su već naučili. Na to kako je radio protiv tadašnjih "proljećara" i surađivao s milicijom i službama koje su zatim pokosile ondašnje slobodnomisleće ljude koji su željeli samostalnu Hrvatsku

"Nikad. Ne. Odustaj". Samo tri riječi koje je na društvenim mrežama nakon fantastične pobjede hrvatske nogometne reprezentacije nad velikim Brazilom, u Katru, na Svjetskom nogometnom prvenstvu, napisao hrvatski nogometni kralj, najveći na svijetu, kapetan Luka Modrić, sažimaju u sebi baš sve. To je to.

Nakon četiri godine, kada smo 2018. bili dva puta ujedinjeni, tugujući zbog smrti legende Olivera Dragojevića, a prije toga slaveći srebro na Svjetskom prvenstvu u nogometu u Rusiji, Hrvati su ponovno složno zapjevali. U ovim teškim, najtežim vremenima do

sada, u tjednu kada je mala Hrvatska konačno ušla u društvo velikih, najprije u Schengen, a zatim porazivši državu sambe, neprikosnovenu svjetsku kraljicu nogometa.

Gdje se nalazi ta Hrvatska?

Čak i nama, koji se nikada nismo busali u prsa velikim hrvatstvom, srce je poskočilo do neba, ispunjeno ponosom i uživajući u toj, barem kratkotrajnoj ljepoti zajedništva. Jer, cijeli je svijet odjednom čuo za nekakvu malenu Hrvatsku, koja više nema ni četiri milijuna stanovnika, na razmeđu Istoka i Zapada, u srcu Europe, ranjena toliko puta, ponižavana desetljećima i osporavana na svim razinama. Portali su objavili vijest da je više od 100.000 Amerikanaca guglalo gdje se uopće nalazi ta Hrvatska, koja je herojski, sa srcem u grudima, brzim nogama i bez predaje pobijedila one koji su nas gledali potcjenjivački, vjerujući kako će nas de facto dobiti u prvom dijelu utakmice. Onako, s lakoćom, usput, kao kada klinci igraju ulični nogomet.

Izašli smo na ulice, slavili, zastave se vijorile, pjevalo se, smijalo, plakalo, Hrvatska je bila kao jedno srce. Unatoč svim onima koji su za izbornika Zlatka Dalića pisali traktate o tome kako je "prolupao", "propao", "desničarski katoliban", "slučajno na mjestu izbornika", "ide u Međugorje moliti se Gospi" i svakojake gadarije.

Gospa kao pričuvna selektorica?

Ozbiljno? Prolupao je taj mirni i pristojni čovjek? Kako je tako "prolupan" doveo naše borce čak do srebra u Rusiji, a sada među četiri najveće svjetske ekipe? Pomoću Gospe koja mu je davala instrukcije kako i koji sastav složiti, treba li staviti Gvardiola koji nalikuje na spartanskog kralja Leonidu, a tako i igra, koji će stopirati sve i svakoga? Onda mu je šapnula i da će baš taj Livaković obraniti neobranjivo? Ako jest, onda svi trebamo zahvaliti Gospi što je pronašla vrijeme za pomoć našim dečkima i onome tko ih vodi.

Pljuvali su Dalića svi oni koji ne vole državu u kojoj živi; potpuno je razumljivo da će neki susjedi koji imaju trajnu netrpeljivost prema nama, poput Srbije, pokušavati umanjiti naš sportski uspjeh, ali, gle čuda, čak je i većina njihovih medija zaista korektno izvijestila o uspjehu Hrvatske, čestitajući nam i pitajući što to Hrvati imaju, a Srbi nemaju u nogometu, jer su njihovu reprezentaciju upravo ti isti Brazilci poslali kući.

Što imamo? Pa srce, za Boga miloga, srce i srčanost, ma kako inače razjedinjeni bili. I opet smo dokazali da smo zajedno kada trebamo, nije to patetika, već realnost. Tužno je, a zapravo čak i neugodno čitati patnju mrzitelja Hrvatske, koji ipak uredno primaju hrvatske kune, a ubuduće i eure. Pišu na društvenim mrežama kako im "nije žao što kuna odlazi, jer to je još jedan ustaški simbol manje". Baš ružno, baš ogorčeno, baš neopisivo.

"Slavna" hrvatska Vegeta

I onda se, dakako, sa svojim već "slavnim" pametovanjem u javnu raspravu uključio i prof. Žarko Puhovski, notorni komentator svega - od cijepanja atoma do klimatskih promjena, kojega neki mediji pitaju za mišljenje čak i kada nema pojma o tome. Naš je profesor poznat kao hrvatska Vegeta, jer se miješa u sve i svašta, nezaobilazan je faktor na političkoj sceni kada treba komentirati društvene, sportske, glazbene, kulturne i svakojake teme.

I veli naš profesor i dežurni politički analitičar na N1 televiziji nakon hrvatskoga trijumfa: "Bilo je dobro, ljudi su se veselili, pobijedili smo. Euforija, to znači 'lako podnošenje' i to je smisao onoga što se pogrešno zove prvenstvo u nogometu. To je prvenstvo u nacijama, nogomet je drugorazredno pitanje. Oni koji doista navijaju za nogomet bi trebali navijati za Brazil jer oni igraju najljepši nogomet. Hrvatska je jedno poluvrijeme zaista igrala al pari s Brazilom, drugo se švercala. Da budemo iskreni, Hrvatska se prije četiri godine došvercala do finala SP-a".

Pa potom završni "zicer": "U pozadini iza Luke Modrića uvijek viri Plenković, ili Franjo Tuđman i to se ne može zaboraviti... Slavili su i ljudi u Petrinji koji već dvije godine žive u tim pljesnjivim izbama, ali su to tad zaboravili. Slučaj s euforijom je da ona ne traje dugo, a nakon nje dolazi praznina. Bilo je divno, a onda je puknuo balon i opet sam se probudio u nekom plehu umjesto u svojoj kući", izjavljuje.

Popnu se na stolce pa urlaju Thompsona...

"Jedan broj ljudi je zaista zadovoljan reprezentacijom, a onda se sjetite da su oni iz te organizacije napravili organizaciju HDZ-a pa je veselje malo manje. Onda smo vidjeli da se oni popnu na stolce i urlaju Thompsona. U većini europskih država sportaši se zalažu za

ljudska prava... To je kod nas nezamislivo. Zamislite hrvatskog nogometaša koji bi bio ljevičar".

**T
O
T
A**

Najbolji u
Hrvatskoj od
1971!

SVJEDOK

MUČE VAS HRVATI?
OKRUŽENI STE USTAŠAMA?
BOJITE SE GENOCIDA?

SALE

VAŠIM MUKAMA
DOŠAO JE KRAJ!

ŽARKO

NEW!

Svjedok Žarko
efikasno svjedoči protiv bilo kojeg Hrvata na domaćim i
međunarodnim sudovima. Nazovite besplatni broj 0080
9800 i riješite se Hrvata u svom okruženju do kraja
godine. Jamčimo brzu i pouzdanu uslugu uz pomoć
proverjenog tima vrhunskih stručnjaka.

I zapamtite - ustaše se ne događaju nekom drugom!

ŽARKO U GUZU - HRVAT U ČUZU!

BEST BUY

Posebna akcija: naručite Žarka do 30.11.2011. i na poklon
dobijate bistu druga Tita s čarobnom krpom za čišćenje i
polir pastom!

E pa ako je i od Puhovskoga, previše je, ali zaista previše. Neću biti bezobrazna pa podsjećati čitatelje na njegovu sramnu ulogu u suzbijanju "Hrvatskoga proljeća", jer, uvjeren sam, oni to dobro pamte, a mlađi su već naučili. Na to kako je radio protiv tadašnjih "proljećara" i surađivao s milicijom i službama koje su zatim

pokosile ondašnje slobodnomisleće ljude koji su željeli samostalnu Hrvatsku, na što su, po Ustavu SFRJ iz 1974. godine imali pravo. Tko ne vjeruje, neka pročitaj i obnovi znanje iz Titovoga akta.

Profesore Puhovski, čak i mi, ponavljam, koji nismo "veliki Hrvati", beskrajno se veselimo uspjehu naših dečkiju u kulturnim crvenobijelim dresovima i činjenici da im se sportski svijet divi i već priprema ugovore s ciframa od kojih se vrti u glavi. Neka, zaslužili su, na tržištu su.

Možda Kardelj, ili Milka Planinc?

Profesore Puhovski, pa što ako iza Luke Modrića "stoji Tuđman"? Dječaku iz siromašnoga zaleđa ostvario se hollywoodski san, koji se događa tako rijetko, gotovo nikada. Došao je do vrha svijeta - talentom, upornošću, trudom, znojem, ozljedama, odricanjima, teškom borbom. Dječak kojemu su četnici ubili djeda na kućnom pragu trošne kućice, a on je djetinjstvo proveo čuvajući koze na Velebitu, danas je nogometni kralj i ušao je u besmrtnost i vječnu povijest nogometa.

Tko bi, po Vama, trebao stajati iza dječaka koji je više bio gladan, nego sit? Sokrat? Platon? Aristotel? Dostojevski? Kardelj? Milka Planinc? Tko? Netko od Vaših idola koje nikada niste prežalili i tako se svojski trudite osporavati svaki hrvatski uspjeh?

I baš smo se došvercali do finala u Rusiji prije četiri godine? Kada je Bosanac Mario Mandžukić krvave, razbijene glave jurio terenom, ubijajući se do zadnje kosti? A Šime Vrsaljko, legavši na travnjak na hrvatsku zastavu zauvijek ovjekovječio kako se "gine" za svoju zemlju, a nakon toga se, gotovo kao poluinvalid od silnih ozljeda, povukao iz nogometa? Ili Darijo Srna koji je prije toga u suzama svaku pobjedu posvećivao svojem bratu bolesnom od Downovoga sindroma, čije je ime istetovirao na prsima, a djeda i baku zaklali su mu i zapalili četnici u Drugom svjetskom ratu?

S visoka kažete kako naši momci ne rade ništa na zaštitu ljudskih prava. Govorite to njima, koji dolaze iz obitelji u kojima su ih klali zbog toga što su druge nacije i vjere, baš njima to govorite? Jeste li se ikada zapitali koliko su novca donirali anonimno za sve potrebite, koliko humanitarnih turnira odigrali, ali ne vole se time hvaliti? Možete li se Vi time podičiti? Ili samo činjenicom da desetljećima sjedite u ugodnim foteljama i finim, sigurnim sinekurama, sipajući

otrov i žuč, pod krinkom nekakve akademske zajednice, uživajući u svim blagodatima ove "ustaške države", koju tako zdušno ocrnjujete gdje god možete?

Čime se Vi dičite?

Profesore Puhovski, ne znate ništa o nogometu. Ni o tome što se događa u dušama Dalića, Modrića, Perišića, Gvardiola, Livakovića, Brozovića, Lovrena... da ne nabrajam dalje. Nemate pojma, a opet pametujete, srećom, poput elementarne ste nepogode, dođete i prođete pa padnete u zaborav. Dobivate medijskoga prostora više negoli oni koji stvaraju prave vrijednosti i pokušavaju ovu državu učiniti boljom. Ali, ako ona postane bolja, što ćete onda Vi, koga ćete tako s radošću omalovažavati?

Ako ne želite biti barem na trenutak dio naše sreće, jer znamo da nam zbog Vatrenih neće porasti ni plaće, ni mirovine, ni standard, ali barem ćemo nekoliko dana uživati odmaknuti od mračne svakidašnjice, nismo idioti, znamo gdje živimo, onda barem šutite. Istrpite da smo sretni. Neće Vam kruna pasti s glave, a uskoro i euri redovno dolaze na Vaš račun. Od države koju nikada niste željeli.

Andrea Latinović/direktno.hr

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33161-pa-sto-i-ako-iza-luke-modrica-stoji-tudman-gospodine-puhovski>

VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!' - 2. DIO

Ponosni smo na naše Vatrene, a mene raduje da su ostvarili sve ono o čemu sam pisao u prvom dijelu ovog teksta o Hrvatskom 'Bojnom brodu':

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

Vjerujem da je poznato da sam ja Hrvat iz Boke kotorske, pa mi je kao Bokelju posebno draga čestitka iz moje Boke. Objavljena je na Radio DUX-u koji je nedavno dobio nagradu *Bogdan Radica* u Hrvatskoj:

ČESTITKA VATRENIMA PREDSEDNIKA STRANKE HRVATSKE MANJINE U CRNOJ GORI:

Vuksanović - sretni smo i ponosni! Hvala Vatreni!

17. Prosinca 2022.

Adrijan Vuksanović, predsjednik Hrvatske građanske inicijative, reprezentativne stranke hrvatske manjine u Crnoj Gori, bivši zastupnik u crnogorskoj skupštini s hrvatske manjinske liste (bit će opet nakon sljedećih izbora, čvrsto vjerujemo) i ove godine kratko vrijeme ministar u vladi, poslao je večeras putem portala Radio Lux ovu čestitku:

Dragi Vatreani, hvala vam za radost koju ste nam priredili i što ste nas ponovno učinili ponosnima! Posvjedočili ste da se snagom zajedništva i domoljubljem ostvaruju veliki rezultati i dobivaju velike bitke. Vaš uspjeh nadilazi sportske okvire i govori o vrijednostima koje su važne za svakoga pojedinca, jer pobijedili ste znanjem, hrabrošću i ustrajnošću.

Dragi Vatreani, svojim nastupom na najvećoj sportskom smotri pokazali ste čitavom svijetu da snaga nije u broju, već u srcu i vjeri. Kao takvi vi ste ohrabrenje za svakog čovjeka koji vodi svoje bitke

daleko od očiju javnosti i pod teretom svakodnevice. Hvala vam što ste nadahnuli i nas u Crnoj Gori, koja se večeras raduje uspjehu prijateljske Hrvatske. Medalja koju ste osvojili je izazvala oduševljenje ne samo kod Hrvata, već i brojnih drugih crnogorskih građana.

Sretni i ponosni od srca vam čestitamo!

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/vuksanovic-sretni-smo-i-ponosni-hvala-vatreni>

<https://hrvatskonebo.org/2022/12/17/cestitka-vatrenima-predsjednika-stranke-hrvatske-manjine-u-crnoj-gori/>

Kao što ste vidjeli u spomenutom tekstu sam pisao o vezi Dalića i Tuđmana (Puhovski), ali sam ja u tu priču dodao i Ćiru Blaževića:

Ne vjerujem da je Dalić uspio pročitati moj tekst, ali kao da jest:

DALIĆ: POSVEĆUJEM OVU MEDALJU ĆIRI BLAŽEVIĆU

“Ovo je medalja za cijeli hrvatski narod, za sve one koji nas prate u cijelom svijetu. Velika čestitka mojim igračima. I nakraju, posvećujem ovu pobjedu onome koji je sve ovo 1998. godine začeo. To je Miroslav Ćiro Blažević. Šefe ovo je za vas, vi ste sve počeli”, kazao je Dalić.

<https://kamenjar.com/dalic-posvecujem-ovu-medalju-ciri-blazevicu/>

ĆIRO: MENE JE DALIĆ OSTAVIO NA ŽIVOTU JOŠ MALO,
POTVRDIO JE VELIKU ISTINU O HRVATSKOJ

“Jesam, sine moj, čuo sam njegove riječi, ganule su me jako. Mene je Dalić ostavio na životu još malo. Vidio sam što mi je Dalić poručio. Zahvalan sam mu na svemu, zahvalan sam mu na tome što je ponovno obradovao hrvatski narod. On je vodio ovu momčad hrabro kao što je Napoleon vodio svoju vojsku i tako opet potvrdio jednu istinu: Hrvatska je nogometna velesila, najveća na svijetu!”, poručio je Ćiro u razgovoru za Sportske novosti.

“Obradovali su cijelu naciju, sve su nas razdragali. Dalić i njegovi igrači napravili su sve nas sretnima do neba. Navijači su bili čudesni kao i sami igrači na terenu. Hrvatska danas može biti samo neizmjereno ponosna! Hvala ti, sine moj”, zaključio je Ćiro razgovor.

<https://narod.hr/sport/ciro-mene-je-dalic-ostavio-na-zivotu-jos-malo-potvrdio-je-veliku-istinu-o-hrvatskoj>

Spomenut ću i moj članak:

VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ
BISKUPIJI

<https://bezcenzure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

U njemu sam dao čestitku svog kolege iz Švedske Lars-Erika Perssona poslije pobjede nad Brazilom.

Došla je i nova:

Čestitamo što smo dva puta uspjeli uzeti medalju na svjetskom prvenstvu. Čudo, pogotovo s populacijom od 4,5 milijuna 1, zasigurno, njihov slavni broj 9 dao je doprinos i podršku na nevjerojatan način.

Subject:*Fwd: elemat*

Date:*Sat, 17 Dec 2022 22:13:08 +0100*

From:*Lars-Erik Persson*

To:*Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Neven Elezovic, Ivan Peric, Journal MIA*

Congratulations that we two times succeeded to take medal in a world championship.

*I miracle, especially with a population of 4.5 miljon
And, for sure, their famous number 9 contributed and supported in a
remarkable way*

Uz zahvalu Larsu sam samo spomenuo da nas je manje od 4 milijuna 😊

U spomenutom tekstu pišem i o knjizi *Matematika, pjesme i nogomet* (svom daru stipendistima Sisačke biskupije) u kojoj je niz tekstova o čuvenom sudjelovanju hrvatskog velikana Marka Perkovića Thompsona na dočeku Vatrenih prije četiri godine (sramoti političara u RH koji su to željeli onemogućiti pa mu je isključen i mikrofon). Mnogi su željeli vidjeti Thompsona i danas mada svi znamo da to njemu nije lako i to ne samo zbog činjenice da njegovu „Bojnu Čavoglave“ pjevaju u Ukrajini, a hrvatski političari se boje da bi je on mogao zapjevati na Jelačić placu:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak mnogi političari u svijetu kliču SLAVA UKRAJII, a istovjetan hrvatski domoljubni pozdrav ZA DOM SPREMNI hrvatski ne smiju jer bi time pokazali svjetskim moćnicima da ne žele biti sluge. A za to nemaju ni hrabrosti ni volje, ili im je svjetonazorski daleko domoljublje.

A na Thompsonovom facebooku je niz poruka Vatrenima i o Vatrenima. Evo zadnje:

Marko Perković Thompson 17h

ČESTITKE BRONČANIM VATRENIMA! 🏆🇷🇺🇭🇷

"...Podignimo sve tri boje, zagrlimo se pred svima. Neka vide da nas ima..."

YOUTUBE.COM

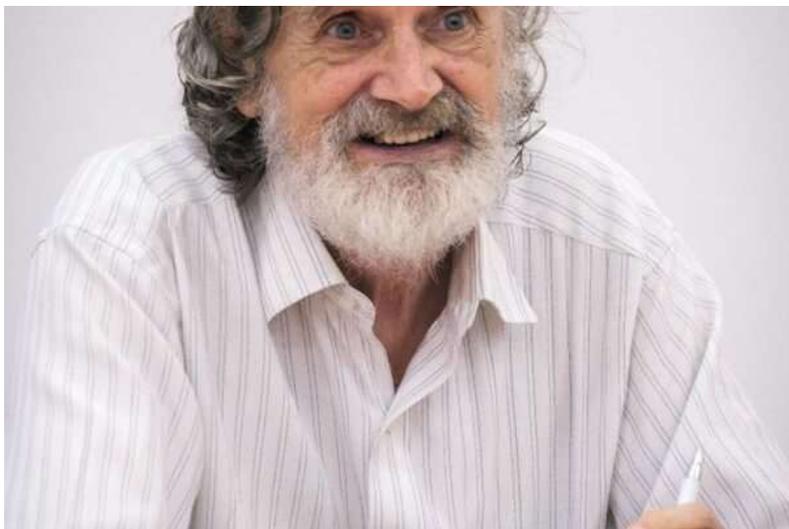
Thompson & prijatelji - Lijepa li si

Slušatelji Narodnog odabrali - Lijepa li si NAJLJEPŠA
DOMOLJUBNA P

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson/>

Josip Pečarić

THOMPSON I VATRENI DANAS (VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'! - 3. DIO)

Thompsona sam spominjao i u prvom dijelu ovog teksta. Naglasak je bio na hrvatske debile kako je – zapravo - sam sebe predstavio jedan od komentatora:

Meni je posebno drago kada vidim kako neki od ovih o kojima piše Dijanović nazivaju druge imenima koji zapravo pripadaju njima samima:

[https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-
jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva](https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva)

Međutim Puhovski je doista dobro povezo Dalića i Tuđmana. Ipak on dobro zna da i Vatreni i Tuđman čine Hrvate ponosnima, kao što je to isto Dežulović shvatio kad je u pitanju veza Vatrenih i Thompsona o čemu sam pisao u tekstu: VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISACKOJ BISKUPIJI

[https://bezczensure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-
sisackoj-biskupiji/](https://bezczensure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/)

Priča o kojoj sam pisao u jednoj od knjiga koje sam darovao Sisačkim studentima zanimljiva je i danas:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetaloda-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

Spominjao sam ga i u drugom dijelu:

U spomenutom tekstu pišem i o knjizi Matematika, pjesme i nogomet (svom daru stipendistima Sisačke biskupije) u kojoj je niz tekstova o čuvenom sudjelovanju hrvatskog velikana Marka Perkovića Thompsona na dočeku Vatrenih prije četiri godine (sramoti političara u RH koji su to željeli onemogućiti pa mu je isključen i mikrofon). Mnogi su željeli vidjeti Thompsona i danas mada svi znamo da to njemu nije lako i to ne samo zbog činjenice da se njegovu „Bojnu Čavoglave“ pjevaju u Ukrajini, a hrvatski političari se boje da bi je on mogao zapjevati na Jelačić placu:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetaloda-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak mnogi političari u svijetu kliču SLAVA UKRAJII, a istovjetan hrvatski domoljubni pozdrav ZA DOM SPREMNI hrvatski ne smiju jer bi time pokazali svjetskim moćnicima da ne žele biti sluge. A za to nemaju ni hrabrosti ni volje, ili im je svjetonazorski daleko domoljublje.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33246-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod-2-dio>

I dok sam ja ukazivao na strah sluganskih političara u RH od Bojne Čavoglave Vatreni su je pjevali na povratku kući:

Brončani Vatreni u avionu zapjevali BOJNA ČAVOGLAVE od Thompsona

Snimak sa leta iz aviona na putu iz Dohe u Zagreb, brončani hrvatski reprezentativci zapjevali legendarni hit Marka Perkovića Thompsona uz koji se branila Hrvatska tijekom Domovinskog rata. Vjerojatno je snimak nastao tijekom leta iznad Srbije, budući da je putovao ovom rutom

<https://www.youtube.com/watch?v=jor35OFqLM>

VIDEO 'Vatreni' su u avionu iz petnih žila pjevali Thompsona

Piše [24sat](#)nedjelja, 18.12.2022. u 22:40

Foto: čitatelj 24sata

I tijekom petosatnog leta iz Dohe u Zagreb nije bilo odmora za hrvatske nogometne reprezentativce. Dobili smo snimku na kojoj se vidi kako dobro raspoloženi pjevaju "Čavoglave"

<https://www.24sata.hr/sport/video-vatreni-su-u-avionu-iz-petnih-zila-pjevali-thompsona-880581>

VATRENI SU I U ZRAKOPLOVU PJEVALI THOMPSONA – OVAJ PUT 'ČAVOGLAVE'

<https://narod.hr/sport/vatreni-su-i-u-zrakoplovu-pjevali-thompsona-ovaj-put-cavoglave>

Nadam se da je jasno koliko su mi drage takve vijesti. Ipak sam o Thompsonu napisao sam ili kao suautor knjige:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
4. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

Davno sam napisao, a svojevremeno je prenio i Thompsonov portal, kako se Srbima i njihovim slugama u Hrvatskoj LEDI KRV kad čuju Bojnu Čavoglave.

Zato sam se uplašio za njihovo zdravlje kad sam vidio da su tamo negdje iznad Beograda Vatreni pjevali upravo Bojnu:

PLAKANJE OD SMIJEHA / Vučić na mrežama dobio najurnebesniji odgovor na bahato komentiranje Vatrenih: 'Srbi nikad bliži medalji'

<https://net.hr/danas/svijet/ekipa-na-twitteru-odgovorila-aleksandru-yucicu-zbog-komentara-vatrenih-srbi-nikad-blizi-medalji-d12a8442-7f1f-11ed-aadf-8a1d796e6c08>

Doista je ova nova definicija kako su mrzitelji Thompsona zapravo debili doista dobro pogođena jer što više pokušaju i zakonima

zabraniti ZDS kojom počinje Bojna to je ona značajnija. Prepjevali su je i u Ukrajini:

Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom - Солдати з України (2022.)

202,727 views Jun 22, 2022

Na ukrajinskom radiju "ROKS" sa sjedištem u Kijevu, u eteru je premijerno puštena pjesma Солдати з України (Ukrajinski vojnici) koja je originalan prepjev pjesme Bojna Čavoglave, dragovoljca i branitelja Domovinskog rata te najpopularnijeg glazbenika u Hrvatskoj - Marka Perkovića Thompsona. Na ovu ideju došao je ukrajinski branitelj Daniel, pripadnik 206. bataljuna, koji je sa svojim suborcima pjesmu prilagodio trenutnim okolnostima - obrani Ukrajine od ruske invazije. A prije nego je puštena u eteru radiopostaje, voditelj je napomenuo kako se radi o izvornoj pjesmi Thompsona koji je svoju zemlju branio tijekom velikosrpske i JNA agresije 1991. godine. Link: <https://cutt.ly/1KbEN5J>

<https://www.youtube.com/watch?v=Amo3Ut4zt1M>

Više o Ukrajincima i Thompsonu vidjeti u mojoj knjizi:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

Sigurno je velika zasluga svih 'debila' u RH što ZDS uzvikuju na nogometnim stadionima ne samo u RH:

ČESTITKE | Nezapamćena atmosfera i veliki uspjeh hrvatskog nogometnog kluba u Australiji

<https://www.youtube.com/watch?v=4BAVCllwoU8>

Na dočeku poslije srebra Thompson je zapjevao „Lijepa li si“:

Thompson i nogometaši pred 500.000 Hrvata pjevaju 'Lijepa li si' u Zagrebu!

https://www.youtube.com/watch?v=ztfy_YWk5aA

Skandal je nastao kada je Luka Modrić, najbolji nogometaš na tom svjetskom prvenstvu zamolio Thompsona da zapjeva pjesmu 'Geni kameni'. Isključili su mu glazbu!

"Geni geni kameni" bez glazbe zajedno. Doček Vatrenih na Trgu bana Jelačića. video DjNj

https://www.youtube.com/watch?v=gqW_AJD1dbA

Thompsona nije bilo fizički na ovom dočeku. Ali kao što sam komentirao u dva prethodna teksta bilo ga je i prije dočeka ali i na samom dočeku i to na sličan način kao prije četiri godine. Samo se sada za to pobrinuo Lovren koji je – bez glazbe – zapjevao pjesmu koju je prije četiri godine uz glazbu pjevao Thompson. Sada je voditeljica prekinula Lovrena:

Lovren zapjevao Thompsona na dočeku, komentatori ljuti na voditeljicu: ‘Otela mu je mikrofon’

18. prosinca 2022. u 23:50

Tijekom dočeka za Vatrene velike ovacije dobio je i branič Dejan Lovren, koji je pred gomilom okupljenih zapjevao “Lijepa li si” Marka Perkovića Thompsona.

Ali onda ga je voditeljica programa Iva Šulentić prekinula, što su primjetili na društvenim mrežama.

“Bitno da je voditeljica Iva Šulentić brže-bolje otela Lovrenu mikrofon iz ruku. Ma kako li se samo dogodio takav propust?” pišu neki komentatori.

Ipak, kasnije je Thompsona pjesma izvedena od Klape ‘Sveti Juraj’ – HRM.

<https://narod.hr/sport/lovren-zapjevao-thompsona-na-doceku-komentatori-ljuti-na-voditeljicu-otela-mu-je-mikrofon>

Vatreni spasili doček: Pjevala se i neslužbena himna reprezentacije – Thompsonova ‘Lijepa li si’

18. prosinca 2022. u 20:55

Hrvatska je u nedjelju dočekala nogometnu reprezentaciju koja se sa svjetskog prvenstva u Dohi vraća s brončanom medaljom , a središnje slavlje održalo se na zagrebačkom Trgu bana Jelačića.

21.10

Završio je doček

21.00

Ipak nije moglo bez želje Vatrenih – pjevala se Thompsonova ‘Lijepa li si’. Uslijedila je i želja izbornika Zlatka Dalića ‘Croatia iz duše te ljubim’

20.56

Na kraju se pjeva još ‘Moja domovina’

20.55

Još nekoliko igrača se obratilo okupljenima, a kad je na pozornicu stupio Mateo Kovačić zapjevao je Thompsonovu pjesmu ‘Pukni puško’.

(...)

20.36

Lovren je uzeo mikrofon i zapjevao Thompsonovu ‘Lijepa li si’, a reprezentacija i navijači su nastavili s njim. Međutim, voditeljica je to vrlo brzo prekinula i nastavila dalje

<https://narod.hr/sport/grad-objavio-rutu-kojom-ce-vatreni-proci-zagrebom>

LEGENDARNO | Lovren pred 100.000 ljudi poveo Thompsonov hit na dočeku bronce u Zagrebu

Veličanstven doček uz hit 'Lijepa li si' Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu pred stotinu tisuća ljudi povodom osvajanja brončane medalje u Katru Hrvatske nogometne reprezentacije

<https://www.youtube.com/watch?v=pk1NKXwiGz4>

Na portalu HKV-a možete poslušati

PREDIVNO / RATNA MORNARICA, IGRAČI I 100.000 LJUDI PJEVAJU THOMPSONOV HIT U ZAGREBU NA DOČEKU BRONCE

Predivno zajedništvo svih Hrvata uz Thompsonov hit Lijepa li si u izvedbi klape 'Sveti Juraj' Hrvatske ratne mornarice, nakon što su Vatreni osvojili brončanu medalju na Svjetskom prvenstvu u Katru. A prije toga Mateo Kovačić i 'Pukni puško', baš kao i 2018. nakon srebrne medalje sa Svjetskog prvenstva iz Rusije

<https://www.youtube.com/watch?v=swJrUEwH79o&t=275s>

I na Thompsonovom portalu imamo izvedbu klape 'Sveti Juraj' Hrvatske ratne mornarice:

Marko Perković Thompson 10h

Lijepa li si u izvedbi Klapa "Sveti Juraj"- HRM i naših Vatrenih - Trg bana Josipa Jelačića 18. 12. 2022. doček hrvatske nogometne reprezentacije

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson/>

Hoćemo li doznati je li taj završetak bio planiran ili ga nam je podarila voditeljica koja je prekinula izvedbu Lovrena i ostalih Vatrenih?

Međutim zabavna je spoznaja kako se Srbima ledi krv u žilama zbog samog Thompsona i njegove pjesme 'Pukni puško'. Moramo priznati da se za to ne možemo čuditi onima koji su zbog puške u hrvatskim rukama postali zečevi

<https://narod.hr/sport/velikosrbi-divljaju-jer-hrvatska-reprezentacija-voli-thompsona>

Vjerojatno vam ovaj tekst ne bih pisao da sam malo pričekao i pogledao kako je o 'debilima' i ostalome iz ovog teksta pisao

Zvonimr Hodak. Ali nadam se da ste ovaj moj komentar ipak pročitali pa vam u Prilogu mogu dati Hodakov tekst.

Josip Pečarić

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

PISMO IZ PAKISTANA

Dobio sam niz upita oko mojega nejavljanja tj. ne slanja mojih redovitih „poslanica“. Npr. 20. 10. 2015. piše mi prof. Tomislav:

Poštovani i uvaženi gospodine Pečariću, veoma mi je žao, ne samo meni, da se u posljednje vrijeme ne javljate na web stranici. Vaši sadržajni tekstovi su bili višestruko značajni u sadašnjem trenutku Hrvatske povijesti. Bili ste svojevrsan „glas vapijućeg u pustinji“. Slobodan sam upitati da li ćemo uskoro ponovo čitati Vaše izuzetne tekstove?. Molim, ako imate vremena, javite se u čemu je problem.

Hvala na pozornosti uz srdačan pozdrav -...

Očito mnogi nisu pročitali onaj moj e-mail u kome sam najavio odlazak na šest tjedana u Pakistan, a nekima se, izgleda, moje nejavljanje toliko odužilo da misle da je tih šest tjedana već prošlo. Vicko Goluža mi je zaželio sretan put na sebi svojstven način:

SRETAN PUT!

U LAHORE SRETNO STIGO
TI GIGANTU LJUDSKOG RODA,
JER SA TOBOM DOMOVINA
U RASKOŠI LJUDSKOJ HODA.

JER U TEBI LJUBAV GORI,
ZA DOM ČASNI BITKU BIJEŠ
PROTIV LAŽI ŠTO SE KOTI,
JER ISTINU SVETU SIJEŠ.

RAFALIMA NJENIM GAĐAŠ
IZRAVNO U METE LAŽI,
DOMOVINU OSLOBAĐAŠ-
ŠTO ISTINU SAMO TRAŽI!

SRETAN PUT!

Vicko Goluža

Goluži moramo oprostiti uobičajeno pretjerivanje kada piše o meni, zar ne?

U Lahoreu opet u Abdus Salam school of mathematical science (ASSMS). Nova uprava. Mnogi su iznenađeni kako to da svaki dan netko dođe meni u posjet. Dvanaest mojih doktora znanosti plus tri kojima sam pomogao u tome.

Naveed bi došao sa suprugom iz Faisalabada. Odemo iz ASSMS-a njegovim autom i iznenađenje za mene. Sjednem u auto i odjednom čujem:

ZA DOM!

SPREMNI!

I slušam cijelim putem Thompsonove pjesme! Skinuo ih s interneta – za mene! Zna i on da prva mora biti „Bojna Čavoglave“.

ASSMS je meni draga ustanova jer su osmislili centar za razvoj matematike u Pakistanu u kome su profesori gosti iz inozemstva. Tako osiguravaju da im najbolji mladi matematičari doktoriraju u Pakistanu, a ne da odlaze u svijet da rade svoje doktorate, pa puno

od njih tamo i ostane. U prvih deset godina bilo je blizu 130 doktora matematike u ASSMS-u.

A onda zastoj, pa sada idemo od početka. Studenti s kojima sam započeo rad čekali su povratak starih mentora. Izgubljeno vrijeme treba nadoknaditi.

A ja obično nastavim raditi sa svojim studentima i kada doktoriraju. Uostalom i taj rad je dio projekta koji imam doma. Ili se varam? Kada je riječ o projektima koje kao znanstvenici imamo doma radi se o malom svjetskom čudu. Naime, projekti su na četiri godine, ali poslije svake godine morade dati izvješće i plan rada za narednu godinu na odobrenje. Druga godina mog projekta u kojemu je još 36 matematičara je počela 01. 06. 2015., a još ne znamo na čemu smo. Radimo već pet mjeseci bez novca i plana. Na kraju nam to neće odobriti i državi uštedjeti te novce. Zapravo dat će ih drugima i hvaliti se kako puno projekta imaju.

Istina, dobili smo nedavno nešto kao mišljenje o radu u prvoj godini. Uglavnom svodi se na to da ono što su nam odobrili i što je urađeno nije sada u redu. Naime, mi imamo dodatan problem kojega nisu bili svjesni. Traže da objavljujemo radove u časopisima priznatim u svijetu. U mojoj problematici su tri časopisa koja se nalaze na svjetskim listama CC i/ili SCIE. Dva tiskamo mi u Zagrebu, a u trećemu sam ja u Uređivačkom odboru. To je doista „strašan“ problem. Jesu odobrili tiskanje u njima, a sada kada imamo i radove tiskane u takvim časopisima – ne valja! Valjda trebamo tražiti časopise iz te problematike koji su priznati malo šire – možda na Marsu. Tko bi to znao. Uglavnom, očit je problem ako ste priznat u svijetu pa još napravite i dva od tri časopisa koji su svjetski priznati. Ne to su „domaći“ časopisi, pa objavljujati i u njima nije dobro. Inače se sva tri časopisa po svjetskim kriterijima svrstavaju među najbolje hrvatske znanstvene časopise.

Ili, kako izgleda kada u prvoj godini tiskaš i monografiju koju su Ti odobrili, pa je onda ne prihvataju. Pri tome nam ne daju ni suvislo obrazloženje, već ga dozna dekanica mog fakulteta koja je supotpisnik prijedloga projekta: poslali smo draft knjige bez zahvale Zakladi. Jedan moj kolega je to prokomentirao:

„ Zapravo ne znam sto bih dodao kad je evidentna zla namjera HRZZ. Njima nije cilj pomoći već kazniti. Ne postoji važeći primjerak

knjige MIA9 na kojem nema zahvale. Ako nas žele kazniti zbog poslanog pdfa, neka tako bude. Spreman sam im vratiti dvostruke novce iz vlastitog a ne računa izdavačke kuće, pod uvjetom da za njih u životu više ne čujem. Postoji li mogućnost da tražim povrat dobrog raspoloženja i povrat vjere da kao znanstvenik mogu nešto dobro učiniti za svoj narod? Nek mi to vratite, a ja njima sve sto traže. Novce ćemo ionako cijeli život vraćati, i mi i naši unuci, pa nek se na vrijeme naviknemo.“

Doista, kome se radi na takovim projektima. Upravni odbor Zaklade je sastavljen od šest istaknutih hrvatskih znanstvenika. Pogledao sam u CROSBII bazi i pronašao da imaju ukupno 653 znanstvena rada. Ako im dodamo i izvršnog direktora Zaklade 662. U istoj bazi ja imam 669 znanstvena rada. Izgleda mi malo čudno da misle kako mene treba naučiti gdje i što (uobičajeno kod hrvatskih recenzenata) trebam raditi u svojoj problematici. Ali, matematičari jesu malo čudni ljudi, pa ćete mi oprostiti, zar ne.

Uglavnom, u Pakistanu sam. Radim i na hrvatskom projektu iako ne znam hoću li uopće dalje biti u tom projektu. Jer i sam se pitam o povratu vjere da kao znanstvenik mogu nešto dobro učiniti za svoj narod?

Kao što vidite, nisam pobjegao od hrvatskih tema u Pakistan.

Dapače, i odavde se moralo popravljati šteta koju čini Zaklada hrvatskoj znanosti. Jedan od onoga što naša grupa s projekta radi su i organizacije konferencija o našoj problematici. To smo i predvidjeli u generalnom planu koji je prihvaćen. Onda je Zaklada odlučila da PO PRAVILU na konferencije može ići jedan ili dva člana projekta. Po pravilu je logično tumačiti da se odnosi na konferencije koje netko drugi organizira, a ne onu koju vi organizirate, zar ne? Ali logika baš nama matematičarima s Projekta izgleda nije jača strana. Sve se dešava uoči prve međunarodne konferencije u Mostaru koju mi organiziramo, a koja je nastavak na seriju konferencija koje smo već održali i koje smo u Projektu i predvidjeli. Ili je problem što se radi o hrvatskom sveučilištu u susjednoj državi?

Bilo kako bilo, mi ćemo nekako održati i tu konferenciju unatoč „nesebičnoj“ pomoći Zaklade, a time i RH!

Kao da se sve svodi na politiku.

Zapravo, Goluzina pjesma je bila i njegovo reagiranje na najavu

moje nove knjige:

*DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju
nismo spremni!*

A knjiga je u međuvremenu i tiskana.

I bez predstavljanja te knjige vidim kako su pisma o kojima ona govori su itekako prisutna doma.

Zar o njima ne govore i Hrvatski biskupi, koji su 19. listopada uputili hrvatskoj javnosti poruku za predstojeće parlamentarne izbore:

„Budući da je hrvatsko društvo zbog svoje kompleksne prošlosti i nedovoljno proučenih stradanja ideološki duboko podijeljeno, saborski zastupnici ne bi smjeli podleći takvim svrstavanjima. Oni moraju pružiti podršku stručnoj javnosti i omogućiti nesmetano povijesno istraživanje. Samo tako pridonijet će cjelovitoj istini o našoj prošlosti i uspostaviti kulturu dijaloga i nacionalnoga jedinstva. Posebice je važno da saborski zastupnici iznose punu istinu o Domovinskom ratu te njeguju poštovanje prema hrvatskim braniteljima i njihovim opravdanim zahtjevima.“

<http://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/21504-biskupi-pozvali-na-izbore-i-pozdravili-mogucnost-preferencijalnoga-glasa.html>

Vlast u RH od 2000. do danas omogućila je Srbima da zaborave kako su izvršili agresiju na Hrvatsku i kako su taj rat završili kao zečevi u bjekstvu i da traže povratak na vrijeme prije njihove agresije. Pišući o tome Marko Ljubić ukazuje na značaj jednog od tih pisama:

***Zašto hrvatske institucije nisu shvatile dalekosežnost inicijative
Pečarić & Marušić?***

Treba li navoditi koliko je dalekosežna bila reakcija ljetos akademika Pečarića i profesora Marušića s gotovo dvije stotine najsvjesnijih hrvatskih znanstvenika, akademika, intelektualaca i uglednika svih profila, koji su zatražili od HAZU kategoričku osudu nasrtaja Slavka Goldsteina i njegovih satelita na Filozofskom fakultetu, na pokušaj znanstvenoga osvjetljavanja jednoga od najpogubnijih velikosrpskih mitova o milijun srpskih žrtava u NDH? Treba li isticati da je zastrašujuća činjenica da na to pismo, evo do danas u političkoj kampanji, kada se snage tzv. „Domoljubne koalicije“ zaklinju u povratak nacionalnoga ponosa i dostojanstva, nitko od pozvanih institucija nije ni pokušao snažno i politički

reagirati?

Zašto štete hrvatske nacionalne institucije?

Krije li se možda u Pupovčevoj najavi da će nakon izbora ponovo sjesti i razgovarati o „postizbornim koalicijama“ razlog za takvu šutnju?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/stanimirovic-pupovac-istaknuli-zahtjev-za-federalizacijom-republike-hrvatske-848092>

Drugo pismo je o onom pozdravu i o pjesmi s kojim me je Naveed dočekaao ovdje pjesma „Bojna Čavoglave“. Pismo poslije najave kažnjavanja Marka Perkovića Thompsona zbog pjevanja pjesme koja je itekako značila svima nama u ratu (mislim naravno na nas koji smo željeli neovisnu Hrvatsku) izazvala je očekivane napade na nas od srpsko-hrvatskih ljevičara, ali i od onih u RH kojima su mislili da prijedlog Mladog Jastreba o uvođenju pozdrava u Hrvatskoj vojsci nije primjereno zbog povezivanja tog pozdrava s drugim svjetskim ratom. Davno sam napisao da mi je tako razmišljanje prigluo jer je taj pozdrav bio itekako važan našim braniteljima u ratu, a „Bojnu“ s velikom radošću slušamo već 25 godina. Zar im ne smeta to da tamo neki kriminalci iz nogometne organizacije uz blagoslov sadašnjih vlasti kažnjavaju Šimunića, nogometnu reprezentaciju? Naravno smeta i njima, ali misle kako ne treba pokazati takvima da o hrvatskim temama treba odlučivati hrvatski narod.

Zato je itekako s knjigom i drugim pismom povezana i nedavna premijera filma o Josipu Šimuniću o kojoj piše naš veliki književnik Hrvoje Hitrec:

„...u kinu „Europa“ iliti bivšem Balkanu, održana je premijera filma Jakova Sedlara „Moja voljena Hrvatska“. Morao sam biti nazočan jer potpisujem vezivni tekst filma u kojemu se pojavljuju mnogi hrvatski nogometni reprezentativci (Modrić, Rakitić, Mandžukić...) i naravno Joe Šimunić kojemu je film i posvećen, nazočan projekciji i burno pozdravljen. Kino krcato, aplauzi na otvorenoj sceni, što bi se reklo. Priča o hrvatskom iseljeniku iz Fojnice koji se svojom bistrinom i marljivošću posve dobro snašao u Australiji, a jedno od

njegove djece, Josip ili Joe, postalo sjajnim igračem i zaigralo napokon za reprezentaciju - stare domovine.

Josip Šimunić

Stamen, miran i dobroćudan, na terenu beskompromisan. Živio je i igrao u Njemačkoj, zadnjih godina u Hrvatskoj, u Dinamu. Tek kada je počela haranga zbog pozdrava „Za dom“ na koji je publika spremno odgovorila „Spremni!“ – Joe Šimunić je shvatio gdje živi, naime razumio ono što mi koji ovdje dugo živimo odavno znamo. Da se ništa nije promijenilo, da je nakon trijumfa devedesetih veličanstveno smjeli hrvatski narod opet pao u šape boljševika i orjunaša, udbaša i balkanskoga smeća, što je kulminiralo s Josipovićem i Milanovićem. Pokazao je taj slučaj i da „Europa“ (ne kino) i nadalje trlja ruke kada joj se osmjehne prilika optužiti Hrvate da su „fašisti“ u cjelini, bili i ostali, pa je međunarodni nogometni forum (FIFA) drastično presudio Šimuniću i uništio mu karijeru.

Isti taj forum koji je i prije (američka istraga) a zatim i poslije optužen za tešku korupciju i kriminal, proglasio je sebe moralnom vertikalom i reagirao na način mesičevskih antifašista. U filmu je citirana pisana izjava svjedoka optužbe, nekog slovenskog „povjesničara“ koji glatko veli da su u Hrvatskoj oduvijek živjeli Srbi i bili velika većina, a onda su ih Hrvati smanjili na manjinu, zna se. Eto, čak i neki staljinistički povjesničari u Hrvatskoj ne bi išli tako daleko, a ni pravi slovenski povjesnici među kojima ima i onih što se bave bleiburškom temom, zgranuti ravnodušnošću Hrvatske koja odmahuje rukom na ozbiljna istraživanja grobišta Hrvata na tlu Slovenije, a ondje ih je najviše...

Elem, tako je stari hrvatski pozdrav u službenoj crvenoj Hrvatskoj i korumpiranoj svjetskoj proglašen ustaškim pozdravom, uz pomoć prilježnih medija. Pa sam se, gledajući film, i opet u mislima vratio u šator i pred šator, vratio na nestale, budući da je vrlo velik broj pripadnika HOS-a umirao pod hrvatskom zastavom na kojoj je pisalo „Za dom spremni“, a mnogi ranjeni, prostrijeljene kraljeznice, sada su u invalidskim kolicima ili već mrtvi. Pogibali s tim riječima u Domovinskom ratu, u kojemu (uz iznimke) donedavno

vladajuća i nadalje infantilno mladenačka zlatna, uličarska komunistička mladež nije skrivajući se u podrumima ili inozemstvima.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/21547-h-hitrec-crvena-vlast-i-nakon-izbora-zeli-provoditi-istu-politiku.html>

Dodajmo ovome samo da je vlast u RH registrirala i prihvatila stranačka obilježja HČSP na koji postoji taj inkriminirani pozdrav s kojim su pogibali u Domovinskom ratu, a sada kažnjavaju Šimunića, a onda smo im i mi krivi što smo digli svoj glas kada su željeli kazniti i Thompsona i samu „Bojnu Čavoglave“.

Koliko je značajno i drugo pismo u predizbornoj kampanji pokazuje komentar (a tko bi drugi) Marka Ljubića:

Za dom spremni, ovlaštenu Srbina Stevanović i UEFA

Da je neki ustaša na Poljudu narisao slovo „U“, sasvim sigurno milijunima gledatelja diljem Europe to bi prije ukazivalo na privrženost irskim glazbenim legendama U2, nego – nacizmu. Zbog toga je „ustaša“ odlučio prihvatiti ono što nikada nije prihvaćao i što nije bilo njegovo obilježje – kukasti križ. Smrdi, zar ne?

Nitko u svijetu osim nekoliko ljudi u institucijama UEFA-e, koje su tumačenje Šimunićevog vikanja dobili od hrvatske vlade i ovlaštenog Srbina Stevanovića, nije imao pojma što je „Za dom, spremni“, je li to nekakav ustašluk, što je to uopće ustašluk, niti u konačnici, tko su i što su NDH i Ante Pavelić. Pavelić je samo Srbima i političkim Srbima u Hrvatskoj bitan, a današnja Europa i emancipirane nacije se ni ne sjećaju raznih Petaina i ostalih tipova koji su vodili satelitske države pod Hitlerovom okupacijom.

Taj svijet je trebao dobiti odgovarajuću poruku i dobio ju je – poljudskom svastikom.

Je li to bio prirodni nastavak internacionalizacije navodnog hrvatskog nacizma?

Naravno. Posve istoga značaja s onim kada srbijanski predsjednik Nikolić nakon susreta s Papom izlazi pred novinare i govori o milijun jasenovačkih žrtava.

Svim sredstvima se suprotstaviti takvim politikama i trajnoj propagandi, a u Hrvatskoj najoštrije njenim nositeljima, je prvorazredna politička zadaća svakoga tko preferira na to da bude autentična hrvatska nacionalna državna vlast.

Anticipirati „ustaše“ i „biskupe“ kao glavnu prijetnju današnjem hrvatskom društvu jest otvorena velikosrpska provokacija, promovirati to je biti sudionikom i izvršiteljem te provokacije, a ne uviđati nakon svega namjere i aktivnosti velikosrpskog nasrtača na sve elemente hrvatskoga naroda i društva je – sramotna i namjerna provokacija u službi upravo te politike i ciljeva.

Zbog toga hrvatski narod treba i mora prozivati i HDZ, tražeći od njega da se tijekom ove predizborne kampanje jasno opredijeli o tim pitanjima i problemima. Samo što nikakav kredit za to nemaju Jurica Pavičić i slični provokatori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/tko-ce-ozeniti-poljudsku-svastiku-848173>

Knjigom smo im poručili:

Na hrvatsku šutnju nismo spremni!

A biskupi su poručili svima nama da i o tome vodimo računa kada izađemo na izbore!

Akademik Josip Pečarić

Glas Brotnja, 28. 10. 2015.

Dragovoljac.com, 28. 10. 2015.

Kamenjar.com, 28. 10. 2015.

Portak HŽD, 28. 10. 2015.

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.
ZAGREB, 2018.**

PREDGOVOR

Zamolio sam nekoliko izuzetnih hrvatskih intelektualaca da napišu predgovor za ovu knjigu koja je povezana s mojim umirovljenjem i 70. godišnjicom života. Evo njihovih razmišljanja o njoj.

DR. SC. SANJA BILAČ

**Predgovor za knjigu akademika Josipa Pečarića:
Matematika, pjesme i nogomet**

Akademik Josip Pečarić, svojim je iznimno bogatim i vrijednim publicističkim opusom o hrvatskoj stvarnosti, zavrijedio epitet jednog od najznačajnijih Domoljuba suvremene Hrvatske. Brojni suradnici kao što su hrvatski književnici, povijesničari, znanstvenici, kolumnisti, novinari, članovi svećenstva te istinoljubiv hrvatski

narod okupljen oko i uz Pečarića potvrđuje važnost i značaj Pečarićeve stvaralaštva u kontekstu razvoja nezavisne države Hrvatske. Pečarić autentične refleksije o povijesnim, aktualnim društveno-političkim i kulturnim pojavama suvremene Hrvatske iznosi argumentirano. On ne dozvoljava izvrtanje istine o Hrvatskoj, njezino namjerno pogrješno prikazivanje i manipulaciju. Svojim logičko-matematičkim „genom“ i maestralnom kombinatorikom pitanje važnosti otkrivanja i objave Istine Pečarić stavlja u samo središte hrvatske stvarnosti. Istine koja za Pečarića čini srž nacionalnog identiteta i određuje budućnost Hrvatske. Istine o kojoj je hrvatski narod pozvan govoriti, svjedočiti i braniti je. Pečarić razotkriva laži, neutemeljene tvrdnje i mišljenja, upozorava na važnost propitkivanja, logičkog promišljanja i činjenica. Tako Pečarić vraća istinu u okrilje znanosti. Pečarićevo traganje za Istinom je i usmjeravanje hrvatskoga naroda na Božji put, jer Isus svjedoči istinu zato što je sam Istina i objavljuje se kroz Istinu. „Ja sam Put i Istina i Život“ (Iv 14,6). Traganjem za Istinom i njezinim objavljivanjem Pečarić koncept Istine o Hrvatskoj postavlja na čvrste i neoborive temelje. U kontekstu svake Pečarićeve misli i riječi je Ljubljena Hrvatska. Ljubav kojom se ne hvasta, koju ne naglašava, izravno ne izgovara već se hrabro i bez kompromisa, strastveno bori za Nju i Njezin narod. Tako Pečarić svjedoči Istinu utjelovljujući najpozitivnija obilježja Domoljublja. Pečarićev utjecaj na hrvatsku misao toliko je snažan da ga možemo usporediti s utjecajem najistaknutijih hrvatskih muževa kao što su Franjo Tuđman, Ante Starčević, Stjepan Radić, Antun Gustav Matoš....

Matematika, pjesme i nogomet jedna je od više od 40 knjiga koje je, kako sam Pečarić skromno i samozatajno kaže, napisao u želji za „kakav takav doprinos obrani ponosa hrvatskih ljudi“. U knjizi Matematika, pjesme i nogomet tekst je u kojem Marko Perković Thompson zahvaljuje akademiku Pečariću jer je obranio njegovu pjesmu Bojna Čavoglave i kako ističe „tako obranio istinu“. I doista, Thompson je tim riječima izvrsno izrazio vrijednost Pečarićevih djela. Akademik Josip Pečarić je obranio Istinu o Hrvatskoj! Brilljantnom matematičkom logikom i preciznošću shvatio je kako je za budućnost nezavisne države Hrvatske i buđenje nacionalnih vrijednosti, koja se konzistentno difamira i razara, ključna Istina koja

se hrvatskome narodu oduzima. Jer život u nametnutoj laži frustrira ga i vodi ka samoootuđenju. Čitatelju knjige autor pruža mogućnost preuzimanja uloge sudionika obrane Istine o Hrvatskoj. Tako Pečarićeva djela postaju osnažena i ostrašćena istinoljubivim hrvatskim narodnim silnicama, prerastaju u nacionalnu snagu, moć, postaju simbol prkosa, hrabrosti i motivacije za Ljubljenu Dom. Harmonija Istine, Odanosti, Strasti i Ljubavi prisutna je i u Thompsonovoj pjesmi Bojna Čavoglave. I danas svjedočimo snazi njezine istine, simbolike i značaja. Nakon bogatog i vrijednog opusa s više od 40 publicističkih knjiga akademika Pečarića o hrvatskoj stvarnosti i njihova utjecaja na hrvatsku misao, stvarnost i narod, može se zaključiti kako je Hrvatska dobila Bojnu Pečarić. U okruženju aktualnih antihrvatskih mainsteram medija koji svakodnevno manipulirajući lažima uvjeravaju hrvatski narod u vlastito nacionalno prokletstvo i tuđinsku svetost, istodobno progoneći nepodobne poput Thompsona i Pečarića, potraga za Istinom i njezina objava u knjigama nije samo hrabar čin Josipa Pečarića, vrijedna ostavština za hrvatski narod već je možemo sagledavati kao Božji blagoslov Domovini, milost Gospodina Hrvatskoj.

Već u naslovu knjige Matematika, pjesme i nogomet Pečarić ukazuje na matematiku kao znanost koja rješava probleme na koje čovjek nailazi; znanost koja može korespondirati i s fizičkim, a ne samo apstraktnim svijetom; znanost s dobro utvrđenim i logičkim sustavom razmišljanja. Apostrofira ključne događaje i pojave u stvarnom svijetu, posebno stanje i procese koje Hrvati prolaze kao nacija koja je uspjela ostvariti stoljetni san o životu u svojoj Domovini. Matematičkom preciznošću povezuje vrijeme i događaje u kojima se Domovina nalazi, a matematičkom logikom postavlja i rješava jednadžbu hrvatske stvarnosti. Pečarić prepoznaje trenutak probuđenih nacionalnih gibanja u kojem narod traži rješenja za potisnute frustracije, jer se nametanjem lažne povijesti i sadašnjosti sustavno difamira i uništava nacionalni identitet sve s ciljem redefiniranja nezavisne hrvatske države i stvaranja novog okvira za budućnost koju su veleizdajice i tuđinci odredili Hrvatskoj. Pečarić razumije zašto je hrvatskome narodu Thompsonova pjesma Bojna Čavoglave svetinja koju treba braniti. Pečarić razumije Istinu koju svjedoči Bojna Čavoglave. Istinu koja se pokušava oduzeti narodu,

osramotiti ga i obezvrijediti. Časnu Istinu koju se pokušava preoblikovati u grijeh, zločin. Pečarić razumije zašto su Dalićevi sinovi oluje, nacionalna nogometna vrsta, hrvatskome narodu svetinja. Pečarić razumije važnost Istine koju oni svjedoče. Ovaj spoj matematike, pjesme i nogometa u knjizi prerasta u Pečarićev aksiom, raritet koji autor trajno ostavlja hrvatskome narodu.

Prvi dio knjige autor naziva Nepoćudne knjige. Povijest svjedoči kakvu su moć imale i imaju knjige zbog čega su, jednako kao i ljudi, bile proganjane. Jedan od načina progona je i proglašavanje nepoćudnih knjiga. Presuda se uglavnom odnosila na njihova javna spaljivanja, stavljanje knjiga na lomaču. Tako se Pečarić odmah predstavlja autorom knjiga kojeg progoni aktualna vlast i čije bi knjige, vjerojatno, najradije vidjeli na lomači. Iznoseći izvorne tekstove, razgovore, pisma, kolumne, govore Josip Pečarić kao znanstvenik, matematičar i domoljub nudi čitatelju autentičan i argumentiran materijal za razmišljanje i zaključivanje, ali i eksplicitno zagovara važnost nepoćudnog traganja za istinom. Istina, čije traganje zagovara Pečarić, doseže vrhunac kada čitatelj osvijesti kako je potraga za Istinom prerasla u Pečarićevu obranu naroda od lomače izdajnika i neprijatelja. Koristeći izraz nepoćudan, a koji se odnosi na nekoga koji nije nekome po volji, nije u skladu s vladajućom ideologijom, odnosno koji je nepodoban, jasno izražava svoj stav prema aktualnoj hrvatskoj politici te istodobno promovira nepoćudnost kao poželjnu vrijednost u kontekstu te iste politike. U drugom dijelu knjige daje na uvid još nepoćudnih tekstova, ali i primjere osvete nepoćudnom i njegovoj obitelji. Kroz tekstove, koje Pečarić razmatra i daje na razmišljanje čitatelju na vlastitu prosudbu, autor postavlja jednadžbu za rješavanje hrvatskoga pitanja. Autor poručuje kako su vjera u sebe, svoj narod, znanje, sposobnost, hrabrost, odanost narodu i Bogu jedini put koji hrvatski narod treba nastaviti. Odbaciti laži i nove stranputice kojima veleizdajnici i tuđinci žele da hoda. Istina, kako je vidi matematičar Pečarić, istina o kojoj pjeva Marko Perković Thompson i istina o narodu koju su svjedočili naši športaši ne smije se ozloglasiti, reducirati i iskrivljavati. U tome kontekstu, otkrivanje i čuvanje Istine o Hrvatskoj ključ je koji iz kaosa vodi u red.

Pečarićev primjer hodočašćenja prema Istini obvezuje hrvatskoga čovjeka. Pečarićev primjer nepoćudnosti veleizdajicama Domovine zadaća je svakoga Hrvata. Pečarićeva poruka kako bez promišljanja, traganja, objave i življenja u Istini o Hrvatskoj nema dobro uređena života i budućnosti Domovine pokazuje kako se voli Ljubljena Domovina. Pečarićeva poruka kako su nada, ljubav, snaga, Hrvatska u njezinu čovjeku, narodu, vjeri, pjesmi, nacionalnoj vrsti, povijesti sama je Istina.

S dubokim poštovanjem i zahvalnošću jednom od najznačajnijih Domoljuba suvremene Hrvatske

dr. sc. Sanja Bilač

MARKO LJUBIĆ

Josip Pečarić s nevjerojatnim osjećajem uvijek prepozna važnije od nevažnih stvari i događaja, a društvene kronike koje predstavlja, na koje reagira i o kojima polemizira s lakoćom i najčešće neslućenom točnošću, i nedostupnoj običnoj logici jasnom predvidivošću, povezuje u neraskidivu cjelinu, istražujući i definirajući zakonitosti, koje determiniraju pojave pred našim očima. Ova njegova knjiga s otkrivanjem niti koje uvezuju u jedan umni, duhovni i logički festival naizgled nepovezive događaje, vrijednosti i društvene cjeline, matematiku, glazbu i nogomet, još je jedan, s jedne strane provokativni intelektualni izazov Hrvatskoj, cijelo prošlo stoljeće odvikavanoj sustavno od iskoraka u ljudskoj inventivnosti i od osvajanja novih sloboda, a s druge strane, otvoreno riješenje jedne naizgledne i velikoj većini ljudi ipak nerješive jednadžbe o zakonitostima, koje danas u hrvatskom društvu objedinjuju i determiniraju događaje pred našim očima. Ova knjiga samo naizgledno slijedi događaje, koji su nam još potpuno svježiji pred očima i u srcima, koji nas i dalje obuzimaju, s jedne strane ushitom, samopouzdanjem i nadom, a s druge strane strijepnjom pred nasrtajima koji nikako ne prestaju, i samo naizgledno ostavlja dojam, kao da je to još jedna retrospektiva s ciljem da se održi onaj plamičak ili plamen, koji je Pečarić pokušavao održati govoreći i pišući o generalu Praljku, usprkos vjetrovima društvenog mraka nad tim plamičcima.

Nikako se zbog toga ova knjiga ili djelimična retrospektiva nedavnih događaja ne može izdvojiti iz trenutka u kojemu je izišla u javnost i pred hrvatski narod. A to je trenutak provođenja promjena u obrazovnom sustavu s tzv. eksperimentalnom reformom pod nazivom –škola za život.

I, tu vidim tu udaljenu i najčešće nedohvatljivu vezu između događaja, koje Pečarić vidi, a toliki ne vide i ne razumiju, što ih potiče, s jedne strane na strah i histerično osporavanje, a s druge strane na povjerenje, nadu i intelektualnu radoznalost nasuprot toga. Kompozicija samoga naslova, pojmovi i ljepota koju ispod njih osjećamo, pogotovo sadržaj koji svjedoči o zbivanjima i ljudima, riječima i porukama u ovoj knjizi, koje je Josip Pečarić integrirao u

cjelinu, posve izravno svjedoče o praiskonskom utemeljenju slave životu i božanskoj esenciji toga pojma, nikako se zato ne mogu ne dovesti u prirodnu i zajedničku vezu s najavljenim usmjeravanjem života generacija hrvatskog naroda. Ova kompozicija upozorava na puno toga, a u ovom slučaju i na ponuđeni surogat – života.

Sama knjiga u svojim brojnim polemičkim sadržajima i pismima ukazuje na idejnu paradigmu tvoraca sintagme škole za život, njihovu pragmatičnu neumnu narav i neodrživo osporavanje same esencije božanskog biljega u životu, osporavanje prvenstveno umnih i duhovnih mogućnosti čovjeka na sliku i priliku Stvoritelja, istovremeno donoseći svejdočanstva, zapažanja, stavove i poruke prepoznatih promicatelja istinske slave životu.

Nekako je već postao prepoznatljivi Pečarićev simbol, neka vrsta duhovnoga i umnoga trojstva zajedno s njim pojmiti i doživljavati duhovnu dubinu poruka monsinjora Vlade Košića i umjetnika Marka Perkovića Thompsona, a u ovoj knjizi Pečarić sačinjava kvartet bez ikakvih dvojbi posve uravnotežen i posve naravan, dodajući mu nogomet i Luku Modrića kao novi simbol veličanstvenosti ljudskoga duha.

I, neumitno, izmjenjujući prvenstveno sarkastične, ironične i podrugljive primjedbe u svojim pismima i zapažanjima u javnosti, tome kvartetu suprotstavlja aktere po svim dubinama „škole za život“ pred našim očima. Nema apsolutno nikakve veze je li Pečarić ovdje spomenuo imenom Blaženku Divjak ili Budaka primjerice, Andreja Plenkovića ili Ivana Vrdoljaka, ili kojim ih je povodom, ili u kakvom kontekstu spomenuo, jer simbolika te paradigme, koju on prepoznaje može se posve jednako razlučiti na imenima potpuno beznačajnih prolaznika u hrvatskoj društvenoj zbiljnosti, zvali se oni kao navedeni, ili neki Klarin. Ti ljudi se boje onoga što ne mogu dokučiti, pogotovo ako to nedokučivo svjedočne prepoznati nositelji iz spomenutoga kvarteta, taj strah kod njih izaziva otpor, a to dotiče i same granice mržnje, oni uvjetuju jedni druge i čine službenu moć u hrvatskom drupštvu danas, koja mnogima izgleda često sudbinskom. Pečarić je dragocjen jer potiče veličanje i nadmoć stvarnih izvorišta života, stvarne i one realne vrijednosti, koju ipak čine pripadnici veličanstvenog kvarteta i tisuće i tisuće nepoznatih ljudi, milijuni onih, koji kliču čas u molitvi s Košićem i Košiću, čas

pjesmom Thomsponu, čas molitvom i pjesmom Modriću, a čas Pečariću. To klicanje se čuje usprkos gluhim sobama mainstream medija, vidi se na svakome koraku i sve je snažnije, jer poruke koje slave ljudski duh i njegove mogućnosti, dopiru do ljudi. Dopiru i ovom knjigom kao i svim prethodnim Pečarićevim knjigama.

A zašto dopiru?

Jer, koliko god se netko trudio svoju ograničenost, svoju neumnost, svoj interes i pragmatičnu paradigmu nametnuti ljudima kao jedini izbor, usmjeravajući ih u potragu i identifikaciju sa svakodnevnim i opipljivim materijalnim sadržajima, ljudski duh i um se ne mogu, niti naviknuti, niti kontrolirati, na odustajanje od onoga iskonskoga u svojoj naravi. Jer je božanskog podrijetla. Ljudi se jedino i trajno udivijek dive toj ljudskoj naravi, pa zato danas slavimo isključivo svevremenske univerzalne vrjednote u ljudskoj povijesti, koje su počesto bile kroz duge mračne godine, pa i cijelim epohama osporavane ili satirane u vremenima svoga nastanka. U ostalom, zar to nije sama bit i temelj kršćanske vjere i kršćanskoga duha. Čak ni smrt nije mogla zaustaviti božansku narav života.

Mnogi će se pitati kakva je to veza između nogometa, ipak i samo prepoznate zabave i sporta, s kompozicijama jednoga Thompsona, s matematičkim labirintima jednoga Pečarića najčešće potpuno neuhvatljivim milijunima i milijardama ljudi, ili s esencijalnim sadržajem poruka Vlade Košića, koje na izuzetno snažan način svojom jasnoćom duboko ucjepljuju samu narav Kristovih poruka u društvene realiteta današnjice, kao da su trenutno nastale a dvije tisuće godina nakon?

Snažna je i duboka ta veza.

Naime, Pečarić zna, a svi mi ili znamo ili slutimo, da Luka Modrić nogomet ne igra nogama, koliko god bile uvježbane, niti se prodori na vrh svijeta postižu fizičkom, tehničkom ili nekom sličnom, naučenom nadmoćnošću nad suparnikom. To Pečarić zna, a ne znaju ili ne žele znati protagonisti tehnološkog umjesto ljudskog uma.

Samo duhom je to moguće.

Samo duhom se osvajaju vrhunci života.

Možda u ovome trenutku nitko u Hrvatskoj, a vrlo vjerojatno i na puno, puno širim prostorima nema toliko naravno pravo i nije toliko pozvan kao Josip Pečarić svjedočiti veličanstvenoj kompoziciji u

slavu ljudskoga duha i uma, prisajedinjavati njegove različite manifestacije u naizgledno posve različitim oblicima, i to sve posve očito ponovo svjedoči u ovoj knjizi.

Zato je ona, iako se uopće ne odnosi na detaljnu analizu ponude „škole za život“, možda i ponajbolja kritika i poziv na preispitivanje s polazišta ukomponiranosti vrhunaca duhovnosti, matematike, glazbe i nogometa čiji proganosti Košić, Thompson, Modrić i Pečarić svejdoče o tome pred vama poštovani čitatelji, pod dirigentskim štapićem autora, akademika Pečarića.

BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET

Dva izuzetna gosta na matematičkoj konferenciji MIA 2018 bili su biskup Košić i Marko Perković Thompson. Njih je prof. dr. sc. Marko Tokić svojevremeno proglasio stupovima Pečarićeve Hrvatske. Danas, kada su vatreni vratili ponos hrvatskom narodu mnoge zanima i što oni misle o nogometu.

Pogledajte kako je biskup Košić pratio utakmicu:

<https://narod.hr/sport/biskup-kosic-otkrio-pratio-utakmicu-sto-nam-razini-drzave-nudi-primjer>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-radujem-se-velikoj-pobjedi-hrvatske-nogometne-reprezentacije/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/kosic-o-uspjehu-vatrenih-bogu-dugujemo-ovu-veliku-promociju-hrvatske-koja-se-dogada-kroz-nogomet-128175/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/vlado-kosic-o-vatrenima-su-zlatni-decki-i-daj-im-boze-da-dodu-do-kraja-128151/>

A što kaže Thompson bilo je u Bujici, ali i na:

<https://kamenjar.com/marko-perkovic-thompson-dajte-sve-od-sebe-i-neka-se-srce-hrabro-bori-nek-vatra-gori-do-pobjede/>

A kako sam ja vidite na slici s mojim unucima u prilogu:)))

Što je Marko rekao na zvaničnoj večeri Konferencije dano je na:

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

A Biskup je komentirao Thompsonove riječi:

Od srca čestitam na ovim riječima, na svemu što se lijepo dogodilo na Konferenciji, na našim Vatrenima i na onome što se s njima u vezi događa u našoj Hrvatskoj! Pridružujem se zahvali Markovoj i želim – da večeras opet slavimo...

A svi koji ne vole Hrvatsku ili samo služe svjetskim moćnicima ne vole ni Thompsona ni biskupa. Tako biskupa napadaju da rehabilitira fašiste:

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-govore-da-rehabilitiram-neke-fasiste-a-samo-molim-za-pokojne-koji-su-poginuli-u-strasnoj-osveti/>

Istina, ja znam za fašističke agresore na Hrvatsku od kojih su naši branitelji napravili zečeve.

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Znam i za domaće fašiste koji sebe nazivaju antifašistima (mada su istinski antifašisti oni koji su pobijedili fašističke agresore u Domovinskom ratu).

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Više puta sam se sjetio kako se Biskup jednom našalio na moj račun: "Akademik Pečarić javno prizna da je ustaša, a još ga nisu priveli na obavijesni razgovor."

Da, ustaša, a u znanstvenom odboru konferencije MIA 2018. su dva izuzetna matematičara iz Srbije (jedan od njih srpski akademik)! A što misli jedan moj profesor iz Beograda (mentor mog magistarskog rada) doznao sam jučer. Nisam bio u kontaktu s njim od kada sam došao u Zagreb, a on mi piše:

"Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju,

doktoratu, itd. (vidjeti:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>, J.P.)

Sve što si tu napisao je potpuno tačno!!!

Naravno, nikada ti nisam govorio kakvo sam ja maltretiranje doživio.

Možda ću ti jednom opširnije pričati. ..."

Jesu li naši političari dovoljno inteligentni da to razumiju?

Razumiju li što govori naš poznati kolumnist Marko Ljubić kada piše:

Ruska priča hrvatskih mladića

Tu priču će nosači mraka pokušati ugasiti, kao što su uspjeli ugasiti toliko svjetala, zadnje ono generala Praljka iz haške sudnice

<http://projektvelebit.com/ruska-prica-hrvatskih-mladica/>

Razumiju li oni ono što im je napisao pater Ike Mandurić, jer su se naglo probudili i počeli uslikavati u hrvatskim dresovima?

Ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-thompson-i-nogomet/>

THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!

Dobio sam potvrdu onoga što je rečeno u moja dva teksta koji u naslovu imaju Thompsona: „Nogomet, Thompson i matematika“ i „Biskup Košić, Thompson i nogomet“:

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-thompson-i-nogomet/> !

Pogledajte ono što je u prvom citirano a rekao je pater Ike Mandurić, a u drugom Marko Ljubić.

Pogledate komentare ispod teksta o dočeku vatrenih:

<https://direktno.hr/direkt/spektakularni-docek-vise-od-100-tisuca-ljudi-pozdravit-ce-vatrene-ici-ce-otvorenim-busom-kroz-zagreb-128219/>

Čitatelji su odmah primijetili koliko su i pater Mandurić i veliki hrvatski kolumnist u pravu: NISU POZVALI THOMPSONA!

Istina spominje se Milorad. Znamo da se bunio Vučić. A hrvatske sluge moraju slušati.

Zapravo baš je njih briga za poruke o poniznosti i ljubavi prema svom narodu. Baš ih je briga što je i Predsjednica s nogometašima pjevala Thompsonove pjesme. Baš ih je briga što su u svim hrvatskim gradovima pjevali te iste pjesme.

Ipak oni moraju poručiti na ovaj način da im nije briga za hrvatski narod, da oni njemu ne pripadaju pa mu eto u trenucima najvećeg slavlja uskraćuju ono što najviše vole. Pa nisu li do jučer pokušavali sudski zabraniti legendarne Thompsonove pjesme iz Domovinskog rata! Već su narodu poručivali da su glupi, pa ni sada zbog slavlja neće shvatiti poruku nepjevanja Thomsonovih pjesama, zar ne?

Zalud svi pišu o značaju Dalićeve poniznosti. Naslov prvog teksta, onog Dujmovićeva, sve kaže:

<https://kamenjar.com/tihomir-dujmovic-crkva-se-treba-zahvaliti-dalicu/>

<https://kamenjar.com/nino-raspudic-o-dalicu-ponizni-tvorac-novog-hrvatskog-mita/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/crkva-odusevljena-dalicem-i-vatrenima-odusevili-ste-sve-u-domovini-i-diljem-svijeta-svojim-rezultatom-128184/>

<http://varazdinske-vijesti.hr/magazin/biskup-mrzljak-cestitao-dalicu-na-velikim-uspjesima-ali-i-na-zajednistvu-25607/>

I don Anđelka Kaćunka govori o poniznosti:

MOJA HIMNA-ČESTITKA 'Vatrenima':

<https://www.facebook.com/donangelo.kacunko/posts/10213134223211917>

https://soundcloud.com/an-elko-ka-unko/himna-vatrenima?utm_source=soundcloud&utm_campaign=share&utm_medium=facebook

<https://blog.vecernji.hr/don-kacunko/cestitka-himna-cro-p3m-hrvatskim-poniznim-ponosnim-pobjednicima-mundijala-10314>

Radi se o zajedničkom uradku hrvatske pjesnikinje Marije Dubravac iz Brisbanea i don Kaćunka *Hrvatskim Poniznim Ponosnim Pobjednicima Mundijala 2018.*

Napisali su himnu-čestitku vatrenima koji su zadivili cijeli svijet:

<https://www.braniteljski-portal.com/evo-sto-kaze-brazilac-dr-bruno-caramelli-ugledni-svjetski-kardiolog-o-hrvatskoj-nogometnoj-reprezentaciji>

<https://www.express.hr/life/hrvatska-je-najveca-prica-kroz-cijelu-povijest-sp-a-16617>

<https://kamenjar.com/new-york-times-napisao-je-najljepsi-tekst-o-pobjedi-hrvatske/>

Cijela Hrvatska i Predsjednica slave pobjede uz Thompsona. U „Bujici“ je najavljen njegov nastup:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-marko-perkovic-thompson-i-josip-joe-simunic-podrzali-vatrene/>

Ali ništa od toga.

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci ipak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: *Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!* Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da

se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“ „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

To je isto tvrdio i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu. Je li se išta promijenilo u ovih 15 godina?

Da, kao što sam konstatirao u prethodnom tekstu, ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.

Josip Pečarić

VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA!

Poslao sam Thompsonu tekst *THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!* Odgovorio mi je:

Prije 10 min su me zvali Modrić i Dalić i žele da ih ja dočekam!

Očito su svjesni da ih vlast omalovažava kada ne pozivaju onoga s čijim su pjesmama slavili pobjede. Zapravo stvari su još i gore. Thompson je u „Bujici“ rekao da su ga zvali na doček. Tko bi to bio ako ne oni koji su pjevali njegove pjesme i koji su bili napadani zbog toga. Sada su vidjeli program dočeka u kome se ne spominje Thompson i reagirali su Dalić i Modrić. Reagirali su kao rukometaši prije 15 godina. Jer sigurno su to tražili na nekom drugom mjestu i tu su im odgovorili:

Što si umišljate? Niste važni vi nego mi!

Ne čudi što je Vladimirov komentar mog teksta bio:

„Naši miljenici pokazati će svoju čvrstinu i vjeru u BOLJU Hrvatsku ukoliko odbiju doček bez Thompsona.“

Zapravo, s vatrenima je Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“ pjevala i Predsjednica.

Omalovažava li na taj način onaj dio hrvatskih vlasti koje je prozvao pater Ike Mandurić i nju?

Već sam konstatirao kako je Marko Ljubić predvidio da će se početi događati nešto slično. Vjerojatno i nije bilo teško predvidjeti kada znamo kakvu imamo vlast. Znamo da je zadaća vlasti da poništi ono o čemu piše prof. Tomac:

Za mene je najvažnije što su naši nogometaši na čelu sa Zlatkom Dalićem na djelu pokazali što to znači biti Hrvat. Njihov primjer probudio je uspravano hrvatstvo i u narodu. Dakle, ne radi se samo o velikom sportskom uspjehu nego se radi prije svega o buđenju hrvatskog naroda, radi se o stvaranju svijesti da bez ljubavi i spremnosti i žrtve nema budućnosti ni hrvatskog naroda ni hrvatske države.

<https://kamenjar.com/prof-dr-sc-zdravko-tomac-samo-emocionalni-hrvati-trebaju-upravlјati-hrvatskom-drzavom/>

Sjetimo se samo na ono što nas je podsjetio biskup Košić: *svi branitelji naših napadnutih gradova u Hrvatskoj bili ili osumnjičeni i bačeni u pritvor, ili osuđeni na zatvor.*

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-duro-brodarac-je-simbol-obrane-grada-siska-i-okolice-u-domovinskome-ratu/>

Zatzo je važno da već sada Vlast pokaže svojim gazdama da ne drže mnogo ni do Dalića ni do Modrića!

Da je to važno govori mi činjenica kako nitko ne piše o tome da Thompsona neće pozvati na doček. Ni moj tekst nije nitko objavio.

I to je dobro za vlast. Zašto?

Pa to je vrlo suptilna poruka i isprika svjetskim moćnicima zbog neuspjeha u obuzdavanju naših nogometaša koji su bitna karika u rastu ponosa kod Hrvata.

A činili su sve. To im je bila močvara. Pomagali su u kažnjavanju Joa Šimunića čak toliko da je i Ustavni sud tvrdio da je on imao u glavi 2. svjetski rat a ne hrvatske branitelje kada je uzvikivao HOS-ov pozdrav. Branitelja Thompsona proganju od 2000.-e zbog istog. Crtali su kukasti križ da bi se kaznila reprezentacija da joj se onemogući bilo kakav uspjeh. Itd, itd. A sada kada vatrene veliča čitav svijet odbijaju im da sami odluče tko će ih dočekati.

Zapravo razmišljao sam trebam li napisati podrugljivo pismo svjetskim moćnicima u ime hrvatskih političara u kome bi im se ispričao zbog sramotnog ponašanja vatrenih (tj. „crne legije“) što su napravi ovo što jesu usprkos svemu ovome što su naši političari napravili da bi se - po želji i svjetskih moćnika (ali i Predsjednika Srbije) – napravila Hrvatska bez ponosa.

Ipak mi se čini poštenije dati što sam odgovorio Thompsonu. Naime, oni koji su čitali nekoliko mojih zadnjih tekstova znaju da je Thompson (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka) bio moj gost na svečanoj večeri konferencije koju su moji suradnici organizirali povodom mog 70-og rođendana. Na otvaranju je o meni govorio nekadašnji predsjednik Švedskog matematičkog društva i tom prigodom kazao kako me kolege zovu „the king of inequalities“. U prikazu otvaranja Konferencije na Laudato TV to je posebno istaknuto. Zapravo je i mene iznenadio s tim. Znao sam da me tako zovu rumunjske kolege jer su njihovi studenti u Lahoreu to rekli mijom studentima. Zato sam pitao kolegu prof. dr. sc. Ivana Perića

koji je više puta i bio u Lahoreu je li mu to on rekao. Ali nije. Zato sam se mogao našaliti uspoređujući se s ljudima koji su toliko učinili za Hrvatsku, a čiju želju ipak vlast ne poštuje. Napisao sam Thompsonu:

„Zapravo sam ja prošao mnogo bolje od Dalića i Modrića“: Na konferenciji priređenoj u moju čast pjevao je Thompson, a njima neće!“

Da, izgleda da ove naše u vlasti još uvijek plaši matematika, pa se preplašise što je netko nekakav kralj u njoj.

Ali, jeli im pametno da su i dalje protiv hrvatskog naroda, jer kako reče pater Mandurič:

Otela se.

Svima se otela!

Hrvatskim izdajnicima i svjetskim ignorantima ova moja Hrvatska. Zaustavite vrijeme, stanite svi! Da budemo dostojni gledati kako živi i kako je lijepa njena duša, ta mala... ta velika Hrvatska.

<https://kamenjar.com/pater-ike-manduric-zaustavite-vrijeme-stanite-svi/>

Da, otela vam se Hrvatska!

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-hoce-li-thompson-pjevati-na-doceku-vatrenih/>

ŽELJA DALIĆA I MODRIĆA

Moj tekst o želji Dalića i Modrića da ih dočeka Thompson VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA! objavljen je na kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-hoce-li-thompson-pjevati-na-doceku-vatrenih/>

Pogledajte i komentare!

Na Kamenjaru su, čini mi se, dali i svojevrsan komentar njihove želje tako što su montirali i pokazali kako dobro zvuči Thompsonova Duh ratnika uz snimke naših nogometaša:

<https://kamenjar.com/hrvatska-vojska-vatrenima-vi-ste-hrvatska-srce-junaka-i-osmijeh-pobjednika/>

Mirela komentira: "Ja se ufam da će pjevati ali da to malo drže u tajnosti da ih iznenade.. ne znam.. takav osjećaj imam! Ma sva sam euforična od naših dečkića i pozitivna! Eto! 😊😊😊😊😊" Mladen kaže kako je dobio odgovor na pitanje o nastupu Thompsona od glasnogovornika HNS-a koji zapravo opravdava i Mireline nade: "Nemojte vjerovati svemu što se piše u medijima. Navijajte sutra za Hrvatsku!. Srdačan pozdrav,"

Još više nadu pobuđuje činjenica da je Thomsonov nastup najavljen za doček u Splitu:

Thompson pjeva na Rivi za doček Vatrenih

<http://dalmatinskiportal.hr/vijesti/thompson-na-rivi-u-ponedjeljak-za-docek--vatrenih-/33456>

Da, valjda ovi na vlasti nisu potpuno poludjeli. Ljubić je i očekivao da će oni poslije prvenstva postepeno pokušati poništiti porast ponosa kod Hrvata koje su vatreni ostvarili.

Pri tome je upozorio na još jedan stup moje Hrvatske - generala Praljka. Zato vam u ovom veličanstvenom danu šaljem

Pozivnicu za obilježavanje Dana hrvatskih branitelja Općine Sunja. (prilog)

Jasno je da je želja da se ne ispuni želja Modrića i Dalića želja onih

kojima uspjeh vatrenih smeta. Zato pogledajte što o tome piše Davor Dijanović:

<https://direktno.hr/kolumne/nema-vise-jugoslavije-a-hrvatska-igra-u-finalu-svjetskog-prvenstva-neka-pati-koga-smeta-128381/>

Dragi prijatelj general Rojs mi je poslao želje vatrenima Hrvatskog generalskog zbora. Vidim da je to dano i na internetu:

<https://direktno.hr/domovina/generali-i-admirali-odusevljeni-pothvatom-vatrenih-evo-sto-su-im-porucili-128357/>

Pročitajte i želje jedne naše Ivane:

<https://narod.hr/sport/ivana-klaric-moja-domovina-zadnjih-dana-ne-izgleda-njeni-ljudi-vasi-ljudi-vise-ne-disu>

Svi danas vole Hrvatsku. Poslušajte i ovo:

<https://kamenjar.com/izraelska-zvijezda-zapjevala-na-hrvatskom-video/>

Danas je dan kada očekujemo pobjedu. Zato evo i takvih tekstova:

VERA PRIMORAC:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/15/vera-primorac-sve-se-vraca-sve-se-placa/>

DR. JURE BURIĆ:

PRVI

BOGU dragom

I

Dečkima hvala

Onima na terenu

I

onima na klupi

onima na stadionu

I

onima pred ekranom

onima po trgovima

Naše Domovine

I
Svijeta
Pa kome smeta
Neka pati

I
Shvati
Da samo ljubav

I
Žrtva
Pobijediti mogu
Još jednom
Hvala dragom
BOGU !!!

Dr Jure Burić
Srpanj 2018.

MALI LUKA

Ja sam mali Luka
U ruci mi šljuka (štap)
Po kamenju skačem bolje
Nego da je ravno polje
Čuvam kozu bit će mlijeka
Nemam lopte ni za lijeka
A kad budem malo veći
I ako me Bog posreći
Kupit će mi loptu tata
Pa da mu se skinem s vrata
Tad će Luka loptu ganjat
I o pravom dresu sanjat
Prepoznao Bog je Luku
I njegovu tešku muku
Bit ćeš mali jednog dana
Na postolju i bez mana
Slavit će te baš Svijet cijeli

HRVATIMA radost dijeli.
Ime će ti zlatno biti
I zlato ćeš osvojiti.

Dr Jure Burić
Ravno,
Uoči utakmice s Francuzima
Dobio sam inspiraciju kad sam vidio malog siročića (Luku)sa stapom
u ruci kako čuva svoju kozu.

MOLITVA

Nemam Te obraza
BOŽE više molit
Jer si mi do sada
Uslišao svaku
Dovede brate
U finale Hrvate
A isto ću sebi
Priuštit slobodu
Ma hajde još jednom
Pomozi mom RODU
Znam da bi volio
Vidjeti i Ti
Oko vrata
Zlato u HRVATA !!!

Dr Jure Burić
15.srpanj 2018.

SVA MUDROST SVIJETA

U jedanaest slova
Sva mudrost Svijeta
Formula za uspjeh
I način života

Nije sramota
Ponizan biti
Boga moliti
Bit čovjek dobar
Voliti ljude
I kad te kude
S ljudima znati
Upravlјati
Rezultat na kraju
I svi u RAJU.
Ma ne može bit svatko
Naš DALIĆ ZLATKO.

Dr Jure Burić
Uoči utakmice za prvo mjesto na Svjetskom nogometnom prvenstvu
u Moskvi .
15. srpnja 2018.

KRENO PJEVAC NA KOCKICU

Kreno pjevac
Na kockicu
Za njim trci koka
Čini mi se moj pjevčiču
Nisi duga roka
Pa kada se to dogodi
Da ne budeš prvi
Bit ces pajdo il'
U loncu
Il' će jest te crvi
Ne racunaj vise na me
I na moja jaja
Ja odlazim za kockicam
To je moja raja

Dr J. Burić
Ravno - Dubrovnik

BOLJI SU IZGUBILI!

Dragi prijatelji,
Bolji su izgubili!

Čestitam vatrenim uz e-mail Ankice iz Splita:

Naslov: Fw: Želja Dalića i Modrića

Datum: Sun, 15 Jul 2018 20:39:23 +0200

Dragi profesore Pečarić,

Ponosna sam na naše igrače, klanjam im se, oni su nas ujedinili i pokazali kako se svojim radom, zalaganjem i zajedništvom voli svoja domovina, kako se može biti najbolji i da se može imati svjetski uspjeh, a ne da imamo najlošije rezultate u Europi i cijele porodice odlaze iz HRVATSKE, iako imamo sve preduvjete za najbolji život u svojoj prelijepoj domovini, prekrasnoj sve od Zagorja, Slavonije, Istre, Dalmacije, mora.

Molim dragog Boga da se oni koji upravljaju našom HRVATSKOM ugledaju na naše igrače, a ne da služe svjetskim moćnicima.

Zamislite, igrači iz prostora jedne male HRVATSKE od 4.000.000 ljudi protiv igrača iz prostora cijelog svijeta sa milijardama stanovnika i došli do samog vrha.

Neka ih dragi Bog blagoslovi za prelijepo trenutke koje su priuštili svojoj domovini, što su nas ujedinili i učinili ponosnim, učinili da se zna za moju HRVATSKU, da je PROUD TO BE CROAT u svijetu.

Osobno sam osjetila takav ponos i zahvalnost još jedino nakon pobjede u Oluji, zato što sam kao velika većina nas razočarana kako se upravlja našom državom, a naši igrači na čelu sa malim, a tako velikim MODRIĆEM, mi ponovo vratili nadu.

Svaka im čast, oni su heroji naše drage i jedine nam

H R V A T S K E.

Ankica iz Splita

Vatreni ostaju za mnoge u svijetu „pobjednici srca“:

<https://narod.hr/sport/svjetski-mediji-odusevljeni-vatrenima-hrabri-hrvati-ostaju-mnoge-pobjednici-srca-ovom-finalu-nema-porazenih>

Da nismo uzalud upozoravali da će oni koji ne vole Hrvatsku početi raditi da se PONIŠTI sve pozitivno što nam se dogodilo s Vatrenima, tj. da su već počeli raditi pokazuje i to da je dr. sc. Josip Stjepandić inače predsjednik HAZUDD-a, već počeo odgovarati na takve podmukle napade:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/15/dr-josip-stjepandic-kao-da-je-autorica-zavrсила-brzi-tecaj-jugokomunizma/>

Već to pokazuje kako nisam pogriješio kada sam upozorio na neispunjavanje želje Dalića i Modrića. Vidjet ćemo jesu li hrvatski političari uporni u pokazivanju takvog sramotnog odnosa prema ovim istinskim hrvatskim velikanima:

<https://narod.hr/sport/unatoc-nezasluzenom-porazu-finalu-sp-a-sjajna-atmosfera-autobusu-vatrenih-odzvanjaju-pjesme-thompsona-skore>

A narod slavi uz „Bojnu Čavoglave“:

<https://www.dnevno.hr/sport/navijaci/video-navijaci-slave-srebro-vatrenih-uz-thompsona-poslusajte-kako-ulicama-grmi-bojna-cavoglave-1193767/>

Vidjet ćemo hoće li biti Thompsona na dočeku ili će pobijediti ono o čemu piše Starešina:

<https://narod.hr/hrvatska/visnja-staresina-nogometno-cudo-sinovi-oluje-djece-komunizma>

Josip Pečarić

THOMPSON S VATRENIMA

Dalić i Modrić su pokazali svoju veličinu:

ŽELJELI SU THOMPSONA – IMALI SU THOMPSONA:

(VIDEO) *Politika im to nije uspjela zabraniti: Vatreni doveli na Trg Thompsona, pjevala se 'Lijepa li si'*

<https://narod.hr/sport/video-politika-im-to-nije-uspjela-zabraniti-vatreni-doveli-trg-thompsona-pjevala-se-lijepa-li-si>

Pjevao je pjesmu koju je pjevao i na mojoj konferenciji. Možda je netko od vatrenih i pročitao kako je Thompson tada rekao da ja želim „Bojnu“, ali zna da volim i „Lijepa li si“. Oni su željeli i Bojnu:

„*Nakon toga organizatori su zapravo odlučili sve prekinuti iako su Vatreni, preko Luke, zaželjeli da barem još jednu pjesmu zapjevaju s Thompsonom. No, nije im dopušteno, no, igrači su i taj problem riješili, bez glazbene podloge, Thompson je zapjevao s Vatrenima "Geni kameni", Vatreni su, kao i stotine tisuće Hrvata na Trgu bana Jelačića poželjeli "Bojnu Čavoglave..." Naravno, ni, od toga ništa, iako su igrači htjeli još ostati s pozornice se čulo: "laku noć."*“

(VIDEO) *Vatreni na prepunom Trgu bana Jelačića: 'Želimo s Thompsonom otpjevati još jednu pjesmu', no, nije im dopušteno...*

<https://narod.hr/sport/vatreni-prepunom-trgu-bana-jelacica-zelimo-s-thompsonom-otpjevati-jos-jednu-pjesmu-no-nije-im-dopusteno>
 „*Nakon izvedbe 'Lijepa li si', Modrić je zamolio organizatore da Thompsonu daju da mu otpjeva 'Geni kameni'. Nekako su pristali, a onda je zagrmjelo 'Čvrsta ruka i poštenje'. Thompson je otpjevao pjesmu bez matrice, a onda se dogodilo nešto neobično i pomalo čudno. Valjda iz straha da ne bi otpjevao 'Bojnu Čavoglave', Thompsonu su brže bolje uzeli mikrofon iz ruke.*“

<https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/video-zamalo-incident-s-thompsonom-pogledajte-sto-se-dogodilo-nakon-sto-je-otpjevao-lijepa-li-si-1194658/>

<https://kamenjar.com/pogledajte-kako-je-sramotno-prekinuto-slavlje-vatrenih/>

Da, morali su hrvatski političari pokazati svjetskim moćnicima da su im vjerne sluga.

NAROD PONOSAN, A POLITIČARI – SLUGE!

A Plenković je najavio tako nešto – unaprijed se ogradio:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-prebacio-odgovornost-nastupe-doceku-vatrenih-svog-koalicijskog-partnera>

Već sam pisao o želji Dalića i Modrića da ih dočeka Thompson. Podsjetio sam i na 2003. godinu kada su Thompsona rukometaši „prošvercovali“ na užas svih srpskih i inih slugana u RH.

Sada su Dalić i Modrić učinili to na veličanstveni način – Thompson je s njima bio u autobusu:

HEROJI U ZAGREBU! Thompson u busu s Vatrenima! PATITE DUŠMANI!

<https://kamenjar.com/ivan-rakitic-stigao-je-kralj-jedan-jedini/>

Poludjeli su: Pa taj Modrić i taj Dalić ne žele biti sluge. Pa zar se smiju drznuti i ne slušati nas koje su svjetski moćnici postavili jer smo najbolji u tome. Sjetite se moje tvrdnje: KAD GAZDA MIJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU.

Ili moje tvrdnje kako Srbi Hrvate dijele na Ustaše i Srpske sluge:

<https://direktno.hr/direkt/francuska-je-osvojila-prvenstvo-a-hrvatska-i-kolinda-srca-sirom-svijeta-mrzitelji-dolaze-iskljucivo-iz-hrvatske-i-srbije-128505/>

Da srpskim slugama udarac bude još veći: Dalić opet o braniteljima:

<https://narod.hr/sport/video-jedan-posebno-obican-covjek-zlatko-dalic-igrali-smo-branitelje-hrvate-diljem-svijeta-hrvate-bih-svih-hrvatska>

Zapravo su Srbi i njihove sluge udarili po Thompsonu jer se ovi drugu ne usude ići otvoreno protiv cijelog naroda. Mnogi su već pisali kolike su njihove patnje zbog vatrenih. A tek ovaj doček:

Zato završimo ovaj tekst s pjesmom Dr. Jura Burića:

REŽIJA

Ništa vi molim vas

Nemojte režirat

Ni dirat

Vi samo pratite

Bit će dovoljno

HTV

Voljno !
Narod je režiser
I
Scenarist
Najbolji !
On zna što mu je
Po volji
Vi nećete - Marka
Oooo
Kakva varka
A Modrić - hoće !
Baš njega !
I to dva puta
I
Pored Beljaka
Ljuta !
A onih
Pola milijuna
U
Transu
Pogledaj tu
Sretnu masu
I pored dvanaest sati
Na nogama
Razdragani skaču
S rukama
Put neba
To mogu samo HRVATI
To doživjeti i vidjeti
Trebam !!!
"Nek se slože srca bratska
Živila, Živila, Živila
H R V A T S K A. !!!

Dr Jure Burić
Ravno
Za dočeka Hrvatske nogometne

reprezentacije sa Svjetskog nog.
Prvenstva 16.srpnja 2018.

Da, i dr. Burić će o političarima-slugama koji ne žele Thompsona!
Šta sa slugama? Pa uvijek mogu čitati Hodaka:
<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/silno-smo-ponosni-na-nase-momke-i-dalica-i-taj-ce-ponos-trajati-godinama/>

Josip Pečarić

DALIĆ O THOMPSONU: PJEVAO JE PJEVAČ KOJI JE NAŠA HIMNA

Koliko su velike sluge u hrvatskim vlastima i medijima pokazuju i prokazuju Vatreni:

(VIDEO) Modrić otkrio pozadinu oko nastupa Thompsona: 'To je bio naš prvi uvjet, čim smo ušli u finale – samo Marko'

<https://narod.hr/sport/video-modric-otkrio-pozadinu-oko-nastupa-thompsona-to-nas-prvi-uvjet-cim-smo-usli-finale-marko>

A sluge kao sluge. Drhte što će im reći i napisati oni u Srbiji (od čije je vojske hrvatska vojska napravila zečeve), u BiH, Sloveniji, ... Ne žele ispuniti PRVI UVJET Vatrenih! Moraju svima pokazati da usprkos silnog ponosa kod hrvatskih ljudi Hrvatska u kojoj su oni na vlasti i dalje sluganska zemlja.

Svi im govore i pišu da trebaju biti kao Vatreni, a oni će: Ne! Mi smo sluge i samo sluge. Podsjeća li vas to na onu moju:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA; JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Zato sam odmah upozorio da će se to dogoditi kad sam vidio da nema Thompsona na najavi dočeka, a Thompson mi je tada rekao da mu je isto vrijeme Modrić i Dalić rekli ovo o čemu govori Modrić.

A Luka je veličanstven:

<https://narod.hr/sport/hrvatica-prekrasnom-porukom-usutkala-one-napali-vatrene-zbog-thompsona-branitelja-jeste-li-primijetili-djecaka-cijelo-vrijeme-luku>

I Dalić:

Dalić o Thompsonu: Pjevao je pjevač koji je naša himna

<https://kamenjar.com/dalic-o-thompsonu-pjevao-je-pjevac-koji-je-nasa-himna/>

<https://narod.hr/sport/video-pravi-odgovor-najboljeg-izbornika-svijetu-provokacije-srdacan-zagrljaj-marka-perkovica-thompsona-zlatka-dalica>

A oni se rugaju Vatrenima i me žele uraditi ono što su oni željeli:

<https://kamenjar.com/redatelji-koji-su-narodu-ukrali-domoljublje/>

<https://narod.hr/sport/nevjerojatna-izjava-kresimira-dolencica-nakon-cirkusa-trgu-bana-jelacica-ugasili-thompsonu-mikrofon-ostavili-igrace-cjedilu-a-kaze>

Ne daju ni ovu pjesmu:

<https://narod.hr/sport/video-evo-glase-stihovi-pjesme-koju-zatražio-najbolji-igrac-svijeta>

A boje se Bojne Čavoglave s kojom smo pobijedili u Domovinskom ratu. Jer su njihove gazde željele da pobjede oni od kojih su naši branitelji napravili zečeve!

Kad se jave u Njemačkoj, ne prođu dobro jer tamo živi predsjednik HAZUDD-a (koga su osporavali oni članovi HAZUDDa koji mrze Tuđmana, biskupa Košića i Thompsona):

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/18/dr-josip-stjepandic-urednistvu-die-welt-a-ako-ne-razumijete-hrvatsku-dusu-onda-o-njoj-ne-biste-trebali-niti-pisati/>

Ante Baraba komentira:

Svaka čast profesore, samo se meni čini da jugende vode cijelo Ministarstvo vanjskih poslova kada baš nitko nije reagirao na navedeno i sve ono od ranije i to se ponavlja, zato i imao državotvorca Beljaka, koji vodi prvu narodnu općenarodnu stranku u Hrvata, HSS-u!?. O našim povijesnicima ne treba ni "a" kazati.

Strašno je vidjeti da im ni želju ne žele (smiju) ispuniti:

<https://narod.hr/sport/cast-hrvatskom-nogometasu-beba-peruu-dobila-ime-luka-modric>

ali zato:

<https://kamenjar.com/splitskom-rivom-se-ori-veni-kameni-bravoo-splite/>

Sam sam odavno rekao da ne možemo očekivati od sluga da budu nešto drugo. Zato sam ih upozorio kada nisu stavili sami Thompsona da dočeka Vatrene. Tek onda sam doznao o samog Thompsona da su to od njega tražili i Dalić i Modrić. Sada i sam Marko o tome priča:

<https://kamenjar.com/video-thompson-odgovorio-na-sva-pitanja-postavljena-u-medijima-ovih-dana/>

Vatrene su tražili da im pjeva i ČAVOGLAVE. Sluge su se od toga usr...

Ljudi bi iskoristili to da zajedno s Vatrenima i cijelim narodom iskoriste upravo Thompsona i pokazu svijetu da poslije Vatrenih ništa nije isto u hrvatskoj politici.

A oni:

<https://kamenjar.com/sve-dok-thompson-kao-ilegalac-mora-biti-prosvercan-na-pozornicu-hrvatska-nije-pobjedila/>

Možemo li pobjediti birajući na izborima sluge?

Jesu li sluge - takve vrste - ljudi?

Birajmo ljude, a ne sluge!

Hrvati mogu i smiju biti sluge samo Bogu i svom narodu. Davno je to rečeno:

BOG I HRVATI!

Josip Pečarić

PO-SLUH (U) DRUGIH

Po-slušati pametnog čovjeka

Pametno je i poželjno

I nema tu grijeha

To je obično za roditelja

Utjeha

Dijete ga sluša

Možda ga otac

I

Kuša

S tim da djetetu bude bolje

I

Pripremi ga za životno

Bojno polje

Ali

kad djete poraste

A

umjesto oca posluh od njega

Očekuje neka sumnjiva duša

I ona ga kuša

Ali

Ne da čovjeku bude bolje

Već njemu

I

Njegovoj ideji

Koja se često s roditeljskom

Kosi

I

Onda čovječe ne znaš više

Tko si

Jer

Slušat ćeš vođu

Onog u stranci i to

Bezpogovorno

Pa čak i onda kad se

Od tebe traži da pojedješ

Govno

I

Mimo svoje savjesti

Digneš ruku

Danas za

Istanbulsku

Kad svom narodu

i

Zdravom razumu

daješ

Pljusku

Sutra za nešto

Još gore

Jer tvoj šef zna

Kako na tebe poslušniče

Računati more.

Dr Jure Burić

Ž<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-dalic-thompsonu-pjevao-pjevac-nasa-himna/>

B(E)LJAK

Poistovjećivanje hrvatstva s ustaštvom treba se rješavati po Prvom Pečarićevom poučku o kome je ne tako davno u „Bujici“ govorio i čuveni hrvatski fizičar Davor Pavuna (vjerovali ili ne: 225,839 pregleda). Vrlo jednostavno treba shvatiti da je njima ustaštvo istovjetno sa stvaranjem hrvatske države i u skladu s tom činjenicom se ponašati. Jer doista je smiješno opravdavati se kada Ti netko kaže da si ustaša, tj. da si zaslužan ili samo voliš hrvatsku državu.

Nažalost, takvi ljudi su iskoristili to što su nametnuli tu stigmu zbog koje su mnogi Hrvati stradali na razne načine i danas je poslije veličanstvene pobjede naših branitelje RH u rukama takvih! U rukama onih koji su zapravo bili na strani fašističkog velikosrpskog agresora!

A kako se voli svoj narod pokazali su nam i Dalić i Modrić. Upravo zato su oni htjeli da ih dočeka Thompson.

Znali su oni da će to razljutiti srpske slugе. Tako im je reagiranje najčulenijeg hrvatskog „automehaničara“ – danas predsjednika HSS-a dobro došli, kao poticaj vlastima da shvate u kakvom su društvu. Da shvate zašto svi očekuju da se počnu ponašati kao Vatreni. Da se počnu ponašati kao ljudi.

Ne spominjem mu prezime jer mi nije jasno kako se čovjek preziva. Naime don Anđelko Kaćunko mi piše:

Jadni 'homoesesovac' BELJAK - koji je nekoć veliku stranku HSS pretvorio u običnu šuplju Homo Sluškinju Stranaca - nije uopće svjestan da mu je odmah nakon blasfemne izjave od Thompsonu

iz prezimena ispalo E pa se sada preziva/naziva - BLJAK! :D

Punim imenom - HomoeSeSovac Bljak...

S druge strane drugi moj prijatelj, bivši župan, koristi drugo ime:

SMEĆE FAŠISTIČKO

I SMEĆE LJUDSKO

Ako je istina gospodine (o Bože mi oprostite što iz pristojnosti fukaru nazivam gospodinom) Krešimire Beljak da ste Marka Perkovića - Thompsona nazvali "fašističkim smećem" onda ste zaslužili ne osudu

i presudu (da sam na mjestu Markovom tužio bih Vas - danas naravno, jer sam u već poodmaklim godinama, ranije bih to riješio puno učinkovitije, a ako imate želju provjeriti snagu sedamdesetogodišnjaka - na raspolaganju sam kad god to hoćete!) već ste zaslužili sažalijevanje, gad i žaljenje što uopće pripadate ljudskom rodu.

Umjesto da ostatak života provedete s maskom na licu kako ljudi ne bi prepoznali - kradljivca kazetofona iz automobila (ako je istina, a koliko znam takvu optužbu još niste demantirali - evo Vam zgođe ! učinite to radi sebe i potomaka, a ako je ovo neistina oprostite !) - Vi se šepirite , dajući kvalifikacije čestitim ljudima od kojih se leđi krv u žilama i pri tom vodite časnu stranku Stjepana Radića koji se vjerojatno prevrće u grobu gledajući kakva kukavelj vodi ono što je on za svoj Hrvatski narod stvarao.

Ljudska spodobo - sram Vas bilo !

Dr Jure Burić

Ravno

Pa sad vi meni kažete kako se taj čovjek zove.

Ni branitelji nisu sigurni:

<https://kamenjar.com/udruga-veterana-4-gardijske-brigade-komesmetaju-hrvatski-branitelji/>

Ima li nekoga iole inteligentnijeg na vlasti koji je svjestan da im u narodu neće proći ovakvi napade na ljude koji su nas napravili ponosnim kao branitelji poslije „Oluje“:

Cijenjeni gosp. Pecaric !

Ovo sada je krenula narodna Bura ,začeo se vrtlog koji će samo rasti ,svi bi trebali (Hrvati/ce) zajahati ovaj svježi vjetar, sada je valjda i običnima jasno zašto se godinama potencira sukob Zagreba i Splita ,te kontinenta sa Istrom .

Stvorila se centar anticiklone koja će samo rasti kako bi u konačnici Senjske bure uklonila sve one koji su zajašili hrvater već tamo od početaka devedesetih godina ,a pogotovo od 2000.god.

s poštovanjem , Krunoslav

Savjetnik Predsjednika Vlade ne misli tako:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovicev-savjetnik-proglasio-nastup-thompsona-zajtjev-vatrenih-ustaskim-drzavnim-udarom>

Ali da kao i Vučić:

<https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/vucic-zestoko-opleo-po-hrvatima-i-thompsonu-evo-sto-je-sve-izjavio-o-doceku-vatrenih-1195388/>

Naravno, uz vlast su i sluganski mediji:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/11904-mladen-pavkovic-dokle-cemo-trpjeti-cenzore-u-hrvatskim-medijima>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/29861-zlatnoj-momcadi-dodijelise-srebrne-medalje.html>

Svima bih preporučio brzi tečaj: Kako se voli Hrvatska:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/29856-h-hitrec-svijet-je-pao-na-koljena.html>

Naravno nitko ne može biti Modrić:

<https://direktno.hr/direkt/britanski-portal-odusevljen-zagrljajem-modrica-i-malenoga-petra-on-je-junak-kakvog-trebamo-128697/>

Ali možda nauče da si priglup ako ga napadaš. A i Dalića!

Josip Pečarić

P.S. A dr. Burić i dalje piše pjesme. I on ih može naučiti kako se voli Hrvatska:

"MALI"

Jesmo "mali"

Al' smo lijepi

Pa vidite

Niste slijepi

Jesmo "mali"

Al' smo pametni

Hajde - temu zametni

Ima li boljih od

Ruđera i Tesle

Klovića

naših

Nobelovaca i Zucala...
Drukčija vremena
Na Svijetu bi kucala
Da ne bi njih
Što bi to bilo od vas svih ?
Jesmo "mali"
Al' smo normalni i mudri
Hajde probaj
Pitaj il' udri
Odgovor bit će
Munjevit i mudar
Nije to udar
To je samo
Hrvatska mudrost
A ne vas "Velikih" ludost
Jesmo "mali"
al' smo junaci
Agresoru i besćutnom
Svijetu znanci
Pa vam u ratu
Pomrsismo račune
I od Dinara
Stvorismo kune
A
Nekad davno
Što nije mogao
Karlo Veliki
Mogoše Hrvati
Pobijediše Avare
Da mu se ponos vrati
A
Faust Vrančić
Kravata
I
Penkala
Bože moj dobri
Što je sve naša " mala"zemlja

Svijetu dala
Među najboljim danas
Imamo i
Pečarića -matematičara
I davno Getaldića-optičara

A

Kutruljević

I

Tin Ujević

Nemamo Sokrata

Al' imamo Praljka

Ovog prvog osudiše

Da otrov mora popit

Drugi to nije morao

Ali je znao

Besćutnom Svijetu

I Svjetskoj " pravdi"

Treba pokazati zube

Gdje on dobiva

A oni gube !

Što bi s Europom bilo

Da Zrinski ne zaustavi

Turke

I

Kakve bi ih samo

Snašle muke

Ovi "mali"

Veliki su u poniznosti

I

Vjeri

I to se mjeri !

A

"Lijepa naša"

Najljepša himna na Svijetu

S dirljivim riječima

Što pričaju o ljepoti

A ne o strahoti

Koje i bezdušnog
Ne ostavlja ravnodušnog
A
U športu ?
E tu smo tek pravi
Uporni i vrijedni
Ko mali mravi
Hoćeš na snijegu
U bacanju diska
Ma cijela niska
Ili pod košem
U rukometu
Ili u ringu
Il' u gađanju u metu
Najbolji smo na Svijetu
U dvorani
Na spravama
I strunjači
U preskoku smo
Najjači
Ronjenju na dah
U dubinu
Penjući se u visinu
Dizanju utega
Ma brate - svega
Na teniskom terenu
Onom na travi
Ma daj ne gnjavi
Hrvatsko ime
U Wimbledonu
Sve u istom tonu
A tek u vodi
Bilo s loptom
Ili na vesla
U jedrenju
Il 'za volanom
Što se zove "Tesla"

Svjetiljka Megle
Vitlo na brodu
Za potezanje mreža
Do tad je mreža bila teža
Ima nas i u Vatikanu
Na vrhovima Svijeta ...
Pa kome smeta
Neka samo pati
Najbolji su
HRVATI
Kruna dosega
Ovih " malih" đaka
Naslov je NOGOMETNIH
SVJETSKIH VICEPRVAKA !!!
I
MORALNIH ! PRVAKA!!!
SAPIENTI SAT !
I što sad ?
Uvažavaj "MALE"
I
U "VELIKE" se ne kuni
Da vam se ne bi
Pomrsili računi !!!
I
Na koncu najsportskija
Na Svijetu nacija
To Svijet kaže
Su HRVATI
I
Njihova "mala"
CROATIA !!!
Znam
Nije lako
VelikO HRVATSKO SRCE
I
HRVATSKA KOCKA
Neku kukavelj bocka

Možda i trajno
Zato te mi
CROATIO
VOLIMO
BESKRAJNO. !!!

Dr Jure Burić
Nakon nogometnog Svjetskog prvenstva u Moskvi i finala između
HRVATSKE i FRANCUSKE
gdje su Hrvati izgubili krađom dva gola pod pokroviteljstvom suca !
Sram te bilo suče. Ubuduće budeš li ti sudio Hrvati će morati igrati s
rukama zavezanim na leđima ?!
16.srpnja 2018.

DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE!

Cijeli svijet se divi Vatrenima. Pogledajte samo ovaj tekst:
www.bitno.net/vjera/aktualnosti/jedan-od-najcitanijih-katolickih-portala-u-poljskoj-nabrojao-pet-stvari-koje-svi-katolici-mogu-nauciti-od-hrvata/

Puno puta sam govorio o podjeli Hrvata na Ustaše i Srpske sluge. Morate razumjeti koliko je teško ovim drugima. Sve su učinili da njihove gazde kojima vjerno služe pobijede u ratu.

Razoružali su Hrvatsku itd, itd.

A onda hrvatski branitelji napraviše od Srba zečeve!

A oni im i dalje služe.

Sjajne sluge zar ne.

Javljaju mi da na srpskoj televiziji satima raspravljaju o Thompsonu, vatrenima, ustašama, „Oluji“ (čitaj: zečevima) i sl. Jadne Srpske sluge u RH. Oni još nemaju toliko prostora u medijima da slijede svoje gazde. Težak je posao biti sluga, zar ne?

Netko je komentirao – besmisleno je njima dokazivati da nismo ustaše.

Pa i jeste besmisleno jer oni znaju da to nije točno.

Kako to?

Jer njima je voljeti i boriti se za Hrvatsku, za hrvatski narod istovjetno s „biti ustaša“.

Jučer sam vam pisao o tome. Jeste li pogledali snimak „Bujice“ u kojoj je naš poznati fizičar i bivši savjetnik američkog predsjednika dr. sc. Davor Pavuna govorio o tome (Prvi Pečarićev Poučak):

Naslov: Re: B(E)LJAK

Datum: Wed, 18 Jul 2018 19:28:13 -0700

Šalje: Davor Pavuna <davor.pavuna@gmail.com>

Prima: pecaric@element.hr

Dragi Voljeni Časni Brate Pečariću!

Mnogi ne poznaju Prvi Pečarićev Poučak (PPP), niti Majku-Matematike-Logiku:

1) PRVI Pečarićev Poučak, koji SVAKI domoljuban građanin mora znati napamet u 3 ujutro:

Tko nije za SANU2 (= za velikosrbiju i masonsku Orwell "državu") taj je "ustaša" !

2) Posljedično:

Ako izuzmemo oko 10'000 masonskih i SANU-slugana, mrzitelje koji kontroliraju medije i vlast, svi 'ostali' tj. oko 95-99% Hrvata (od skoro 7 milijuna planetarno) su (po PPP) 'ustaše' !

SANU2 svjesni Branitelji ... Dalić, Modrić, Pečarić, Thompson ... Vatreni ...

... i cijeli NAROD su NORMALNI, domoljubni HRVATI !

3) Po Prvom Pečarićevom Poučku, Narod nije za SANU2, niti za masoneriju:

Dakle, po PPP : Hrvati su "ustaše" ... i kolokvijalno tako mi6-udbaju-vlast i govori o narodu !

P.S. Usput, po definiciji čak demoNkracije, to ipak ne može biti "državni udar":-)

P.P.S. Kako li se €U\$R slugani misle oporaviti, kad >500'000 NORMALNIH, "koji su čekali tramvaj" nije moguće samo tako anihilirati: u boj, u boj, za Dom Svoj !

Bog i Hrvati :-)

Andrea Latinović zapravo piše o PPP kada svoj tekst naslovljava:

Gjenero: Pjevanjem Thompsona Vatreni poručuju - mi nismo establišment, mi smo dio naroda

<https://direktno.hr/direkt/gjenero-pjevanjem-thompsona-vatreni-porucuju-mi-nismo-establisment-mi-smo-dio-naroda-128707/>

Naravno, taj portal se smatra HDZ-ovim pa članak zapravo pokušava opravdati politiku te stranke. A to može samo kod naivnih jer svi znaju da ono što predsjednik te stranke misli, njegov glasnogovornim „privatno“ javno kaže:

<https://kamenjar.com/s-drzavnim-udarima-u-demokratskoj-zemlji-se-ne-sali-u-bilo-kojem-kontekstu/>

Zapravo je zabavno vidjeti koliki je strah kod njih izazvao uspjeh onih koji su sa svojim narodom, a ne s njima!

A nije im lako:

<https://kamenjar.com/nije-vrsaljko-legao-na-voljenu-zastavu-s-onakvim-djecacki-snenim-izrazom-lica-zato-sto-je-slusao-jazz/>

<https://kamenjar.com/bujica-specijal-docek-zlatka-dalica-u-varazdinu/>

<https://www.hkv.hr/razgovori/29871-n-prkacin-mozemo-vise-ali-nas-oni-koji-nam-stavljaju-okove-komunisticke-proslosti-koce-i-vuku-u-svoj-mulj.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29873-prof-dr-sc-zdravko-tomac-samo-emocionalni-hrvati-trebaju-upravljati-hrvatskom-drzavom.html>

Osniva se i nova stranka:

<https://www.hkv.hr/vijesti/politika/29866-poticajna-skupine-za-osnivanje-pokreta-za-hrvatsku-buducnost-phb-proglas-hrvatskomu-narodu.html>

Usporedite što nam Plenković govori preko svog glasnogovornika (da nije tako odmah bi mu se zahvalio na uslugama) i predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/19/dr-josip-stjepandic-urednistvu-suddeutsche-zeitung-magazina-vas-clanak-warum-dieser-auftritt-der-kroaten-alles-kaputt-macht-je-vrhunac-poruge-i-zlocestih-podmetanja/>

Stjepandić po tko zna koji put radi ono što treba hrvatska država! Jasno je zašto je i u samom HAZUDD-u imao za protivnike one kojima smetaju i Tuđman i biskup Košić i Thompson, zar ne? Međutim, članica HAZUDD-a je i komentirala njegov tekst:

Maria Dubravac

HRVAT

Ne dirajte u Hrvata potomak je slavni ljudi.

Kud korača svuda nosi hrabro srce usred grudi.

Ne dirajte u Hrvata on je kao vatra živa.

Ne boji se krvi, rata, ljubav za dom ne sakriva.

Ne dirajte u Hrvata on je slika mrtvog djeda.

Poštenje mu dušu hvata, tuđe neće svoje ne da.

Ne dirajte u Hrvata po svijetu mu leže kosti,

Rad' tuđinca nepoznata podnio je žrtve dosti.

Ne dirajte u Hrvata svakome će pomoć dati.

*Srce mu od suhog zlata, takvi su vam svi
Hrvati.*

*Hrvatska je Zemlja sveta, nek paklena čuje neman,
Dok je vijeka, dok je svijeta, Hrvat bit će Za Dom spreman!
Marija Dubravac, Melbourne, 1970.*

Bravo g. Stjepandiću! Dušmani, ostavite Hrvate na miru.

Kako je glavnu ulogu u mom jučerašnjem tekstu imao čovjek s dva prezimena (izludit ću jer vidim u današnjem „Hrvatskom tjedniku i teću varijantu – Mirela Pavić tvrdi kako je on Beljak-Bljakson koga *privlače drugi muški, izgleda*), moram spomenuti činjenicu da je prva na njegovu sramotnu izjavu reagirala Marijana Petir:

<https://kamenjar.com/marijana-petir-beljak-je-sramota-hrvatske-politike/>

Pogledajte i ovo:

<https://narod.hr/sport/zasto-vatreni-toliko-vole-thompsona>

Odgovorio im je Paul Pogba (svijet je obišla njegova fotografija kako se klanja Zlatku Daliću na veličanstvenom uspjehu):

<https://direktno.hr/sport/dalic-predivno-odgovorio-pogbi-zbog-fotografije-koja-je-obisla-svijet-128690/>

Zaključak prepustimo Marinu Vlahoviću (današnji *Hrvatski tjednik*):

Nakon što je Hrvatska nogometna reprezentacija pokorila svijet i ostvarila senzacionalni uspjeh, imamo atipičnu političku situaciju. Kako je hrvatska vanjska politika dotakla dno, jer sve domoljubno i vrijedno iz nje je protjerano, naši domaći priučeni birokrati partijskoga mentalnog sklopa i bez trunke nacionalnog ponosa, našli su se u neočekivanim okolnostima i prilikama.. Stranci se dive naciji koju oni preziru.

Josip Pečarić

DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON

Kada sam vam poslao niz pjesama dr. Jura Burića o generalu Praljku neki su me zapitali tko je on. Pomislio sam: Zar je moguće da ne znaju za bivšeg župana i zastupnika? Zar je moguće da netko ne zna za Hrvata ovakve biografije:

Jure Burić (Ravno, BiH, 21. studenoga 1946.), hrvatski liječnik, političar i pjesnik.

Životopis

Rođen u Ravnom u BiH 1946. godine. Diplomirao na Medicinskom fakultetu. Radio u dubrovačkoj bolnici. Jedan od najaktivnijih sudionika Hrvatskog proljeća. Prva kuća koju su četnici zapalili u Ravnom bila je Burićeva kuća (podcrtao JP). Istakao je da su Hercegovci 1991. godine bili sinonim hrabrosti. Godine 1991. Član Izvršnog vijeća zadužen za zdravstvo i socijalnu skrb i član kriznog stožera u Dubrovniku¹ Za vrijeme Domovinskog rata bio je ratni povjerenik za južnu Hrvatsku Kao član HDZ župan Dubrovačko-neretvanske županije od 4. ožujka 1993. do 11. svibnja 1998. godine. Bio zastupnik u Hrvatskom državnom saboru. Zahtijevao je reviziju izdanih domovnica jer su iste dijeljene bez ikakvog kriterija. Upozoravao je na opasnost od nekontroliranog masovnog povratka onih Srba koji su neprijateljski djelovali protiv Hrvatske. Godine 1996. prognostički je kazao na Glavnom odboru HDZ-a: "Hrvatsku više ne mogu ugroziti ni arkanovci ni razni drugi četnici, nego jedino - Hrvati!" 2001. godine zauzeo se za prestanak progona hrvatskih branitelja, obrazlažući to riječima: "Ako se našlo načina i zakonske osnove da se aboliraju četnici, onda se to moglo naći i za hrvatskog branitelja koji je učinio nešto u ratu braneći domovinu." Na 34. sjednici Županijskog doma 2009. godine Hrvatskoga državnog sabora predložio je da se Dan sjećanja na Vukovar treba početi minutom šutnje i sjećanja na gluhi i nijemi svijet koji je dopustio da se Vukovar dogodi, Kao zastupnik Županijskog doma usprotivio mogućnosti da policajac može bez naloga ući u službene prostorije oštro se usprotivio ulasku zastupnika u nadzorne odbore, kritizirao je medijsku blokadu i HTV-ovo omalovažavanje Županijskog doma te dvostruke kriterije 21. rujna 2000. saborski zastupnici s područja

Dubrovačko-neretvanske županije Jure Burić, Dubravka Šuica (HDZ) i Srećko Kljunak (HSS) su na sastanku sa Stožerom koordinacije udruga hrvatskih branitelja iz '91. od Prevlake do Stona u zgradi Poglavarstva Grada Dubrovnika "uvažili i bezrezervno podržali Stožerove zahtjeve za sazivanjem izvanredne sjednice obaju domova Hrvatskoga državnoga sabora". Stožer je zahtijevao sjednicu na kojoj bi se raspravile izmjene i dopune Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim tribunalom u dijelovima koji terete ratne zapovjednike prema osnovi zapovjedne odgovornosti (a ne individualne), te da se za svaki eventualni ratni zločin, koji su počinili hrvatski državljani, sudi u Hrvatskoj; izvješće MUP-a o svim dosadašnjim uhićenjima pripadnika hrvatskih Oružanih snaga s odvojenim dokaznim materijalima o ratnom zločinu ili kaznenoj odgovornosti prema bilo kojoj drugoj osnovi; izvješće Ministarstva pravosuđa o amnestiranim pripadnicima srpskih i crnogorskih postrojbi i o tijeku procesa osumnjičenima za ratne zločine, pripadnicima Oružanih snaga Vladajuću je politiku kritizirao "da se ponašamo kao da se sramimo svojih žrtava". Predložio da u znak potpore braniteljima "koji drugi put proživljavaju svoju golgotu", po petero zastupnika iz Županijskog doma budu na pokopu svakoga ekshumiranoga i identificiranoga hrvatskog branitelja i civila. Hrvatskim vlastima zamjerio je da ne znaju iskoristiti brojku od 1.588 nestalih, dok se istodobno manipulira s nekakvim izmišljenim brojkama, odnosno žrtvama bez imena i prezimena. Naveo je primjer Gospića i rekao da svima odgovara da hrvatski branitelji i hrvatske žrtve ostanu na neobilježenim grobištima. Upitao je što bi bilo da se dostojno obilježe grobišta svih žrtava Bleiburga. Za hrvatski zaborav optužio je neke poteze ondašnjeg čelništva Hrvatske televizije koje je ukinulo Hrvatski spomenar. Na sjednici Županijskog doma Hrvatskog državnog sabora 25. rujna 2000. predložio je da se raspiše referendum o daljnjoj suradnji s Haaškim sudom i pokrene pitanje odgovornosti ministara za »besramnu demonstraciju sile«. U području zdravstva izrazio je mišljenje da liječnicima koji odluče raditi privatno treba pružiti mogućnost korištenja zdravstvenih ustanova, jer bi, ubirući adekvatnu naknadu, zdravstvo moglo doći do nužnog novca umjesto da im prostori 16 od 24 sata zjape prazni. Nakon što je Županijski dom gotovo jednoglasno i bez

rasprave podržao nekoliko zakonskih prijedloga, povela se je žustra i vrlo emocionalna polemika 23. svibnja oko zaključka o privremenom prekidu suradnje Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom u Haagu. Burić je u emocionalnom izlaganju iskritizirao Zakon o suradnji s Haagom, uzvikom "Haag je za Haag". U izlaganju je pojasnio da je međunarodna zajednica dopustila agresiju, a da se zbog onih koji su, pa i u samoobrani, počinili zločin sada sudi cijelom narodu. Izlaganje je nastavio pitanjem da ako je istinska namjera međunarodne zajednice da se kazne svi zločini, zbog čega onda nije suđeno za zločine u Bleiburgu. Na sjednici Županijskog doma 14. ožujka zatražio je uvrštenje točke dnevnog reda o preispitivanju suradnje s Haaškim sudom. Međunarodnu je zajednicu optužio da "staljinističkim metodama izmišlja procese" i tako pritišće Hrvatsku. Na istoj sjednici iskritizirao je vlasti riječima "Žalosno je i tragično što rasprava o Haagu nije održana kada je i zakazana na izvanrednoj sjednici Županijskog doma". Danas se bavi pjesništvom. Sudionik književne manifestacije *Grgurovi hukovi*. Odlaskom u mirovinu posvetio se prirodnom načinu života u svom rodnom kraju, u koji se vratio 2002. godine. Proizvodi liniju prirodne kozmetike bez umjetnih boja i konzervansa "Aroma Antika" koja se radi po njegovim recepturama, a koja donosi meleme i ulja za njegu kože ljekovitim biljem, bez umjetnih boja i konzervansa.

Otac je petero djece.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Jure_Buri%C4%87

Zapravo to i nije čudno jer imati ovako sjajnu biografiju iz koje se vidi da se radi o izuzetnom Hrvatu kod nas je negativno. Već godinama se svim silama trude da takvi ljudi nešto postanu negativci, a pozitivci oni koje je Sun Tzu nazvao ogavnim ljudima (izdajice svoga naroda).

Prirodno je da ja itekako znam jer mi je dr. Jure Burić prijatelj. I to iz ratnih dana – dana kada je on bio župan. To je bilo vrijeme kada su Dubrovnik napadali i iz moje Boke, pa Bokeljima u Dubrovniku nije bilo lako. Kada su iz Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 Dubrovnik odlučili ići Županu pozvali su mene da ih vodim. Tada su u Dubrovniku znali za mene i moje nastupe oko napada na

Dubrovnik pa sam stekao i prijatelje tamo. Posebno mi je drago što sam od tada u prijateljstvu s velikim hrvatskim glumcem i velikim domoljubom Mišom Martinovićem. Bila mi je doista čast s mojim Bokeljima iz Dubrovnika ići Županu dr. Buriću. Istog dana na večeri dr. Burić mi je rekao da će predložiti dan Sv. Leopolda Bogdana Mandića za Dan Dubrovačko-neretvanske županije. I danas to jest Dan Županije! I od te posjete mi smo prijatelji.

Vjerujem da se i vi radujete njegovim pjesmama i tekstovima koje vam šaljem.

Pogledajte ova dva:

CRVENI ZUROF i SAVJETNIK GOLDSTEIN

Ma kako se dragi moji "Vatreni" niste sami toga sjetili, kako vam je moglo promaći prije upućivanja poziva Thompsonu u vaš pobjednički autobus posavjetovati se sa sveopćom Hrvatskom savjesti toliko dugo očekivanom - gospodinom Ivom Goldsteinom i njegovim pokroviteljem izvjesnim Efraimom Zurofom.

(Radi li se to o istom onom liku kojeg su angažirali antifašisti za nedavnog dana obilježavanja nekog njihovog datuma?! - a tko će ga znati možda je baš to taj isti lik)

E tome gospodinu i njemu sličnima upućivao sam vapaj i poruku za vrijeme strašne agresije na Dubrovnik u studenom 1991. godine gdje sam točno ovako zavapio

"Zapadni Svijete varava nado naše mladosti trošite milijarde dolara kako ni uhitili sklerotične starce zločince drugog Svjetskog rata, a ostajete nijemi na zločin koji se događa pred vašim očima. Suze ove napaćene djece i staraca neće vam dati mira, jer ništa ne činite a možete spriječiti ovaj zločin"

U to vrijeme Marko Perković zvani Thompson ratovao je protiv pravih fašista i pjevao domoljubne pjesme koje su im ledile krv u žilama.

Nisam vjerovao da će te iste pjesme lediti krv u žilama nakon dvadeset i sedam godina ljudima poput Ive Goldsteina i Efraima Zurofa u kojeg sam nekad vjerovao kao čestitog čovjeka (mislim na ovog prvog - a o ovom drugom mislim koliko i o "lanjskom snijegu") Što to Ivo ima loše u iti jednoj Thompsonovoj pjesmi - ima li i jedna jedina riječ koja poziva na zlo.

Ima li išta u njima osim ljubavi za Boga , svoju Domovinu Hrvatsku i svoj narod Hrvatski.

Recite mi , pa da i ja vidim što vi vidite, a ja eto ne vidim.

A gospodine Efraime vaš crveni karton namijenjen Modriću okrenite prema sebi , samo imamo problem , jer se od Vašeg crvenila neće zamjetiti.

I nemojte nas molim vas vi savjetovati, ostavite te savjete za sebe i vama slične - trebat će vam.

A nas pustite na miru da uživamo s našim "Vatrenima "u kojima kuca Hrvatsko srce puno ljubavi prema BOGU i za svoju Domovinu HRVATSKU.

Jesam li Efraime i Ivo smio ovo BOGU i HRVATSKU napisati ovako velikim slovima- recite - jer ako nisam napisat ću ih još višim.

Dr Jure Burić

Ravno

Srpanj 2018.

ALEKSANDAR i MAJINA PETOKRAKA

Gospodine Aleksandre!

Već dugi niz godina trpimo Vaše nedjeljno maltretiranje koje do duše po nekad i bude dobro- (znalac ste Vi medijske umjetnosti !) i onda to dobro dadne nadu kako se u Vama probudi čovjek koji voli svoju Domovinu i svoj narod od kojeg pristojno živi, ali ta nada u narednoj ili nekoj daljnjoj emisiji nestane- umre nada !

Eto ,umre ono što inače zadnje umire.Da je tome tako pokazali ste to i u zadnjoj (e da je zadnja!) emisiji od 16.srpnja - na dan finalne utakmice Svjetskog nogometnog prvenstva u Moskvi .

Po nekad bi u svojim emisijama sugovornike malo " dubljeg džepa" znali provokativno priupitati o njihovim " mjesečnim" primanjima, a nitko ne upita Vas - koliko to Vi mjesečno koštate porezne obveznike - koliko se to novca slije u Vaš džep za onih četiri sata nastupa mjesečno.

Ma naravno iza ta četiri sata stoji stotine sati mukotrpnog rada e da bi mi " mali" mogli "uživati "u Vašim umotvorinama koje često vrijedaju.

Ma ne zamjeram ja Vama što niste oko vrata stavili barem kockasti šal, jer znam da Vam je težak i da bi pod njegovim teretom mogli spustiti glavu, pa bi se mogao steći dojam kako se klanjate Hrvatskom uspjehu.

Vaša prva sugovornica takvih strahova nije imala - i ostade uspravno - eto mogli ste i Vi ?!

E, ali ste zato dali po Vašem izboru prvi prilog dokazane "ljubiteljice svega Hrvatskog" gospođe Maje Sever koja je (niti malo slučajno) izabrala nogometnu loptu(jer to je i bila tema -zar ne?) s detaljima koji su već iz daleka sa svojim dizajnom asocijirali na njoj očito dragu zvijezdu petokraku.

Ako se to iz daleko samo činilo kod zumiranja baš na taj detalj nije bilo sumnje- prava pravcata ZVIJEZDA PETOKRAKA (uh! što Vam je drago što ovo napisah velikim slovima !)

Kako ste samo ponosno tu "okruglu napravu" držali pod rukom ! I onda taj detalj osta dugo na ekranu baš taj dio - ne bi li i u nama potaknuo "sjećanja na slavne dane", a ne znate da takvo nešto u meni i meni sličnima (a ima nas gospođo Sever ima - pa nešto od toga mogli ste vidjeti istog dana u poslijepodnevnim satima na istom tom ekranu) budi samo gnušanje i gad na jedan sistem koji je zatirao i ubijao moj Hrvatski narod .

Možda je Vama donosio sreću i svako dobro - eto Vam je držite tu sreću za sebe i uživajte, ali nemojte maltretirati nas i vrijeđati naše nacionalne osjećaje- osjećaje naroda koji Vas plaća , a Vi mu tako podlo podvaljujete.

I na koncu gospodine Aleksandre ona Vaša opet podla priča o "Zubić vili" i čokoladi pod jastukom i našim "Vatrenim" nije Vam niti malo umjesna, jer ste zli i pokvareni , ali bi i pored Vaše zloće opet poželio da Vam Zubić vila" donese čokoladicu pod jastuk !!!

*Dr Jure Burić
Ravno, srpanj 2018.*

Tako piše dr. Burić u vrijeme kada vlast sve radi da udovolji fašističkim agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj. Čak i ovo: <https://www.maxportal.hr/vijesti/nudili-su-mi-50-000-kuna-ako-srijecim-dolazak-thomposna-na-binu/>

Josip Pečarić

P.S. Ali počelo je (a trebalo je odmah – ali to bi značilo da oni ne misle kao Macan):

[https://kamenjar.com/kresimir-macan-razriješen-duznosti-
posebnog-svjetnika-predsjednika-vlade/](https://kamenjar.com/kresimir-macan-razriješen-duznosti-posebnog-svjetnika-predsjednika-vlade/)

A takvih ima mnogo. Ne samo ovi o kojima piše dr. Burić:

[https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/djl/29885-macana-i-
macane-placat-cemo-jos-dugo.html](https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/djl/29885-macana-i-macane-placat-cemo-jos-dugo.html)

[https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/29879-
d-pesorda-jugoslavenski-intelektualci-2.html](https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/29879-d-pesorda-jugoslavenski-intelektualci-2.html)

[https://direktno.hr/direkt/slucaj-blagonic-hazu-jos-uvijek-ispituje-
sve-cinjenice-postupit-ce-se-po-zakonu-128784/](https://direktno.hr/direkt/slucaj-blagonic-hazu-jos-uvijek-ispituje-sve-cinjenice-postupit-ce-se-po-zakonu-128784/)

[https://direktno.hr/direkt/peternel-o-blagonicu-kaze-ono-sto-se-
mnogi-ne-usude-a-isto-misle-trebaju-pomoc-a-ne-osudu-128332/](https://direktno.hr/direkt/peternel-o-blagonicu-kaze-ono-sto-se-mnogi-ne-usude-a-isto-misle-trebaju-pomoc-a-ne-osudu-128332/)

Brojna reagiranja pokazuju da je narodu važniji Thompson od vlasti koja je nenarodna, koja je sluganska:

[https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29882-m-ljubic-
rezim-na-konopcima-ovo-je-hrvatska.html](https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29882-m-ljubic-rezim-na-konopcima-ovo-je-hrvatska.html)

[https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/29875-d-
dijanovic-pozitivni-naboj-nastao-trijumfom-u-rusiji-treba-
kapitalizirati-rusenjem-okupatorskog-sustava.html](https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/29875-d-dijanovic-pozitivni-naboj-nastao-trijumfom-u-rusiji-treba-kapitalizirati-rusenjem-okupatorskog-sustava.html)

[https://kamenjar.com/bujanec-da-su-nasi-susjedi-usli-u-finale-
pjevala-bi-im-ceca-ali-nisu-ispali-su-vec-u-prvome-krugu/](https://kamenjar.com/bujanec-da-su-nasi-susjedi-usli-u-finale-pjevala-bi-im-ceca-ali-nisu-ispali-su-vec-u-prvome-krugu/)

A Thompson. On će pjevati Hrvatima. I onima koji ne vole biti sluge:

[https://kamenjar.com/livno-sprema-veliki-docek-za-zlatka-dalica-
nastupaju-mate-bulic-i-thompson/](https://kamenjar.com/livno-sprema-veliki-docek-za-zlatka-dalica-nastupaju-mate-bulic-i-thompson/)

USTAŠE I SRPSKE SLUGE ILI O PONOSU U HRVATA

Napisao sam više od 40 knjiga u želji da dam kakav-takav doprinos u obrani ponosa hrvatskih ljudi. Ovih dana se pokazalo kako mu taj ponos nitko ne može oduzeti i po njemu ga danas svijet prepoznaje. Tri od tih knjiga su o Thompsonu. On je bio velika brana tim pokušajima. Nedavno je dobio i sudski spor i obranio „Bojnu Čavoglave“ od napada iz vlasti. Zapravo obranio je od vlasti napadnut Domovinski rat. Dalić, Modrić i ostali vatreni su to prepoznali. Zato je on bio dio njihova slavlja i slavlja hrvatskog naroda. Srpske sluge napadaju. A narod slavi uz njegove pjesme, ako već ne može on doći:

<https://narod.hr/sport/video-najspektakularniji-trenuci-doceka-vatrenih-heroja-iz-svih-hrvatskih-gradova>

Srpske sluge se zapravo boje ponosnog naroda i onih koji su najzaslužniji što je cijeli svijet spoznao istinu o ponosu Hrvata:

<https://www.dnevno.hr/kolumnisti/hloverka-novak-srzic/tko-se-preplasio-kockastog-naroda-glasnoj-manjini-koja-vidi-ustasizaciju-polako-otkucava-vrijeme-1196248/>

Znate li kako je premijer čekao Luku Modrića i vatrene u *Johanu Franku*, ali igračima, prema kojima je vlast pokazala prezir ne poštujući njihovu želju, nije palo na pamet ići do *Johana Franka*!

<https://narod.hr/hrvatska/tihomir-dujmovic-koji-nevideni-kupleraj-u-ovim-povijesnim-danima-ponosa-i-slave>

Nema istaknutijeg hrvatskog komunista koji nije primijetio kako on nije dio tog ponosnog naroda:

<https://narod.hr/sport/nino-raspudic-geni-ce-i-dalje-biti-kameni>

<https://narod.hr/sport/vukovarski-branitelj-predrag-misic-napadacima-na-vatrene-sto-vas-toliko-muci-njihova-pobjeda-ili-vas-poraz>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/21/j-jovic-dvije-reprezentacije-nogometna-i-politicka/>

Već 30-ak godina pišem o tome kako je srpskim slugama jedino što rade dokazivanje da smo ustaše, pa jednostavno to treba prihvatiti jer su njima ustaše svi oni koji su za slobodnu Hrvatsku. A time se treba ponositi, zar ne? Danas to shvaćaju i naši unuci:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/20/slavica-vucko-bako-i-ja-sam-ustasa/>

A to odavno znaju branitelji:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/18/brigadir-hv-a-ilija-vincetic-ja-jednostavno-između-svoj-dom-zivotom-braniti-i-svoj-dom-kukavicki-izdati-ne-vidim-alternativu/>

A Thompson je i branitelj! A koliko su srpskim slugama mrski branitelji vidjeli smo i ovih dana. Evo što je napisao dr. Jure Burić:

CENZURIRANI DALIĆ

U noći slavlja pitaju našeg izbornika za komentar ovako velikog uspjeha njegovih momaka , a on odgovara:

" Igrali smo za nas i naše obitelji, prijatelje, za naš Hrvatski narod ZA NAŠE BRANITELJE JER DA NIJE BILO NJIH (pa uzima prstima i poteže svoj dres) NE BI BILO NI OVIH KOCKICA"

I to se dogodi samo tad , jer je bilo u živo i nije se moglo rezati.

Ali se zato u niti jednom daljnjem prilogu ovo VELIKO i velikim slovima napisano nije moglo čuti ni vidjeti.

Dežurni " rezači" obavili su (sasvim sigurno po zadatku, a možda i samoinicijativno- a tko će ga znati

u režimu su autocenzure najgore od najgorih) "uspješno " taj gnjusnim zadatak i ostavili iza sebe smrad koji svakom smrdi, a njima miriše .

Neka ih - neka u svom smradu uživaju , a mi ćemo uživati u našim ponositim momcima koji ne iznevjeriše ni svog BOGA ni svoj HRVATSKI NAROD.

Iznevjeriše smradove kojima preostaju sami ovakvi bijedni potezi, ali i gorki osjećaj zajedništva HRVATSKOG NARODA i njihovih HEROJA ,kako onih kojih "VIŠE NEMA"- (a nema ih jedino među nama

živima) tako i ovih živućih koji nam podariše radost i nadu - što su nam svih ovih godina nastojale ljevičarske kukavelji satrati - a hvala DOBROM BOGU - nisu !

Bitno je da su to čuli (oni kojih " više nema")- onog trenutka kad je to DALIĆ izgovorio-a tamo gori vjerojatno reprize i ne gledaju pa

nisu ni bitne, kao i " rezači" koji će u svom ništavilu tako - tako nestati.

*Dr Jure Burić
Ravno, 20 srpnja 2018.*

*Ps.
Nemojte misliti da ja mrzim ljevičare
Niti slučajno - ja ih samo - ne volim !
I smatram ih "nužnim zlom",
znajući da mora biti lijevo, jer već postoji desno i kao što postoji
VJERA i. NEVJERA
BOG i SOTONA - tako postoje i oni.
Pa kako ne volim sotonu i nevjeru iz istih razloga ne volim ni njih !*

O cijeloj ovoj priči nešto ćemo i mi progovoriti:

ŽUPA TISNO
Pozivamo Vas na predstavljanje knjige
akademika **JOSIPA PEČARIĆA:**

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU

U predstavljanju će sudjelovati:
domaćin **DON LAZAR ČIBARIĆ**
Dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a
MARKO LJUBIĆ, kolumnist i publicist
i autor

TISNO, PONEDJELJAK,

6. KOLOVOZA 2018. U 20 SATI.

DR. JURE BURIĆ, NOGOMET I THOMPSON, 2.

Dr. Burić se osvrnuo i na Puhovskog:

PUHOVSKI - čovjek bez ljubavi

"Zašto drže ruku na srcu dok se svira Hrvatska himna"

I to Vam gospodine Puhovski smeta !

Zašto ?

Evo zašto : čovjek koji nema u svom srcu LJUBAVI zapravo i nije čovjek- to je živo biće poput svake životinje koje je lišeno nečeg najuzvišenijeg što je BOG dao čovjeku.

I takve ljude treba žaliti, sažalijevati se nad njima i njihovom sudbinom.

Ali - kad takvom čovjeku smeta TUĐA LJUBAV, e tu se već treba zabrinuti.

Takvog se čovjeka treba čuvati , treba ga se bojati (nemojte se molim Vas gospodine Puhovski samo umisliti da Vas se bojim jer nisam Vas se bojao ni 1971 kad ste bili "za užasa" , a kamo li " mrtvih pasa") treba ga u širokom luku zaobilaziti.

Jer takvi su kadri sve učiniti da bi to što on nema , a vi imate - u vama ubili, a možda i vas ako to "partija" bude tražila - a , tko to zna?

Tako je bilo 1971 (isto smo godišće - zar ne ?) - i pamtim gospodine - pamtim - ne zaboravljam ja kao neki drugi. Pamtim Vaše svjedočenje i ostale bratije poput pokojnog Langa koji se je kasnije obratio i postao čestiti zaljubljenik u Hrvatsku državu. Vi to na žalost niste nikad niti ćete , a i ne trebate jer nam takva kukavelj i ne treba. Nego gospodine "kukavelj" - zašto s istim pitanjem ne otidete u Američko veleposlanstvo i tamo se potužite za istu stvar - naime i Amerikanci bez obzira na stranku i političko opredjeljenje uvijek drže ruku na srcu dok se izvodi njihova himna.

Što i njih ne " prosvjetlite" - što i njih na pravi put ne izvedete ?

Pa naravno - nije Vam to ni na kraj pameti jer dobro znate da bi mogli završiti ili u " prugastoj odori" ili u " luđačkoj košulji".

E sreća će biti i kod nas kad takve odore budu i u Hrvatskoj SPREMNE za takve gnjide poput Vas.

Dr Jure Burić

Ravno, srpanj 2018.

Ne dvojim da moj prijatelj isto misli o svim srpskim slugama u RH koji danas užasno pate: Hrvatska i hrvatski narod – koji toliko mrze – je hit u svijetu.

Zapravo o srpskim slugama piše i Josip Vričko, Gordana Zelenika i Marcel Holjevac:

<https://kamenjar.com/ne-vesele-mene-bez-thompsona-utakmice-nedjeljom/>

<https://narod.hr/hrvatska/gordana-zelenika-kako-je-grinch-pokusao-ukrasti-slavlje-hrvatskog-naroda>

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top/kao-kad-je-umro-tito-svi-se-vesele-a-ne-smiju-pjevati/>

Holjevac me podsjetio na mene samoga kada je napisao:

Jedini razlog što se Marko, unatoč naporima „hrvatskih“ vlasti da to spriječe, ipak pojavio na Trgu je taj, što su nogometaši, prije svega Luka, rekli da ako neće biti njega, neće biti ni njih na Trgu. Nije li krajnje žalosno da nogometaši moraju švercati, doslovce švercati, Thompsona u svom autobusu jer znaju da mu neće inače biti dozvoljeno pjevati?

Naime, kada se organizirala konferencija MIA 2018. povodom mog 70-og rođendana u jednom trenutku sam i sam rekao da ako netko od mojih gostiju nekome smeta – neće ni mene vidjeti na toj konferenciji. Ali meni je bilo lakše jer je sve bilo u rukama mojih suradnika, koji su željeli da bude onako kako sam ja tražio. Zato nije ni bilo ni pokrovitelja Konferencije. Nismo ni pokušali da HAZU to bude, a na otvaranju su bili moji matematičari i prijatelji akademici Andrej Dujella i Goran Muić.

A nisam samo ja zbog dr. Burića povezo moju Boku s velikim hrvatskim uspjehom u nogometu. To je učinio i Blaženko Stričić:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/20/blazenko-strizic-uspomeni-viktora-vide-pjesnika-slavi-domagoja-vide-nogometasa/>

A o sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću i svojoj županije dr. Burić mi je napisao i ovo:

Dragi prijatelju,

(...)

A ovo Tvoje pitanje jeste li vi (Bokelji- moji gosti u Dubrovniku) zaslužni što je zaštitnik moje Županije Sveti Leopold Bogdan Mandić.

Vi ste bili samo potvrda i točka na "I "da je moja odluka ispravna, jer Sveti Leopold Svetac je moje obitelji(moja supruga i ja na njegovom grobu zavjetovali smo se kad nam je naš mili anđeo Krunoslav bio u bolnici- i imamo puno milosti od tog našeg dragog Sveca.)

Želio sam da se ta odluka donese jednoglasno na Županijskoj skupštini i uz svesrdnu pomoć mojih iskrenih prijatelja i suradnika - dožupana pok. Gospodina Luke Šiljega i gospodina Franka Burmasa - to nam je i uspjelo.

A moje mišljenje o " upletenosti" - "dva starca sijede brade "- Sv. Leopolda i Sv Vlaha ima i te kako uporište u činjenici da je osim naše hrabrosti koju je dao Sv Vlaha trebao i " netko" tko će pomutiti pamet zločincima pa da naumljeno i ne ostvare.

Na Otvaranju Konferencije bili su i bivši i sadašnji predsjednik Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 prof. dr. sc. Zvonimir Janović i Ivo Škanata.

Profesor Janović, dr. sc. Dejan Škanata i ja smo se, prije skoro 30 godina, borili i izborili da pet naših udruga u RH imaju takav naziv, dakle naziv koji ističu i hrvatski i katolički identitet Bokeljske mornarice. To nije bilo moguće ni u Jugoslaviji ni u današnjoj Crnoj Gori. Ipak raduje činjenica da je Kotorska biskupija čvrsto stala iza takvog stava:

<https://narod.hr/hrvatska/kotorska-biskupija-bokeljsku-mornaricu-ocuvati-su-i-bastine-ju-katolici-i-hrvati>

Zato me raduje i ta *točka na 'I'* koja je pomogla da je zaštitnik Županije Dubrovačko-neretvanske Sveti Leopold Bogdan Mandić.

Josip Pečarić

P.S. Moja priča o dr. Buriču ne bi bila potpuna da izostavim tekst koji je objavljen u Hrvatskom tjedniku od 19. srpnja 2018. pod

naslovom: *Reprezentacija nas je ujedinila kao kad smo se branili 1991. i oslobađali 1995.*

SVE SE SLOŽILO

Očito je kako se u životu neke stvari moraju složiti , silnice se uskladiti, želje objediniti i u toj želji kroz iskrenu vjeru ustrajati. Tako je bilo 1991. kad smo branili i 1995 kad smo svoju Domovinu oslobađali.

Morali smo dočekati vrijeme dva Franja - Tuđmana i Kuharića i vrijeme Petrovog nasljednika u Rimu

Svetog Ivana Pavla Drugog.

Nikad u povijesti Hrvatskog naroda nije bila veća razlika u vojnoj sili i oružju na strani neprijatelja kao što je to bilo tada.

Bila su vremena kad smo bili vojno brojniji i vojno jači - bile su i želje i molitve na našoj strani, ali države nije bilo.

Nije je bilo jer se nisu - ISPUNILA VREMENA !

A onda ,sve te želje i molitve u jednom trenutku pretvoriše se u stvarnost .

Božja providnost dade nam na Pantovčaku jednoga Franju - Tuđmana , a na Kaptolu dragoga Franju - kardinala Kuharića .

Sve to dobi Božji blagoslov iz Vatikana od "Bijelog Hrvata " - našeg iskrenog i pravog prijatelja Sv oca Ivana Pavla Drugog.

Uzalud su svjetski moćnici okretali glavu od Hrvata, skloniji našim neprijateljima nego jednom napaćenom Hrvatskom narodu.

Molitve i želje , hrabrost mladosti i mudrost starosti objedinjene u jednom cilju - stvaranja slobodne i nezavisne države Hrvatske urodile su plodom - i mimo volje Svijeta stvorismo svoju Hrvatsku.

Na krilima vojne pobjede kojoj je trebala još jedna svjetska afirmacija Bog nam podari jedno športsko ime koje posta po cijelom svijetu poznato - podari nam našeg Ćiru Blaževića - osebujnog, simpatičnog izbornika koji u " crnim hrvatskim danima" svojim "bijelim šalom "oko vrata davaše nadu i poruke s Maksimira.

Ćiro je bio pronicljiv i pametan izbornik- znao je da je uspjeh u zajedništvu i motivaciji , vjeri i silnoj želji .

Ta divna momčad na čelu sa Davorom Šukerom osvoji simpatije Svijeta.

Ćirina dosjetljivost i kapa ranjenog Francuskog policajca na njegovoj glavi prepunog stadiona u Parizu osvoji srca Svijeta.

Predsjednik Tuđman svojom nazočnosti dade moralnu potporu Hrvatskoj ekipi i - nadosmo se na TREĆEM mjestu na Svijetu.

"Mala" Hrvatska u ravnopravnom društvu najvećih na Svijetu.

Kroz taj uspjeh veličahu se i naši državni uspjesi .

Više je donijela popularnosti Hrvatske ona Ćirina kapa francuskog policajca na glavi i Šuker od " mudre" Očenašekove glave u diplomaciji.

I onda - muk !

Dvadeset godina muke i muka!

Što smo sve doživjeli i odtrpjeli u ovih dvadeset godina dok se silnice opet nisu " poklopile"

Očito je da smo izmolili jedno novo ime na čelu naše nogometne reprezentacije - koja je po svojem sastavu i pojedincima što su u samom vrhu Svjetskog nogometa - našeg skromnog, Bogobožnog, nacionalno svjesnog i mudrog izbornika - ZLATKA DALIĆA.

Stasitog Livnjaka koji sa svojim momcima - Modrićem, Rakitićem, Mandžukićemdade nadu i ispuni očekivanja .

A sve to nekako skromno , uljudno,

ponizno- bez bahatosti i s vjerom u Božju providnost.

I njegovi momci po uzoru na svog izbornika ostaše vjerni takvom ponašanju i čvrstoj vjeri da jedino uz Božju pomoć , svoje znanje i neizmjerni trud te vjerne navijače koji " cijeli Svijet" zamotaše u crveno - bijele kockice - mogu doći do toliko željenog plasmana- u polufinale Svjetskog nogometnog prvenstva.

Možete li zamisliti : " mala " Hrvatska među ČETIRI NAJBOLJE nogometne nacije na svijetu .

A što ako postanemo PRVI što je lako moguće ?

ČETIRI MILIJUNA - bolja od

SEDAM MIJARDI - koliko li nas već sada na svijetu ima !

Ja u to vjerujem, ja se tome nadam ja zato Boga molim i u našeg DALIĆA i njegove momke se uzdam.

Hvala Ti Bože - neizmjerne Ti HVALA i na ovom do sada !

Hvala Ti što naše Hrvatske zastave izvyješene ispred jednog kafića u Ravnom ostaše - od početka do kraja Svjetskog nogometnog prvenstva !!!

*A ona izvyješena na mojoj kući - postanemo li PRVACI SVIJETA -
ostat će tamo četiri godine !!! do novog svj . prvenstva !*

A tko to zna ?

Možda su se ipak - ISPUNILA NEKA VREMENA ?!!!

Možda ?!

ŽIVJELA HRVATSKA !!!

Dr Jure Burić

10. srpnja 2018.

O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA

Josip Jović piše:

Stoljećima su im branili ime, jezik i povijest, otkidali im i cijepali zemlju, stoljećima su nad njima vladali stranci. I kad je stvorena samostalna država nastavili su im govoriti da su fašisti, razbijali su im spomenike, zatvarali generale, zabranjivali pjesme i pjevače, gurali ih tamo gdje ne žele, poprijeko gledali na komemoracije nevinim žrtvama, govorili im da su primitivni, nesposobni i promašeni, nametali moral koji im je stran i neshvatljiv.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/50980-josip-jovic-hrvatska-je-takvo-sto-prvi-put-vidjela>

A Ivica Šola:

Uspjeh naše reprezentacije je jednostavan, kao i kod branitelja, igrali su za nešto što ih osobno nadilazi, za obitelj, za vjeru i domovinu.

<https://kamenjar.com/ivica-sola-postherojsko-drustvo-i-thompson/>
Zapravo Dalić, Modrić i svi Vatreni su pokazali kako se jedino može odgovoriti na sve to. Oni su govorili o Bogu, ponosu svog naroda, o braniteljima. Oni su i svojom igrom to pokazali. I osvojili su cijeli svijet.

Npr. kolega sa sveučilišta *Southern Illinois University* nam piše:

Dear Colleagues,

My warm congratulations for Croatian national football team for their accomplishment. I was rooting for them all the way.

Pokazali su kako oni koji su se prodali onima koji su protiv njihovog naroda, a koje Sun Tzu naziva najogavnijim ljudima, zapravo krajnje neuspješnim. Najogavniji imaju praktično sve medije i vlast u svojim rukama, a Modrić, Dalić i Vatreni sruše sve što su najogavniji godinama uradili.

Zapravo je izuzetan način kako su ih u potpunosti razgoltili pred cijelim narodom. Mato mi piše: *Sad tek vidim koliki je doseg Tvoje borbe za Thompsona.*

Da, napisao sam tri knjige o Thompsonovoj borbi protiv najogavnijih. On je bio jedini na kojemu su stalno lomili zube. A onda su mu se pridružili Dalić, Modrić i svi Vatreni. A sada je uz Dalića, Modrića, Thompsona i Vatrenih skoro cijeli narod!

Jedna kolegica mi piše sva ponosna što je za razliku od sramotnog ponašanja Vlasti u Zagrebu, Thompson pjevao u Varaždinu. Zabranjivali Thompsona ili ne svi pjevaju njegove pjesme. A kako će to tek biti u Livnu:

<https://narod.hr/sport/stizu-hrvati-iz-hrvatske-i-cijele-herceg-bosne-bit-ce-to-veliki-spektakl-na-doceku-zlatku-dalicu-u-livnu-izbornik-dobio-i-mural>

I dok mi se do jučer činilo da samo ja pišem o Thompsonu, to sramotno ponašanje vlasti i taj bestijalan odnos prema Daliću, Modriću i Vatreanima učinili su da danas nema hrvatskog kolumniste koji na piše o Thompsonu.

Zvonimir Hodak mi je očitao lekciju. Naime poznato je da sam i ja, a i on, često upozoravao na „hrabre“ srpske ratnike – zečeve. Međutim, Hodak u najnovijoj kolumni govori i o ovim najogavnijim ljudima u RH kao o zečevima.

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/smrt-fasizmu-a-oko-nas-sve-sami-fasisti/>

Doista kako sam mogao srpske „junačine“ nazivati zečevima, a zaboraviti na srpske sluge u RH?

Hodak im poručuje:

A sad bi se 90 posto nas koji smo za Vatrene i Thompsona trebali ujediniti s 10 posto orjunaša, udbomlata, jugonostalgičara... samo zato jer su oni metastazirali u sve pisane i elektroničke medije pa ih propale političarke uvažavaju vjerujući valjda kako će im se tako preliti malo njihove moći. Malo sutra. Dugo, dugo i uzaludno će to čekati. Uostalom, crknut ćemo mi, ali crknut ćete i vi... s time da smo mi već sad apsolutni pobjednici.

Doista pa tko bi želio biti s najogavnijima? Ali u tom Hodakovom tekstu ima nešto što ih itekako zabrinjava. Znamo da je Tuđman govorio o 20 posto takvih, Hodak je do nedavno spominjao i 30 posto. A sada vidimo da su Dalić, Modrić, Thompson i Vatreni tu brojku smanjili na 10 posto. Ako ih je i toliko, jer neki spominju pet posto! Pa već internetom kruži lista onih koji pišu (pišaju) za strane medije i stvaraju sliku o nama.

Zapravo najogavnijima nije bilo lako. Svi su govorili da se vlast treba ugledati na Vatrene. A na vlasti je HDZ. Ipak je to Tuđmanova stranka. Što ako Plenković posluša. Odnos prema Thompsonu i

Vatrenima na dočeku u Zagrebu pokazao je najogavnijima da mogu nastaviti s dosadašnjom politikom.

Ali sluša ih samo 5-10 posto ljudi. Mladi pjevaju Thompsonove pjesme. Davno sam komentirao kako ih Thompson na taj način nauči više o domoljublju od cijelog hrvatskog školstva. Sjetite se da nas je Glavni tajnik Akademije prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona, i sl.

Plenkoviću ostaje samo Velika koalicija. Pa nek traje dok traje. Valjda su zbog naslova jučer u narod.hr dali dobar dio mog intervjua uoči konferencije MIA 2018:

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Plenković može imati veliki problem u Predsjednici. Ovisno o tome kako ona odgovori na pitanje koje joj je izravno postavio Marko Ljubić:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29900-m-ljubic-predsjednice-vrijeme-je-zagrliti-thompsona-pred-svojim-narodom-i-cijelim-svijetom.html>

Mene i osobno zanima njen odgovor jer smo s Pantovčaka imali različite „vjetrove“ i kada je bio u pitanju pozdrav ZDS, a i moja konferencija (vidi sliku).

Josip Pečarić

O NAJOGAVNIJIM HUMANOIDIMA

Naš istaknuti znanstvenik dr. Davor Pavuna reagirao je na naslov mog jučerašnjeg teksta „O najogavnijim ljudima“. Pod gornjim naslovom napisao je:

Ne, takvi mrzitelji Hrvatske NISU ljudi nego humanoidi ...

Ljudi su Božja Bića Ljubavi koja imaju Dušu !

Amen.

onako je rat, a nas 95% smo .

NORMALNI Hrvati = 'ustaše' iz PPP.

Nema potrebe glumatati hermafrodite yugo-antifa-diktature mrzitelja, koji su ionako u hropcu ogavnih medijskih laži i mi6-kos zločina nad Čovjekom:

Bog i Hrvati !

Internetom kruži još jedna 'potpora' za PPP:

Tata, kako su te zvali četnici kad si bio u Domovinskom ratu?

Zvali su me ustaša.

Tata, a kako su te zvali ovi mediji u Hrvatskoj nakon rata?

Zvali su me i još me zovu ustaša.

Tata, a kako su nazvali ovo kad smo ti, ja, Fićo i Jakov čekali vatrene?

Nazvali su to pokušajem ustaškog državnog udara.

Znači, tata, da sam i ja ustaša?

Jesi sine, i ti si ustaša.

Svi smo mi ustaše i toliko ćemo dugo biti ustaše, dok konačno ne istjeramo četnike iz Hrvatske.

Kada pogledamo što je srpskim slugama danas glavno pitanje na koje treba odgovoriti. Naravno nije pitanje kako se neko usuđuje odbiti želju onih koji su danas najviše učinili za ugled Hrvata i Hrvatske na dočeku tj. proslavi njihovog veličanstvenog uspjeha nego kako su se oni usudili ne kleknuti pred vlastodršce koji sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2. i sami osigurati ono što su željeli.

Podsjetimo se kako Vatrene uvijek ističu zasluge branitelja, a i Thompson je branitelj, zar ne?

A branitelji su srpskim slugama uvijek problem, zar ne?
Zato pogledajmo i slijedeće priopćenje koje samo na prvi pogled nije povezano s Vatrenima i Thompsonom:

Poštovani,

u privitku tekst vezan uz skandaloznu suspenziju policijskog istražitelja i zapisničarke u predmetu Ovčara te podršku Koordinacije udruga hrvatski branitelja i stradalnika Domovinskog rata uz najavu konferencije za medije koja će održati sutra 25. srpnja 2018. godine u 11 sati u prostorijama Generalskog zbora, Habdelićeva 2, Zagreb.

Molimo Vas objavu.

S poštovanjem,

Zorica Gregurić

mob: +385 99 7102 284

e-mail: gzorica@gmail.com

TKO U HRVATSKOJ ŠTITI KRVNIKE SA OVČARE

Tko prešućuje žrtve ponovno ih ubija. Odnosno, ratni zločin je i neprocesuiranje zločinaca. Upravo ovakvu gnjusnu skandaloznost čini sadašnja izvršna vlast u Hrvatskoj, na čelu s Plenkovićem i njegovim ministrom Božinovićem.

Najprije je u veljači ove godine istraga o zločincima sa stratišta Ovčare oduzeta skupini vukovarskih hrvatskih policajaca na čelu s Nikolom Kajkićem, te je povjerena skupini policajaca iz Zagreba. Kajkić i njegova skupina prikupili su brojne iskaze svjedoka, uključujući i pokajnike, a skupina iz Zagreba praktično je zaustavila istragu. Razlog ovome skandalu najvjerojatnije je u činjenici što je istraga Kajkićeve skupine došla do podataka da je sa zločinom na Ovčari povezan i istaknuti pripadnik stranke Milorada Pupovca, koji je - gle čuda - Plenkovićev koalicijski partner koji ga održava na vlasti.

Izgleda da službeno zaustavljanje istrage o krvnicima s Ovčare nije zadovoljilo Pupovca, pa su novi istražitelji, valjda kako bi nešto radili, provodili istragu protiv Nikole Kajkića, te su prije par dana njega i njegovu suradnicu Jasnu Buhač suspendirali prijeteci im kaznenim progonom, zbog prekomjernog istraživanja ratnog zločina

na Ovčari. Nije nevažno naglasiti da je Kajkić po struci pravnik i kriminalist te na dužnosti sindikalnog povjerenika i predsjednika Nacionalnog sindikata hrvatske policije.

Problemi Kajkića i njegove skupine započeli su nakon što su na informativni razgovor pozvali Đorđa Čurčića, zamjenika župana Vukovarsko-srijemske županije iz reda srpske nacionalne manjine, a Čurčić je iz Pupovčevog SDSS-a.

Ovakvo postupanje vlasti u Hrvatskoj, koju predvodi Plenković, predstavlja zastrašujući zločin i nezamisliv skandal europskih razmjera te presedan u radu policije. Budući je Kajkić istovremeno i istaknuti član Koordinacije braniteljskih i stradalničkih udruga iz hrvatskoga Domovinskog rata, Koordinacija je odlučila sazvati konferenciju za medije, na kojoj će javnost upoznati s detaljima ovog skandala koji se događa u Hrvatskoj.

Na konferenciji će sudjelovati i Nikola Kajkić.

Konferencija će se održati u srijedu 25. srpnja 2018.godine s početkom u 11 sati u prostorijama Hrvatskog generalskog zbora, Habledićeva 2., Zagreb.

Za Koordinaciju udruga hrvatskih branitelja i stradalnika iz Domovinskog rata

prof. dr. sc. Josip Jurčević i

Zorica Gregurić

Zagreb, 24.srpnja 2018.godine

Zato itekako treba uzeti u obzir riječi dr. sc. Ivice Šole:

Hoćemo li ovu rapsodiju herojstva i hrabrosti, kao i devedesetih, profućkati? Sudeći prema opstrukciji želja naših nogometnih heroja tko će im pjevati na dočeku, aktualni Plenkovićev režim ima sve kapacitete za to, iako Modrić ne želi plesati kako 'netko' drugi svira. A Thompson se u to ne uklapa jer pjeva o – herojima, a ne o njonjama.

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/29910-i-sola-postherojsko-drustvo-i-thompson.html>

Pročitajte velikog hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/29908-h-hitrec-nakon-mekog-ustavog-drzavnog-udara.html>

A Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić i dalje radi ono što bi trebao raditi hrvatski veleposlanik u Njemačkoj:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/22/dr-josip-stjepandic-frankfurter-allgemeine-zeitung-u-faz-odlucnost-za-obranu-slobode-i-dostojanstva-daje-ugrozenom-narodu-vise-snage-nego-sto-volja-za-dominacijom-daje-agresoru/>

Thompson pjeva:

<https://kamenjar.com/thompson-bole-me-nepravda-i-lazi-namjerno-se-plasiraju-negativnosti/>

Ili će pjevati:

<https://kamenjar.com/na-doceku-zlatka-dalica-ocekuje-se-najmanje-40-000-ljudi/>

Na radost hrvatskih ljudi:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/24/v-krcmar-drugi-marko-perkovic-thompson-hvala-vam-za-sve-sto-ste-ucinili-za-domovinu/>

A njegove pjesme svakim danom izazivaju nova istraživanja. Veliko zanimanje ovih dana izazvala je pjesma „Geni kameni“ koju je tražio Modrić!

Ja izgleda ne mogu ne koristiti tekstove mog prijatelja dr. Jura Burića. Pa evo i njegova teksta o „Bojni“:

BOJNA ČAVOGLAVE

Zašto se uopće čudite što ova vlast (sa -za sada - rezervom prema gospođi Grabar Kitarović) osporava i ne odobrava kako ove pjesme tako i ovog vrsnog hrvatskog glazbenika.

Sjećam se jednom davno kad je Hrvatska televizija prenosila Thompsonov koncert s Poljuda u Splitu!- nakon dugog izbjivanja s ekrana HRT-a.

Mislim da je to bilo nakon Tuđmanove smrti - dakle u nepovoljnim vremenima.

Ponadao sam se da neki bolji vjetrovi počinju s Prisavlja.

I bilo bi zgodno saznati tko to s HTV-a dovede Thompsona na Poljud?

Tko god je - svaka mu čast !

I ? Nakon toga muk i osporavanje , vrijeđanje i sudski procesi pjesmi i pjevaču.

A narod šuti!

Šuti i nada se!

Pa evo narode imamo i dobru sudsku presudu i potporu najslavnijih danas u Hrvatskoj - naših " Vatreneh" .

Jeste li čuli kako Vida pozdravlja okupljenu masu " HVALJEN ISUS I MATRIJA"

Samo neće Vida dignuti ruku za "Istanbulsku "kao neki što isto tako pozdravljaju, a drugačije se u životu ponašaju- kukavelj!

Jeste li vidjeli kako Modrić grli svog i našeg prijatelja Thompsona.

Od njega traži još jednu pjesmu

(a organizatori neće niti jednu ?!)

Ni pjesmu ni izvođača!

Suočeni s " neprebroddivim problemom preostaje im jedino -što?

Pa isključiti izvođaču mikrofon - , a oni se poput miševa ukloniti - pobjeći s pozornice.

Ne zna se jesu li jasniji oni što su to " izrežirali" ,oni što su uprli u prekidač ili oni što su " slavno pobjegli" s pozornice.

Čega se bojite kukavelji?

Mora biti nešto strašno - strašnije od STOTINA TISUĆA razdraganih poklonika i Vatreneh i Thompsona!

A tko to više zna?

Možda se ljudi boje za svoja radna mjesta i za svoj " ugled"!

Možda?

Sreća što nisu mogli isključiti i grla stotina tisuća Hrvatica i Hrvata koji

nastaviše pjevati i " bez struje" i bez " podloge".

Nego - bilo bi dobro izanalizirati gdje su to naši vrli čelnici bili kad se skladala i izvodila "Bojna ČAVOGLAVE".

Jesu li tu pjesmu slušali " na položaju " u bunkeru - na bojištu ili su bili u udobnim uredima ili stanovima daleko od pakla rata i mirisa smrti , pa i od ove pjesme .

Kako onda od njih tražiti da u njima pobudi nacionalne osjećaje - ako takvo nešto uopće i imaju.

Kako tražiti od ljubitelja ozbiljne glazbe i zvuka glasovira da voli "ČAVOGLAVE".

Kako tražiti od ljubitelja dramskih i inih umjetnosti da voli tamo nekog

s " Genima kamenim".

Nikako!

Nemojte niti pokušavati!

Ali tražit ćemo od njih da nam se " maknu s očiju"- pa kako su oni nama isključili struju - tako ćemo i mi njih " isključiti" u narednim izborima!

Dr Jure Burić

Ravno, srpanj 2018.

Napominjem da nam je Dujmović otkrio kako su čekali Vatrene u kavani, ali ih nisu dočekali. Vatrene nisu željeli kleknuti pred onima koji pljuju po njima!

A kad smo već kod samih Thompsonovih pjesama vidim da se na Internetu još može pronaći moj tekst iz 2012 o pjesmi „Anica kninska kraljica“:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/22651-josip-peari-anica-kninska-kraljica>

Josip Pečarić

AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU- PROVODITE LI MEMORANDUM SANU 2?’

Akademik Josip Pečarić uputio je pismo načelniku općine Tisno, SDP-ovom Ivanu Klarinu u kojem se osvrće na njegovu odbijanje da se predstavljanje Pečarićeve knjige održi u općinskim prostorijama. **Šibenik.in** objavio je dopis u kojem načelnik Klarin odbija župnikov zahtjev za ustupanjem općinskih prostora, tvrdeći kako je analizirajući sadržaj Pečarićeve knjige “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH”, te navodi da ni prošle godine nije dozvolio predstavljanje Pečarićeve knjige u općinskim prostorima. Akademik Pečarić pak, načelnika općine podsjeća da je prošle godine izdao dopis u kojem isključivo navodi da predstavljanje knjige neće biti moguće zbog radova u općinskim prostorima, dok ništa drugo nije naveo kao sporno. Kao potvrdu tvrdnje, Pečarić prilaže i presliku načelnikova prošlogodišnjeg dopisa.

Tko je SDP-ov Ivan Klarin, koji je nakon prijetnji smrću biskupu Košiću tvrdio da “biskup iritira javnost”?

Podsjetimo, Ivan Klarin, načelnik općine Tisno, poznat je u javnosti i po neprimjerenosti reakciji na pojavu prijetnji smrću biskupu Vladi Košiću, kada, u svom osvrtu, nije osudio takvo ponašanje već je sugerirao da je biskup Košić snosi krivnju što je doživio takve napade te ustvrdio kako biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost.”

Načelnik Klarin bio je pod istragom USKOK-a zbog zloupotrebe položaja i ovlasti, koja je nedavno odbačena, a mediji su 2012. pisali o mnogim prijavama protiv njega zbog spornih aktivnosti njegove obiteljske tvrtke.

SDP-ov načelnik općine Tisno Ivan Klarin: Biskup Košić namjerno iritira hrvatsku javnost

U nastavku prenosimo cijelo pismo akademika Pečarića, zajedno s privitkom.

Poštovani g. načelnice Klarin,

Na internetu je navodno dan Vaš odgovor našem Župniku u svezi predstavljanja moje knjige „Thompson - pjesmom za Hrvatsku“: <https://m.sibenik.in/zupanija/klarin-ponovno-odbio-zupnika-pecariceva-knjiga-o-thompsonu-nece-biti-predstavljena-u-opcinskim-prostorijama/95134.html#>

Spominje se i to da niste ni prošle godine dozvolili korištenje općinskih prostorija za predstavljanje jedne druge moje knjige.

To je doista točno, ali i tada se pokazalo da Vi o istom pitanju donosite različite odluke. Ako se sjećate, prvo ste i tada, kao i sada, nešto pričali o antifašizmu, pa kada sam Vam odgovorio da se radi samo o Vašem sprovođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, naš župnik je dobio potpuno drugačiji službeni odgovor od Vas. Odgovor Vam šaljem u prilogu i iz njega je razvidno da je problem bio „u tome što su još uvijek bili radovi u kino dvorani!“

Dakle postoje ili dva načelnika Klarina, ili postoje različita stanja svijesti kod jednog te istog g. Klarina.

O čemu se radi?

S obzirom da se radi o knjizi o Marku Perkoviću Thompsonu, nisam Vam odmah odgovorio jer je sinoć bio veličanstven doček Zlatka Dalića u Livnu koji je završio Thompsonovim koncertom.

S obzirom da je sam Dalić izjavio kako je Thompsonova pjesma „Lijepa li si“, za koju su svojevremeno mladi SDP-ovci zatražili zabranu, zapravo himna Vatrenih koju su pjevali u autobusu kada su odlazili na utakmice i vraćali se s njih, zaista je nevjerojatno da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu.

Valjda se ne radi opet o sprovođenju Memorandumu SANU 2. Pa protiv Thompsonovih pjesama je digao svoj glasa i Predsjednik Srbije, zar ne?

S obzirom da je ovo Vaše obrazloženje doista neintelligentno, jer javno tvrdite da svojim neistomišljenicima nećete dozvoljavati korištenje općinskih prostorija, drugim riječima hoćete svojim istomišljenicima, očito se radi o diskriminaciji koju sprovodite u općini čiji ste načelnik.

Obrazloženje je još neintelligentnije kada znamo da je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara organizirala predstavljanje ove knjige u Zagrebu u Domu branitelja HVIDRA.

Dakle oni koji su istinski antifašisti jer su pobijedili fašističkog agresora na Hrvatsku!

Ili ipak još radovi u kino dvorani nisu završeni?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pelarić

PRILOG

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-sdp-ovom-nacelniku-klarinu-nevjerojatno-je-da-vam-smeta-predstavljanje-knjige-o-thomsonu-provodite-li-memorandum-sanu-2>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/25/akademik-josip-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12008-akademik-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu>

SVE ŠTO VRIJEDI IDENTIFICIRA SE I S THOMPSONOM I S PRALJKOM

Nije me bilo nekoliko dana. Bio sam u mom Kotoru. Uvijek je lijepo obići svoj rodni grad, vidjeti stare prijatelje – onoliko koliko ih uspiješ sresti u kratkom vremenu. Posebno me je obradovalo to što sam doznao kako smo uspjeli u zahtjevima vlastima u Crnoj Gori da u svom prijedlogu UNESCO-u da se Bokeljsku mornaricu upiše na Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva istaknu njenu pripadnost Katoličkoj crkvi i Hrvatskom narodu. Još preostaje borba da se to isto ugradi u zakon o Bokeljskoj mornarici. Šteta što to nije učinjeno istovremeno. Mi u RH imamo to već u naslovu naših pet udruga („Hrvatska bratovština“). U Crnoj Gori se izgleda nacionalna imena ne mogu stavljati u naslovima. Šteta, jer bi to spriječilo očite pokušaje da se promjeni nacionalni sastav Bokeljske mornarice tamo. Ostaje sramotna uloga novog admirala Bokeljske Mornarice Tona Sbutega koji je tvrdio da Bokeljska Mornarica nije hrvatska bratovština. Hrvati u Boki ponosni su na činjenicu da je Papa proglasio Bazilikom katedralu sv. Tripuna. (Papa Bazilikom naziva posebno privilegiranu crkvu.)

I tamo se gledao ispraćaj Olivera Dragojevića. Hrvatska je pokazala svijetu da zna i dočekati svoje velikane i ispratiti ih. Doček Vatrenih i poruke koji oni nose je i dalje u medijima. Pogledajte npr. Miklenićev komentar:

<https://narod.hr/hrvatska/ivan-miklenic-kad-licemjeri-sjede-u-strukturama-vlasti>

Doista je frapantna razlika u odnosu prema ponosu hrvatskog naroda i hrvatskih(?) političara.

Zapravo su Vatreni pokazali da svi oni koji žele posebno naglasiti svoj ponos zato što su Hrvati – žele pjevati ili imati Thompsona na njima važnim događajima. I sam sam, kada vlasti nisu željeli ispuniti želju Vatrenih da ih dočeka Thompson napisao Marku: „Zapravo se ja ne bih trebao buniti. Meni si pjevao, a njima...:“

I nasmijao sam ga.

Moram se zahvaliti hrvatskom književniku i znanstveniku dr. sc. Stijepu Mijoviću Kočanu što je i moje ime spomenuo uz hrvatske velikane govoreći o Vatrenima:

Stoga malenu i maloljudnu Hrvatsku ovih dana voli i zna za nju praktično cijeli svijet: pobjeđuje nogometne divove, mnogo veće od sebe i mnogoljudnije, snagom svoje volje i svojim znanjem igranja nogometa, svojim velikim srcem i svojim velikim domoljubljem. (U Kotoru mi je jedan Srbin za Vatrene rekao: Tako se igra za svoju državu i za svoj narod, J.P., a u Njemačkoj:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/01/u-njemackoj-izdana-srebrna-kovanica-s-hrvatskim-grbom-u-cast-vatrenih/>) *Hrvatski nogometni velikani podsjećaju nas na brojne druge hrvatske značajnike: na naše nobelovce, na hrvatske liječnike u vrhu svjetske medicine, konkretno i na nedavno preminuloga mogega prijatelja Predraga Kerosa jer se medicinski (anatomski) pojam 'keros' nalazi u svim svjetskim udžbenicima otorinolaringologije, na akademika Pečarića koji je, ma koliko to domaći nepodoban jer smetamediji prešućivali, svjetski poznat i slavan matematički značajnik, a Zagreb, s dvama znanstvenim časopisima koje on uređuje, važno je središte matematičkoga Globusa, svjetska matematička veličina, na srčane branitelje Vukovara i Dubrovnika, na Praljka koji nije dopustio da ga ratni zločinci učine ratnim zločincem sličnim njima, nego je radije umro. Javno i pred svima, postavši uzor i moralna vertikala, na Meštrovića i druge hrvatske umjetnike svjetskoga značaja, na hrvatske inovatore i proizvođače, na – za tako malobrojnu zemlju – iznimno brojne nositelje zlatnih i drugih medalja s olimpijada i svjetskih prvenstava, konačno i na njihove prethodnike 1998., također u svjetskome vrhu. Imamo, svi mi Hrvati, i na koga i na što biti ponosni.*

Vatreni su, znamo, pokazali vlastima da im je važnije narodu pokazati što je Hrvatski ponos. Istina i oni su pokazali Vatrenima koliko političarima nisu važni ni Vatreni ni hrvatski ponos ako ne žele kleknuti pred njima.

Ali stiže im nova poruka

Hrgović: Moja je velika želja da mi Thompson u Areni prije ulaska u ring zapjeva svoju pjesmu uživo

<https://kamenjar.com/hrgovic-moja-je-velika-zelja-da-mi-thompson-u-areni-prije-ulaska-u-ring-zapjeva-svoju-pjesmu-uzivo/>
 S druge strane imamo potpuno drugačije ponašanje Predsjednice:
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29969-m-ljubic-predsjednica-uz-thompsona-dobiva-li-nacionalni-otpor-rezimu-uporiste-na-vrhu-republike.html>

Predsjednica je valjda konačno shvatila da se pjesme zabranjuju, kako kaže Joško Buljan u najnovijem Hrvatskom tjedniku, zato što ruše, a ne podižu moral ljudi:

Stoga se moramo pitati zašto sve hrvatske vlade žele rušiti moral hrvatskoga naroda!? Čije su to vlade, za čije interese to čine? Kako to da tu nema razlike između Račana, Sanadera, Kosor, Karamarka, Milanovića ili Plenkovića? Je li moguće da je Thompson nepodoban jer smeta Pupovcu i njegovim četnicima? Možda smeta pjevanje o Lici, Slavoniji ili Dalmaciji kao HRVATSKIM bande Glini i tjeranju 'preko izvora', pa makar, za sada' samo u pjesmi.

Istine radi moram primijetiti da Predsjednica dugo već razmišlja o takvoj potpori Thompsonu. Naime, poslije napada na Peticiju ZDS koja je pisana kao potpora Thompsonu i „Bojni Čavoglave“ ona je u više navrata pokazala i drugačiji odnos. Čak je bilo naznaka da će prihvatiti i pokroviteljstvo međunarodne konferencije povodom mog rođendana. Moj dojam je da su tada prevagu odnijeli Josipovićevi kadrovi u njenom timu. „Gledam li joj kroz prste“?

Čini mi se da joj Ljubić „gleda kroz prste“ želeći da Predsjednica konačno izabere hrvatsku stranu. Ali drugi naš veliki kolumnist Ivica Marijačić joj „ne oprašta“: Sjaj i bijeda Kolinde G-K., Hrvatski tjednik, 2. kolovoza 2018.

Moram priznati da sam se i sam odavno ponašao slično Ljubiću, ali nisam siguran da nije u pravu Marijačić. Pa i u trenutcima kada smo napadnuti zbog obrane Thompsona Peticijom ZDS, pa ni kada je to rezultiralo nizom napada na nas nisam povlačio paralelu ponašanja Predsjednice s onim iz vremena kada je bila Ministrica. A te napade imamo i danas. Tekst Zdravka Pilića *Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!* dostupan je i na Internetu:

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imagju-nacelnika>

A sjetimo se i napada Glavnog tajnika HAZU zbog Peticije ZDS u svijetlu ovoga što piše u tekstu:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/30/nije-problem-u-blagonicu-nego-u-hjazu-i-vlh/>

Prvo što mora napraviti Predsjednica se mora okružiti ljudima koji znaju. Jer da Vatrene nisu umjetnici u svom poslu ne bi bili to što jesu. Prije svih tu je Igor Vukić. U vrijeme 'moje' konferencije održavao je predstavljanja knjige „Radni logor Jasenovac“. Nije mogao doći na otvaranje konferencije, ali je došao poslijepodne dok su trajala matematička predavanja da mi čestita. Vidi i sada u Hrvatskom tjedniku kako 'kori' Predsjednicu: *Predsjednica je odobrila Rivlinove laži, a i sama je lagala o Jasenovcu*. Zar joj nije bolje imati za savjetnika vrhunskog znalca kojega se boje jugo-komunistički 'istoričari' u RH?

Slično ponašanje hrvatskih vlasti je bilo i kod odnosa prema jednom od najvećih Hrvata u povijesti – generalu Slobodanu Praljku. Danas vidim kako hrvatski branitelji traže da se Pelješki most nazove po našem generalu:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/02/inicijativa-hrvatskih-branitelja-peljeski-most-nazvati-po-pokoju-generalu-slobodana-praljku/>

Vidjet ćemo. Možda su ovi na vlasti nešto naučili od Dalića, Modrića i ostalih Vatrenih!

Vidjeli smo i kako Kočan ubraja Praljka među najveće naše ljude.

Mi Praljka nećemo zaboraviti. Bilo je predstavljanje knjiga o njemu u Sunji u sklopu proslave Dana branitelja Sunje. Knjige su predstavili dr. sc. Miroslav Međimorec, Mato Kovačević, Žarko Peša (čovjek koji je doveo Slobodana u Sunju), te jedan branitelj Sunjanin.

Zapravo najjednostavnije je reći ono što im poručuje dr. sc. Sanja Bilač i u najnovijem Hrvatskom tjedniku:

Dogodila se Hrvatska!

<http://projektvelebit.com/dogodila-se-hrvatska/>

Zapravo DGODIO IM SE TUĐMAN jer je on beskrajno vjerovao u hrvatski narod!

Josip Pečarić

NAPOMENA. Thompson je ispunio Hrgovićevu želju:
<https://kamenjar.com/video-hrgovic-uz-thompson-usao-u-ring/>
<https://narod.hr/sport/thompson-o-hrgovicu-i-vatrenima-kad-jednog-kantautora-sportasi-pozivaju-da-bude-s-njima-u-njihovim-najvaznijim-trenucima-onda-je-to-vrh-vrhova>

JURE BURIĆ

THOMPSON il ' BAJAGA

Thompson il' Bajaga
 Palma il' toljaga
 " Kreće armija srpska
 Jednom zauvek sve će
 da smrska"
 " Lijepa li si - kad Netetva moru krene
 Ti se tada sjeti mene"
 Ljepota, ljubav i odanost
 Domovini
 Umjesto divljenja
 Divljoj sili
 Pa hajde čovječe
 Sad odluči
 Hoćeš li za toljagom
 Il '
 Palmom
 Što te muči ?
 Uz toljagu
 Morat ćeš uzeti i ljagu
 A uz palmu
 Samo ljepotu
 I
 Dobrotu
 Eto
 " Forum mladih"
 Ukinuo bi " OLUJU"
 I ispričavao se srbina

Jel' za to što su nas
Ubijali, pljačkali
I
Palili ?
Josipoviću
Ovo je fašistička
U njedrima guja
A ne izmišljene
Ustaše
I
Oluja
Forumaši !? ma daj
Već jednom
Sjaši !

Dr Jure Burić
Kolovoz , 2018.

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: ‘Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?’

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest. Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato

‘preporučio’ da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno ‘vaspitava’ i ‘zamjerio’ kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne? Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’. I o tome sam govorio u Svetištu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve
Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje “Bojne Čavoglave” s pozdravom “Za dom spremni”

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj

matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’ A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao-pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: ‘Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno’

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i ‘hrvatskom genocidu’ pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu “pjevač, pjesnik i Hrvat“.

Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje

da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom
Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomica je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgičar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina". Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frljiću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: “Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi“. Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: “Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaje sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom “Oklo za oko...”

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: “Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep.”

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. ”na oružje građani”, ”Formirajte svoje bataljone”, ”Koračajmo”, ”Neka nečista krv natopi naše brazde!” Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatuu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku “Lijepa li si...”

> Filip Hrgović: ‘Thompsonu su razglas ugasiili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima’

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu “napaćenih” koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli “napaćeni i mučeni” narod revolucionari su se hrabro obračunali s upraviteljem Bastille markizom de Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E’ nećeš razbojniče! Ne trpi Miletić ustaštvo. ”Lijepa li si”... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: “Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrska!” Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i ‘danom žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba’ i tako na državnoj razini prizna ‘taj

stravičan ‘hrvatski genocid’ o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

** Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom “Jensenove i povezane nejednakosti” (Jensen’s and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara “Nejednakosti i primjene” na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je “veliko ime u teoriji nejednakosti”. Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

*** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najjavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>
<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najjavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

**U SPLITU PREDSTAVLJENA KNJIGA
AKADEMIKA PEČARIĆA O THOMPSONU
FRIDAY, 31 AUGUST 2018**

U prepunoj dvorani Dominikanskog samostana u Splitu u srijedu 29. kolovoza, u organizaciji Hrvatske udruge Benedikt, predstavljena je knjiga “Thompson – Pjesmom za Hrvatsku” autora akademika Josipa Pečarića.

Uz autora akademika Pečarića knjigu je predstavila **dr. sc. Sanja Bilač**, a događajem je u ime organizatora moderirao **dr. Vide Popović**, predsjednik Hrvatske udruge Benedikt. Posebno oduševljenje i zadovoljstvo brojnih nazočnih izazvala je i nazočnost na predavljanju **Marka Perkovića Thompsona**.

U uvodnom obraćanju predsjednik Popović kazao je kako je predavljanje treće knjige svjetski poznatog znanstvenika akademika Pečarića o Marku Perkoviću Thompsonu nikada aktualnije budući je Marku zabranjen nastup na dočeku naših Vatrenih u Zagrebu premda je to bila želja samih igrača i izbornika Dalića, a njegova pjesma “Lijepa li si” postala je neslužbena himna hrvatske nogometne reprezentacije. Isto tako podsjetio je kako je ovo ljeto krenula hajka u nekim gradovima, od strane korumpiranih i istrošenih političara, da se zabrani nastup Marku iako većina građana želi da se u njihovim gradovima i mjestima održi koncert Marka Perkovića Thompsona. Posjećenost na koncertima najbolje pokazuje koliko narod podržava i sluša Marka i njegovu glazbu za razliku od tih političara koji različitim manipulacijama kupuju povjerenje građana. Popović je posebno istaknuo kako onima koji osporavaju Marka očito smeta što on u svojim stihovima promovira ljubav prema svojoj domovini, svom narodu te Bogu, a oni takve vrijednosti ne žive i nisu ih spremni na bilo koji način iskazati. Prisutne je upoznao sa znanstvenom karijerom akademika Pečarića kao svjetski istaknutog matematičara koji je spreman uz svoj profesionalni i znanstveni rad kao intelektualac braniti i promovirati vrijednosti Domovinskog rata, naše domovine i naroda, a jedna od tih je

zasigurno Marko Perković Thompson sa svojim glazbenim stvaralaštvom.

Izvor: hu-benedikt.hr

<http://hu-benedikt.hr/?p=112128>

JOŠ O PREDSTAVLJANJU U SPLITU

Bilo je to lijepo predstavljanje, a pogrješno je reći u prepunoj dvorani jer je puno posjetitelja bilo i izvan nje. Slobodna Dalmacija 30. 8. 2018. je o predstavljanju objavila tekst Joška Dadića s naslovom „Ovacije za Thompsona“ („Ovacijama je u srijedu u više navrata popraćeno predstavljanje knjige akademika dr. Josipa Pečarića „Thompson – pjesmom za Hrvatsku“, koja je održana u Splitu, u prepunoj dvorani Dominikanskog samostana.“). Dadić je s pravom dobar dio svog teksta posvetio govoru dr. sc. Sanje Bilač koji je iste večeri objavio portal narod.hr, a objavili su ga i neki drugi portali. Sigurno je dr. Bilač posebno drag komentar koji je dao veliki hrvatski domoljub Bikola Štedul:

Naslov: *Re: Dr. Sanja Bilač na predstavljanju knjige akademika Pečarića: 'Pečarić razotkriva drugačiju perspektivu promišljanja o Thompsonu'*

Datum: *Thu, 30 Aug 2018 15:09:51 +0200*

Šalje: *Nikola Stedul*

Prima: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

Dragi prijatelju, velika ti hvala što si mi proslijedio ovaj tekst naše vrijedne dr. Sanje Bilač. Zapravo moram ti zahvaliti za sve što mi redovito šalješ, a ja zbog loše navike ili lijenosti ne potvrđujem primitak niti zahvaljujem. No, nije da nisam zahvalan, nego jednostavno mislim da je suvišno opet reći hvala ti s porukama zahvalnosti kad je ona među prijateljima samorazumljiva.

Međutim, ovaj sadržaj predstavljanja knjige Tompson - pjesmom za Hrvatsku dr. Sanje Bilač tako je poseban i sadržajan da moram komentirati. Ona je sve to o tebi i Tompsonu tako sadržajno, s puno smisla i razbora istaknula, da je to i samo po sebi jedna ugodna glazba i harmonija o kojoj ona u svom predstavljanju knjige govori. Pogodila je samu bit stvari o onome što vas dvojica tako uporno i stalno radite na promicanju istine ali i na promicanju i učvršćivanju identiteta hrvatskoga naroda. Taj tekst je glazba ugodna za uho i za

um i šteta je da ne može doprijeti do tzv. mainstream medija, pa i do školskih klupa kao obvezna lektira.

Srdačan pozdrav!

Nikola

U svom govoru sam ponovno naglasio posebnu vezu Thompsona i Vatrenih. A dan nakon predavljanja Modrić je i proglašen najboljim nogometašem Europe:

<https://narod.hr/sport/cijela-europa-divi-se-hrvatu-koji-je-prekinuo-vladavinu-messija-i-ronalda-predivno-nevjerojatno-ostvarenje-sna>

Evo i mog govora:

**ŠEGEDIN: ‘NEVJEROJATNO JE KOLIKO
IMA HRVATA KOJI TAKO STRASNO MRZE
SVOJ NAROD’
(PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU U
SPLITU)**

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se Hrvatskoj udruzi Benedikt i njenom predsjedniku Vidi Popoviću na organizaciji i dr. Sanji Bilač na njenim riječima o knjizi. Veliki pozdrav Marku Perkoviću Thompsonu i njegovom menadžeru Denisu Pletikosi.

Nedavno sam bio u mom rodnom Kotoru. U jednom društvu u kome su uglavnom bili Crnogorci upitao me jedan prijatelj, inače umirovljeni odvjetnik iz Beograda:

-Kada smo se vidjeli prošli put pisao si knjigu o Thompsonu. Jesi li je završio?

-Jesam. Ovog ljeta predstavljam treću knjigu koju sam napisao o Thompsonu.

Jedan od nazočnih me upita:

-Pa kako si mogao napisati TRI knjige o njemu?

Zapravo slično reagira i sam Marko kada kaže da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe.

A odgovor je doista jednostavan. Njega svo vrijeme napadaju oni koji mrze Hrvatsku ili su na vlasti u Hrvatskoj a provode protuhrvatske zahtjeve svjetskih moćnika kojima oni služe. Takvi su očito procijenili koliko im Marko sa svojim pjesmama u kojima veliča vrjednote hrvatskog naroda smeta u provođenju njihovih protuhrvatskih nakana. I zato ga toliko napadaju. Braniti Thompsona svo ovo vrijeme značilo je braniti Hrvatsku.

To su tako zorno pokazali Vatreni koji su kao nitko do sada svijetu demonstrirali što su to hrvatske vrjednote i kako se treba boriti za njih. I ovih dana svijetom kruži slika malog Brazilca koji poput Vrsaljka leži s glavom na hrvatskoj zastavi.

A Vatreni ne bi bili to što jesu da nisu cijelom svijetu pokazali kako im je važniji Thompson, dakle čovjek koji godinama promovira

načela koja su i njima sveta, od svih poslušnika i tuđinskih slugu i od svih mrzitelja hrvatskog naroda. Drugim riječima samo su pokazali zašto je **bivši francuski vojni biskup Michel Dubost** na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Danas je zahvaljujući Vatrenima i moja pozicija mnogo jednostavnija jer nema hrvatskog kolumniste koji nije pisao o Thompsonu. Dovoljno mi je samo uzeti neki od njihovih tekstova pa njihovim riječima ponovno pričati onu istu priču koju godinama ponavljam pišući o Thompsonu. Tako ću ovom prigodom upozoriti na nedavni tekst sjajnog kolumniste Ivica Šole i njegovu kolumnu iz Glasa Slavonije: *NEKA NEČISTA KRV NATOPI NAŠE BRAZDE!*

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/30062-neka-necista-krv-natopi-nase-brazde.html>

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-sola-neka-necista-krv-natopi-nase-brazde>

Kao nedavno Hodak i Šola nas već u naslovu suočava s riječima francuske himne:

Ovaj gornji naslov ni jedan ozbiljan urednik u novinama ne bi smio dopustiti. Ovakav otvoreni poziv na ubijanje, na nasilje, osim što je protuzakonit, duboko je bestijalan, nacistički, jer spominje "nečistu krv", što je nacistima bila sintagma za Židovsku, Romsku..., nearijevsku krv. Ali ipak, ove riječi iz naslova nisu protuzakonite, dapače, one su se mogle čuti u finalu Svjetskog nogometnog prvenstva u Rusiji između Francuske i Hrvatske. To su riječi francuske himne, Marseljeze, koja, osim ovog nacističkog stiha, veliča klanje i poziva na osvetu ("ojačaj naše osvetničke mišice"), i sve to zlosilje stihove Marseljeze začinjava "sekularnim" manirima pozivajući se na – Boga.

Sjajan mu je već prvi ironičan podnaslov: **Francuski "Čavoglave"**. Šola piše u tom dijelu svog teksta:

Sasvim suprotno, urednik neće imati problema zbog poticanja na nasilje jer, kao i kod nas, ismijavanje ili izrugivanje s himnom kazneno je djelo. No, nikome u Francuskoj ne pada napamet mijenjati riječi himne nastale u kontekstu rata s Austrijom koncem

osamnaestog stoljeća. Dakle, ironizirajmo, Marseljeza što je to? To su francuske "Čavoglave", poznate Thompsonove pjesme nastale u vrijeme Domovinskog rata kada je Hrvatskoj, pa i malim Thompsonovim Čavoglavama, prijetio četnički nož pod grkljanom, a HRT je puštao svako malo kako bi hrvatskim bojovnicima dizao moral. Ukupno je u "mainstream" medijima puštena do sada 1700 puta. Dakle, jedno joj je zajedničko s Marseljezom, to je kontekst rata, a rat nije partija karata ili baletna predstava, nego borba za ono najtemeljnije, a to je goli život, goli fizički opstanak.

I dok su francuski reprezentativci pjevali uoči svake utakmice svoje "Čavoglave", odnosno Marseljezu, naši su i prije i poslije utakmice pjevali Thompsonovu neslužbenu himnu vatrenih "Lijepa li si". Usporedite riječi pjesme "Lijepa li si", imate sve na Internetu, i Marseljeze. Za razliku od francuske himne, neslužbena himna Vatrenih ne sadrži niti "n" od nasilja, niti poziva na osvetu, ubojstvo, nego sve suprotno. No, treba je ušutkati jer spominje, zamislite, Herceg – Bosnu i njeno srce ponosno pa pokazuje "teritorijalne pretenzije" prema susjednoj državi, tako kažu naši napredni, prosvijećeni lijevi, tzv. intelektualci, kojima ne smeta Republika Srpska nastala na genocidu, niti su riječ rekli o nedavnom Vučiććevoj namjeri da istu genocidnu srpsku tvorevinu pripoji Srbiji.

Zašto Vrsaljko i Lovren pjevaju u svlačionici "Čavoglave", a ne recimo "Po šumama i gorama", ili "Druže Tito, mi ti se kunemo", zašto je Vatrenima neslužbena himna "Lijepa li si" već više od desetljeća, a ne "Od Vardara pa do Triglava", ti koji traže već godinama, od Goldsteina danas do neke avetske "Inicijative mladih za ljudska prava", da se Thompson zabrani, ili da promijeni riječi svojih pjesama, trebaju dati odgovor. No, to je skup ideološki zagriženih, licemjernih tipova kojima nije bilo problem glasati i surađivati s dvaput biranim predsjednikom Republike Hrvatske Stipom Mesićem...

Ustalom znamo da je HNES Mesića etički osudio kao veleizdajnika, pa nema potrebe ni navoditi što je o njemu napisao Šola. A takvi doista mogu samo kmečati kakav je i slijedeći podnaslov Šolina teksta: **Kmečanje iz Kumrovca.**

Šola piše:

Kada Peđa Grbin, antifašist, SDP-ovac, pijan k'o trupac viče "Za dom spremni" i pjeva Čavoglave, a nitko ga kao Thompsona i Čavoglave ne napada u zapišanoj birtiji, to je onda simpatično, kada Stazić kaže kako partizani 45. nisu dovršili posao, klanje i ubijanje, kada HAZU-ovac Sandi Blagonić, inače koautor bontona za ponašanje na internetu, grubo, seksistički i rasistički vrijeđa predsjednicu i Vatrene koji su za njega "poluinteligentni" ljudi za koje, i za državu koju predstavljaju, ne može navijati i koji mu idu na živce, kao i ova država, onda ga nagrade apologijom na zloglasnom portalu koji (je) vodi(o) pravomoćno presuđeni kriminalac koji je za zamračenje milijunskog iznosa gulio krumpire, ali zato piju krv optuženom Luki Modriću.

Što je, dakle, problem s Thompsonom? Ništa, ama baš ništa, i u tome je cijeli problem. Čavoglave, kao i Marseljeza, imaju svoju kontekst, "Lijepa li si", himna Vatreneh, također nije nikakav problem, kao ni Herceg-Bosna, s obzirom na diskriminirajući položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini, Geni kameni su ono od čega je sazdana naša repka. Ne mogu Vatrene pjevati niti se paliti na Zdravka Čolića iz jednostavnog razloga - to su "Djeca Oluje" i vjetra s Dinare koji je otpuhao tih glasnih pet posto "Djece Kumrovca" koji zato kmeče. Pa i na Thompsona, čim se negdje pojavi...

Zapravo neprecizna je ova Šolina tvrdna: *Što je, dakle, problem s Thompsonom? Ništa, ama baš ništa, i u tome je cijeli problem.* Jer itekako je njima strašan problem u činjenici da je JEDAN čovjek mogao napisati – recimo – samo ove pjesme koje spominje Šola, a koje tako sjajno opisuju te hrvatske vrijednote koje su u Moskvi tako sjajno demonstrirali Vatrene i zbog kojih je danas cijeli svijet 'poludio' za 'kockicama'. A o 'djeci Kumrovca' što reći osim podsjetiti se što je o njima svojevremeno rekao veliki hrvatski književnik akademik Petar Šegedin: „Nevjerojatno je koliko ima Hrvata koji tako strasno mrze svoj narod.“ To im zapravo i govore radnici „Uljanika“ kada štrajkaju pjevajući Thompsonove pjesme ili natjeraju Pulskog gradonačelnika da im djeci kupi udžbenike tako što prvo traže za tu namjenu Thompsonov humanitarni koncert u Areni.

<https://kamenjar.com/video-radnici-uljanika-prosvjeduju-uz-thompsonove-pjesme/>

<https://kamenjar.com/video-fanovi-thompsona-strajkaju-a-fanovi-bajage-vode-uljanik-u-stecaj/>

<https://direktno.hr/direkt/thompson-natjerao-miletica-da-djeci-radnika-uljanika-kupi-skolske-knjige-131670/>

A o Hrvatima 'koji tako strasno mrze svoj narod' iz tjedan u tjedan piše sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo što piše u najnovijoj kolumni:

To se sjajno vidjelo na dočeku nogometaša u povratku iz Moskve. Po ljevičarima MPT ne samo da ne može pjevati, on se ne smije čak ni veseliti. Time već kvari mladež. Kad pjeva pred 100.000 oduševljenih mladih, to policijski i medijski procjenitelji odmah srežu na 50.000 tisuća. MPT je neslužbeni narodni neprijatelj No. 1. (ovaj dio sam podcrtao jer Hodak u jednoj rečenici objašnjava zašto sam napisao TRI knjige o Thompsonu, JP).

*Osim što pjeva na način i o temama koje su bliske običnim ljudima, opasan je jer se borio s puškom u ruci i jer zna što je istina, a što su prijesne laži. On zna da se nakon Oluje nisu u Srbiju povlačili civili. U SAO Krajini vrijedila je teorija JNA još iz Drugog svjetskog rata, tzv. teorija "naoružanog naroda". To je doktrina temeljena na hajdučko-uskočkoj tradiciji kršćanskih naroda na granicama Austrijskog i Osmanskog carstva te Mletačke Republike. Triplex Confinium, Morlakija od 16. do 19. stoljeća. Tako je po Miloševićевой ideji čitavo srpsko stanovništvo bilo uniformirano, mobilizirano i, što je najvažnije, naoružano. Bili su stalno spremni da kao rezerva popunjavaju paravojne jedinice u okupiranim područjima. Jeste li igdje pročitali išta o tom naoružanom srpskom "narodu", osim kod prof. Darka Bekića? Svi stalno trube samo o protjeranih 300.000 Srba civila. Još za vrijeme Haaškog "plovećeg kazališta" Hrvatima se predbacivala grubost prilikom razoružavanja "nenaoružanih" srpskih "civila". Koliko je ta već udomaćena laž važna našim komšijama dokaz je jedan od brojeva **Informera**, dnevnih novina čije citate možete često naći na fejsu. Evo kako izgleda naslovna stranica lista, tako dragog našim orijunašima: "Hrvati, ponosni na genocid" (u podnaslovu). Naslov: "I ustaša Modrić slavi Oluju". "Pored Thompsona, zvezda proslave "Oluje" u kojoj je ubijeno 3.000, a protjerano više od 250.000 Srba, ove godine biće fudbaleri..." Uz genocid u Srebrenici dogodio se i*

genocid u Kninu gdje je protjerano 250.000 do zuba naoružanih paravojnika. Zato je Thompson važan. Da komšije, orijunaše, jugonostalgičare, komunjare drži budnima tako da moraju spavati otvorenih očiju. I kad mu ne daju pjevati pred pola milijuna ljudi, a on to ipak uspije, diže im tlak do nebesa. Zato ga Hrvati i farmaceutska industrija vole. A hrvatska ljevičarska falanga i dalje će nas kao zadnje imbecile pozivati na konačno pomirenje s onima kojima to nije ni na kraj pameti.

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/znakovito-da-nitko-od-ljevicarske-falange-u-rh-ne-odlazi-u-irsku-ili-njemacku/>

I Predsjednica im poručuje isto ono što je tako sjajno izrekao veliki Šegedin kada za britanski list *Guardian* kaže da su „neke od kritika u ovom smjeru proizvod želje da se Hrvatsku, kao mladu državu, diskreditira“.

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/30103-predsjednica-za-guardian-hrvatska-je-mala-ali-snazna.html>

Jer tko bi to želio ako ne oni *koji tako strasno mrze svoj narod*, zar ne?

Da, tri knjige o Thompsonu! Zapravo bi pravo pitanje bilo: Zašto SAMO tri? Istina je da je i u drugim mojim knjigama bilo dosta tekstova i poglavlja o Thompsonu, a i moja naredna knjiga biti dobrim dijelom posvećena njemu. To će vam biti očito iz njenog naslova:

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

HVALA!

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

**ŽELJKO OLUJIĆ: SKANDALOZNO JE DA JE
DINKO CVITAN DOŠAO NA BAL VAMPIRA!**

Ipak je Dinko Cvitan još uvijek zamjenik Glavnog državnog odvjetnika i njegova nazočnost na promociji knjige, na kojoj se dovodi u pitanje presuda njemačkoga suda i vrijeđa dr. Dauster koji je osudio Josipa Perkovića zbog svirepog ubojstva hrvatskog emigranta Stjepana Đurekovića, veliki je skandal i loša poruka, naročito za obitelji komunističkih žrtava – izjavio je u Bujici na Z1 Željko Olujić, prvi Glavni državni odvjetnik u demokratskoj RH. Kamere Bujice u ponedjeljak su bile na promociji knjige Ante Nobila, u kojoj poznati odvjetnik i bivši komunistički tužitelj opisuje svoj muenchenski neuspjeh. Već i sam naziv knjige ‘Obrana hrvatskog kontraobavještajca Josipa Perkovića na njemačkom sudu’ izazvao je brojne kontroverze. Željko Olujić smatra: “Perković nije bio nikakav kontraobavještajac, a kamo li ‘hrvatski’. On je bio

pripadnik jugoslavenske službe Udbe i osuđen je kao naredbodavac ubojstva koje je počinjeno na teritoriju Njemačke.“

CVITAN NA BALU VAMPIRA – SJEDIO PORED MANOLIĆA, JOSIPOVĆA I BUDE LONČARA...

Zanimljiva je bila i galerija likova na promociji u Novinarskom domu ovog ponedjeljka. Predstavljajući su bili Hrvoje Klasić i Čedo Prodanović, a sve je vodio notorni Drago Pilsel. U prvom redu sjedili su Josip Manolić, Ivo Josipović, Budo Lončar, Dinko Cvitan i Perkovićev sin Saša, zajedno sa Tomislavom Jakićem. Knjiga je izašla u nakladi posrnulog medijskog mogula Nine Pavića koji je na promociji hvalio hrvatsko pravosuđe, a kritički govorio o njemačkom! Klasić je izjavio da se u Muenchenu “nije sudilo Perkoviću, već Jugoslaviji“... Na promociji se nakon dugo vremena pojavio i Zlatko Canjuga, a tu su bili Vesna i Zoran Pusić...

“To je na određeni način bal vampira,“ izjavio je Željko Olujić i nastavio: “Kada vidite tko sve sjedi u prvim redovima... Dojučerašnji krvnici koji su na otocima u Dalmaciji ubijali političke protivnike iz pištolja osobno, a kasnije postigli veliku diplomatsku karijeru, poput ministra vanjskih poslova jugoslavenske države... U Nobilovoj knjizi se ne raspravlja tko je 1981. godine naredio ubojstvo Stjepana Đurekovića, a čovjek je ubijen na grozan način, već se politizira je li Perkovića i Mustača trebalo izručiti ili ne.“

Cijela koncepcija Nobilove obrane bila je usmjerena protiv njemačkog pravosuđa – smatra Olujić i staje u obranu muenchenskog suda: – U Njemačkoj se ne sudi ni po babi ni po stričevima, nego po pravdi Boga i zakonima koji vrijede u toj državi. U knjizi i na samom predstavljanju denuncira se suca Daustera bez ikakve argumentacije. Olujića je posebno zasmetalo pojavljivanje bivšeg Glavnog državnog odvjetnika, a sada zamjenika – Dinka Cvitana na predstavljanju Nobilove knjige: “Ako se na tom predstavljanju pojavi bivši Glavni državni odvjetnik, a sada zamjenik, to je skandal bez presedana! Time se daje legitimitet Nobilu i njegovim tezama usmjerenim protiv njemačkog pravosuđa i države. Da je Cvitan pročitao i jedan redak te polupismene knjige, vidio bi da tamo nema što tražiti! Postavlja se i pitanje što je sve radilo Državno odvjetništvo na čijem je čelu bio Dinko Cvitan prilikom izručenja

Perkovića i Mustaća, a njegov dolazak na promociju skandalozan je i u odnosu na obitelj Đurekovića, kao i obitelji svih komunističkih žrtava koje još nisu dočekale pravdu.”

SKUPE KRPICE CRVENE BURŽOAZIJE

Kamere Bujice posebno su zabilježile način na koji se odijeva tzv. crvena buržoazija, na čelu s Jadrankom Sloković. Salonski ljevičari totalno su markirani: nosi se Gucci, Louis Vuitton, Fendi, Miu Miu, Hermes i Burberry... Dok radnici i umirovljenici pred Božić kopaju po smeću, crvena ‘elita’ zasjala je u punome sjaju – mnogi gosti Nobileve promocije na sebi su imali i više tisuća eura skupocjene robe i još skupljih torbica...

Bujica nije propustila obilježiti niti prvu obljetnicu smrti generala Slobodana Praljka. Donijeta je reportaža sa dvije mise zadušnice na kojima nije bilo političara...

”Oni se pojavljuju na misama kada mogu ostvariti političke probitke, a ne da se mole Bogu. Politički je oportuno za neke pojaviti se sada na misi zadušnici za vojskovođu Praljka. Obitelj je postupila dostojanstveno i nije nikoga prozivala, nego su u šutnji prolazili svoju patnju i bol,” bio je jasan Olujić, ali je i dalje ostala nepoznanica zašto je Hrvatski generalski zbor organizirao misu zadušnicu na zagrebačkom Jarunu, u isto vrijeme kada i obitelj i suborci u Dubravi kod hercegovačkih franjevac...

U emisiji su emitirane izjave Andreja Plenkovića od prije godinu dana, kada je obećao reviziju haaških postupaka za šestorku i izrazio sućut obitelji Praljak. Plenković je tada, između ostaloga, rekao: “Njegov čin kojem smo svjedočili danas, koji je za vrijeme izricanja presude oduzeo sam sebi život, najviše govori o dubokoj moralnoj nepravdi prema šestorici Hrvata iz Bosne i Hercegovine i samom hrvatskom narodu... Mi smo nezadovoljeni s ovom presudom, to smo vrlo jasno kazali. Ovdje eventualno postoje neke činjenice, elementi za reviziju postupka...”

OLUJIĆ: NIŠTA OD REVIZIJE ZA ŠESTORKU, BOŠNJAKOVIĆ JE NEODGOVORAN!

Olujić je komentirao: “Od revizije neće biti ništa, to je bilo samo PR obećanje na dan tragične smrti hrvatskog intelektualca i vojskovođe

Slobodana Praljka. O odnosu prema generalu i petorici najbolje govori činjenica da ih nitko više i ne spominje, čak niti na prvu obljetnicu presude i Praljkove smrti. Takav je odnos raznih politika prema Hrvatima u Bosni i Hercegovini još od dolaska Stjepana Mesića na vlast. Sve je započelo s Vesnom Pusić i njezinom izjavom o Hrvatskoj kao ‘agresoru’ na BiH, a završilo koalicijom njezine stranke sa HDZ-om. Kako očekivati da vlast u kojoj je i stranka čija je duhovna majka Vesna Pusić, potpomogne bilo kakvu reviziju?!“ U emisiji je objavljena informacija da je ministar pravosuđa Dražen Bošnjaković tek prošli tjedan primio odvjetnike haaških osuđenika iz Herceg-Bosne, “kako bi novinarima mogao reći da se ipak nešto radi“... Olujić je i to prokomentirao: – Takvim neodgovornim ponašanjem ministar Bošnjaković pokazuje servilnost prema nadređenima, a to je Plenković! Radi se o mediokritetskom poimanju pravnog lijeka koji se zove revizija. Ako i nema šanse za stopostotni uspjeh, pa dajte se barem potrudite da otkrijete dokaze kojim vi kao država raspolazete! Obrana ne može imati materijale koje ima država. Država je davno trebala dati logističku potporu braniteljima, ali nije, davala je potporu drugoj strani, što smo vidali i ranije, u drugim postupcima, poput onog koji se vodio protiv generala Ante Gotovine.

OD GRGE ANĐELINOVIĆA DO VESNE PUSIĆ...

Olujić je u Bujici komentirao i orjunaše koji su prije točno 100 godine – 05. prosinca 1918. izveli masakr na zagrebačkom Jelačić placu: – Ubojstvo 17 Hrvata i ranjavanje više od stotinu prosvjednika koji su htjeli samostalnu hrvatsku državu, a ne Jugoslaviju, naredio je Pusićkin bliski rođak Grgo Anđelinović. U beogradskoj Skupštini čak je rekao da se ponosi svojim krvavim rukama!

Željko Olujić posebno se osvrnuo na Pučku pravobraniteljicu Loru Vidović, a njezina nastojanja da se pozdrav ‘ZDS’ kriminalizira nazvao je “bedastoćama“. Pušten je prilog sa saborskom svađom dr. Zlatka Hasanbegovića i Arsena Bauka, nakon čega je poznati odvjetnik stao na stranu Hasanbegovića: -Gospodin Hasanbegović kao povjesničar vrlo dobro gađa i razotkriva mimikriju tih tzv. antifašista. Što se tiče antifašizma o kojem govori Lora Vidović, koja pojma nema, a koji zagovara Arsen Bauk u Saboru, oni moraju znati

da se antifašizam kao imenica u hrvatskom Ustavu ne pojavljuje na niti jednom mjestu! On se spominje samo u ZAVNOH-u, koje prihvaća da se zove antifašističko vijeće, dok u Ustavu toga nema, što dobro znam jer sam i sam bio član ustavotvorne komisije.

Na kraju Bujice urednik i voditelj Velimir Bujanec zatražio je od Aleksandra Stankovića, voditelja HTV-ove emisije Nedjeljom u 2, da se ispriča najboljem nogometašu svijeta i osvajaču Zlatne lopte Luki Modriću, zbog uvreda izrečenih na njegov račun, prije malo više od godinu dana, u lipnju 2017.

<https://kamenjar.com/zeljko-olujic-skandalozno-je-da-je-dinko-cvitan-dosao-na-bal-vampira/>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM J. PEČARIĆEM: LIJEPO BITI U DRUŠTVU „NEPOČUDNIH“ AKADEMIKA

Sutra će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Matematika, pjesme i nogomet". O čemu možemo čitati u novoj knjizi?

Da, predstavljanje će biti sutra u 18 sati u Domu branitelja HVIDRA Slovenska 21, Zagreb.

Radi se o skupu tekstova koji povezuju sam naslov a koji su nastali u posljednje vrijeme. Poveznica je dio „pjesme“, a tu se najviše govori o „Bojni Čavoglave“ i Thompsonu koji zna reći da sam ga ja više branio i njega i „Bojnu“ od njega samoga. Koliko sam bio u pravu pokazali su naši Vatrenci, a posebno Luka Modrić i Zlatko Dalić kada su na povratku sa Svjetskog prvenstva slično i sami uradili. Vatrenci su bili spremni zbog Thompsona sletjeti u Split, ali su ga nagovorili da ih dočeka u zračnoj luci.

Predgovore su napisali dr. sc. Sanja Bilač, Mate Kovačević, Marko Ljubić i dr. sc. Davor Pavuna. Tekstovi su podijeljeni u poglavlja:

NEPOČUDNE KNJIGE; JOŠ NEPOČUDNIH TEKSTOVA; KAKO SE OSVETITI NEPOČUDNOM MATEMATIČARU I NJEGOVI KOLEGAMA; KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOČUDNOG MATEMATIČARA; KONFERENCIJA MIA 2018.; NOGOMET, THOMPSON I MATEMATIKA; IZJAVA HAZUDD-A. Pogovor je napisala izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, koja je bila članica Predsjedništva Organizacionog odbora konferencije.

Možda Vam je neobično što je tu glavna riječ „nepočudan“. Ali o tome možete vidjeti u intervjuu akademika Davorina Rudolfa prije nekoliko dana (u Jutarnjem listu i „Universitas-u, br. 107) kada govori o nereagiraju HAZU na nasrtaje na pojedine članove HAZU-a: „... pa blaćenjem najcitrajijeg hrvatskog matematičara akademika Josipa Pečarića, bokeljskog Hrvata. U Hrvatskom saboru Glavni tajnik HAZU-a difamirao ga je javno samo zato jer je rođen u Crnoj Gori i što je magistrirao u Beogradu! O Bože!“ Akademik Rudolf je slično govorio o nasrtajima na akademike Mislava Ježića, Vladimira Paara, Slobodana Novaka i Ivana Aralicu. Doista je lijepo biti u tom društvu, zar ne?

Zapravo ono „O Bože“ akademika Rudolfa se može odnositi i na činjenicu da je Glavni tajnik to govorio prigodom znanstvenog izvješća Akademije, a napao me je zbog Peticije ZDS koja je bila nekoliko godina prije. Peticiju ZDS sam spomenuo i u pozivu Predsjednici RH (27.9.2018.):

Kao što sam obećao sa zadovoljstvom šaljem Vam pozivnicu za predstavljanje moje knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. U knjizi je više tekstova o Modriću, Daliću i Vatrenima pa me raduje da ste u svom govoru u UN-u govorili i o Modriću, mada se iz tekstova u knjizi vidi da su neki drugi u RH imali neprihvatljivo ponašanje prema najboljem svjetskom nogometašu.

Iako smatram da je knjiga u kojoj govorim o sebi kao nepodobnom matematičaru, takva i zbog Vašeg odnosa prema Peticiji ZDS, takvo ponašanje hrvatskih vlasti nije nezapaženo u Lijepoj našoj. O tome je prije tri dana u velikom intervjuu u Jutarnjem listu govorio bivši ministar vanjskih poslova akademik Davorin Rudolf!

U tom intervjuu me akademik Rudolf naziva „svjetskim majstorom matematičarem“ ☺, ali Vašim suradnicima nije bio zanimljiv

prijedlog da Vi budete pokrovitelj međunarodne konferencije koja je organizirana u čast mog 70. rođendana – konferencije na kojoj sam nazvan: king of inequalities (matematičkih naravno). I o tome imate u knjizi.“

Zapravo su akademik Rudolf i tajnik mog razreda akademik Andrej Dujella pokušali nešto i napraviti u Akademiji. Akademik Rudolf je pisao i Predsjedniku Akademije i Rektorcu Zagrebačkog sveučilišta. Ali nikada nije dobio odgovore od njih. A on je Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU!

Knjiga će biti predstavljena povodom nekih životnih obljetnica?

Predstavljanje a i sama knjiga je u povodu mog umirovljenja, 70 godina života, 20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and Applications“ - prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi, a osnovao sam još dva časopisa koji su i na CC i na SCIE listama (sva tri su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa), 20 godina tiskanja moje prve publicističko-povijesne knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“ i 1200 mojih znanstvenih radova što je zapravo najviše znanstvenih radova nekog znanstvenika u RH. Napomenut ću da je svega nekoliko matematičara u povijesti objavilo više od 1000 radova u znanstvenim časopisima.

Početak sedmog mjeseca održava je međunarodna konferencija povodom Vašega sedamdesetog rođendana. Možete nam reći impresije iz te konferencije?

Samu konferenciju su organizirali, kao i predstavljanje ove knjige, moji suradnici u RH. Inače imam preko 230 suradnika diljem svijeta. Oni su također bili žrtve mog domoljubnog rada jer im je onemogućeno korištenje sredstava projekta Hrvatske Zaklade za Znanost. Zanimljivo da su glavni u njihovom Upravnom odboru bili Glavni tajnik i još jedan kolega iz HAZU. A priglupom načinu na koji je to izvedeno napisao sam i dvije knjige. Tekstovi s njihovog predstavljanja su dani u knjizi. Da su doista priglupi svjedoči i jedno moje pismo tadašnjem ministru znanosti i direktoru bolnice u Vrapču

u kome sam ih pozivao da ustanove tko od nas treba biti pacijent te ustanove: članovi Upravnog odbora ili ja!

Na samoj konferenciji je o mom životu govorio profesor Lars-Erik Persson koji je bio predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini matematičar koji je u Švedskoj dobio godišnju državnu nagradu koju svake godine dobiva jedna osoba. Posebno mi je bilo drago čuti kada je rekao da je i njegov ugled među švedskim matematičarima porastao kada je počeo surađivati s nama. Naravno zbog onoga o čemu je govorio akademik Rudolf otklonio sam svaku mogućnost da pokrovitelj te konferencije bude bilo Akademija bilo moj razred u Akademiji.

Na Konferenciji je sudjelovalo 80 matematičara iz preko 20 zemalja, a u Znanstvenom odboru je bilo preko 60 uglednih matematičara iz blizu 30 zemalja.

Hoćete li i nakon sedamdesetog rođendana ostati aktivni u akademskog i znanstvenom životu?

U potpunosti sam prekinuo svaku suradnju sa Sveučilištem u Zagrebu. Morao sam to dodatno pojasniti Glavnom uredniku „Glasnika matematičkog“:

Zahvaljujem se na Vašem odgovoru. Očito da nisam bio jasan u mom pismu. Naime kada sam govorio o suradnji sa Sveučilištem u Zagrebu mislio sam na to da ne želim svoje ime na ničemu na čemu se spominje to sveučilište. Vaš fakultet, kao i svi drugi fakulteti s tog sveučilišta u svom nazivu sadrže ime sveučilišta i to je jedini razlog prestanka moje suradnje i s vašim časopisom i s vašim fakultetom. Samom časopisu je bitan samo moj ugled kao i ugled drugih kolega o čemu Vi govorite. Kada govorim o seminaru kojega sam ja osnovao i na kojemu je puno matematičara kojima sam bio i mentor prestanak suradnje je vjerojatno mnogo teži jer iz istog razloga ne želim imati zajedničke radove s nikim tko u svojoj adresi ima naziv Borasovog sveučilišta.

U tisku je moja knjiga „Matematika, pjesme i nogomet“ u kojoj je i poglavlje:

**KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOČUDNOG
MATEMATIČARA:**

Ne Borasa za rektora; Ne Borasa za rektora II.; Ne Borasa za rektora III.; Zahvala portalima Glas Brotnja i Dragovoljac; Zašto im je kriv Bakić?

Iz naslova je očito da je moj stav osnovan na – za mene – nemoralno ponašanje rektora Borasa koji je bitno doprinjeo da moja kćerka poslije 10 godina rada na Filozofskom fakultetu izgubi posao. Niz državnih tajnika u Ministarstvu znanosti u više vlada potvrdilo je da je to bilo protuzakonito. Tražili su, zbog autonomije sveučilišta, očitovanje rektora Borasa. On je odbio to učiniti, ali se pozvao na to što u Ministarstvu smatraju da je nezakonito, da kao predsjednik povjerenstva u novom natječaju izabere svoju bivšu doktorandicu koja je imala manje znanstveno zvanje i manje radova. Usput budi rečeno kćerku jednog poznatog direktora.

Pisma koja sam tada slao svim dekanima Sveučilišta u kojima sam im o tome pisao, a koja su dana u navedenom poglavlju moje knjige, nisu im ništa značila!

S obzirom da je Vama kao sjajnom mladom znanstveniku važan ugled, evo nekih podataka iz tih pisama o „ugledu“ samog rektora iz tih pisama, tj. knjige.

U prvom pismu sam usporedio moju kćerku i rektora:

„I ON I ONA SU ZA MENTORA IMALI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA. NJEMU JE TREBALO 15 GODINA DA DOKTORIRA U 48. GODINI ŽIVOTA, A ONA JE ZA DUPLO MANJE I DOKTORIRALA, I POSTALA ZNANSTVENI SURADNIK I POSTALA VIŠI ZNANSTVENI SURADNIK.“

U drugom pismu sam pogledao što je to rektor uradio. Evo tog dijela:

„Prve dvije knjige su posebno zanimljive. Radi se o istoj knjizi samo je jedna na ćirilici (Beograd, 2013.), a druga na latinici (Zagreb, 2012.). (Je li to razlog zauzimanja Borasa za povratak ćirilice u osnovne škole?) Te dvije knjige su doktorat Petra Jandrića, koju je kao knjigu Boras potpisao i radi čega je izbila afera:

<http://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Od 22 poglavlja u knjizi samo je 1 samostalni rad.

Udžbenici i skripta: od 6 samo je 1 samostalni rad.

Znanstveni radovi u drugim časopisima: od 32 rada ni jedan samostalni rad.

ako zbrojimo ove tri kategorije (poglavlja u knjizi, udžbenici, skripte, znanstveni radovi u drugim časopisima) ukupni samostalni uradak je 3%.

Znanstveni radovi u zbornicima skupova s međunar. rec.: od 48 radova ni jedan samostalni rad.

Drugi radovi u zbornicima skupova s recenzijom : od 6 ni jedan samostalni rad.

Vjerojatno ste se naslušali priča o CC časopisima. Ima li Boras takovih radova uopće? Morao sam ipak pogledati web of sciences da ne gledamo na njega kao na rektora sveučilišta bez ijednog CC rada. Situacija je ovakva:

(...)

Ali moramo ga pohvaliti: provjerom njegovih CC radova u bazi web of science može se pronaći da rektor Boras ipak ima 1 (JEDAN) CC rad. Čestitamo iako provjerom u

<http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577>

za taj časopis nam izbaci da je samo u SCIE! Ja sam u životu napravio samo DVA CC časopisa, a on ima objavljen (možda) jedan u nekom takovom časopisu!"

*U trećem pismu sam naše dekane upozorio i na nagradu Grada Zagreba rektoru Borasu koju je dobio za **dugogodišnje** (tu valjda misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) **uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju** (vjerovali ili ne, JP) **i razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cjelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj.***

Moj komentar u tom pismu je bio:

"Nagrađuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravdanje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj."

I tim dekanima takav znanstvenik je bio ugledan, a ne prof. Damir Bakić koji je također član Savjetodavnog odbora Glasnika, Ali i član Uređivačkog odbora časopisa kojega sam ja osnovao (Operators and Matrices). A to ne bi bio da doista nije ugledan.

Zato izbrišite moje ime iz Savjetodavnog odbora Glasnika.

Molim da ovo moje objašnjenje pošaljete i ostalim kolegama iz Glasnika, da ne bi pomislili da moja odluka ima ikakve veze i s njima i s vašim fakultetom.

A čeka me još promjena adrese u 26 drugih međunarodnih časopisa. Izgleda mi sretna okolnost da sam u nizu drugih odbio biti članom uređivačkog odbora.

Kako gledate na odnos hrvatskih institucija prema Vašem znanstvenom opusu i postignućima?

Mislim da je odgovor na Vaše pitanje dan u mojim prethodnim odgovorima. Ali, pogledajmo odnos prema znanosti uopće:

„Prema posljednjoj Webometricsovoj ljestvici 1000 najboljih sveučilišta na svijetu iz siječnja, Sveučilište u Zagrebu rangiralo se na 692. mjesto. Iako najbolje među hrvatskim, zagrebačko sveučilište bilježi značajan pad u odnosu na srpanjsku ljestvicu kada su bili 563. Ako pogledamo istu ljestvicu prije dvije godine, vidimo da je pad Sveučilišta u Zagrebu strmoglav jer je ono tada bilo rangirano kao 386. Kada se sve sumira, ispada da je Zagreb u posljednje dvije godine pao za preko tristo mjesta.“

<https://srednja.hr/studenti/vijesti/strmoglav-pad-sveucilista-zagrebu-jos-jednoj-prestiznoj-listi-najboljih-svjetskih-sveucilista/>

Zato ću samo komentirati slijedeću rečenicu iz Predgovora dr. Davora Pavune koji kaže: *„Pa, znanstvenik sam i itekako znam da preko 500 citata i preko tisuću radova u matematici ... je gotovo nezamislivo.“*

Naime na MathSciNetu ja imam 4666 citata od 1502 autora.

Davor Dijanović

NAPOMENA: Sukladno dobivenoj obavijesti kako civilna zaštita Grada Zagreba ima mobilizacijsku vježbu za krizna stanja u 17:00 sati, nažalost, zbog te izvanredne situacije promocija knjiga se odgađa za nekoliko dana.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/10/02/38330/>
<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12948-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika>
<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-lijepo-je-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

PREDSTAVLJANJE KNJIGA O KORDIĆU I BISKUPU KOŠIĆU U TISNOM

Tisno, 06. kolovoza 2019.

Zahvaljujem se svima nazočnima na predavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predavljačima dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću, donaćelniku Kistanja.

S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku:

‘Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić.’

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivica Marijačića **BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA**, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predavljanjima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

A svojevremeno sam tvrdio kako im se (Srbima) ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni bežanije“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba (sam Milošević je tvrdio kako njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi). Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili.

<https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga>

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su organizatori napravili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu.

Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec

dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao moje knjige prof. književnosti sa Svečilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić.

Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatreni“. Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno “iskapčanje struje” da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju.“

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-oruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima: *“pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.”*

<https://cegrtaljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi u Splitu.

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson - pjesmom za Hrvatsku“. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo... po reakciji na pojavu prijeteće smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučiću -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

HVALA.

akademik Josip Pečarić

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET“ U KNINU: JE LI BISKUP ŽIVKOVIĆ U VUKOVARU PREDSTAVLJAO MOJU KNJIGU?

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima i g. Marinku Čavki što su mi omogućili da svoju knjigu predstavim u Kninu. Moram vam reći da su moji suradnici matematičari posebno oduševljeni plakatом kojim ste najavili Predstavljanje.

Posebna zahvalnost fra Antu Čavki na lijepim riječima o knjizi. Knjiga je – zapravo – nastavak serije od tri knjige o Thompsonu: M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Dogovorili smo se da predstavljanje bude poslije Vukovara. A u Vukovaru je na misi zadušnici propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Izuzetna propovijed me je natjerala da se zapitam: Je li biskup Živković u Vukovaru zapravo predstavljao ovu moju knjigu?

Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).

A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Iz biskupove propovijedi je i ovo:

„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat nedam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“

Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.

A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske:

„Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!“

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma „Anica – Kninska kraljica“.

Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.

Naravno svi znamo koliko nam je bilo teško kada su fašistički agresori okupirali Vukovar. A mene je tada nazvao neki poznanik iz Srbije da mi se naruga. Izenadio me je pa nisam kao Thompson stigao do „bokala vina“. Rekao sam mu:

„Da smo mi imali pola oružja koje vi imate, već bi pobjegli do bugarske granice, a koliko smo mi Hrvati glupi pitali bi vas: Zašto ste pobjegli tamo daleko. Pa naše je samo do Zemuna!“

Rekao mi je: „Ostale su Ti samo riječi.“

A to je bila istina. Oružje smo nabavili kasnije i onda je ono što smo najavili Thompson i ja govorio Slobodan Milošević!

A i o ne tako davnim napadima na Vukovar – o ćirilicnim pločama - napisao sam knjigu: *Vukovar i njegov stožer*, Zagreb, 2013.

Biskup Živković je u Vukovaru također govorio o unutrašnjoj agresiji na Hrvatsku – o onoj koja je danas na djelu.

Zapravo i za knjige

J. Pečarić, *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. I

J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017.

J. Pečarić, *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, Zagreb, 2017.

se može reći da su povezane s Thompsonom jer govore o nedavnim napadima na „Bojnu Čavoglave“ i pozdrav s kojim počinje ta pjesma

ZA DOM SPREMNI. One koji ne vole Hrvatsku prepoznat ćete po tome što ne vole ZDS pozdrav naših HOS-ovaca. Ne vole ni naše HOS-ovce koji su se proslavili u obranama i Vukovara i Škabrnje. A vole zvijezdu petokraku s kojom su izvršeni genocidni zločini u tim mjestima i ne samo njima. Svete se onima koji i „Bojnu” i ZDS; i Thompsona i HOS-ovce. O tome pogledajte knjige:

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.*

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.*

A takva je dijelom i knjiga koju danas predstavljamo. Pogledajte dio o nečasnoj ulozi rektora Zagrebačkog sveučilišta!

U njima se govori o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike zbog Peticije ZDS s kojom smo branili „Bojnu”. Jednom mi je jedan kolega napisao: „*Znate i sami, postoji dio ljudi na Matematičkom odsjeku i izvan koji Vas ne vole, jednostavno ne razumiju da postoje bolji od njih ili se ne slažu s Vama politički,*“

Ali kada su me ranije takvi napadali suprotstavljali bi se ili iz mog Razreda u HAZU ili iz Ministarstva. Poslije Peticije ZDS napadi su bili još gluplji, a ispostavilo se da iza svega stoje ljudi iz Akademije. Tako HRZZ usvaja ocjene kako su neki od najboljih časopisa na svijetu, dakle iz Q1 grupe zapravo NERESPEKTABILNI časopisi, ili za tri moja časopisa koja su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa prihvaća se ocjena kako nisu dobri. Zapravo ne treba biti previše inteligentan pa zaključiti da to znači lošu ocjenu za cijelu hrvatsku znanost. I gle čuda Akademiji pa i u mom razredu takva ocjena ne smeta. Dodao bih kako su od tri časopisa iz nejednakosti koja su na svjetskim listama dva moja, a i u tom trećem sam ja u Uređivačkom odboru. A i taj treći časopis također nije po volji HRZZ-a!

Kao da kažu kako im do znanosti nije stalo. Važne su privilegije koje iz toga slijede. Zato sam otklonio mogućnost da na nedavnoj međunarodnoj konferenciji u čast mog 70.-og rođendana pokrovitelj bude bilo Akademija bilo moj razred u Akademiji. A na toj konferenciji se o meni govorilo kao o „kralju nejednakosti“. Matematičkih nejednakosti, naravno.

Sa takvim pristupom znanosti u HAZU ne čudi što se na nedavnim izborima u HAZU pojavila se po prvi put pored ekipe koju podržava Uprave i druga ekipa. Uspjelo se samo u tome što je bilo jasno da eventualni kandidat Uprave sadašnji Glavni tajnik HAZU i član Upravnog odbora HRZZ-a neće proći. Radi se o onom akademiku koji je u Saboru govoreći o radu Akademiji u prošloj godini govorio o tome gdje sam ja rođen (naravno njemu je jedino važno da je Boka u Crnoj Gori) i gdje sam završio magisterij ili doktorat, a ne da imam 1200 znanstvenih radova itd. tj. važnije mu je bilo da sam autor Peticije ZDS. A predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a jedini nije prošao u prvom krugu izbora.

Sadašnji Glavni tajnik HAZU ipak će biti nagrađen zbog svojih nakaradnih pogleda na znanost tako što će vjerojatno postati Predsjednik Upravnog odbora HRZZ. Sjetimo se samo da je uspio da njegov časopis bude izbačen sa svjetskih lista, dakle s onih na kojima su moja tri časopisa. Meni je ipak potpuno nerazumljiva to što sadašnjem predsjednik tog odbora nije smetalo to što se napadom na tri od šest časopisa zapravo rugaju hrvatskoj znanosti. Tko bi to očekivao od jednog fizičara. On bi morao znati logično razmišljati. Ili je upravo ta logika bila okrenuta želji za vlasti i privilegijama?

Netko će pomisliti da sam zato uz vezu Thompsona i Vatrenih u knjizi pisao i o Thompsonovoj vezi sa mnom. Ali to nije točno. „Krivac” je bio jedan drugi biskup – biskup dr. Vlado Košić. On je predstavljao gore spomenutu treću knjigu o Thompsonu, ali nije govorio o Thompsonu već o Thompsonu i o meni. Evo kako je veliki HRVATSKI biskup započeo svoj govor na tom predavljanju:

„Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelji i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivokletnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpislava, tek će u budućoj, mirnijoj

povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zлом koje uništava istinu i našu domovinu.“

Zapravo mi se čini da su naši Vatrene pokazali da se biskupove procjene mogu itekako smanjiti, Još se sjećamo oduševljenja diljem svijeta koje su izazvali Vatrene. Zahvaljujući njima hrvatske vrjednote postale su drage svima. A kada je vlast odbila njihovu želju da ih dočeka Thompson, Vatrene su razmišljali i o tome da zrakoplov ode u Split umjesto u Zagreb. Ipak našli su bolje rješenje. Pozvali su Thompsona u zračnu luku i time pokazali da im više vrijedi čovjek koji je postigao sve svojim radom od raznoraznih političara, pogotovu onih koji prodaju svoj narod svjetskim moćnicima zbog svojih osobnih interesa. A cijeli svijet je gledao zajedno Vatrene i Thompsona – Hrvate koji su sve svoje uspjehe postigle snagom svoga talenta i uvijek ostali vjerni svom narodu i svojoj domovini. Zato biskup Živković kaže političarima:

„U vašoj domovini ima puno dobrih ljudi i događaja. Morate znati i moći vidjeti dobro. Obrišite stakla svojih naočala koja su ponekad zamagljena osobnim interesima.

I dok biskup govori o zamagljenim naočalama političara i on uzdiže ljude kakav je Thompson. Kao što su na svoj način učinili i Vatrene. Ali i gdje god dođu u svijetu naši političari sa svojim zamagljenim naočalama, tamošnji političari im hvale Vatrene (Francuska, Kina,...). Mora da su naši političari tada jako nesretni, kao što je bilo očito koliko im je bilo teško dok su slušali biskupa Živkovića.

HVALA.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/13781-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-i-nogomet-u-kninu-je-li-biskup-zivkovic-u-vukovaru-zapravo-predstavljao-ovu-moju-knjigu>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

Svašta čovjek može doživjeti ako pokaže da nije zaljubljen u Srpsko-hrvatsku koaliciju u RH.

Već sam naučio da ću s svoje liste u izbornu vrijeme skinuti ponekog nezadovoljnika mojim pisanjem. Zapravo ih je do sada malo. Jedna gospođa je tražila sama, a jednog kolegu s mog bivšeg sveučilišta sam izbrisao sam.

Povrijedilo ga je moje pismo Žaku:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19423-pismo-jacquesu-houdeku>

U pismu i emisiji Bujica ja govorim o Koaliciji na vlasti koja se sveti djeci zbog onoga što govore i pišu njihovi roditelji njemu sam Luciferom (Bujanac ☺) zaveden.

Naravno da sam eliminirao sa svoje liste sveučilišnog profesora kome je normalno da Srpsko-hrvatska koalicija radi tako nešto, a s

Luciferom povezuje njihove žrtve. Nije samo Rektor Boras sramota tog sveučilišta zar ne?

Ima i pisama za koje ne znam jesu li vrhunsko ruganje Srpsko-hrvatskoj koaliciji ili rezultat neke druge vrste.

Eve ga:

Sramite se, kratkovidni Olujuću, Jurčeviću, Mišetiću, Pečariću, Marko Juriću, Marko Ljubiću - na što se spali - na onakav gnjusnan nastup u Bujici. Držala sam do vas i vašeg mišljenja dok se niste pridružili harangi Bujanca i derneka Škore i tzv. suverenista Ruže Tomašić, Zekanovića, Glasnovića, T. Sunica, generala Sačića ...

Vjerojatno vas predsjednica nije primila - a i što bi joj vi imali savjetovati - kad godinama -zbog svoje visokoumnosti i taštine ne možete osvojiti ni jedno zastupničko mjesto - ako vas netko ne stavi na svoju listu.

Dosta joj je krpelja Mate Granića !!

Prvo se ruga Predsjednici jer zna koliko sam ja doktora znanosti stvorio, a ona kao misli da mi je cilj u životu politika. Pa Predsjednica je pokazala da joj je trebao predsjednički mandat da bi doktorirala. A onda i spominje imena koja su u Saboru i imaju najviše preferencijalnih glasova. Kad znamo koliko ih ima i prva violina Srpsko-hrvatske koalicije – jasno je da se ruga Plenkoviću.

Na kraju se osvrće i na Predsjedničinog glavnog savjetnika i tvrdi da je on krpelj. Predsjedničin glavni savjetnik je KRPELJ. Jasna poruka Predsjednici što misli o njoj.

Uostalom i Hodak na svoj način komentira isto i danas:

<https://direktno.hr/kolumne/zanimljivo-lepoj-breni-dok-je-pjevala-jugoslovenku-u-zagrebackoj-areni-nitko-nije-iskljucio-struju-kao-onda-thompsonu-na-doceku-vatrenima-176207/>

Da, piše o današnjoj Hrvatskoj s ovakvom vlasti kakvu imamo, ali spominje i glavnog savjetnika Predsjednice:

*Svi oni "rokću" o tobožnje nedostatku demokracije u državi. Tako je "profesorica" **Katarina Peović**, inače kandidatkinja Radničke fronte na predstojećim predsjedničkim izborima, "mrtva 'ladna" izjavila da je "Srbima u Hrvatskoj kao Židovima u Trećem Rajhu". Analogno toj gluposti ispada da su Židovi u Hitlerovoj Njemačkoj bili u koaliciji s Hitlerom i ekipom... Eto, u kakvoj nevjerojatnoj državi živimo. Živimo s Katarinom Peović, **Dragom Pilselom**, **Matom Kapovićem**,*

*Obersnelom, Puhovskim, Granićem (podcrtao JP), Pusićima, Sanjom Sarnavkom, Jakovinom koji me nedavno iznenadio udbaškom lucidnošću izjavivši za Tuđmana: "On zapravo nikada nije ispaao iz svog generalskog šinjela". Krivo Tvrtko, krivo! Samo jednom je izašao i to je bilo dovoljno da tvoji pobjegnu traktorima kući. Više mu i nije trebalo. Kao predavač na Hrvatskom vojnom učilištu on danas širi "istinu" o prvom hrvatskom predsjedniku. Još su samo trebali angažirati i **Ivu Goldsteina, Sanju Modrić**, a možda čak i **Lepu Brenu** u legendarnoj četničkoj uniformi pa da budućim časnicima zapjeva 'Jugoslovenku' kao neki dan u zagrebačkoj Areni pred 20.000 oduševljenih poklonika.*

Hodak u naslovu teksta spominje ono povijesno isključivanje mikrofona Thompsonu na dočeku Vatrenih. Međutim nitko to još nije komentirao kao Marko Ljubić u „Bujici“–

Naime naš sjajni kolumnist je konstatirao kako je Predsjednica bila u blizini. Mogla se suprotstaviti Bandiću i Plenkoviću popeti se na binu i narediti da se uključi mikrofon i da Thompson može ispuniti želju Modrića i Vatrenih.

Da, ali onda ne bi mogla pjevati i nositi kolače Bandiću niti bila kandidatkinja HDZ-a. Kao da bi joj oni trebali da je to napravila.

Zato je Predsjednici, poslije te Bujice s Ljubićem, Modrić kao sin:

<https://narod.hr/sport/kolinda-grabar-kitarovic-iz-osijeka-ujedinimo-se-u-ljubavi-prema-nasoj-domovini-koju-su-nam-dali-dalic-i-nasi-nogometasi-luka-je-ko-moj-sin>

A kako je teško biti uz Srpsko-hrvatsku koaliciju i kako se tako lako uplesti u ono što je Srbima najviše pomoglo u povijesti govori nam najnovija priča o Hodu za život i izborima:

<https://narod.hr/hrvatska/kad-je-istina-u-pitanju-nema-ljutnje-dr-markic-odgovorila-sefu-skorinog-stozera>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19381-hajdi-begovic-nije-istina-da-skoro-nije-htio-pjevati-na-hodu-za-zivot>

<https://projektvelebit.com/teska-zlouporaba-hoda-za-zivot-u-predsjednickoj-kampanji/>

A zbog Lepe Brene opet samo neki generali imaju petlje protestirati:

<https://narod.hr/hrvatska/generali-o-koncertu-lepe-brene-nacionalna-sramota-u-hrvatskom-glavnom-gradu-vijorile-su-se-jugoslavenske-zastave-s-petokrakom>

Ali što da ja o tome uopće pišem kad dr. Jure Burić to zna lijepo napisati:

SRAM NAS BILO

Mi dopuštamo da nam po "Gradu heroja" - napaćenom Vukovaru nekažnjeno hodaju zločinci koji su naš grad i naše ljude mučili i ubijali.

Mi dopuštamo da nam po Dubrovniku nesmetano paradiraju zločinci koji su ovaj grad razarali i ljude ubijali.

Mi dopuštamo da nam srpski dragovoljci i ratni huškači što danas tu državu vode uz najveće državne počasti zagađuju prostor koji je trebao biti njihov i vrijeme koje ih je pomelo.

Mi dopuštamo da nam po Splitu, Šibeniku, Zadru..... vršljaju oni koji su se iz petnih žila trudili okupirati i zgaziti što je naše i nikad njihovo.

Mi dopuštamo da nam svake godine "šaka jada"- ostarjelih petokrakaških prdonja, ali i onih mlađih "sljedbenika revolucije" - po Kumrovcu, uz po Europi zabranjenim simbolima, veličaju jednog od najvećih zločinaca Drugog svjetskog rata.

Mi dopuštamo da nam "prikaze" -koje su stavile embargo na naoružavanje razoružanog, a napadnutog Hrvatskog naroda - budu savjetnici na Pantovčaku

"Hrvatskim" predsjednicima.

Mi dopuštamo da nam se na starohrvatski pozdrav "Za Dom spremni" objesi zvono i javno zabrani.

Mi dopuštamo da nam se ne dopušta u Pulskoj Areni nastup najvećeg domoljubnog pjevača.

Mi dopuštamo da nam se nekažnjeno osrkrvnjuju spomenici heroja Domovinskog rata, podvaljuju kukasti križevi na travnjacima

Mi dopuštamo da se jednom deklariranom katoličkom narodu nametne Istanbulska konvencija s rodnom ideologijom i pogubni Marakeški sporazum.

Mi dopuštamo da nam dezerteri vode državu i ministarstva.....

Mi dopuštamo..... ma što mi sve dopuštamo... i što će mo mi sve dopustiti?!

I ?

Što se onda čudima da nam po javnim prostorima javno pjevaju partizanske budnice odbjegli Šerbedžija, nokautirani Nobilo, "iznenađeni" Končar.... i Eurima kite tamburaše priželjkujući vremena koja se na njihovu žalost više nikada neće vratiti.

Što se onda čudimo da nam "pevaljka" napuni Arenu - onu našu Zagrebačku

dekoriranu petokrakama i yugo zastavama i uz zvuke "Jugoslovenke"

dovede u trans dijela onih Tuđmanovih 20% što ovu državu nikad nije volilo niti želilo.

I to u najradosniji dio godine - Zagrebački Advent.

SRAM NAS BILO!!!

Ravno, 15. prosinca 2019.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19438-ljubitelji-srpsko-hrvatske-koalicije>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018.

Doista mi nije bilo lako čitajući članak Davora Dijanovića: *Bilten SNV-a za 2018. – Vječno uplakani Pupovac i njegova velikosrpska družina i ove godine sastavili popis onih koji promiču 'povijesni revizionizam', 'govor mržnje' i 'etničku netrpeljivost'* u Hrvatskom tjedniku od 10.10.2019.

<https://narod.hr/hrvatska/davor-dijanovic-bilten-snv-a-za-2018-pupovac-i-njegova-druzina-i-ove-godine-sastavili-popis-onih-koji-promicu-povijesni-revizionizam-govor-mrznje-i-etnicku-netrpeljivost>

Zar je moguće da me nema na tom popisu?

Prestrašen upitao sam g. Dijanovića:

„Vidim nema me u Tvom tekstu. Jesam li se to popravio? Ranije me je bilo u srpskom Biltenu.“

Umirio me je njegov odgovor:

Niste se popravili, i dalje ste "banda" kao i ja :)

Samo nisam navodio sve spomenute u biltenu, nego uglavnom iz svoje novinarske struke.

Dio gdje se spominjete:

"Pred sâm kraj 2018. godine iz tiska je izašla knjiga akademika Josipa Pečarića i Stjepana Razuma pod nazivom Razotkrivena jasenovačka laž, kao dio projekta spomenutog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čime je zaokružen niz revizionističko-negacionističkih publikacija i njihovih promocija u 2018. godini. U knjizi se, već po običaju, tvrdi da je Jasenovac bio radni logor, da je u njemu umrlo tek nešto više od 1000 ljudi, uglavnom od bolesti, te da masovnih ubojstava, a naročito Srba, nije bilo. Josip Pečarić inače je matematičar i član HAZU-a, a poviješću se, kao i većina spomenutih revizionista i negacionista, tek amaterski bavi. Aktivno se zalagao za povratak ustaškog pozdrava "Za dom spremni" u Hrvatsku vojsku, a još mu je 1998. godine objavljena knjiga Srpski mit o Jasenovcu i te dvije godine kasnije i Srpski mit o Jasenovcu II, u izdanju Elementa. Pečarić se snažno protivio primanju Ive Goldsteina u HAZU. Stjepan Razum, osim što je na čelu Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, svećenik je koji se trenutno nalazi na poziciji voditelja Matičnog ureda Zagrebačke nadbiskupije te je čest organizator krajnje negacionističkih i antiprosvjetiteljskih manifestacija, poput negiranja masovnih ubojstava u NDH te protivljenja demokraciji i bazičnim znanstvenim spoznajama. Razum je u više navrata tvrdio da ne postoje dokazi za masovna ubijanja u Jasenovcu od strane ustaša, ali da navodno postoje dokazi o ubijanju od strane partizana." Zanimljivo je da nisu primijetili kako u toj knjizi i mi kao i oni negativno pišemo o HRT. Oni kažu:

„ŠTO se tiče televizijskih medija, ‘osim već standardne Bujice Velimira Bujanca koja se prikazuje na više lokalnih TV-stanica’ – ističu Pupovčevi istražitelji – ‘posebnu pažnju valja posvetiti Hrvatskoj radioteleviziji koja je u nekoliko navrata u 2018. godini u udarnim terminima ugostila negacionističke nadripovjesničare te otvoreno promovirala njihovu literaturu prepunu neistina o ustaškom logoru Jasenovac i tendenciozne antisrpske propagande. **’Nadripovjesničar je za SNV-ovu potjernicu, dakako, novinar i povijesni istraživač Igor Vukić čije je gostovanje na HRT-u**

svojedobno izazvalo pravu ujdurmu kod čuvara povijesne ‘istine’ koja baštini svijetle tradicije jugoslavensko-komunističkoga totalitarnog sustava.“

U našoj knjizi je niz tekstova o tom žalosnom slučaju kada su povodom izlaska knjige Igora Vukića koju je HTV mjesecima reklamirao pozvali autora i „istoričara“ prof. dr. sc. Hrvoja Klasića u studio. Poznato je da „istoričar“ nema objavljen niti jedan rad iz te problematike već puno nastupa ponavljajući pamflete koje su služile u korištenju Jasenovačkih laži da bi Hrvatsku zadržali, a danas vratili u nekakvu Srboslaviju. S druge strane Igor Vukić je kako i u Biltenu priznaju „povijesni istraživač“ pa se „istoričar“ prepao i nije usudio izaći na to sučeljavanje. Na HTV-u su za to optužili urednicu Karolinu Vidović Krišto i od tada je ne gledamo na malim ekranima. Očito je znala da se „istoričar“, koji se ne bavi time za što je navodno stručnjak, neće doći pa je za to ona kriva.

Da, nisu nas izravno spomenuli u vezi s tim slučajem, ali kao da jesu, zar ne?

Međutim, iako još jedna moja knjiga, nije spomenuta u Biltenu - kao da jest!

Radi se o knjizi *MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET*. Ne treba biti previše inteligentan pa zaključiti da se ono „matematika“ odnosi na mene, „pjesme“ na Thompsona, a „nogomet“ na Vatrene. Dakle knjiga je itekako povezana s dočekom Vatreneh, i s Thompsonom u tom dočeku.

Oni koji su sastavljali Bilten toliko inteligentni baš i nisu bili.

Evo tog dijela iz Dijanovićeve teksta:

„Slavlje na dočeku nogometaša iz Rusije bilo je šovinističko

Uspjeh Vatreneh u Rusiji za Pupovčev je bilten bio popraćen kolektivnom euforijom, histerijom i javnim linčom, a Hrvati ne znaju slaviti uspjehe nacionalne vrste drukčije nego nacističkim pozdravima. Mržnja prema reprezentaciji i njezinu uspjehu jasno odražava mržnju prema hrvatskoj državi onih koji po svoje savjete odlaze u Beograd:

‘Nakon kolektivne euforije i histerije uslijed osvojenoga srebra hrvatske nogometne reprezentacije na Svjetskom nogometnom prvenstvu krenula je hajka na novinare i aktiviste koji su pisali

kritički spram određenih pojava oko reprezentacije, **naročito nakon dočeka na kojemu se pojavio Marko Perković Thompson**, što je izazvalo buru reakcija i u domaćim, ali i u brojnim stranim medijima. Tako su desničarski mediji i njihovi internetski ‘trolovi’ objavljivali članke i komentare u kojima se paušalno proziva nekih dvadesetak uglednih novinara i intelektualaca da stranim medijima stvaraju sliku o Hrvatskoj kao rasističkoj i fašističkoj zemlji. To paušalno prozivanje i optuživanje za ‘jugoslavensku diplomaciju’ i ‘nehrvatstvo’ neko je kraće vrijeme poprimalo značajke javnoga linča’. (...)

Ni nogometna euforija vezana uz Svjetsko prvenstvo u Rusiji nije prošla bez šovinističkih incidenata. Na samom početku prvenstva, kada je hrvatska nogometna reprezentacija igrala protiv Argentine, u centru su Zagreba navijači dizali ruku u nacistički pozdrav, a sami su nogometaši proslavili pobjedu protiv Argentine **uz Thompsonovu pjesmu Čavoglave**, koja počinje s ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni’. Taj se isti Thompson pojavio na dočeku hrvatskih nogometaša u Zagrebu 16. jula, i u autobusu i na bini. Iako nije bio predviđen službenim protokolom, to je bila želja samih igrača i izbornika Zlatka Dalića. Medijski osvrti nakon velikog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije nerijetko su bili praćeni politizacijom koja je opet uključivala ‘Srbe’, ‘komuniste’ i ‘Jugoslavene’ kao glavne neprijatelje. Iako o medijima govorimo u sljedećem poglavlju, za ovu svrhu valja izdvojiti tekst **Višnje Starešine** u Slobodnoj Dalmaciji u kojemu je ona **uspjeh hrvatskih nogometaša svela na borbu između ‘djece Oluje’ i ‘djece komunizma’**.“

Da, zaslužio sam mnogo više da me spominju u Biltenu.

Ali nije ni tako loše kako sam u prvi tren pomislio tj. kada sam se prepaio da me uopće nema, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18484-lakse-se-dise-ima-meu-biltenu-snv-za-2018>

KOMENTARI:

Naslov:Re: LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018,

Datum:Sun, 13 Oct 2019 15:41:25 +0200

Šalje:Matko Marusic

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Čestitam i zavidim - mene nema iako sam napisao knjigu od 600 str. Mi Hrvati. Matko

Naslov:Re: LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018,

Datum:Sun, 13 Oct 2019 19:44:13 +0200

Šalje:Dragovoljac urednistvo

<www.dragovoljac.com@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

ovaj vaš test je zabrinuo i mene, jer nisam znala spominje li Pupovac dragovoljac.com obzirom da nas je svake prethodne godine uredno navodio.

stoga sam otišla potražiti i pao mi je kamen sa srca, nije nas izostavio.

gdje ćeš veću potvrdu da ispravno radiš

pozdrav, Diana

JOSIP PEČARIĆ

THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA

Zahvaljujem se svima nazočnim što su danas tu na predstavljanju mojih knjiga Josip Šimunić i 'za Dom spremni' i Je li političarima kriva matematika? Posebna zahvala domaćinu don Lazaru Čibariću koji je napravio tradiciju u Tisnom s ovim ljetnim predstavljanjima mojih najnovijih knjiga i prof. Miri Vrbanović na predstavljanju koje je kao i ona prethodna bilo izvrsno.

Iako se to iz naslova knjiga ne vidi ipak se da naslutiti otkud naslov THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA.

Kada me pitate kako bih opisao devedesete prošlog stoljeća odgovorio bih: DESET TUĐMANOVIH GODINA JE DESET NAJPONOSNIJIH GODINA U MOJE ŽIVOTU. Vjerujem i u životima mnogih Hrvata. Svjetski moćnici su poraženi u oružanoj srpskoj fašističkoj agresiji koju su otvoreno pomagali. Stvorena je država iako su svjetski moćnici bili protiv toga. Još tada sam bio svjestan, govorio i pisao kako se svjetski moćnici neće pomiriti s tim. A bili su svjesni da im je najveći neprijatelj upravo taj PONOS!

U dva desetljeća u ovom stoljeću uspjeli su imati na vlastima svoje slugе koje su prvo smjenjivali po načelu Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu. To je, dakle, bilo na djelu u prvom desetljeću kada je Sud u Haagu bio glavna poluga u rušenju hrvatskog ponosa. Na udaru su i svi oni koji su svojim radom doprinosili tom hrvatskom ponosu pa tako i Thompson i Vatreani. Zahvaljujući sebedarju generala Praljka epizoda rušenja hrvatskog ponosa pomoću Suda u Haagu neslavno je završila jer je izdigla našeg velikog generala u jednog od najvećih Hrvata u povijesti. Nije kod sluganskih vlasti, pa sam im zato nedavno i ponudio 1000 knjiga o Generalu koju smo napisali general dr. sc. Miroslav Međimorec i ja po nekoj simboličnoj cijeni. Naravno znao sam da se oni ne bi usudili učiniti tako nešto.

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatreanih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje

se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Ne treba nikada ispustiti iz vida da se sve to sluganstvo događa poslije veličanstvene pobjede u kojoj su naši branitelji od fašističkih srpskih agresora napravili . da parafraziram Slobodana Miloševića – ZEČEVE!

Svu tu ogavnost srpskih slugu pokazao je već napad na Šimunića. Tada smo akademik Stanko Popović i ja tražili zabranu fašističkog srpskog pozdrava podizanja tri prsta koji je nastao u vrijeme Slobodana Miloševića. Naime, Srbe je razljutila tadašnja usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom'. Tvrđili su kako bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati pa je tako od njihovog pozdrava s tri skupljena prsta postao ovaj poznat iz fašističke agresije s tri raširena prsta. Hrvatskim slugama je to bilo dobro objašnjenje jer je njima normalna bila sama fašistička agresija na Hrvatsku, a nije bila normalan pozdrav hrvatskih branitelja ZDS, za koji su znali da je nastao prije NDH, iz jednostavnog razloga što je njima zločin samo stvaranje hrvatske države. Te 2013. godine na vlasti su bili „hrvatski“ ljevičari i vjerojatno im je u tom trenutku važniji bio udar na Vatrene koji su im itekako bili opasni za opstojnost ponosa u hrvatskom narodu. Kasnije se pokazalo da im smeta i stari pozdrav ZA DOM, a neki sudci su staljinistički tvrdili u presudi Šimuniću da je on uzvikujući ZA DOM mislio na NDH, a ne na Domovinski rat.

Sigurno dostojno psihijatrijskih klinika, a ne nekakvih vrhovnih sudova, zar ne?

S druge strane narod je itekako razumio tu povezanost Šimunića i Thompsona. Tako je u Kninu 2015. Šimunić bio gost na Thompsonovom koncertu koji je plenio najviše pozornosti među 100,000 nazočnih.

U tom momentu pokazalo se da je novoizabrana predsjednica Kolinda Grabar Kitarović bila najupućenija kakvu ulogu i značaj ima

ZDS svjetskim moćnicima. Zbog 'Čavoglava' i ZDS nije došla na koncert iako je bila najavljena. Uslijedila je prijava Thompsona zbog pjevanja legendarne pjesme iz Domovinskog rata. Kasnije se doznalo da je dan prije na paradi u Zagrebu Predsjednica bila i protiv nastupa HOS-ovaca s njihovom zastavom na kojoj je znamen sa ZDS koji je odobren od hrvatskih vlasti. Uslijedio je i njen napad na našu Peticiju ZDS kojom smo branili Thompsona i 'Bojnu', a i podržali prijedlog Mladog Jastreba za uvođenje ZDS u HV. Uslijedio je niz napada uz lažnu tvrdnju da je Peticija pisana zbog uvođenja ZDS u HV, a ne zbog napada na Thompsona i 'Bojnu'. Pismo je bilo poslano i Predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku, ali iz njegovog reagiranja bilo je očito da on ne sudjeluje u tom napadu na ponos hrvatskih ljudi tj. na ZDS. Većina povjesničara sa Filozofskog fakulteta pripremili su zahtjev da se povjesničari potpisnici Peticije udalje iz strukovnih udruga. Vlastima ništa nije značilo što je jedan od prvih potpisnika bio istaknuti hrvatski povjesničar blizak suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u njegovo vrijeme. Napadani su i biskupi potpisnici, a o napadima na mene, moje suradnike i obitelj napisao sam niz knjiga. Žrtva je trebao biti i potpisnik Peticije ZDS Josip Šimunić jer su u tom njegovom potpisu vidjeli kao nekakav problem kod imenovanja za pomoćnog trenera Vatrenih. Tadašnji selektor Ante Čačić samo im je odgovorio: „Koliko ja znam tu peticiju su potpisali biskupi i akademici.“

Posljedica tih napada je druga knjiga koju danas predstavljamo. Ona je posvećena časopisima kojima sam osnivač i koji su po Scopusu već dulje vrijeme među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima. Dva od ta tri časopisa koji imaju impact faktor su iz prvog kvartila matematičkih časopisa i kolege su to ocijenile jednim od najvećih dostignuća hrvatske matematike. Našim političarima to nisu dobri časopisi. Npr. jedan od njih je za prošlu godinu najbolji hrvatski znanstveni časopis, ali nije financiran od hrvatskih vlasti. O tome pogledajte dio o „naputku za tupave“ u knjizi. Zahvalio sam se hrvatskim vlastima zato što nisu financirali taj najbolji hrvatski znanstveni časopis jer se pokazalo da je po najnovijem impact faktoru on bolji od niza časopisa koje izdaju matematička društva velikih zemalja (SAD, Kanada, Velika Britanija, Francuska,

Australija, Izrael) ili ugledna sveučilišta kao što je npr. ono u Camridgu. Uspjeli smo u tome bez pomoći hrvatskih vlasti kojima časopis nije dobar i nisu ga financirali! Ali moramo razumjeti hrvatsku vlast jer biti sluga nije lako. Zbog gazda ti i takvi časopisi nisu dobri. I dobro je da se kažnjava bilo što što je na ponos hrvatskim ljudima, pogotovu kada se zna da tu negdje iza toga stoji i ZDS.

Thompson je i slijedeće godine nastupio u Kninu, ali tada su otvoreno napali ne samo njega nego i HOS. Legendi Domovinskog rata ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a Marku Skeju Predsjednica je odgovorila isto što i nama. Istina on je tražio uvođenje ZDS u HV, a mi smo branili „Bojnu“ a ona je taj dio „zaboravila“. Napadi na Thompsona su nastavljeni i u Glini. Problemi za vlast, koja je morala sprovesti naputke svjetskih moćnika, pojavili su se u liku Thompsonovog odvjetnika Davorina Karačića koji je redom po sudovima dobivao sve optužbe zbog ZDS. Sluganska priča hrvatskih vlasti na sudovima završila je nedavnom odlukom Višeg prekršajnog suda u korist Thompsona i 'Bojne'. Radilo se o onoj optužbi za pjevanje 'Bojne' u Kninu. Pet godina trajalo je maltretiranje hrvatskih ljudi da bi vlast udovoljila željama svjetskih moćnika i fašističkim srpskim agresorima. Reagirao je i (HDZ-ov) predsjednik Ustavnog suda koji je nelegalno osudio odluku Visokog prekršajnog suda. Reagirao sam otvorenim pismom, bolje reći narugao se njegovim priglupim argumentima. Potom su reagirali i 16 hrvatskih generala. Naravno, svima je jasno da priča time nije završena i da se vlast mora pridržavati one moje tvrdnje: Jednom sluga – uvijek sluga.

Dolaskom Plenkovića na mjesto predsjednika Vlade on je nastupio drugačije od Grabar Kitarović. Svaku naredbu Milorada Pupovca je ispunjavao bez pogovora. Plenković je osnovao i onu Kusićevu komisiju koja je osudila pozdrav kojim je branjen Vukovar, a rehabilitirala zvijezdu petokraku pod kojom je Vukovar napadan. Kada su im prigovorili da im ne smeta srpsko 4S Pupovac je odgovorio da taj četnički simbol nije zabranjen u RH. A, vjerovali ili ne, na zahtjev onih koji su izvršili fašističku agresiju na RH i njihovih slugu Plenković je uklonio HOS-ovu ploču iz Jasenovca jer je na njoj bio od hrvatskih vlasti odobren grb HOS-a.

Grabar Kitarović je pokušala vratiti svoju prednost u sluganstvu dovođenjem predsjednika Srbije Vučića. Nije uspjela i novim napadom na ZDS priznala je Plenkoviću prvenstvo u tom sluganstvu. Prošle godine smo zato ovdje predstavili knjigu Predsjednica i 'Za Dom spremni'. U „Hrvatskom tjedniku“ od 16. 7. 2020 Stjepan Tuđman, koji je osnivao s ocem HDZ, kaže: „Plenković nema pravo pozivati se na moga oca jer vodi posve suprotnu politiku od njegove.“

Novi Predsjednik države Zoran Milanović se umiješao u tu bitku napadima na ZDS u Jasenovcu i Okučanima. Zapravo tu se ne može sa sigurnošću tvrditi je li mu to bilo samo vraćanje pomoći koju je imao od Plenkovića u predsjedničkim izborima. Kada vodiš očitu slugansku politiku, moraš pred izbore biti navodno i Hrvat i pozivati se na Tuđmana, zar ne? A Plenkoviću je takva pomoć poslije sluganskog odnosa prema Pupovcu doista bila potrebna.

Ili da preciziramo ono što je rekao Stjepan Tuđman. Politika njegovog oca bila je stvaranje suverene hrvatske države – države ponosnog naroda. Suprotno tome je uništenje iste. Znamo da je to politika svjetskih moćnika. Znamo da im je plan bio da njihovi ljudi preuzmu i HDZ i SDP a onda i vlast u RH i da ostvare njihovu politiku koju Srbi nisu uspjeli ostvariti fašističkom agresijom. Zato su Plenković i Milanović pomagali jedan drugom da budu to što danas jesu.

Kakvo je stanje nastalo u RH ponajbolje govori urednički komentar u Hrvatskom tjedniku:

Zamolili smo više javnih osoba da nam odgovore na pitanje „Moj doživljaj vladara, političara i čovjeka Andreja Plenkovića!, ali osim Stjepana Tuđmana nitko nije želio ni mogao odgovoriti. Neki su se opravdali nedostatkom vremena, neki obećali pa odustali, a neki su se, pak, odmah prestrašili vlastita mišljenja i odbili.

Da, opet dobra stara vremena u kojima imamo hrvatsku šutnju, zar ne*

Vjerojatno ste pomislili da sam zaboravio najvažniju stvar kada govorim o Thompsonu i Vatrenim. Na MIKROFON. Ali to sam ostavio za kraj jer se, slično Vatrenima i Thompsonu, kada su isključili mikrofona tako da Thompson ne može izvršiti želju Luke Modrića i otpjevati mu pjesmu „Geni kameni“, to dogodilo i našem

don Lazaru na procesiji povodom Gospe od Karavaja. Sjetimo se i da je i željezanski biskup Egidio Živković u svojoj propovijedi u Vukovaru spomenuo mikrofon, a o tome sam govorio u Kninu. Tako je biskup u Vukovaru uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Moj govor iz Knina imate u knjizi koju danas predstavljamo.

Tako je veličanstveni doček srebrnih nogometaša kojima nisu dali da ih dočeka Thompson a oni su ga ipak pozvali ostao u sjećanju i zbog tog isključenog mikrofona. A tada je Plenkovićev savjetnik Krešimir Macan izgubio posao jer je pojavljivanje Marka Perkovića Thompsona u autobusu i na pozornici s nogometašima usporedio s državnim udarom. A to je u redu jer se ne smije javno govoriti ono što vlada misli, zar ne? O tom „problemu“ da ne kažem "mekom ustaškom državnom udaru" koji spominje danas u svojoj kolumni Zvonimir Hodak, upitan je tada i veliki trener Vatrenih Zlatko Dalić. Odgovorio im je: „Pjevao je pjevač koji je naša himna.“

Zapravo ne znam kolika je moja krivica u toj ulozi mikrofona na dočeku Vatrenih. Naime, kada sam shvatio da neće pozvati Thompsona na doček upozorio sam da mogu doživjeti isto što i vlasti 2003. kada svjetskim prvacima nisu dozvolili nastup Thompsonu, a rukometaši su ga pozvali – prošvercali - i zapjevao im je „Bojnu“. Prepun trg je odgovorio – SPREMNI.

Modrić i Dalić su uradili na tom dolasku u Hrvatsku još i bolje pa je Thomson svo vrijeme bio s njima. Danas znamo da ta ljubav Vatrenih i Thompsona ima i novog člana. Radi se o proslavljenom njemačkom nogometnom golmanu Manuelu Neureru, koji je na odmoru u Hrvatskoj s prijateljima pjevao popularnu Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“. U Njemačkoj je pokrenuta prava hajka, očito dirigrirana od srpskih slugu iz RH. Ona je aktualna i ovih dana jer se u nju uključio i Frankfurter Allgemeine Zeitunga i njihov novinar Michael Martens. Dr. sc. Ante Birin je u svom komentaru na portalu narod.hr dao slijedeću ocjenu:

Brojni stereotipi, lažne interpretacije i konstrukcije pali su pred snagom tih (Thompsonovih, JP) odgovora. Zato taj razgovor i nije smio proći bez autorova uvodnog komentatorskog teksta u kojem je ocjena i presuda iznesena „suprotno bilo kojoj Thompsonovoj izjavi, objašnjenju i argumentu.”, Thompson je autorizirani intervju objavio i na hrvatskom i na njemačkom na svom portalu.

Dakle, potpuno suprotno novinarskoj etici Martens je izmijenio autorizirani intervju, pa i sam kaže u najnovijem Hrvatskom tjedniku kako je morao lažirati intervju s Thompsonom jer je bio pod pritiskom nekih drugih Hrvata. Međutim nešto drugačiju priču doznajemo od njega na portalima: ‘Thompson je u pravu, ali nisam kriv ja!’, da bi u tekstu za Jutarnji list stao potpuno na veliko-srpsku stranu. Kaže: Da pjesma “Bojna Čavoglave” ne počinje pokličem “Za dom spremni”, smatrao bih je pravom pjesmom u pravo vrijeme. Problem mu je ZDS, a i koristi riječ „trivijalizacija“. Nepojmljivo mi je da netko u svezi s fašističkom agresijom na Hrvatsku može koristiti riječ trivijalno! Na žalost nama je dobro poznato kako zagovarateljima naci-fašističke agresije na Hrvatsku nije problem što je Međunarodni sud u Haagu u tužbi za genocid potvrdio srpsku agresiju i genocidne radnje u njoj, već im je problem što je neki Hrvat pjevao dok su Srbi vršili te genocidne radnje. Valjda im životi Hrvata ništa ne znače!

Danas možete Thompsonov intervju pročitati i izravno se uvjeriti zašto je Thompson i Vatreli, zašto je ZDS Martensu gori od naci-fašističke agresije, zapravo zašto je ZDS izravna prijetnja svjetskim moćnicima i srpskim slugama u RH i njihovoj namjeri da se preko ZDS uništi ponos hrvatskog naroda.

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreli-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreli-simboli-hrvatskog-ponosa>

Karavaj, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XVI. Godina 2020. – Broj 2. (37.) Velika Gospa 2020.

DR. JURE BURIĆ, ZAGREB, 2020.

**OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE
SAMO NJEMU**

Dragi Oče biskupe,

Zahvaljujem Vam se na komentaru povodom reportaže o meni prikazane na Dobro jutro Hrvatska.

Bravo, Akademiče! Gledao sam prilog o Vama na HTV-u i radujem se da su Vas stavili na našu daljinoglednicu! Bilo je odlično. Mada kratko rečeno je puno i o Vašem ugledu u matematici i o domoljublju. Veseli me da je bio prikazan i Dario Kordić na omotnici knjige. Pozdrav!

+Vlado

Zapravo mi je posebno drago što ste spomenuli knjigu o Kordiću.

Slično Vama i dr. Jure Burić piše:

Prikazane su Tvoje knjige- od Generala Praljka do ZDS, što je moje društvo koje je sa mnom u Ravnom gledalo s oduševljenjem prihvatilo.

Voditeljica je biranim riječima lijepo i Tebi govorila, a zašto i ne bi - zaslužuješ.

Čestitam Ti i srdačno Te pozdravljam.

O mojim knjigama i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Mato Artuković:

Dragi Josipe,

da sam doživio i to čudo: da Tebe ta tzv. HTV uvrsti u svoj program. Minimum minimuma! Pet minuta za jednoga od pet najboljih matematičara na svijetu! Sada ispada da su oni Tebi napravili uslugu. Ni traga od neke skrušenosti što su Te desetljećima ignorirali. Sve je to kolegica znala, a naravno da se nije usudila prozboriti o toj nepravdi. Istog časa bi ostala bez posla. No, i ja sam vidio nešto što me podsjetilo na moj grijeh i dug: "Četvrti stup moje Hrvatske". Mea maxima culpa! Prijatelju, razumjet ćeš. Meni je Bog dao da idem puževim korakom, a Tebi sprinterskim. Koliko sam shvatio, Ti napišeš 40 radova godišnje. Meni za to treba dva desetljeća. Nastojim koliko mogu, ali što sam stariji, sve sam sporiji. No, to je moj dug i prema snažnom glasu Crkve u Hrvata, dragom biskupu Košiću.

Mir i svako dobro

Mato

Zapravo u emisiji je govoreno o meni kao 'jednom od pet najboljih matematičara na svijetu' ali odmah na početku je naglašena moja produktivnost, pa to treba shvatiti u tom kontekstu.

Mnogi su zamjerali što je ta reportaža bila kratka. Autorica je i najavila da će biti kratka, jer emisija Dobro jutro Hrvatska nije znanstvena gdje bi mogle ići dulji prilozima. Rekla mi je kako takve reportaže u toj emisiji po pravilu traju 3-4 minute.

Moram priznati da mi nije baš svejedno i pomisliti da bi netko zbog mene izgubio posao. Već sam valjda ispunio tu kvotu s nezaposlenima u obitelji.

Ali evo što piše Mile:

Divno je bilo slušati i gledati Vas dragi profesore, a svaka čast i urednici koja se usudila. Nadam se neće je Yu šefovi zbog toga šikanirati na HRT-u.

Lipi pozdrav iz Privlake

Vjerujem da neće je je reportaža nastala poslije mog pisma ravnatelju HRT-a u kome sam tražio da mi ustupe snimke povodom međunarodne konferencije povodom mog 70-og rođendana iz sedmog mjeseca prošle godine.

Istina, ona je napravila stvarno dobar posao, pa uvijek može doći u nemilost zbog toga. Sjetimo se slučaja Karoline Vidović Krišto koja je nastradala jer je povodom knjige Igora Vukića pozvala njega i prof. Klasića u studio. Klasić se prepao sučeljavanja s nekim tko piše o problematici koju doista proučava i nije se usudio doći - i - nastradala je.

A u ovoj emisiji je prikazana i moja knjiga s dr. Razumom u kojoj je pisano o tome. Tu knjigu je spomenuo sam Igor Vukić u svom e-mailu:

*Dragi Josipe,
Čestitam!*

Gledao sam Dobro jutro Hrvatska i prilog o vama je bio jako lijep, kao da je sve normalno i kao da je HRT normalna i dobra televizija.

Čak se vidjela i naslovnica Razotkrivene jasenovačke laži!

S druge strane, ne znam jeste li vidjeli današnji Nacional - napadaju HVIDR-u i Đakića zbog promocije vaše knjige o Šimuniću u njihovim prostorijama.

Ali neka, sve je to dobra reklama.

Pozdrav

Igor

Na moj upit dodao je:

Prelistao sam Nacional u trgovini, nemam ga i zapravo nisam čitao cijeli tekst, ali objavili su dosta fotografija, citirali Lošu itd.

Zanimljivo da opet napadaju one koji dozvoljavaju predstavljanje mojih knjiga. Prošli put je napadnuta Crkva u Hrvata zbog knjige koju je spomenuo Vukić. Slijedeći put nisam dobio tu crkvenu prostoriju. Ali dobio sam onu veliku na Kaptolu za knjigu o Kordiću. Knjigu koju spominje Biskup. Sada sam je opet tražio, ali nisam je dobio. Znači li to da su mi preostale samo neke braniteljske dvorane? Zapravo mi je žao što na fotografijama koje sam vidio nisam primijetio da je tako zabilježeno kako je u HVIDRI na predstavljanju bila i supruga hrvatskog junaka Blage Zadre. Da ne spominjem one koje sam pronašao na tim fotografijama Kordića, Stjepana Tuđmana, Zekanovića, generala Sačića, generala Glasnovića, Rozaliju Bartolić,...

Mene je reportaža podsjetila na način kako su u vrijeme komunističke Jugoslavije pisali dobri novinari – pisanje između redaka!

To sugerira i Nevenov komentar. Po običaju u par riječi kaže sve:
Bilo je kratko, ali se moglo dobro čuti i još više vidjeti.

Logično da mi je posebno važno njegovo mišljenje, kao i drugih kolega i prijatelja matematičara. Duje:

Evo sam i ja pogledao u Strasbourgu :) Izvrsno je bilo :)

A Goranu je bio rođendan (još jednom SRETAN ROĐENDAN) pa ipak se potrudio pronaći snimak i javiti drugima:

Lijepi pozdrav svim članovima Odbora za matematiku, danas je u Dobro jutro hrvatska bio prilog o akademiku Pečariću. Mislim da je jako dobar, pa Vam šaljem link ukoliko želite pogledati (traje oko 5 min):

https://drive.google.com/open?id=1pxZjPZhEfHjL3NHI_Rpv1tLS_N_x5aiQ

Možete pogledati i na hrt na zahtjev.

A poslao je i svim članovima liste na PMF MO i svim članovima liste Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a.

S druge strane nepravedno je prema autorici usporediti njen uradak s pisanjem između redaka jer je ona prikazala te knjige uz riječi da sam „ponosni domoljub, koji voli koje su napadnuti i njima je posvetio knjige“. Zapravo je to istovjetno onome što je pisao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru kada je govoreći o mojim knjigama govorio o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“, mada se sjećam da sam u razgovoru komentira napade na mene: „Kada me napadaju oni koji ne vole hrvatski narod i hrvatsku državu to me čini još ponosnijim.“

O trećem stupu moje Hrvatske Thompsonu mogle su se vidjeti dvije knjige. Dr. Burić je zapravo spomenuo jednu (Predsjednica i 'Za Dom spremni'), ali zanimljivo je bilo to što me je autorica pitala za objašnjenje naslova druge, tj. knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. Naravno spomenuo sam moju vezu s Thompsonom, a o vezi Thompsona i Vatrenih sigurno zna. Sada kada vidim da me je predstavila kao „kralja matematičkih nejednakosti“, odgovorio bih: Kada sam ja već proglašen od kolega kraljem u svojoj oblasti, Thompson je sigurno kralj domoljubne pjesme (njegovu „Bojnu

Čavoglave“ preradili su u BiH, Ukrajini, Italiji itd.), a za Modrića i Dalića valjda ne treba objašnjavati da su kraljevi u nogometu.

Moj veliki prijatelj Stanko Šarić me je upitao: „Jesi li zadovoljan izabranim sadržajem?“

Po reagiranjima koje sam dobio očito je autorica dobro izabrala za emisiju od 5min. Ili kako kažu Bobo i Marija:

Iako u kratko, dosta toga lijepog je rečeno (i pokazano) ali ono na kraju sa didom je bilo najljepše! Kao da je led probijen?

Uz srdačne pozdrave i još puno objava, kako znanstvenih tako i povijesnih...

Istina, kada sam mislio da će biti dano više iz našeg razgovora komentirao sam:

Recimo zanima me hoće li biti dio o pozivu da se kao istaknuti znanstvenik preselim u Australiju. Došao sam 98. i vratio poslije dvije godine, ali odmah smo im rekli da nećemo ostati.

Pitala me iznenađeno:

Zašto?

Pa ja sam hrvatski nacionalist!

Slijedilo je pouka o nacionalizmu kao ljubavi prema svom narodu, i kako je besmisleno spominjati nekakvu mržnju prema drugim narodima kada imam preko 230 suradnika iz raznih zemalja diljem svijeta.

Recimo spomenuo sam i ono kako imam rad s autorima jedan katolik, jedna židovka i jedan musliman, a Izrael i Pakistan nemaju međusobne odnose:)))

Zato je zanimljivo što će zapravo staviti.

Mogu i ono kada prebrzo pričam pa će biti loše:))))

U emisiju su spomenuli samo dio kako mi je kćer ostala tamo i upozorili su me da sam rekao da je tamo doktorirala i vratila se, a mislio sam reći diplomirala i vratila se. Mislim da je već mnogima poznato da je doktorirala kod prof. Miroslava Tuđmana i da su je nezakonito otpustili, a glavnu ulogu u tome je imao rektor Boras (koji je također doktorirao kod Tuđmana ali mu je trebalo mnogo mnogo više vremena i imao je punih 47 godina kada mu je to uspjelo), što je dovelo do toga da sam sada ruski znanstvenik po Scopusu.

Zapravo mi je žao što je u emisiji ostao početak priče o mojoj majci. Nije dan nastavak u kome pokazujem kako je na klupi na rivi čula

kako bake pričaju o tome kako sam veliki talent za matematiku, pa kako poslije toga ja nisam trebao štedjeti (tata je već umro, a ona je ostala s dvoje gimnazijalaca i jednim studentom).

Ove dvije grješke s kćerkom i majkom su me samo podsjetile kako Ti eto prođe život i konstatiraš kako se ništa nije promijenilo. Već sam pisao o tome kako su mi od majke (domaćice) tražili da se odrekne oca (ugostiteljski radnik), da bi joj dali posao. Tako je godinu dana bila s troje maloljetne djece bez primanja, i kada su vidjeli da ga se neće odreći dobila je nekakav posao. Danas (inače poznati) odvjetnik upozori moju kćerku (dr. sc. i viši znanstveni suradnik) kako bi svi njeni problemi nestali kada bi se odrekla oca (nekakav akademik).

Zapravo, ne mogu odlučiti koji su gori.

Na kraju, još jednom zahvala Vama oče biskupe, svima spomenutim i onima koje nisam spomenuo na čestitkama i komentarima.

Vaš,

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18430-opet-zahvala-biskupu-kosicu-i-ne-samo-njemu>

·
·

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

ZAVRŠNI TEKST

INTERVJU

**MARIO FILIPI
Stopostotni invalid Domovinskog rata i
vukovarski dragovoljac iz Zagreba**

**UZALUD JE ŠATOR STAJAO 555 DANA,
Država nam nije bolja, bit će još gora dok ne
dobijemo ponizne vođe I dok narod ne prestane
birati Jugoslavene I ateiste**

Razgovarao: TOMISLAV JELIĆ

Mario Filipi nedavno je nekoliko dana novoizabranom predsjedniku Vrhovnog suda Radovanu Dobroniću uputio otvoreno pismo u

povodu njegova stajališta da pozdrav *Za dom spremni* nije prihvatljiv ni u kakvim prigodama.

Pismo su malobrojni hrvatski mediji izvorno prenijeli, kao i društvene mreže, ali jugoslavenski brojni mediji u Hrvatskoj su, kao i najčešće do sada, to posve ignorirali, odnosno prešutjeli. Mario Filipi u Domovinskom je ratu bio pripadnik 83. Zagrebačkog bataljuna, u listopadu 1991. Teško je stradao braneći Vukovar. U eksploziji tenkovske granate ostao je bez lijeve ruke i desne noge te je od tada 100-postotni ratni vojni invalid. Zagrepčanin dalmatinskih korijena nikada se nije prepustio beznađu, nego vrlo aktivno sudjeluje u društvenom životu.

Kada smo dogovarali ovaj intervju, lako smo se sporazumjeli da se nađemo u prostorijama Hrvatske pravoslavne crkve (koju HDZ po nalogu Pupovca uporno odbija registrirati) u Domjanićevoj ulici u Zagrebu. Premda po vjeroispovijedi katolik, Filipi briljantno sudjeluje u pravoslavnoj liturgiji.

Što Vam je bio motiv da se javnim pismom obratite novoizabranom predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Radovanu Dobroniću?

Šokiralo me je da čovjek koji je tek sjeo na stolac predsjednika Vrhovnog suda počinje voditi politiku umjesto da se bavi pravosuđem koje je sada pravo ruglo Hrvatske. Umjesto da čisti po svojoj novoj kući koja je u totalnom neredu, on se bavi sloganom “Za dom spremni”. Posebno me je pogodilo što on nastupa pristupom “odozgo” i metodom svršenog čina. Rekao je da to nije ideološko, nego civilizacijsko pitanje. Drugim riječima, svatko tko se ne odriče tog slogana je necivilizirani divljak. Isti stav pokazali su zlotvori koji su ubijali 1945. godine, a to pokazuju još neki i danas. Hrvati su uglavnom necivilizirani divljaci, dakle treba ih pobiti. Tako je bilo 1945. godine. Danas nije moguće tako jednostavno ubijati, ali ideološki to je potpuno isto. Sa svog položaja on mnoge od nas može strpati u zatvore, što znači da će Hrvatska dobiti mnogo političkih zatvorenika i to zbog “verbalnog delikta” duboko u 21. stoljeću i u koliko-toliko demokratskom režimu. On nije ničim argumentirao zašto misli da je to civilizacijsko pitanje, ali očito aludira na NDH i ustaše. Čak je i rekao da se je pod tim “pokličem” ubijalo po

kriterijima koji ne smiju postojati. Nije rekao iz kojih je on izvora dobio takvu informaciju. Ali znamo da su to isključivo komunističke knjige i pjesme pune maštarija koje nemaju nikakvu vezu sa stvarnim događajima. Ovakav predsjednik Vrhovnog suda potpuno je neprihvatljiv. Bilo bi mu najbolje odmah podnijeti ostavku, jer kada bude ipak morao otići biti će mu mnogo teže.

Začuduje me i nedostatak inteligencije tog čovjeka. Ako je već odlučio obrušiti se na slogan "Za dom spremni" koji ima dugu povijest koju on ne zna, trebao je taktički šutjeti ili odgovarati diplomatski neodređeno dok se ne učvrsti na svom položaju. Ovako je istrčao na ledinu, a tko tako čini sva oružja tuku po njemu. Očito misli da mu nitko ništa ne može.

DOBRO JE ŠTO BAREM NISMO OPET PALI U ZAGRLJAJ SA SEBIJOM

Jeste li zadovoljni medijskim praćenjem Vašeg otvorenog pisma?

Jako sam iznenađen odjekom tog pisma kojega su izgleda svi pročitali osim Dobronića, jer je nakon pet dana ponovio doslovno istu rečenicu. Da je barem malo ublažio komunističku retoriku, moglo bi se pomisliti da se s njime može komunicirati. Ali on se je na taj slogan zaletio kao bik na crvenu krpnu i ne odstupa. Mnogi mediji su moje pismo prenijeli u cijelosti ili djelomično što me je iznenadilo, jer sam i ranije znao pisati po nekim portalima, a nitko to nije ni primijetio. Očito je da je tema "vruća", a moj tekst otvoren i bez dlake na jeziku.

Evo prošlo je 30 godina od vašeg teškog ranjavanja u Vukovaru. Kada se danas prisjećate tog strašnog vremena i događaja nad čime ponekada zaplaćete, a koja sjećanja Vam navuku osmijeh od uha do uha?

Zbog istine moram reći da nisam ranjen u Vukovaru nego ispred Vukovara, između Nuštra i Marinaca. Nakon toliko godina emocije više nisu tako silne kao ranije, pa o tom događaju mogu pričati kao da se je nekom drugom dogodilo. Ipak, i danas je strašno kada se sjetim da je šest mladića neposredno pokraj mene otišlo u vječnost,

a većina su mi po godinama mogli biti sinovi. To je bol koja ne prolazi.

Ali dok sam bio čitav, družio sam se s ljudima koji su se cijelo vrijeme šalili i smijali dok su gotovo svaki dan hodali uz rub smrti. Tada sam shvatio što znači rečenica: “Smrt ga gleda, on se na nju smije”. A za vrijeme odmora u improviziranoj vojarni imali smo prave predstave. Jedan vojnik radio je preko motorole “radio-emisije” u ponoć. Započinjao je uvijek ovako: “Ovdje hrvatski radio, studio Zemun”. Srbi su to čuli jer smo imali iste valne dužine. S naše strane u centrali je bio domaći čovjek Slavonac koji je “glumio” Albanca s ekstremno albanskim naglaskom. Na drugoj strani Srbin je glumio Crnogorca. Njihovi dueli bili su kao humoristična emisija. Smisao za šalu nije nas napustio niti u mukama i bolima, na liječenju u austrijskom gradu Wiener Neustadtu. Tamo je njemački jezik bio problem. Lijepa mlada fizioterapeutica radila je vježbe s čovjekom do mene. Uхватила ga je za nogu i rekla mu: “Ziehen!” (Povući). Kad on nije reagirao, ponavljala je više puta i to se je čulo kao: „cin, cin, cin“. On joj je odgovorio: „Zvoni ti do sutra, kad te ja ne razumijem“.

Koliko ste zadovoljni trenutnim društvenim stanjem u Republici Hrvatskoj?

S tako loše vođenom državom nitko normalan ne može biti zadovoljan. Nije riječ samo o današnjoj vladajućoj ekipi. Niti jedna vlada do sada nije riješila ni jedan ozbiljan problem. Ne bih nabrajao po čemu smo sve ruglo Europe. Jedino po čemu je Hrvatska doista dobra jest činjenica da nije propala, odnosno da se nije ponovo “skompala” sa Srbijom i drugim bivšim republikama. A inače imamo sjajnu državu po prirodnim ljepotama i bogatstvima i brojne pametne ljude, poduzetnike, sportaše, umjetnike i dr. Ali svatko tko dođe na vlast čim sjedne odmah zaboravi na državu i misli samo na sebe. Ali nije ni narod nevin. Ljudi su pretežito sebični. I običan čovjek misli samo na sebe. Na primjer, brojni vjernici odu u nedjelju na misu, poslušaju propovijed, prime pričest, a onda odu na glasačko mjesto i zaokruže ateiste i “jugoslovene”. Zato stojimo u mjestu.

DOBRONIĆ JE TOTALNI MILANOVIĆEV PROMAŠAJ

Jesu li Vas razočarali predsjednik države Zoran Milanović, premijer Andrej Plenković i ministar branitelja Tomo Medved? Nisu oni ni bolji ni gori od prethodnih. Uklopili su se u sivilo u kojem Hrvatska stoji u mjestu kao brod kojemu se je pokvario motor. Milanović me je zapravo ugodno iznenadio s nekim potezima, osobito u odnosu prema braniteljima i Hrvatima u Bosni i Hercegovini. Kada nešto smatra ispravnim, ne štedi riječi. On je čudan svat. Kao da su u njemu dva čovjeka – jedan dobar, drugi zločest, pa čas vodi jedan, čas drugi. Kvari ga odnos prema “Za dom spremni”, a Dobronić mu je totalni promašaj. Čini se da obojica ne mogu izići iz svoje mentalne spilje u kojoj su komunisti obojici oprali mozak i nisu spremni prihvatiti prave činjenice s dokazima i argumentima.

Plenković je također potekao iz komunističkog miljea. Njegov otac Mario je profesor komunikologije. Moji mlađi kolege su morali učiti po njegovim udžbenicima. Zato je Andrej pragmatičniji od Zorana, ali sudeći po njegovim djelima, on je “zarobljenik” birokrata iz Bruxellesa kojima ne zna reći “ne”.

Medved je hrvatski ratnik bez mrlje na ratnom putu. Ali kao ministar ima samo jedan izbor: ili se uklopiti u pragmatizam Plenkovića, ili podnijeti ostavku. Dometi njegovog odlučivanja su jako mali. No da je podnio ostavku, bi li braniteljima bilo bolje? Malo je vjerojatno. On barem održava stanje “ne talasaj” glede branitelja.

Zašto štiti braniteljska populacija, osim malobrojnih časnih iznimaka?

Ne zamjeram kolegama zbog te pasivnosti. Većina ih je prošla velike patnje. Mnogi su se žestoko borili da se ova država učini boljom, ali nitko od nas nije uspio. Šator je stajao 555 dana, ali malo se je toga pomaknulo. Ljudi su se uvukli u sebe, “gledaju svoja posla” i misle da stalno mogu tako. Neki su dobili i udobne položaje, pa se osjećaju kao i vlastodržci: “Meni je dobro. Briga me za državu”.

Jeste li član ijedne stranke? Ako niste ima li trenutno političar kojem najviše vjerujete?

Nikada nisam bio član ni jedne stranke. U nekim trenucima privlačili su me nekad davno HSP, kasnije suverenisti, pa

Domovinski pokret. Ali svaki put je dolazilo do nekog razdora i razočaranja. Danas imamo više stranaka domoljubnog svjetonazora. Svaka za sebe ne može učiniti ništa. Kada ljudi primijete da negdje postoji "šef" s velikim egom, ne podržavaju takva društva. Mi smo pretežito kršćanska zemlja. Odlika kršćana trebala bi biti poniznost. Vodeći političari trebali bi imati stav i držanje slično kao nogometni izbornik Zlatko Dalić. Državnik bi trebao biti ponizan pred Bogom, a odlučan, ali ne grub, prema protivnicima. Takve osobine ima malo tko. Hrvatska još čeka takvog čovjeka. Ivan Penava pokazuje neke odlike koje bi ga mogle dovesti do toga da bude vođa poput Orbana. Ali mora stalno raditi na sebi i oko sebe postaviti ljude koji će ga stalno upozoravati na njegove nedostatke. Bez tog ljudskog korektiva svatko lako zastrani i postane ohol, a to je put u propast. No u Domovinskom pokretu ima i drugih sjajnih ljudi. Ali ako svi mali "vođe" ne suzbiju vlastiti ego i ne ujedine se oko glavne ideje, a to je obnova zaglavljene države, nitko ništa ne može učiniti, pa ni Domovinski pokret.

NAJVAŽNIJA JE SAMOSVIJEŠT NARODA

Tko je više učinio za Republiku Hrvatsku, HOS-ovac pokojni Žarko Crvenkapa ili sudac Radovan Dobronić?

Ha ha ha! To je bilo humoristično pitanje, kao da pitate što je veće Rusija ili San Marino. Crvenkapa je bio za dom spreman umrijeti i to mu se je doista dogodilo. A na što je spreman Dobronić još ne znam, ali slutim da je spreman i na neke gadosti.

U Republici Hrvatskoj postoje politički centri moći koji nam pod svaku cijenu skrivaju daleku povijest iz vremena kralja Tomislava i poslije njega, a noviju povijest posljednjih stotinjak godina mučki iskrivljuju i javnosti plasiraju jugokomunističke krivotvorine. Tko su ti ljudi i zbog čega ne dopuštaju povjesničarima i historiografima da se na temelju činjenica i znanstvenih metoda ne pozabave novijom hrvatskom poviješću? Povijest je velika boljka našeg naroda. Komunisti su nakon Drugog svjetskog rata napisali svoju povijest punu laži i vrlo maštovitih bajki u kojima su na sva usta hvalili sebe, a do zemlje ponižavali sve druge,

osobito Hrvate. Ali paralelno s time išla je i propaganda iz Srbije koja već više od 100 godina nastoji "ukinuti" hrvatsku povijest. Oni to rade sustavno. U posljednje vrijeme svoje napore su još pojačali do kraja. Žele potpuno "ukinuti" svaku hrvatsku državu prije NDH, a nju opet sotonizirati do kraja. Sada "ukidaju" hrvatski jezik. Nisu prvi. Prije 250 godina to je pokušao Vuk zajedno sa Slovencem Kopitarom. Zapravo to je njihov "preventivni napad", jer je sve bliže vrijeme kada će morati priznati da ne postoji srpski jezik. Nikada ga nije bilo, jer Srbija u svojoj povijesti nije imala nezavisnu državu. Njihovi kraljevi i carevi su plod mašte. Zato nisu ni razvili svoj posebni jezik, a sada ih hvata panika jer to izlazi na vidjelo.

Ali hrvatsku povijest prikrivaju i strani povjesničari iz zemalja koje bi željele da Hrvatske nema. To se osobito vidi u priči o Mongolima. Naši povjesničari tvrde da nije bilo ni jedne bitke nakon bitke na rijeci Šajo. A Mongoli su pola te 1242. godine ganjali kralja Belu i nisu ga ulovili. Na kraju su naprosto otišli nakon što su se malo okupali i osunčali u Jadranu. To nije priča ni za dječji vrtić. U stvarnosti je to bila jedna od najsajajnijih pobjeda hrvatske vojske nad do tada superiornom silom. Ali palo je na desetke tisuća hrabrih i vrijednih ljudi zato da bismo danas imali što braniti. Sada se njihova plemenita žrtva taji zato da hrvatski narod ne bi postao samosvjestan, jer kad postane samosvjestan onda je nezaustavljiv. Ipak, svi dijelovi povijesti će doći na vidjelo. Pitanje je samo vremena.

Ponekad i mi sami uništavamo vlastitu povijest. Sada su na primjer u tijeku pripreme za gradnju hidroelektrane Senj 2. To je vrlo ambiciozni projekt, jer bi ta elektrana trebala imati oko 400 megavata instalirane snage, što je više nego hrvatski dio Krškog. Ali za tako veliku elektranu treba mnogo toga potopiti. Na žalost pod vodu sada ide Kosinjska dolina koja je u ranijim razdobljima bila središte života Like. Tamo su stolovali knezovi Kosinjski, a kasnije Frankopani. Ivan (Anž) Frankopan VIII. Brinjski tamo je imao svoj dvorac i u njemu jedan od prvih tiskarskih strojeva u Europi. Tamo su otisnute najstarije hrvatske knjige koje zovemo inkunabule, a to su one vrlo rijetke knjige koje su otisnute prije 1500. godine. Hvala Bogu, sama lokacija stare tiskare ne će biti potopljena, ali to će se dogoditi s plodnom Kosinjskom dolinom uključujući sva naselja, pa i Gornji Kosinj zajedno s crkvom. Tamo je gotovo svaka kuća spomenik

kulture, a na tom području ima preko 30 arheoloških lokacija. Upravo ovih dana prekopano je kosinjsko groblje. Zamislite da je prekopano srpsko groblje. Za nekoliko dana o tome bi brujile sve svjetske institucije, a srpski mediji bi se zgražali kako „ustaše ruše srpska groblja“. A Hrvatima koji tu žive 1.500 godina može se činiti bilo što. No i sami Kosinjani su djelomično odgovorni za to što im se događa. Gradnja elektrane planira se godinama, a oni su tek sada podigli glas kada je vjerojatno prekasno za bilo kakvu promjenu, jer je sadašnja vlada tu elektranu proglasila svojim strateškim projektom. Iz toga se vidi što se događa kad narod propušta priliku da upotrijebi svoju snagu. Uzgred, poglavarstvo općine Perušić je odredilo velik dio svog područja za obnovljive izvore energije (sunce i vjetar). Ali čini se da to nikoga ne zanima.

Što je za Hrvatsku veća opasnost, vazalska politika ili nabujala korupcija?

Korupcija je rak koji ždere državu. Od nje nastaje pljačka nove vrijednosti nastale teškim radom vrijednih ljudi. Korupcija je put u propast. Tamo gdje ima više korupcije nego u Hrvatskoj, tamo je umiranje od gladi. Tamo gdje je korupcija minimalna, materijalno blagostanje je gotovo bezgranično, iako duhovnost u pravilu ne prati to materijalno blagostanje.

Ne bih rekao da je Hrvatska ičiji vazal ni danas, kao što nikad nije ni bila, osim kratko za vrijeme kneza Borne. Više mi se čini da sadašnja vlast ispunjava sve “glazbene željice” birokrata u Bruxellesu, iako se može djelovati mnogo samostalnije. Primjeri Mađarske i Poljske to pokazuju. To je samo pitanje sazrijevanja naroda. Dok god mislimo da smo ”mali” i da moramo slušati “velike” doista ćemo biti “mali”. Ali kada “mali” pokaže zube “velikima”, oni ga počnu poštovati.

Kako sada izići iz te kaljuže u kojoj smo zaglavili?

Djelomično sam na to pitanje već odgovorio. Najvažnija je samosvjest. Svaki Hrvat mora znati da nije ni gluplji ni nesposobniji u bilo kojem smislu od drugih naroda. Ne moramo imati kompleks pred nikim. Ključ za put prema boljoj Hrvatskoj je optimizam. Ako smo kolektivno u psihičkoj “komi” i vjerovanju da se “ništa ne može

učiniti” i da se “ništa ne će promijeniti za našeg života”, onda doista ne ćemo učiniti ništa. Iako je dobar politički vođa važan preduvjet za napredak, vođa nije ni superman ni spasitelj. Boriti se moramo svi. Ako čekamo da nas vođa “spasi” a mi spavamo, ništa se dobro ne će dogoditi. Vođa prije ili kasnije nestaje ili umire. Narod koji “čami” ne će postići ništa. Narod koji bježi Njemačku i Irsku postati će nesretan kao i oni koji su ostali. Treba ostati, vratiti se i boriti za bolju Hrvatsku. Ako su naši predci, pa i mi sami, mogli domovinu braniti krvlju i oružjem, onda ju i nove generacije moraju braniti bez oružja politički, optimizmom, radom, ponosom, rađanjem novih ljudi koji će jednom preuzeti odgovornost. Na kraju želim naglasiti i ono najvažnije – duhovnost. Vjera u Boga i ponizna molitva krasile su mnoge generacije Hrvata u prošlosti. I mi sami branitelji iz 1991. godine bili smo vjerojatno jedina vojska na svijetu koja je oko vrata nosila krunicu. Dok smo god molili, pobjeđivali smo. Kada smo počeli psovati Boga, padali smo u glib. Sada je vrijeme za novu molitvu i svijet će se čuditi koliko će Hrvatska visoko poletjeti, baš kao i nogometna reprezentacija prije nekoliko godina.

Hrvatski tjednik, 11. 11. 2021

**DOPISIVANJE S LILI BENČIK,
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

ŠKABRNJA 2021.

Subject:Re: PRAVNIK - KLEPETALO

Date: Fri, 19 Nov 2021 11:42:13 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencik1195@gmail.com>

CC: predsjednik@predsjednik.hr
<predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>, v

:

ŠKABRNJA 2021.

Poštovana gđo Benčik,

Nisam Vam odmah odgovorio iako sam dvojio oko toga.
Zašto?

U momentu kada sam dobio Vaš e-mail čitao sam novi broj 'Hrvatskog tjednika' i reagiranje g. Juraja Ciglera iz Čakovca:

Šerbedžija nije početnik, on je pokvareni četnik.

Čitam u Hrvatskom tjedniku broj 894 od 11. studenoga 2021. kako vaš suradnik Joško Čelan Šerbedžiju naziva početnikom. Ne slažem se s tom tvrdnjom!

Prema vlastitoj tvrdnji dotični glumac je Jugoslaven koji od početka radi protiv Hrvatske (i to dobro unovčuje), tako da se nikako ne može tretirati početnikom u svojoj radbi. Mislim da je mnogo precizniji naziv 'pokvareni četnik' suglasno klasifikaciji hrvatskog akademika Josipa Pečarića. Kao što ste vjerojatno već čuli, njegova definicija razlike između četnika i Jugoslavena glasi: 'Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik'. Šerbedžijino jugoslavenstvo, a i nekih drugih 'uglednih' ličnosti možete vidjeti u video-isječku koji je kružio internetom i gdje su u društvu Šerbedžije bili Danko Končar, odvjetnik Anto Nobilo i ostali koji su pjevali Po šumama i gorama.

Dvojio sam da vam odmah odgovorim i ovo spomenem jer mi se učinilo da bi ovo bilo dobro da pročita Josipovićeve kćerka koja je ipak završila fakultet isti kao i ja, pa u njenu moć logičnog rasuđivanja ne smijem sumnjati bez obzira koliko je važan odgoj u obitelji.

Rano u jutru sam krenuo iz Zagreba s arhiepiskopom HPC Aleksandrom i njegovom suprugom. U Karlovcu nam se pridružio podpredsjednik tek registrirane udruge hrvatskih pravoslavnih branitelja. U Škabrnji smo se u kući Marka Miljanića našli s predsjednikom te udruge pukovnikom Ratkom Despotom i Josipom Stjepandićem. Inače, Ratko Despot rođen je 1955. u mjestu Bulić pored Benkovca a prilikom pokušaja atentata na predsjednika Tuđmana u travnju 1990. u Benkovcu, on je javno grupi četnika u policijskim odorama izjavio: „Dobit ću svoju hrvatsku državu i svoju Hrvatsku pravoslavnu crkvu”. To njegovo čvrsto stajalište i hrabro ratovanje u obrani hrvatske domovine doveli su do toga da ga je RSK osudila na smrt (u odsutnosti) i objavila nagradu za njegovu glavu. A danas je osnovao udugu, a vjerujem da će uskoro i hrvatska država imati vlast u rukama hrvatskih domoljuba pa će i registrirati HPC.

Vjerujem da znate da sam više puta naglasio da je ZDS ono što nam jasno pokazuje tko je od hrvatskih političara sluga onih svjetskih moćnika koji nisu željeli Hrvatsku i koji su na razne načine pomagali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku.

To im je u sjajnoj propovjedi – zapravo – rekao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško:

„Bilo bi nam drago da se i neprijatelji odlučuju za dobro, ali trideset nas je godina hrvatske slobode, ostvarene na vukovarskim i drugim žrtvama, naučilo da smo mi u Hrvatskoj mnogo veća prijetnja samima sebi, odnosno svojoj sreći”, poručio je Šaško.

Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara

Govoreći o simbolici Vukovara Šaško je rekao da je Vukovar postao simbolom koji nas nadilazi, da nigdje nema toliko života koliko ga ima u simbolu jer on okuplja, povezuje, komunicira, po njemu se prepoznajemo, u njemu otkrivamo smisao i vrednote, a njime izražavamo osjećaje, pripadnost i nade.

No, dodao je, simboli lako postaju i susrećišta prijateljstva i poprišta sukoba.

U hrvatskome društvu se povremeno unese takozvani ‘problem simbola’, odnosno preispitivanje o tome koji su simboli prihvatljivi za suvremenu Hrvatsku, upozorio je.

Ako budete željeli čuti, Vukovar će vam reći, istaknuo je Šaško, dodavši da svaki narod vuče određena opterećenja iz prošlosti. Naglasio je da opravdanost korištenja simbola treba proći provjeru smisla, a rat protiv Hrvatske, posebice u Vukovaru, zorno pokazuje tu provjeru.

„Zbog toga nisu potrebna ni posebna vijeća ni povjerenstva, ni akademske rasprave ni duboke semiotičke i semantičke raščlambe. Dovoljno je vidjeti koje su i kakvo znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je znakovlje bilo na odorama ljudi koji su Vukovar branili, štitili živote drugih pronoseći svoje živote”, rekao je Šaško.

Ocijenio je da je došlo vrijeme kada se, osobito mladima, mora odgovoriti na jednostavna pitanja, poput toga – “Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar? Koji su

to 'totalitarizam' zastupali i promicali ljudi koji su ovdje branili svoj dom?"

"I dovoljno je potražiti simbole koji su ostali na stratištu Ovčare ili na minskim poljima, na kojima je ljudskost prožeta božanskom ljubavlju ostavljala dijelove tijela i živote, da bi ženama, starcima i djeci otvorila stazu do slobode", dodao je.

Vukovarsko zajedništvo, tako potrebno i samom Vukovaru, sposobno odgovoriti na svaku podjelu

Vukovar i Hrvatska branjeni su snagom povjerenja. To je bio oslonac jednih drugima, bez kojega nije bilo moguće podnijeti takve napore. Povjerenje – ta dragocjena snaga međuljudskih odnosa, naglasio je Šaško, upitavši zar ovih mjeseci, u teškoćama koje nas pritišću, ne vidimo narušenost, čak i izostajanje povjerenja u našem narodu?

"Za povjerenje je ključna istina", rekao je Šaško dodavši: "Kako možemo očekivati povjerenje naroda u jednome važnom pitanju, ako istina izostaje u drugim važnim pitanjima? Ako istina nije uzeta kao kriterij za pročišćavanje spomena naše nedavne prošlosti; ako se neistina promiče glede Drugoga svjetskog rata i poraća te tadašnjih žrtava; ako se neistinom brani stečene povlastice nositelja i dionika komunističke ideologije i njihovih potomaka".

<https://kamenjar.com/biskup-sasko-dovoljno-je-vidjeti-koje-su-znakovlje-nosili-ljudi-koji-su-vukovar-razarali-a-koje-je-bilo-na-odorama-branitelja-vukovara/>

Tekst cijele homilije dan je na portalu HKV-a:

<https://www.hkv.hr/domovini/domovinski-rat/38511-vukovar-i-skabrnja-homilije-mons-saska-i-mons-puljica.html>

Skejo i njegovi HOS-ovci su sigurno slušali biskupa

[\(https://direktno.hr/domovina/vukovar-stigli-i-pripadnici-hos-predvodio-ih-skejo-250715/\)](https://direktno.hr/domovina/vukovar-stigli-i-pripadnici-hos-predvodio-ih-skejo-250715/)

koji zapravo govori koliko je on i njegovi vrjedniji od cijele hrvatske vlasti i većeg dijela oporbe. (Nedavno sam na dragovoljac.com objavio i knjigu o HOS-u.)

A meni je izgledalo kao da sam i ja u Vukovaru. Slično je bilo i kada je u Vukovaru propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Tada su vlasti pokazale svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj tako što su isključili Thompsonu mikrofon. Ja sam se u Kninu na

predstavljajući moje knjige „Matematika pjesme i nogomet“ upitao je li zapravo biskup Živković u Vukovaru predstavljao tu moju knjigu:

„Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).

A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Iz biskupove propovijedi je i ovo:

Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!

Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.

A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske:

Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: čija je ovo livada, čija je ovo trava? Pitat će, čiji je ovo Vukovar, čija je ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma 'Anica – Kninska kraljica'.

Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.“

A moja Ankica mi jutros komentira riječi biskupa Šaška: „Govorio je kao da Tebe čita.“ Podsjetio sam je na moj susret s biskupom kada je on umjesto nadbiskupa bio nazočan na jednoj proslavi dana Akademije i prišao mi je da me pozdravi. Odlazeći je dobacio: „Čitamo Vas!“

Naravno, jasno je da hrvatski domoljubi slično misle pa biskup ne mora mene čitati da bi govorio slično meni ili obratno. A to je spomenula i Ivana Haberle predsjednica udruge »Žene u Domovinskom ratu Zadar« kada smo se susreli jučer u Škabrnji komentirajući Stjepandićev komentar kako voli citirati jednu njenu izjavu.

Zapravo sreli smo se zahvaljujući činjenici da me je prepoznala Julienne Bušić supruga našeg velikana Zvonka Bušića. A sreli smo se samo jedanput kada je došla u Zagreb i bila kod gđe Đurđe Šušak. Tada je gđa Đurđa pozvala Ankicu i mene na večeru na kojoj je bila i Julienne. (Đurđi sam posvetio knjigu o njenom suprugu velikom ratnom ministru Gojku Šušku, koja je također dana na portalu dragovoljac.com).

Bilo je puno dragih mi susreta u Škabrnji sa poznatim (npr. Peđa Mišić) i nepoznatim domoljubima.

Nevjerojatno je bilo vidjeti kolone i u Vukovaru (prvi su stali na groblje dok neki još nisu ni krenuli, a put je dugačak 5.5 km) i u Škabrnji.

Bilo je i onih drugih koji vladaju u RH, a djeluju tako da se na njih odnose moje riječi koje sam napisao još kada je Račan došao na vlast. Naime tvrdio sam da je meni ipak bolje nego njemu:

„On vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim!“

Oni su u Vukovaru pokazali svoju 'ljubav' prema svom narodu. Oni svi redom cijepljeni su stajali ispred oltara na velikoj udaljenosti s maskama odvojeni od naroda koji se nije pridržavao njihove preporuke.

Vladajući su im time poručili kako znaju da njih, iako su cijepljeni, mogu zaraziti od cijepljeni, ali maltretiraju neposlušne u narodu pa im poručuju: Cijepljeni nas slušaju pa ne moraju dokazivati jesu li bolesni ili ne. Oni zato imaju pravo zaraziti druge, a neposlušni ne mogu ni raditi niti imaju pravo zaraziti druge. Uostalom, i zbog Domovinskog rata više proganjaju one koji su branili domovinu od onih koji su bili sudionici u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku, zar ne?

Draga gđo Lili, siguran sam da ste Ti i Tvoj suprug imali nezaboravan posjet našem Vukovaru u kome imam puno prijatelja među braniteljima i o kojima sam napisao knjigu „Vukovar i njegov Stožer“, Zagreb, 2013.

Puno Te pozdravlja, Tvoj
Josip

Slike iz Škabrnje možete vidjeti na:

<https://hrvatskapravoroslavna.crkva.wordpress.com/category/uncategorized/>

Evo nekih od njih:

**'BOJNA ČAVOGLAVE' /
THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST
PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA
VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI
ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA''**

Narod.hr, 7. kolovoza 2019.

Prenosimo govor akademika Josipa Pečarića kojeg je održao povodom predstavljanja svojih knjiga "Dario Kordić" i "Četvrti stup moje Hrvatske – biskup dr. Vlado Košić" u Tisnom, 6. kolovoza. U predstavljanju su sudjelovali: domaćin don Lazar Čibarić, Roko Antić, donaćelnik općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda, dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Domovini i dijaspori te autor, akademik Josip Pečarić.

Opet igre oko Thompsona

Zahvaljujem se svima nazočnima na predstavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predstavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predstavljачima dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku:

„Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić“

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivice Marijačića BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predstavljanjima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

Čini mi se da je dr. Stjepandić više pisao i govorio o tom čestitanju Opere da bih ja bio i poseban gost na Thompsonovom koncertu na Rivi.

Ali, vratimo se provođenju Memoranduma SANU 2 od strane hrvatskih vlasti. Zato sam u dva navrata slao prijedlog Hrvatskom saboru da se naziv jučerašnjeg blagdana proširi i s „dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba“, ali odgovor nisam dobio. Koristio sam poznatu tvrdnju samog Miloševića kako su njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi. Međutim u Hrvatskom tjedniku od 1. 8. 2019. akademik Aralica svjedoči kako Tuđman „nikada nije prestao vjerovati da će Hrvatska vojska pregaziti Srbe; nije podcjenjivao Srbe, ali je znao da su četnici šampioni *bežanije*“. O srpskoj *bežanii* govorio je i Milošević kada je je govorio o zečevima. Ali ne zaboravimo da je o toj *bežaniji* pjevao Thompson u *Bojni Čavoglave*. Na to nas upozorava i srpski predsjednik Vučić i prije dva dana. Naime on o proslavi pobjede u 'Oluji' kaže na središnjem obilježavanju obljetnice "Oluje" kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori: 'I večeras neki slave, uz pjesme u kojima prijete da će nas stići njihova ruka u Srbiji'. DA, u pravu je Vučić: Thompson je i Bojnom Čavoglave predvidio srpsku *bežaniju*, jer stižeš one koji bježe, zar ne?

A svojevremeno sam tvrdio kako im se ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni *bežanije*“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili. Ustavni je sud tako odlučio jer je to

Vlada tražila. Josip Jović misli da je to zato što Vlada nastoji kupiti varljivu lojalnost SDSS-a.

<https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga>

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su organizatori uradili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu. Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao moje knjige prof. književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić.

Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatreni“. Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Da je “Rusko ljeto ujedinilo Hrvatsku”, ne bi u današnjoj Hrvatskoj posve legalno uz snažnu državnu potporu i pretežitu javnu moć divljali ljudi i strukture koji ne skrivaju otvoreni prijezir i mržnju prema baš svim nacionalnim svetinjama. Posebno prema pobjedničkim uspomena iz devedesetih godina. Jednako kako su u podzemlju, ali s golemim razornim potencijalom i namjerama 1990., i od 1991. do kolovoza 1995.godine, gotovo nevidljivo postojale moćne neprijateljske i blago rečeno anacionalne strukture, zagušene javnim nacionalnim oduševljenjem i erupcijom pobjedničkog ponosa oslobođenog naroda, tako i nimalo slabije, iste te strukture samo su bile javno prigušene svjetskim i neosporivim uspjehom pred očima milijardi ljudi i erupcijom radosti i ponosa prošle godine na završetku “Ruskog ljeta”

Gledajući slike stotina tisuća Hrvata diljem svijeta kako se raduju svjetskoj potvrdi svoje vrijednosti na nogometnom polju, nitko u Hrvatskoj, a naročito među tim stotinama tisuća ljudi ne bi smio zaboraviti sramni protokol dočeka reprezentacije. Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno "iskapčanje struje" da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju."

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-o-ruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima. Već na samom početku propovijedi, uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade), rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi. A biskup Živković je rekao i ovo:

„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“

<https://cegrtaljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati

samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson - pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske,

jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.“

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučići -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Josip PEČARIĆ

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-hrvatska-vlast-provodi-memorandum-sanu-2-a-za-vucica-treba-uvesti-dan-zalosti-zbog-pravljenja-zeceva-od-srba>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/07/i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17525-i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba>

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019

**“POKVARENI ČETNICI”,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

LITO U TISNOM 2022. (1)

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljajući knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA i pjesmom-molitvom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom ratnog župana Dubrovačko Neretvanske Županije i bivšeg saborskog zastupnika dr. Jure Burića

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to

Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijetu
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Sve nazočne lijepo pozdravljam i zahvaljujem se profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju knjige i našem domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama u Tisnom, a i ne samo u Tisnom, organizira predstavljanja knjiga tj. organizira svojevrsna Lita u Tisnom.

Znamo da je pri tome imao ne malih problema o kojima možete čitati i u ovoj knjizi što puno govori o današnjoj Hrvatskoj.

Zašto?

Poznato je kako oni koji nisu željeli Hrvatsku dočekuju legendarnu Thompsonovu pjesmu iz Domovinskog rata 'Bojna Čavoglave' i pozdrav s kojim ona počinje ZA DOM SPREMNI. O tome piše i veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni:

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekaao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati.

Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

A njima se doista ledila krv u žilama od te pjesme. I tada pa sve do dana današnjih.

A ta pjesma je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine.

Prvo predstavljanje knjige bilo je u Zagrebu u početku ruske agresije na Ukrajinu pa je ono proteklo u znaku činjenice da je 'Bojna' zapravo međunarodna HIMNA Naroda izloženih brutalnim agresijama. A to su potvrdili upravo sami Ukrajinci jer se nakon toga pojavila nova verzija 'Bojne':

NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

O tim novim ukrajinskim „Čavoglavama“ napisao je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan tekst "JE LI VRIJEME DA UKRAJINCI PROGLASE THOMPSONA NARODNIM HEROJEM?", *Hrvatski tjednik*, 7. 7. 2022.

Naravno naslov treba odmah usporediti s izdvojenim dijelom:

Dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“

Evo nekih dijelova Čelanovog teksta.

Prvi podnaslov je povezan s jednom mojom izjavom. Dajem ga u cijelog:

„Politički najznačajniji živi Hrvat“

Marko Perković Thompson je, prema kategoričnoj tvrdnji velikoga hrvatskoga i bokeljskog matematičara i akademika Josipa Pečarića, „politički najznačajniji živi Hrvat“. Njegovi tridesetljetni popularno-glazbeni radovi spadaju u sam vrh ove vrste u Hrvatskoj, a s vremenom su našli svoje poklonike u svijetu koji se nerijetko broje i u milijunima. Ovako na prvi pogled moguće je ustvrditi da u Lijepoj Našoj samo još Luka Modrić i hrvatska nogometna reprezentacija te slavni glazbeni duo „2 Cellos“ imaju ovakvu široku popularnost u planetarnom virtualnom prostoru.

Gotovo da je nemoguće zbrojiti sve Perkovićeve uradke koji dosežu milijunske brojeve: od izvorne ratne, odnosno službene „Bojne Čavoglave“, koja je u toj inačici imala 2,5 milijuna pregleda s više od 7 tisuća komentara iz cijelog niza zemalja – Hrvatske, Ukrajine, Poljske, čak i jedne Italije, koja je tradicionalno najveće zanimanje gotovo isključivo pokazivala za hrvatske jastoge, brancine i sličnu našu robu – preko „Zaustavi se, vjetro“, koja je u jednoj izvedbi imala 6,5 milijuna pregleda pa do njegove vrhunske „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova“ s 18 milijuna pregleda.

Više od golih brojeva fascinira oduševljenje Markovim stvaralačkim duhom koji pjeva slobodno i bez trunke straha od vladajućeg liberalnog fašizma i njegove političke ispravnosti. Oni su dovedeni do paroksizma u istinski totalitarnim profilima predsjednika vlade Andreja Plenkovića, duboko globalistički indoktriniranoga, i njegove naizgled vječno ustrašene, ali svejedno opake i bespogovorno odane zmijice mu u njedrima Ninočke Obuljen Koržinek, ministrice (protu)hrvatske kulture. Izraz toga (zlo)duha bio je, recimo, prije jednoga desetljeća (srećom zamukli) glas splitskog jugomasonskog novinarskog terminatora Zlatka Galla ili pak onaj iz istoga zmijskog gnijezda imenom Jutarnji list, odnosno Aleksandra Ace Dragaša, koji je, konkretno 26. travnja 2013. po Izetbegovićevoj Bosni tražio „protuotrov za Thompsonove mračne ideje“, a njegova Hrvatska priviđala mu se kao „katolička džamahirija' iz mračnog srednjeg vijeka“.

Istodobno se među onih 7.000 mrežnih komentatora nalazi se i jedna Mirela Milosavljević, koja piše: „Srpkinja sam, ali obožavam sve hrvatske pjesme, iako mi tata ne da da slušam Thompsona. Bila sam mu na koncertu. Car!“ U susjedstvu te Srpkinje stanoviti Crnogorac potpisan kao Christian Tatar uzvikuje: „Za Dom spremni Crnogorci pa da nas ima deset!“

Srpski svinjarski mini-imperijalizam

Marko Perković Thompson i njegov barem dvadesetgodišnji javni progon zorna je slika i prilika sudbine malih naroda u današnjem svijetu, stalno željnom slobode. On se najprije s oružjem i gitarom u ruci, a potom i stihom na usnama suprotstavljao srpskom svinjarskom mini-imperijalizmu, čija neograničena bešćutnost, zloća i pohlepa za tuđim dolazi do punoga izražaja i ovih dana i

mjeseci tijekom ruske agresije na Ukrajinu. Potom se nakon trećejanuarskoga detuđmanizacijskog prevrata 2000. godine vodeći hrvatski glazbeni tribun junački suočio s vladajućim udbokosom i masonskim globalistima u Hrvatskoj, kao i njihovoj, prvenstveno europskoj internacionali. Žestinu njihovih nasrtaja na Thompsona i njegovu brojnu publiku jasno oslikava medijsko „ubijanje karaktera“ spomenutih izmećara kakvi su bili Gall i rečeni Aca.

Na Markovoj strani bila je samo hrvatska mladež, koju je pjevač nadahnuto učio vjeri, domoljublju i tradicionalnim hrvatskim vrijednostima, poneki kolega, političar i novinar, što je njihovim neprijateljima tjeralo pjenu na usta. Koliko su oni đavolski uporni i radišni – jer, znamo odavno, đavao za takve uvijek nađe dovoljno Judinih škuda (...).

I slijedeći dio Čelanovog teksta dajem u cijelosti jer se naslov poklapa s naslovom moje knjige:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

I ta činjenica samo pokazuje koliko je dobro biti u mojoj poziciji kada drugi govore isto što i ja samo to rade mnogo bolje:

„Za Dom spremni“ i „Slava Ukrajini“

Sada su, evo, Marko Perković Thompson i njegova legendarna „Bojna Čavoglave i hrvatski borbeni pozdrav „Za Dom spremni“ potvrđeni i kao ukrajinski narodni heroji. I sada u punom sjaju na djelo stupa slavna jugoglobalističko-udbokosovska dvoličnost: vijest o novoj ukrajinskoj inačici – prva je iz 2015. godine, nakon ruske otmice Krima – prenijeli su i režimski Jutarnji i Večernji list. Nekome bi se moglo učiniti da se pomalo lomi zloglasni liberalno-fašistički ostracizam odnosno „cancel culture“, koja se desetljećima nepopustljivo gradila oko najpopularnijeg, a u svojim najvišim dometima i vrhunskoga hrvatskog kantautora, koji je odavno postao međunarodnom činjenicom.

Sada, evo, i američki političari bodro uzvikuju „Slava Ukraini“, koja je tamošnja istovrijednica pozdravu „Za Dom spremni“, a vezuje se uz ime Stepana Bandere, neke vrste ukrajinskoga Ante Pavelića. Tako je, uostalom, i u doba hladnoga

rata tadašnji guverner Kalifornije i budući američki predsjednik Ronald Reagan proglasio Paveličev 10. travnja i tamošnjim blagdanom. Kad su geopolitičke potrebe velikih sila u pitanju onda će se pogledati kroz prste i inače gvozdenom zakonu političke ispravnosti.

Ali, mi se ne ćemo zavaravati: dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“. I opet će neki „instrijansko-jugovički“ nekretninski muljator braniti Perkoviću pristup pulskoj Areni, kao da mu je ćaćina, a kad Hrvatska konačno osvoji Svjetsko prvenstvo u Kataru opet će mu tko zna koliko još dugo vladajući „antifašistički“ Zagreb isključivati razglas. Dok konačno Hrvati ne isključe njih.

Josip Pečarić

Komentar: Ranijih godina su predstavljanja koje je don Lazar Čibarić organizirao u Tisnom i u još nekim dalmatinskim gradovima (Split, Omiš, Kaštela, Skradin, Tribunj, Pakoštane) prošireno i na BiH (Livno, Tomislavgrad). Mnogo više o *Litu u Tisnom 2022.* dano je na kraju knjige.

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**‘NEKA PATI KOGA SMETA’
DIO HRVATSKIH GENERALA PODRŽAO
LOVRENA: ‘NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI
VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA ‘ZA DOM
SPREMNI’**

**- Ustaški je pozdrav bio +‘Za dom i poglavnika spremni’ i nikada
ga nisu hrvatski branitelji izgovarali, kažu petorica generala**

Jutarnji.hr

21. prosinac 2022.

Dio hrvatskih generala podržao je hrvatskog reprezentativca **Dejana Lovrena** koji se našao na meti kritika nakon što je u kafiću svog suigrača **Marcela Brozovića**, tijekom proslave bronce s SP-a u Kataru, pjevao Thompsonovu pjesmu Čavoglave i uzvikivao ‘Za dom spremni’. Medijima su poslali priopćenje, a potpisuju ga **Andrija Hebrang, Ivan Tolj, Ivan Kapular, Žarko Tole i Ivica Primorac**, "hrvatski generali u miru".

Među ostalim, napisali su da potpisuju Lovrenove riječi: “Šaka bijednih i ljubomornih ljudi, mrze sve što je hrvatsko. Ustvari mrze sebe prvo. Njima se zgadilo kad sam zapjevao pred cijelom Hrvatskom ”Lijepa li si“. Također, kažu kako se ne slažu "s dežurnim i medijski sveprisutnim **Aleksandrom Stankovićem**, koji je rekao, između ostaloga, da mu ne trebaju ambasadori koji se opuštaju uz Za dom spremni."

Priopćenje niže prenosimo u cijelosti:

- Povodom našega hrvatskog osvajanja 3. mjesta na svjetskome nogometnom prvenstvu želimo zajedno s hrvatskim braniteljima i golemom većinom hrvatskoga naroda izraziti sreću, radost i čestitke našim Vatrenima, na čelu s izbornikom **Zlatkom Dalićem**. I ovaj put su pronijeli diljem svijeta hrvatsko ime. I ovaj put se po svim kontinentima i kutcima kugle zemaljske čulo za hrvatski narod koji je prije tridesetak godina u krvi i suzama stekao državnu nezavisnost. Potpuno je u pravu Zlatko Dalić kada je rekao da nije bilo branitelja i naše pobjede u Domovinskome ratu, ne bi bilo ni njega ni reprezentacije, ni srebra, ni dviju bronci! Hvala mu da je ovaj veliki

uspjeh posvetio hrvatskim braniteljima. Da, bez njih ne bi bilo ni kolosalnih uspjeha naših rukometaša, vaterpolista, skijaša, boksača, gimnastičara tenisača... Ne bi bilo međunarodno priznatoga hrvatskog stijega za koji su i pod kojim su izborili takve velike pobjede i uspjehe koji su već sada upisane zlatnim, srebrenim i brončanim slovima u hrvatskoj i svjetskoj športskoj povijesti.

Nismo iznenađeni bolesnim reakcijama susjeda tzv. "komšija" s onu stranu Dunava i Drine, za koje su, za razliku od Hrvata, Marokanci braća i prijatelji i za koje je njihov novovjekli "vožd srpskog sveta" navijao. A, nakon pada Vukovara, četničke i JNA horde su pjevale, bit će mesa, bit će mesa i tražili su salate da bi klali Hrvate. I doista nakon toga je uslijedilo klanje, Ovčara i mnoga druga stratišta diljem Hrvatske. I bez srama, trideset godina nakon tih užasa koje su počinili, slavlje, radost i pjevanje naših ljudi u Hrvatskoj i u iseljeništvu proglasili su "povampirenim ustaštvom" uperenim protiv Srba, pozivajući se na svoje, milijun puta, ponovljene mitomanije i laži.

Povod ovoga našega obraćanja javnosti nije samo potreba da u ime hrvatskih branitelja izrazimo našim nogometašima zahvalnost, već i to što smo dužni izraziti naše negodovanje zbog pokušaja nekih redikula u Hrvatskoj, da na crti voždovske Srbije, prekriveni plaštem jugo-nostalgije, klevetanjem, podvaljivanjem i etiketiranjem obezvrijede i relativiziraju ovo veliko športsko i nacionalno dostignuće, s ciljem stvaranja nesloge i podjele u hrvatskome društvu i narodu. Agresiji na Hrvatsku prethodili su balvani na našim cestama, koje su postavljali oni koji se nisu mirili s pravednom i prirodnom željom hrvatskoga naroda za samostalnošću i uspostavom Hrvatske države. Takve smo porazili. Međutim, ova pobjeda, svjetska bronca zlatnoga sjaja pokazuje da još i nakon trideset godina naše slobode i nezavisnosti postoje među nama mentalni balvanisti, koji, kad god mogu, postavljaju balvane i klipove ne bi li koga života hrvatskoga naroda vratili unatrag, u blato iz kojega smo se golemim žrtvama izvukli.

I zato u našim pobjedama, u našoj radosti, u našim pjesmama pronalaze ono čega nema. I zato im smetaju pjesme, Moja domovina, Lijepa li si, Čavoglave... Smeta im u pjesmi Čavoglave pozdrav Za dom spremni, s kojim su hrvatski bojovnici odlazili u borbu i smrt

da bi Hrvatska živjela. Uzalud tim i takvima govorimo da to nije ustaški pozdrav. Ustaški je pozdrav bio "Za dom i poglavnika spremni" i nikada ga nisu hrvatski branitelji izgovarali. Imali smo svoga Predsjednika, vrhovnoga ratnoga zapovjednika i utemeljitelja Republike Hrvatske **Franju Tuđmana** i zajedno s njim spremno smo obranili svoj dom i Hrvatsku. Da, bili smo spremni za Dom! Spremni jučer, danas i sutra! Pa neka pati koga smeta ta spremnost! I slažemo se i potpisujemo Lovrenove riječi: "Šaka bijednih i ljubomornih ljudi, mrze sve što je hrvatsko. Ustvari mrze sebe prvo. Njima se zgadilo kad sam zapjevao pred cijelom Hrvatskom "Lijepa li si". I ne slažemo se s dežurnim i medijski sveprisutnim Aleksandrom Stankovićem, koji je rekao, između ostaloga, da mu ne trebaju ambasadori koji se opuštaju uz Za dom spremni. Aco, što se tu može, nema vam pomoći. Vi niste spremni i zato patite kad vas smeta, a **Livaković, Stanišić, Šutalo, Gvardiol, Pašalić, Juranović, Perišić, Majer, Modrić, Kovačić, Oršić, Kramarić, Petković, Livaja, Brozović, Lovren...** na čelu sa Zlatkom Dalićem neka pjevaju i neka igraju uvijek spremni za Dom i Hrvatsku. Spremni baš kao i mi branitelji u ratu i stvaranju Hrvatske. Hvala im što promiču temeljne vrijednosti uspjeha jednog naroda, ljubav za domovinu, vjeru i obitelj.

<https://kamenjar.com/uvijek-spremni-za-dom-i-hrvatsku/>

Neka nam i dalje pronose slavu Hrvatske i pobjede u miru. I neka im je i neka nam je svima čestit Božić i blagoslovljena i sretna nova 2023.godina, stoji u njihovu priopćenju.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/dio-hrvatskih-general-a-podrzao-lovrena-nekim-redikulima-na-crti-vozdovske-srbije-smeta-za-dom-spremni-15288363>

<https://kamenjar.com/uvijek-spremni-za-dom-i-hrvatsku/>

<https://novine.hr/vijesti/neki-hrvatski-general-i-podrzali-lovrena-medu-nama-postoje-mentalni-balvanisti>

<https://ne->

<np.facebook.com/slobodnadalmacija/posts/6101464679905315/>

<http://www.gosucker.com/1/Hrvatska/0/1/Vijesti/203/Braniteljski-portal/VIDEO-HRVATSKI-GENERALI-PODR% C5% BDALI->

[LOVRENA-UVIJEK-SPREMNI-ZA-DOM-I-HRVATSKU-13758894.html](#)

Komentar: Nisu samo hrvatski generali i nogometaši mnogo iznad hrvatskih političara kada su u pitanju nacionalni interesi, pa čak i zdrav razum. To je našim političarima pokazao Trener Lyona Laurent Blanc- Pogledajte naslov teksta u kome ovaj trener – koji nije Hrvat – razumije nešto što ne razumiju hrvatski političari:

TRENER LYONA: LOVREN JE PJEVAO PJESMU KOJA
GOVORI O OSLOBODENJU NJEGOVE ZEMLJE
<https://narod.hr/sport/trener-lyona-lovren-je-pjevao-pjesmu-koja-govori-o-oslobodenju-njegove-zemlje>

JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 3.

Na Internetu se može naći tekst *Govor mržnje i govor ljubavi*:
<https://hercegbosna.org/forum/drustvo-psihologija-filozofija/govor-mrznje-i-govor-ljubavi-t23113.html>

Iznenadio sam se jer se radi praktično o mom tekstu JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 2.

Tekst sam počeo s sjajnim komentaram Ivice Marijačića:
PUPOVČEVOM GOVORU MRŽNJE PREMA ZDS I
HRVATSKIM BRANITELJIMA, NITKO SE NIJE
SUPROTSTAVIO JER TAMO NIJE BIO NI JEDAN JEDINI
HRVAT.

Međutim praktično isto je dao u svom tekstu Zvonimir Hodak navodeći riječi Ivice Granića koji je *pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: "Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama"*

A kada malo razmislimo jasno je da je logičan naslov *Govor mržnje i govor ljubavi*. Da logično je oni kojima ne smeta tvrdnja da je iskazivanje ljubavi prema domovini pozdravom ZA DOM SPREMNI s kojim su na usnama umirali mnogi hrvatski branitelji i to od pripadnika naroda koji su izvršili naci-fašističku agresiju na Hrvatsku NISU HRVATI. Ili zašto sam davno rekao da *Hrvate možemo podijeliti na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati*.

A pozdrav ZDS je najjednostavniji test za utvrđivanje tko je tko u toj podijeli. Otud i toliko mojih knjiga o ZDS:

5. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

6. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

7. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

8. J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312

9. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

10. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
11. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
12. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.
13. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
14. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.
15. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.

Vjerojatno će netko pomisliti da je nerazumno napisati toliko knjiga o nečem tako očitim kao što je ZDS i ljubav prema svom narodu. Ali onih koji za sebe kažu da su Hrvati ima doista mnogo tako da je i veliki Šegedin bio iznenađen koliko puno ima Hrvata koji *tako strasno mrže svoj narod*.

Takvi samo slijede želje svjetskih moćnika koji su željeli srpsku vlast u Hrvatskoj. Iako su poraženi oni je danas ostvaruju tako da Pupovac može stalno pokazivati da je on gazda u RH što je davno prepoznato pa čak i slikom iskazano:

Iako ja znam takve nazvati srpskim slugama znam i objasniti da oni samo slijede naputke svjetskih moćnika, pa kada se traži da budu srpske sluge to im je jednostavno i raditi jer je Dorica Ćosić opisao što je Srbima najviše pomoglo u njihovoj povijesti i to spominje i Zvonimir Hodak u spomenutom tekstu. Zanimljivo da je to spomenuo i Javor Novak u tekstu *Medvjedi se bude, vruće im je* (dragovoljac.com, 09 Siječanj 2023):

Ministarstvo unutarnjih poslova RH na Twitteru je građanima zaželjelo „sretne blagdane i Novu 2023.“ isto kao i ekstremno lijeva stranka Možemo. Treba li tome uopće komentar? Velika Srbija u Zagrebu je zatim postrojila državno vodstvo navodno povodom pravoslavnog Badnjaka. Dojezdio je i poznati ratni huškač i hrvatožder nedužni Ivica.

Glagoljao nam je o „nužnim razgovorima“. „...lažemo da nas ne bude strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu...“ (ideolog velikosrbstva D. Ćosić). I eto nama njihovoga Ivica i još Dačića, poznatog šlager majstora, više ušlagiranog četnika – timeo Danaos et...

A onda eto nas u Beogradu 24. prosinca 2023. da zajedno proslavimo katolički Badnjak uz „pesmu: ko nas bre zavadi“. Može i Tereza: „prijatelji stari gde ste?“

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/33494-javor-novak-medvjedi-se-bude-vruce-im-je>

To objašnjava i naslov teksta Mladena Pavkovića (dan je u Prilozima):

ZAŠTO SE NE KLANJAJU HRVATSKIM JUNACIMA?

10 siječnja, 2023

<https://bezccenzure.hr/vlad/zasto-se-ne-klanjaju-hrvatskim-junacima/>

Jasno je da ovo pokazivanje Pupovca koliku moć ima u RH povezano je s uspjehom Hrvata na svjetskom nogometnom prvenstvu. A jedna od knjiga koju sam spomenuo je ona o Josipu Šimuniću. Zato ne čudi što je Mladen Pavković opravo sada povodom ovog četnikovanja u Zagrebu povezo napade na Lovrena s napadima na Šimunića (vidjeti Priloge):

LOVRENA GAZI ISTA RULJA KAO I JOEA ŠIMUNIĆA!

9. siječnja, 2023.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33493-mladen-pavkovic-lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica>

<https://bezcenzure.hr/vlad/lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica/>

<https://www.tjedno.hr/unistavanje-domoljuba-lovrena/>

Sjetimo se da je i napad na Šimunića bio prije tadašnjeg Svjetskog prvenstva. Napad je bio uspješan jer Šimuniću je onemogućen odlazak i Hrvatska nije prošla grupu.

Pred Moskvom je opet bio prljavi napad na Modrića i Lovrena, ali Vatreni s Dalićem odgovaraju na najbolji mogući način – bili su vice-šampioni. Još je na dočeku s njima na trg došao i Thompson /o kome sam napisao niz knjiga danih na gornjem popisu). Sada, poslije nove medalje na Svjetskom prvenstvu, opet je Lovren meta i opet je razlog Thompson, tj. pjevanje Thompsonovih pjesama. Ne možeš lako biti srpski sluga gdje prepun Jelačićev plac pjeva Thompsonove pjesme, zar ne.

A koliko je ogavno biti srpski sluga pokazuje to da napadaju Thompsona danas kada mu je najteže u životu. Zato u priložima dajem i tekst o pjesmi koju je Marko posveti svom sinu.

Josip Pečarić

'ĐOKOVIĆEV POZDRAV'

Novak Đoković zna izazvati reagiranje medija kada pokaže da je Srbin.

(Istina otac mu je Crnogorac a majka Hrvatica, ali on ima pravo biti ono što hoće.)

Prije nešto više od dvije godine tako su mediji u RH komentirali to što se slikao s bocom rakije na kojoj je slika Draže Mihailovića, a sada se slikao ispred četničke zastave. (U Prilozima dajem tekstove o tome s portala narod.hr.:

<https://narod.hr/sport/draza-mihailovic-i-junaci-novak-dokovic-pozirao-s-cetnickom-rakijom>

<https://narod.hr/sport/medijsko-cudenje-sto-preostaje-dokovicu-osim-mozda-jednu-bocu-rakije-pokloniti-plenkovicu>

<https://narod.hr/sport/srpski-tenisac-novak-dokovic-ispred-cetnicke-zastave> .)

Sjetimo se da je Draža rehabilitiran u Srbiji i u nekim državama koje su saveznice RH. U Hrvatskoj se sudi novinaru Marku Juriću zato što se rugao Porfiriju koji je pjevao četničke pjesme. Dakle Draža i četnici su na taj način rehabilitirani i u RH, a i nedavno je to pokazano na četničkom derneku u Zagrebu. (O tome vidjeti:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33560-knjiga-josipa-pecaric-i-mladena-pavkovic-mali-sloba-u-zagrebu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-josipa-pecarica-i-mladena-pavkovic-mali-sloba-u-zagrebu/>)

Zapravo vlast u RH stalno pokazuje da podržava četničko-partizanski pokret iz Drugog svjetskog rata. Međutim ono što je strašno je spoznaja da štite i četnički pokret u Domovinskom ratu.

Tako je udruga *Zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara* uputila čestitku i promišljanje povodom Dana međunarodnog priznanja Republike Hrvatske. Priopćenje, kojega potpisuje njihova predsjednica, Zorica Gregurić, koju u cijelosti prenosi portal narod.hr. Izdvajamo dio koji po tko zna koji put pokazuje kako se vlasti u RH odnose prema braniteljima:

Napadi na ZDS

A sanjali smo slobodnu neovisnu Hrvatsku u kojoj ćemo se s ponosom sjećati svih sastavnica obrane naše Domovine od srpsko-crnogorske i JNA agresije. Nažalost, i dan danas svjedočimo grubim napadima na vrednote Domovinskog rata a najagresivnija je ona na hrvatski domoljubni pozdrav „Za dom spremni“ pod čijim je poklikom i krunicom oko vrata naših ratnika Hrvatska oslobođena krvave agresije 90-tih godina. Progone se i dalje nesmiljeno hrvatski ratnici, glazbenici, nogometaši i mnogi domoljubi zbog svoje odanosti Domu!

Nedopustivo je da u državi čija je sloboda utkana životima onih koji su Za dom spremno žrtvovali ono najdragocjenije što su imali, čelni ljudi i institucije i dalje dovode u pitanje legitimnost ovog svetog pozdrava. Zadnji u nizu kojeg su hrvatske institucije morale, a nisu to učinile zaštititi od progona jest naš brončani svjetski nogometaš Dejan Lovren kojeg su svom silinom napali domaći i strani mediji. Sve dok službena Hrvatska jednom zauvijek ne prizna sastavnicu HOS-a i hrvatski pozdrav „Za Dom spremni“ neće biti mira za Hrvate. A sveta je dužnost svih Hrvata – očuvanje mira, slobode, neovisnosti i cjelovitosti Hrvatske, jednako kao i učiniti sve da san o prosperitetnoj, sigurnoj, demokratskoj, visokorazvijenoj zemlji sretnih i dobronamjernih ljudi bude dosanjan, kako bi očuvati vrednote onih koji su svoj život dali za obranu doma, obitelji i vjere s krunicom oko vrata.

<https://narod.hr/hrvatska/branitelji-sto-nam-mocnici-koji-su-odabrali-dan-priznanja-rh-za-posljednji-dan-sluzenja-kunom-zele-poruciti>

U Priopćenju se spominje samo napad na Lovrena. Međutim napad na hrvatski nogomet pomoću ZDS počeo je napadom na Josipa Šimunića koji tada nije mogao ni ići na Svjetsko prvenstvo i Vatreni nisu prošli grupnu fazu Prvenstva. O tom slučaju pogledati moju knjigu:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362. Na međunarodnom sudu je Šimunić i izgubio mada mu je svjedok obrane bio prof. dr. sc. Josip Jurčević. Jurčević je govorio o povijesti pozdrava ZDS i nitko nije imao nikakvo pitanje niti je osporio ono o čemu je kao ekspert svjedočio. Međutim, Sud je presudio protiv Šimunića. Jurčević je pitao sudce kako su mogli donijeti takvu presudu a da nisu ni pokušali osporiti njegovo mišljenje kao eksperta i dobio je zanimljiv odgovor: U takvim slučajevima države uvijek brane svog sportaša, a to je prvi put da je sama država napadala svog sportaša.

Vjerovali ili ne!

Netko će se zapitati: Ali kakve veze ima Đoković s Šimunićevim slučajem.

Ima i ne zbog rakije i zastave, već izravno sa samim slučajem koji još više optužuje sve koji su sudjelovale u napadima na Šimunića. O tome pogledajte tekst:

Srbe razljutila usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom'

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/srbe-razljutila-usporedba-dokovica-koji-pobjede-slavi-s-tri-prsta-sa-simunicevim-za-dom-107727/>

Naime, Srbe je razljutila izjava jednog europskog sportaša koji je stavio znak jednakosti između pozdrava hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića 'Za dom' i podignuta tri prsta Novaka Đokovića. Tim pozdravom tenisač proslavlja pobjedu. Večernje novosti zatražile su od povjesničara Dragana Petrovića da im objasni značenje tog Đokovićeve pozdrava. Povjesničar je objasnio kako su

nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri prsta kakva podiže i Đoković, raširena pojavio se tek 80-ih godina.

Naravno, vlastima u RH to je bilo dovoljno, a nije im bilo dovoljno Jurčevićevo mišljenje. A to i nije najstrašnije. To je očito iz tadašnjeg pisma kojim smo reagirali akademik Stanko Popović i ja:

Otvoreno pismo HOO-u, HNS-u, i drugim športskim savezima u RH

Poštovani,

pozivamo vas da zatražite osudu svih športša iz Republike Srbije i Republike Srpske koji svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi).

Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida.

Napominjemo kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića.

Mi smo svi živi svjedoci takvoga proslavljanja, nespojivoga s civilizacijskim normama.

Podsjetit ćemo vas samo što su na taj način sve oni proslavljali u agresiji i terorizmu u RH:

Prije svega genocid!

Pismo nastavljamo nabranjem srpskih zločina, a završavamo ga ovako:

Vlasti RH nisu za ta zvjerstva zatražili ratnu odštetu, nisu podnijele tužbu protiv niza kolovođa velikosrpske soldateske i tzv. JNA, a razmišljaju o povlačenju tužbe RH protiv Srbije za genocid podnesene Međunarodnom sudu pravde, koji se proglasio nadležnim za tu tužbu.

Sjetimo se još genocida u Srebrenici i planiranog još većeg genocida u Bihaću, kada je u okruženju bilo 160 000 do 180 000 ljudi koje je spasila Hrvatska vojska!

Na žalost HNS nije odgovorio na naše pismo niti je uzeo u zaštitu hrvatskog velikana Josipa Šimunića. Zato su na tadašnjem Svjetskom prvenstvu prošli tako kako jesu.

Ali brzo su naučili lekciju. Poslije napada na Šimunića uslijedio je napad na Marka Perkovića Thompsona i njegovu legendarnu 'Bojnu Čavoglave'. Pismo potpore među prvima je potpisao Josip Šimunić, a novi selektor Ante Čačić ga je uzeo za trenera. Čačić je bio odmah napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa Peticije ZDS, ali im je on odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti.

Slijedilo je novo svjetsko prvenstvo i proslava 2. mjesta s Thompsonom, i ova proslava 3. mjesta s napadima na Lovrena.

HNS je na Šimuniću doista naučio lekciju, zar ne?

Valjda su shvatili da su i Čačić i Dalić i Luka, Lovren i drugi Vatretni mnogo iznad hrvatskih političari koji stalno strepe što će misliti svjetski moćnici o njihovim odlukama.

Zato ovaj tekst nazivam '*Đokovićev pozdrav*', ali ne kao zamjeranje Đokoviću već svima onima u RH kojima smeta pozdrav koji su koristili hrvatski branitelji, a ne smeta srpski pozdrav iz vremena Domovinskog rata tj. pozdrav fašističkog agresora na Hrvatsku, Pozdravljaju li oni tako one koji su i u Vukovaru pjevali: *Slobodane šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate?*

Josip Pečarić

PRILOZI

DRAŽA MIHAILOVIĆ I ‘JUNACI’: NOVAK ĐOKOVIĆ POZIRAO S ‘ČETNIČKOM RAKIJOM’

Miroslav Herceg
25. prosinca 2020.

Najomiljeniji tenisač ”hrvatskih medija” **Novak Đoković** ponovno se našao u centru pozornosti i to zbog jedne fotografije koja kruži internetom. Naime, na fotografiji ”**COVID-Idiot**” godine, prema izboru **Daily Maila**, u ruci drži “četničku rakiju” s iscrtanim likom četničkog ratnog zločinca i fašističkog zlikovca **Draže Mihailovića**.

Foto: Instagram

Đokoviću je rakiju navodo uručio vlasnik tvrtke koja istu proizvodi, a uz lik zločinca na boci stoji natpis “*proizvedena u čast i slavu ravnogorskim junacima*”. Inače, Đoković je poznat po svojim velikosrpskim eskapadama, posebno kad su u pitanju **Crna Gora** te **Kosovo**, očito Đoković još uvijek nije shvatio kako su obje spomenute države međunarodno priznate. Nažalost, nisu to čak shvatili ni neki ”hrvatski” mediji.

<https://narod.hr/sport/draza-mihailovic-i-junaci-novak-dokovic-pozirao-s-cetnickom-rakijom>

MEDIJSKO ČUĐENJE: ŠTO PREOSTAJE ĐOKOVIĆU, OSIM MOŽDA JEDNU BOCU RAKIJE POKLONITI PLENKOVIĆU

Miroslav Herceg

26. prosinca 2020. u 00:05

Foto: Instagram

Neki "hrvatski" mediji ponovno su se našli u čudu, vladini i provladini bilteni, koji inače sve znaju, na vrijeme su brifirani, ovog puta su dopustili da ih se iznenadi, a iznenadio ih je njihov najveći ljubimac kad je sport u pitanju, srpski tenisač **Novak Đoković**. Čovjek koji je inače vrhunski tenisač, šteta što je sve ostalo kod njega sporno, i nije od danas sporno pa da se "hrvatski" mediji čude, pa čak i zgražaju. Većina toga što je Đoković izvan teniskih terena radio ostavilo je repove. I čemu onda čuđenje, čemu šokovi?

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Foto: Instagram

Naime, šokirani su ponašanjem Novaka Đokovića, koji je na poklon dobio bocu rakije, koja se u **Srbiji** inače pije tek nešto manje često

od limunade. I nije to obična već četnička rakija. I zašto se neki uvjetno rečeno hrvatski mediji tome čude kad je na vlasti u Srbiji četnik koga oni nazivaju predsjednikom, a donedavno je bio glavni potporučnik vojvode, četnika i ratnog zločinca **Vojislava Šešelja**? Đoković je, kako smo već pisali, na poklon dobio rakiju s likom nacističkog ratnog zločinca **Draže Mihailovića**, i to je ono što je iznenadilo "hrvatske" medije, iste one medije koji su jedva prenijeli vijest kada je za njih "legendarni" **Dragan Džajić** uručio priznanje još jednom ratnom zločincu samozvanom **Kapetanu Draganu**. U takvoj Srbiji kakvu bi rakiju, ako ne četničku, trebao držati i s njom pozirati Novak Đoković?

I dalje je nejasno čemu se čude ti isti "naši" mediji, koji su korona party u **Zadru**, a koji je organizirao "rakijaš" Novak Đoković, predstavili kao dolazak američkog predsjednika, s time da je Nole imao status veće zvijezde od nekoć **Billa Clintona**? Tek kad su strani mediji, prije svih engleski i francuski, osudili korona party u Đokovićoj režiji, a više se tenisača zarazilo, uključujući i samog Đokovića, "hrvatski" mediji sramežljivo su učinili to isto. Naravno, Novaka Đokovića je primio **Andrej Plenković**, predsjednik **Vlade Republike Hrvatske** i koalicijski partner **Milorada Pupovca**, koji, barem javno, nikad takvu rakiju nije pio.

I nije ta slika s rakijom "Čiča Draže" od jučer, o čemu i pišu Vučićievi tabloidi u Srbiji, u kojoj je sve Vučićevo, pa i sport. Neki su za rakiju znali, neki nisu, uglavnom se to prešutjelo, kao i toliko toga, kako bi se na "brdovitom Balkanu" svi izmirili, jer ipak glavno je geslo u novije vrijeme "tko nas bre zavadi", Nole njihov, naš, svjetski, sad eto i Dražin, o on bi nas kroz regionalne turnire jedini mogao izmiriti, a na svakom takvom turniru primit će ga predsjednik, premijer, kralj, kraljica, vožd... Ovisno gdje se u "regiji" igra.

Sportske novosti tako pišu da su **Novakovi fanovi "podivljali"**, što je uglavnom netočno. Jedan manji dio možda, no, u Srbiji ga upravo zbog toga i zbog njegovih nebuloza o **Kosovu** i **Crnoj Gori** nikad toliko nisu voljeli, čak su mu i oprostili sad vidimo iskreno navijanje za **Hrvatsku na Svjetskom nogometnom prvenstvu** prije dvije godine. Za Vučićeve medije ipak je Draža Mihailović antifašist, branitelj 'otadžbine' i čega bi se onda u takvoj Srbiji trebao sramiti Đoković? Njemu je to posve normalno, s obzirom da je normalno u

državi iz koje dolazi. Moglo bi i kod nas uskoro i to biti novo normalno, naime, sve što je ne tako davno bilo nenormalno kad nas, u našoj zemlji, postaje normalno. Kako je krenulo, takvu istu rakiju, na jednom regionalnom Adria Touru, u skoroj budućnosti, Novak Đoković mogao bi pokloniti i Plenkoviću...

Ne treba se zavaravati, ovo s Đokovićem, mislimo na osude od strane "hrvatskih" medija, tek je faza, preko noći će nestati a ako se tu i tamo pojavi uvijek se može proglasiti nestašlukom. Da je tome tako pokazuje i jedna bitna situacija. Naime, koji je medij spomenuo da je uz činjenicu da je Draža četnički zločinac i nacistički zločinac? Jer da su to napisali morali bi priznati da su četnici bili i nacisti, a bili su, i devedesetih i četrdesetih. Sad zamislite nekog hrvatskog sportaša, ili svećenika, u sličnoj situaciji? Bolje ne...

<https://narod.hr/sport/medijsko-cudenje-sto-preostaje-dokovicu-osim-mozda-jednu-bocu-rakije-pokloniti-plenkovicu>

SRPSKI TENISAČ NOVAK ĐOKOVIĆ ISPRED ČETNIČKE ZASTAVE

Objavio
Miroslav Herceg

14. siječnja 2023.

Foto: Twitter

Ljubimac "hrvatskih" medija, **Novak Đoković**, ponovno se u svom stilu "proslavio". Dobar dio, ne samo hrvatske, svjetske javnosti zapravo u čudu gleda što to nekoć najbolji tenisač svijeta, a i danas u samom vrhu, radi. Zašto jedan takav vrhunski, svjetski sportaš, promovira zločinačku, četničku ideologiju?

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Naime, Đoković je pozirao ispred zastave pod kojom je počinjen veliki broj masovnih zločina, zapravo se radi o **četničkoj zastavi**. Fotografija se pojavila na društvenim mrežama.

Tijekom boravka u **Australiji**, višestruki pobjednik prvog **Grand Slam** turnira sezone, ime veliku potporu navijača, a pozirao je baš ispred četničke zastave na kojoj piše:

“Sa verom u Boga za kralja i otadžbinu”. Radi se o fotografiji koja je nastala ove, tek započete, 2023. godine.

Foto: Twiter

Podsjetimo, pod tom zastavom su se od 1941. do 1945. godine borili pripadnici **Ravnogorskog pokreta** ratnog zločinca **Draže Mihailovića**, koji su osuđeni za najteže moguće zločine nad hrvatskim i muslimanskim življem, a koristili su je i srpski zločinci tijekom srpske agresije na **Hrvatsku** početkom devedesetih.

Nažalost, nije ovo prvi takav ispad Novaka Đokovića, samo svakim novim ispadom Đoković ide korak dalje. Koliko daleko još može ići prije kazne krovne svjetske teniske organizacije?

<https://narod.hr/sport/srpski-tenisac-novak-dokovic-ispred-cetnicke-zastave>

<https://bezcenzure.hr/vlad/dokovicev-pozdrav/>

I ZLATKO GALIĆ NA PROSLAVI DANA HRVATSKOG NARODA U CRNOJ GORI

Hrvatski nogometaši iz dana u dan iznenađuju! Iz dana u dan nam pokazuju da su veći od onoga što mi možemo i zamisliti.

Već sam pisao o čestitci predsjednika Hrvatske građanske inicijative Adrijana Vuksanovića Vatrenima na osvojenom trećem mjestu na Svjetskom prvenstvu:

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/vuksanovic-sretni-smo-i-ponosni-hvala-vatreni>

<https://hrvatskonebo.org/2022/12/17/cestitka-vatrenima-predsjednika-stranke-hrvatske-manjine-u-crnoj-gori/>

Bokeljski Hrvati bi vjerojatno bili prezadovoljni da je HNS uzvratilo sličnom čestitkom u povodu Dana Hrvatskog naroda u Crnoj Gori.

Ali doživjeli smo mnogo mnogo više:

POVIJESNI ZNAČAJ

*KUSTIĆ I DALIĆ NA PROSLAVI DANA HRVATSKOG NARODA
U CRNOJ GORI*

Predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza Marijan Kustić i izbornik Vatrenih Zlatko Dalić sa suradnicima sudjelovali su na proslavi Dana hrvatskog naroda u Crnoj Gori.

*Na proslavi Dana hrvatskog naroda sudjelovali su i dopredsjednik HNS-a **Mario Smodlaka**, članovi Izvršnog odbora **Ile Topuzović** i **Darko Raić Sudar**, tehnički direktor A i U-21 reprezentacije **Stipe Pletikosa**, voditelj poslova prevencije, sigurnosti i integriteta **Jurica Jurjević** i operativni asistent u uredu predsjednika **Blago Jakovljević**.*

Praznik se slavi na spomen 13. siječnja 809. godine i dolaska moći sv. Tripuna u Kotor, Dan hrvatskog naroda je zbog svog povijesnog i kulturnog doprinosa značajan ne samo za Hrvate, već i za cijelu Crnu Goru.

<https://hns-cff.hr/news/25012/kustic-i-dalic-na-proslavi-dana-hrvatskog-naroda-u-crnoj-gori/>

O tome izvještava i radio DUX

„Dolazak Marijana Kustića, predsjednika Hrvatskog nogometnog saveza i Zlatka Dalića, izazvalo je kod prisutnih opće oduševljenje. Njihov dolazak je izraz poštovanja hrvatskoj zajednici, a gospodin Dalić je čovjek, koji je uspio ujediniti sve Hrvate diljem svijeta i učiniti ih ponosnim. Skroman, po čemu je i poznat, izrazio je

zadovoljstvo dolaskom te rekao da će se i dalje truditi uspjesima hrvatski narod učiniti ponosnim.“(Vidjeti Prilog)

Ali i crnogorskim medijima je posebno bio zanimljiv dolazak Zlatka Dalića (vidjeti Priloge).
Josip Pečarić

PRILOZI

VELIČANSTVENO OBILJEŽEN DAN
HRVATSKOG NARODA U CRNOJ GORI

Subota, 14. siječnja 2023. - 12:04

Autor:

RADIO DUX

Trinaesti siječanj je izabran za Dan hrvatskog naroda u Crnoj Gori, u spomen na dan kada su moći Sv. Tripuna 809. godine prenesene iz Carigrada u Kotor. Program proslave Dana hrvatskog naroda počeo je jučer svetom misom za domovinu i hrvatski narod u Crnoj Gori, u katedrali sv. Tripuna. U večernjim satima, u Sportskoj dvorani Župa u Tivtu, održana je Svečana akademija i koncert klope Intrade, u organizaciji Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore. Potporu hrvatskoj zajednici svojim dolaskom dale su uzvanice iz Crne Gore, Republike Hrvatske, kao i Europskog parlamenta.

Ž

Večer je započela stihovima Ljube Stipišića Delmate, nakon kojih su intonirane himne Crne Gore i Republike Hrvatske.

Na početku večeri, prisutne je pozdravio Zvonimir Deković, predsjednik HNV – a: „Hrvati smo u CG i kako duhovno tako i na sve druge načine pripadamo ovom prostoru. Boka je, uostalom, naš zavičaj, i to će zauvijek ostati. A, sudbina zavičaja je da mu se ljudi rođeni u njemu uvijek vraćaju. Nekad s puta, kao neki večeras među nama, ponekad u mislima, sjećanjima, a ponekad u molitvi, ponekad, kao u ovom slučaju, brižljivo čuvajući i njegujući njegove tradicijske vrijednosti te aktivno radeći na njihovoj promidžbi. Kada govorimo o Hrvatima u Crnoj Gori nužno je istaknuti radi potpunog razumijevanja da se tada prije svega misli na one Hrvate koji su se svojevrijedno i slobodno deklarirali kao Hrvati sukladno Ustavu i zakonima u CG i koji kroz svoje predstavnike u institucijama žele očuvati svoj nacionalni, kulturni i duhovni identitet i time zaštititi svoje nacionalne interese. Dakle, sve dok se emotivno ne distanciramo od svoje povijesti ona je dio nas, ona u svakom od nas održava nostalgiju prema otadžbini. Nostalgija je naša neizlječiva bolest. Nije dovoljno dragi prijatelji kod kuće držati propovijedi o svojoj tradiciji. Narod i civilizacija koja izgubi sjećanje raspada se i nestaje, jer zaboravlja razlog svog postojanja. Zaboravlja načela koja su joj utemeljila život. Zaborav neumitno vodi u nestajanje svakog društva, jer jedino sjećanje koje se identificira s bitkom narodnog bića znat će očuvati njegove temelje”.

Nazočnima se obratio i gradonačelnik grada Novalje, gospodin Ivan Dabo, koji je darovao koncert klape Intrade hrvatskoj zajednici u Crnoj Gori, koji je izrazio zadovoljstvo svojim dolaskom i prisustvom obilježavanju važnog dana za Hrvate u Crnoj Gori.

„Kultura ima tu moć da sruši granice svojim snagom univerzalnosti i Boka je bila dio svijeta, kada je svijet bio i mnogo dalji. Hrvati su državotvorni narod u Crnoj Gori. Crna Gora ima tu sreću da nije država jednog naroda. Nažalost, kao dijete Boke, osjećam stalni gubitak Hrvata u Boki. Odlaskom Hrvata iz Boke, gubimo tu moć Boke da oplemenjuje i obrazuje i jedna od mojih molbi je – ostajte ovdje. Hvala na svemu što donosite Crnoj Gori i Boki. Hvala vam na državotvornosti države Crne Gore“ - kazao je počasni predsjednik SDP - i donedavno crnogorski ministar Ranko Krivokapić.

Adrijan Vuksanović, predsjednik Hrvatske građanske inicijative istakao je ponos što je upravo HGI aktivno sudjelovala u donošenju

emancipatorskog Zakona, koji nam omogućava da slavimo Dan Hrvata u Crnoj Gori - i ne samo u Crnoj Gori nego i izvan njenih granica.

„Današnji dan važan je za Hrvate, ali važan je i za Crnu Goru, jer njegujući vlastiti identitet mi na najbolji način predstavljamo Crnu Goru. Branimo je svi, koji bi od nje napravili nešto drugo. Ne možemo birati vrijeme u kojem živimo, ali ono što možemo - to je ustrajno zastupati sve ono što su vrijednosti našeg identiteta. I nismo slučajno odabrali ovaj dan, ne samo zato što je on najdublja povijesna pozicija u autohtonom višestoljetnom trajanju Hrvata u Boki, već i zbog uzornog primjera Sv. Tripuna, koji je potvrdio da se nekada identitetske vrijednosti moraju braniti i žrtvom”, rekao je prilikom obraćanja gospodin Vuksanović.

U ime Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan RH, obratio se Zvonko Milas, koji je spomenuo brojne projekte koje Središnji ured podupire: "S velikom motivacijom i ponosom podupiremo različite projekte koji se ostvaruju u svim područjima društvenog života kroz učenje hrvatskoga jezika, kulturni amaterizam, kao i upoznavanje i očuvanje bogate materijalne i nematerijalne baštine te doprinose jačanju povezanosti Hrvata u Boki kotorskoj i cijeloj Crnoj Gori te povezanosti s Hrvatskom. Siguran sam da ćemo zajedničkim snagama i ustrajnim radom uspjeti očuvati sve ono što stoljećima čini prepoznatljivima Hrvate koji žive na ovome prostoru, a ponosnima sve Hrvate diljem svijeta”.

Dolazak Marijana Kustića, predsjednika Hrvatskog nogometnog saveza i Zlatka Dalića, izazvalo je kod prisutnih opće oduševljenje. Njihov dolazak je izraz poštovanja hrvatskoj zajednici, a gospodin Dalić je čovjek, koji je uspio ujediniti sve Hrvate diljem svijeta i učiniti ih ponosnim. Skroman, po čemu je i poznat, izrazio je zadovoljstvo dolaskom te rekao da će se i dalje truditi uspjesima hrvatski narod učiniti ponosnim.

„Europski put Crne Gore mora biti jedini put. Vi ćete donijeti još onaj mali djelić hrvatske kulture koji nam treba u Europskom parlamentu. Imate našu punu potporu. I ponosno kažite: Da, mi smo Hrvati” – naglasila je Sunčana Glavak, hrvatska zastupnica u Europskom parlamentu.

Izaslanik predsjednika RH, N.J.E. Veselko Grubišić se obratio prisutnima: “Želimo da Crna Gora ubrza svoje reforme i snažnije krene u pregovaračkom procesu kako bi čim prije postala članicom EU. Hrvatska za Crnu Goru ne vidi vrjedniji put i cilj od članstva u EU. Bit ćemo uz CG na svakom koraku prema članstvu u EU. Drago mi je da je za Dan Hrvata u Crnoj Gori baš izabran 13.siječnja, koji još jednom svjedoči neizbrisivu vezu između Hrvata, sv. Tripuna i Kotora. Naš hrvatski identitet je afirmativnog karaktera. Potrebno nam je zajedništvo svih Hrvata kako bi ustrajali na očuvanju onih vrijednosti koje smo gajili još od stoljeća sedmog”.

Izaslanik predsjednika Crne Gore, gospodin Boris Bastijančić, istakao je da je ovo prilika da se oda priznanje Hrvatima Crne Gore, koji čuvaju svoju tradiciji, promoviraju njene korijene i vrijednosti, koji njeguju pažljivo njenu jedinstvenu kulturno – povijesnu riznicu istovremeno doprinoseći obogaćivanju demokratske Crne Gore i kulturne raznolikosti. Hrvati su iznjedrili ličnosti, kojima se ponose i Crna Gora i Hrvatska - i to s razlogom čine. To su ona lica, koja su obogatila europsku, znanstvenu i kulturnu baštinu, navodi Bastijančić. Osvrnuo se i na partnerski odnos dviju država, kao i na projekt Putevima bokeljskih Hrvata, koji se realizira na dobrobit oba naroda.

Na kraju, nazočnima se obratio i izaslanik premijera RH, ministar vanjskih i europskih poslova RH, gospodin Gordan Grlić Radman, koji je istakao zadovoljstvo što obilježavanju važnog dana za Hrvate u Crnoj Gori prisustvuju i Ranko Krivokapić i Raško Konjević, s kojima dijeli iste vrijednosti - razumijevanja, poštivanja, vrijednosti ljubavi, kulture, građanske kulture: “Vi ste zapravo zrcalo Crne Gore. Ponosni narod Crne Gore, koji pripada Europi, zajedno s nama”.

Ministar Radman ističe da treba razumjeti i stvari iz prošlosti, kao i pričati o njima.

„Moramo poštivati identitete. Potrebno nam je zajedništvo, ali ne bilo kakvo. Poštujemo tuđe, ali ne damo svoje. Kada vidite Vatrene, vidite refleksiju jednog naroda i njihovu borbu. Budimo zajedno, poštujemo se. Ne bojte se, mi smo uz vas, Republika Hrvatska je uz vas“- kazao je ministar Radman, riječima podrške i ohrabrenja.

Uslijedio je koncert klape Intrade, koji je svih dirnuo emotivnim glasom Tomislava Bralića, kojeg smo dugo čekali.

U glazbenom dijelu, nastupile su i Doris Deković i Dora Štampić, koje su izvele pjesmu „Ovo je moja krv“, na oduševljenje prisutnih. Među prisutnima su bili i generalna konzulica Generalnog konzulata RH u Kotoru gospođa Jasminka Lončarević, koja svojim radom, trudom i zalaganjem doprinosi zajedništvu hrvatske zajednice u Crnoj Gori, a posebno u Boki ništa ovdje ne bi bilo isto. Profesorica Vanda Babić Galić, posebna savjetnica ministra Gordana Grlića Radmana, koja preko trideset godina promiče hrvatski kulturni kod Boke, produbljuje hrvatsko-crnogorske kulturološke odnose, dovodi studente i trudi se predstavljati svoj hrvatski narod i svoju Boku, na način kako to i zaslužuju. Iz bliskog susjedstva su došli župan Dubrovačko-neretvanski Nikola Dobroslavić i gradonačelnik Dubrovnika Mato Franković. Predsjednik Albanskog savjeta gospodin Faik Nika sa suradnicima. Predsjednik Zrinske garde, gospodin Đuro Bel i počasni predsjedniku Alojzije Sobočanec, s gardistima, koji su donijeli posebni ugođaj večeri. Također su prisustvovala i izaslanica predsjednika Hrvatskog narodnog sabora Darijana Filipović i Andrijana Katić, savjetnica predsjednika Čovića. Razmijenjeni su i prigodni darovi, kao i uručene zahvalnice HNV – a ministru Radmanu i državnom tajniku Milasu, za nemjerljiv doprinos Hrvatima u Boki.

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/velicanstveno-obiljezdan-hrvatskog-naroda-u-crnoj-gori>

BASTIJANČIĆ: ODNOSI CRNE GORE I HRVATSKE SADRŽAJNI I PARTNERSKI

Bastijančić je, u ime predsjednika države Mila Đukanovića, svim Hrvatima u Crnoj Gori čestitao Dan hrvatskog naroda, koji se obilježava u znak sjećanja na 13. januar 809. godine, kada su mošti Svetog Tripuna iz Carigrada prenešene u Kotor.

Dalić i Bastijančić, Foto: Predsjednik.me

Mina

14.01.2023. 13:37h

Odnosi Crne Gore i Hrvatske su sadržajni, partnerski i intenzivni, kazao je savjetnik predsjednika za ustavni sistem i pravna pitanja Boris Bastijančić na svečanosti održanoj povodom Dana hrvatskog naroda u Crnoj Gori.

Bastijančić je, u ime predsjednika države Mila Đukanovića, svim Hrvatima u Crnoj Gori čestitao Dan hrvatskog naroda, koji se obilježava u znak sjećanja na 13. januar 809. godine, kada su mošti Svetog Tripuna iz Carigrada prenešene u Kotor.

On je, kako je saopšteno iz službe za informisanje predsjednika, naglasio da o značaju, značenju, važnosti i vrijednosti ovog datuma najbolje svjedoči respektabilan auditorijum, i po sastavu i po broju, koji prisustvuje svečanosti.

"Ovo je pogodna prilika da se oda istinsko priznanje Hrvatima u Crnoj Gori na uspješnom dugotrajnom predstavljanju svoje znamenite tradicije i znalačkom njegovanju jedinstvene kulturno-istorijske riznice izvan granica svoje matice, koji ujedno doprinose uvećanju i legitimisanju bogatstva demografske slojevitosti i kulturne raznolikosti Crne Gore", istakao je Bastijančić.

Kako je naveo, kada je riječ o odnosima dviju država, njihovom nivou, kvalitetu i međusobnom razumijevanju, neupitno su sadržajni, partnerski i intenzivni, i opravdano je očekivati njihovo kretanje ka daljem unapređenju.

U prilog takovoj konstataciji, kako je naglasio Bastijančić, govore brojni i česti susreti najviših državnih zvaničnika.

Bastijančić se posebno osvrnuo na nedavno održanu svečanost u Zagrebu povodom 30 godina rada Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske i petogodišnju realizaciju projekta „Putevima bokeljskih Hrvata“, čiji su pokrovitelji predsjednici Crne Gore i Hrvatske.

"Za sjetiti nam se, sada i ovdje, Antona Gustava Matoša i njegovih mudrih riječi i opominjućih kazivanja: "Narodi mogu postići sve, samo ime ne, ako ga izgube". Niti će ga izgubiti crnogorski Hrvati u Crnoj Gori, niti će ga izgubiti hrvatski Crnogorci u Hrvatskoj, dok nas god bude, a biće nas i mora nas biti još više, nepokolebljivo zagledanih u horizont neprolaznih evropskih tekovina", zaključio je Bastijančić.

Na svečanosti, koja je održana u Sportskom centru "Župa" u Tivtu, u prisustvu brojnih zvanica iz javnog, društvenog i kulturnog života dvije države, kao izaslanik predsjednika Hrvatske Zorana Milanovića govorio je ambasador u Crnoj Gori Veselko Grubišić.

Navodi se da se kao izaslanik predsjednika Vlade Hrvatske Andreja Plenkovića prisutnima obratio ministar vanjskih i evropskih poslova Gordan Grlić Radman.

Kao specijalni gost, pozdravnu riječ je imao i Zlatko Dalić, trofejni selektor fudbalske reprezentacije Hrvatske.

<https://www.vijesti.me/vijesti/politika/638846/bastijancic-odnosi-crne-gore-i-hrvatske-sadrzajni-i-partnerski>

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-zlatko-dalic-na-proslavi-dana-hrvatskog-naroda-u-crnoj-gori/>

GOVOR MINISTRA RH GORDANA GRLIĆ- RADMANA

Drage Hrvatice i Hrvati, poštovani uzvanici, dragi prijatelji,

poseban je osjećaj biti ovdje zajedno s vama i danas, 13. siječnja obilježiti Dan hrvatskog naroda u Crnoj Gori. Kao izaslanik Premijera Vlade RH, kao ministar vanjskih i europskih poslova RH, kao čovjek koji ovaj Zaljev svetaca osjeća svojim domom, koji korak Bokeljskog mornara osjeća kao svoj korak i svu ljepotu i težinu hrvatske baštine koju su vaši preci stvorili i koju ste unijeli u samostalnu nezavisnu Crnu Goru.

Mi, koji smo tu blizu u matičnoj Domovini, Vlada RH, ja osobno, Središnji državni ured RH, svi mi ovdje okupljeni nosimo vas u srcu, ali ne kao parolu, već konkretnim učincima pazimo da ostanete ono što jeste, autohtoni, svoji na svom ognjištu i svjedočite hrvatsku riječ i kulturu.

A današnji dan je važan u povijesti Hrvata Boke, dan kada su prenesene moći sv. Tripuna što je početna točka vaše povijesti, ustrajnosti, i opstojnosti na ovoj svetoj bokeljskoj zemlji, vašoj kolijevci, Zaljevu koji je riznica hrvatske kulture o kojoj svesrdno skrbimo zajedno, RH i CG.

Čest sam gost u Crnoj Gori, posebno u Boki kotorskoj i vrlo pažljivo pratim rad Hrvatskog nacionalnog vijeća CG, g. Dekovića, nastupe predsjednika Hrvatske građanske inicijative, g. Vuksanovića kao i zbivanja na turbulentnoj političkoj sceni gdje smo u ovoj godini zajedno s bivšim ministrima sad tehničke Vlade CG uspjeli iscrtati jedan novi put, čisti put i približiti naše dvije prijateljske zemlje.

Prvo smo na Visu odali počast i sjećanje na admirala Barovića koji je u Domovinskom ratu radije izabrao vlastitu smrt nego smrt ljudi i gradova hrvatske obale, pa smo podigli spomen ploču na Visu kao znak sjećanja i kao opomenu.

Desetak dana kasnije, u Morinju, Crna Gora se suočila sa svojom poviješću i logorom u kojem je mučeno više stotina civila i branitelja s Dubrovačkog područja i poklonila se žrtvama i zatražila oprost.

Oprost od onoga što je bio rezultat velikosrpskog projekta u kojem su sudjelovali ne samo Srbi, nego Crnogorci, Albanci i poneki Hrvati.

Danas, tridesetak godina kasnije, slično je. U projektu srpskog sveta sudjeluju mnogi, neki svjesno, neki sa zadatkom, a neki iz straha ili osobne zanesenosti.

I vi to, drage Hrvatice i Hrvati u Boki, u Crnoj Gori, i vi to dragi Crnogorci i građani Crne Gore osjećate na svakom svom koraku.

Projekata i „svetova“ je uvijek bilo no uvijek je vladavina prava našla put i održala zemlju i narode u njoj tako će siguran sam i Crna Gora zajedno s vama koji ste njezina sol, ostati uspravna i svoja na europskom putu gdje će uz potporu nas, svojih susjeda i prijatelja, nas koji dijelimo zajedničku skrb o 60% nepokretnog kulturnog blaga koji je hrvatski narod stoljećima gradio i danas čuva i pridonosi kulturnom mozaiku Crne Gore, izaći u europskoj perspektivi snažnija i jača.

A vas, autohtoni hrvatski narod Crne Gore u ovim vremenima neka snaži zavjet vaših otaca, zagovor bokeljskih svetaca i čvrsta ruka R Hrvatske koja je ponosna na baštinu koju čuvate, vašu agilnu prisutnost u političkom i kulturnom životu Crne Gore, vašu prepoznatljivost i borbu za vlastiti dom.

Naša nazočnost nije ovdje folklor, običajnik, nego je čvrsto jamstvo da smo s vama i uz vas uvezani i odlučni u očuvanju prava na vlastitost i svoje stoljetno ognjište, a Vlada RH će snažno podupirati, štiti i stajati uz vas i uz proeuropsku Crnu Goru.

Dirnut sam pažnjom i darom koji ste mi uručili. Vezan sam za ovaj prostor i ovaj vaš čin ne samo da mi je ugrijao srce već mi je dao i obvezu da još snažnije, još ustrajnije i jače stanem uz vas kao ministar, ali i kao čovjek koji znade cijiniti vlastitu kulturu i ljude koji je stvaraju.

Jedno sigurno mogu obećati, da će sav moj napor ići u povezivanju i jačanju vaše zajednice, u pomoći i podršci Crnoj Gori prema Europskoj zajednici. No, trebam vašu pomoć, trebam vaše jedinstvo, trebam vaše međusobno poštovanje i uvažavanje onoga što su vam preci ostavili i to tako da ćete se prepoznati, biti jedno hrvatsko tijelo koje u Crnoj Gori ima veliku odgovornost, obvezu, ali i zadatak:

ostati svoj i ponosan na svoje hrvatsko ime, jezik i tradiciju i na kulturno blago čiji ste čuvari i vjervnici!

Neka vam današnji datum bude zalog, neka vam moći sv. Tripuna i molitva budu izvor snage za vremena koja dolaze i u kojima naša djeca trebaju imati ove postulate kako bi znala svoje ime i svoj temelj.

Zato, ponosno vijte hrvatskom trobojnicom, budite jedan uz drugoga, jedan s drugim, ali i s drugačijim. Budite Vatreni i neka Vam njihov dolazak, njihove poruke budu dodatna energija i snaga.

Puna srca u ime Predsjednika Vlade RH, g. Andreja Plenkovića i u svoje osobno ime čestitam vam Dan hrvatskog naroda u Crnoj Gori s posebnom porukom:

Ostanite svoji na svome, nadograđujte europske temelje Crne Gore i budite sigurni u skrb matične Domovine koja čini i činit će sve za vašu dobrobit i dobrobit hrvatske baštine koju čuvate. Živjeli!

Napomena: Ovo je pripremljeni tekst govora Ministra za 13.1.2023. prigodom Dana hrvatskoga naroda u CG. Zahvaljujem se g. Ministru na njemu. Međutim Ministar je u Tivtu, govorio iz glave i puno šire.

**GOVOR VELEPOSLANIKA RH VESELKA
GRUBIŠIĆA**
izaslanika predsjednika Republike Hrvatske
Zorana Milanovića, prigodom svečane proslave
Dana hrvatskog naroda u Crnoj Gori,
Tivat, 13. siječnja 2023.

Poštovani domaćine, predsjedniče Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, g. Dekoviću,

Poštovani izaslanice predsjednika Vlade Republike Hrvatske N.J.E. Andreja Plenkovića i ministre vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske, Ekscelencijo Grlić Radman,

Poštovani izaslanice predsjednika Crne Gore, g. Bastijančiću,

Poštovani zamjenice predsjedavajućeg Doma Naroda gospodine Čoviću,

Uvažena zastupnice u Europskom Parlamentu gospođu Glavak,

Uvaženi državni tajniče Milas,

Uvaženi državni tajniče Matušić,

Poštovani predsjedniče HGI-a gospodine Vuksanoviću,

Poštovani predsjedniče Hrvatskog nogometnog saveza gospodine Kustiću.

Na koncu, želim posebno pozdraviti najvećeg među nama, našeg velikog izbornika gospodina Zlatka Dalića. Hvala vam na svim radostima koje ste donijeli našoj Domovini i svim Hrvatima diljem svijeta. Bog vas blagoslovio, a nas je sve blagoslovio darujući nam vas.

S posebnom radošću pozdravljam biskupa kotorskog Monsinjora Štironju, sve naše svećenike i časne sestre ovdje nazočne.

Poštovani uzvanici, drage Hrvatice i Hrvati, dragi prijatelji.

Čast mi je i privilegij biti večeras ovdje s vama na svečanosti obilježavanja Dana Hrvata u Crnoj Gori!

Kao izaslanik Predsjednika Republike Hrvatske, N.J.E. Zorana Milanovića, ali i kao izvanredni i opunomoćeni veleposlanik Republike Hrvatske u Crnoj Gori, upućujem Vam pozdrave i izraze

snažne potpore. Čestitam svim Hrvaticama i Hrvatima u Crnoj Gori Dan hrvatskoga naroda.

Prenosim vam najsrdačnije pozdrave predsjednika Hrvatske gospodina Milanovića. Republici Hrvatskoj je stalo do Hrvatica i Hrvata diljem Svijeta. Drage Hrvatice i Hrvati Crne Gore do vas nam je baš iznimno stalo.

Hrvatskoj je stalo do naše susjede i NATO saveznice, euroatlantske Crne Gore. Želimo da Crna Gora ubrza svoje reforme i snažnije krene u pregovaračkom procesu kako bi čim prije postala članicom Europske unije. Hrvatska za Crnu Goru ne vidi bolji put i vrijedniji cilj od članstva u Europskoj uniji. Pomagali smo vam dosada na vašem euroatlantskom putu, bit ćemo uz Crnu Goru na svakom koraku prema članstvu u Europskoj uniji.

Danas, 13. siječnja, poseban je dan za Hrvate u Crnoj Gori, a poglavito u Kotoru, kada se prisjećamo dolaska relikvija svetog Tripuna u taj drevni grad i kotorsku biskupiju koja čini duhovno, kulturno i povijesno središte Hrvata na ovim prostorima, naravno ne izostavljajući i druga mjesta, od Herceg Novog, Tivta, Budve do Bara, te Podgorice, pa i drugih gradova u Crnoj Gori, u kojima žive i opstaju Hrvati na ovim prostorima.

Drago mi je da je za Dan Hrvata u Crnoj Gori izabran baš 13. siječnja, koji još jednom svjedoči neizbrisivu vezu između Hrvata i svetog Tripuna i njegovog grada Kotora.

Podsjetit ću kako svečanosti svetog Tripuna i kola svetog Tripuna – tradicije bokeljskih Hrvata, u Republici Hrvatskoj njeguje nekoliko Hrvatskih bratovština Bokeljske mornarice 809. u: Zagrebu, Rijeci, Splitu, Puli i Dubrovniku, i to s mnogobrojnim članstvom.

Neizbrisivu vezu između Hrvata i svetog Tripuna potvrđuje i nedavni upis Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – kao tradicije bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva. Sretan sam što sam osobno u tome igrao značajnu ulogu.

Time je potvrđena vrijednost i značaj ove Svečanosti, ne samo kao nacionalne, već i kao dijela svjetske baštine, ali je i potvrda kako su bile pogrešne procjene nekih u Crnoj Gori, koja se zadovoljila spominjanjem Hrvata u nacionalnom dosjeu Crne Gore. Također, ovo je potvrda kako je politika Republike Hrvatske i intencija za

zajedničkom nominacijom s Crnom Gorom, u cilju jačanja veza između Hrvata u Crnoj Gori i Republici Hrvatskoj, ali i dviju država, bila i ostala ispravna.

Upis na listu UNESCO-a je ujedno i izuzetno priznanje svima koji su ulagali napore i skrbili da se nematerijalno dobro sačuva od nestajanja, a i snažan poticaj da ono i nadalje živi, provođenjem i poduzimanjem raznovrsnih mjera njegove zaštite.

Ova iznimna baština dokaz je tisućljetne nazočnosti Hrvata na području Boke Kotorske i duboko je ukorijenjena u mentalitet ljudi i danas je važan dio njihovog života.

Hrvati u Crnoj Gori danas, iako brojem nisu golemi, iznimno su velik i otporan korpus hrvatskog nacionalnog bića, u čijem je duhovnom oblikovanju i održavanju, važnu ulogu imala i Katolička crkva, o čemu nam govore tisućljetni zapisi, sakralni i kulturni objekti, tradicija i običaji, koji su vidljivi na svakom koraku gdje su živjeli i danas žive Hrvati.

Unatoč mnogim izazovima kroz razna povijesna razdoblja, Hrvati u Crnoj Gori zadržali su svoj identitet, vjeru, kulturu i vrijednosti, uz poštivanje drugih naroda s kojima žive na ovim prostorima.

Posebno možemo istaknuti davno izraženu podršku hrvatskoga naroda Crnoj Gori, kao državi koja je svoj put prepoznala u euroatlantskim integracijama. Hrvati u Crnoj Gori, lojalni su građani Crne Gore, uz zadržavanje svojih posebnosti koje ih čine dijelom hrvatskog nacionalnog bića, na ničiju štetu, uz usku suradnju i podršku Republike Hrvatske. Naš hrvatski identitet je afirmativnog karaktera, nije usmjeren protiv drugih identiteta, ali kada nas niječu ili skrnave naš identitet onda smo ga pripravnici čvrsto braniti.

Republika Hrvatska, kao što Vam je poznato, od 1. siječnja 2023. godine ušla je u eurozonu i Schengensko područje, čime je ostvarila potpuni euro integracijski potencijal. Time su i Hrvati u Crnoj Gori, koji su iskazali svoju nacionalnu pripadnost i potrebu za hrvatskim državljanstvom, postali punopravni građani Europske unije. Želimo da se to ostvari i drugim građanima Crne Gore.

Danas, u vremenu globalnih neizvjesnosti, sveopćeg relativiziranja ljudskih vrijednosti i zanemarivanja općih moralnih načela, možda više nego ikada, potrebno nam je zajedništvo svih Hrvata, kako bi

ustrajali na očuvanju onih vrijednosti koje smo gajili još od stoljeća sedmoga.

Davno je netko rekao:

Njivu će uskopati ljudi koji motike prirodno upotrebljavaju, ali ako motikama krenu jedni na druge, ugroženi će biti i oni i njiva.

U ovom trenutku prisjećam se jednog govora prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana koji je govoreći kako smo sve stvorili samo vlastitim snagama i jedino uz Božju pomoć, pozvao na zajedništvo i jedinstvo hrvatskoga naroda, poručivši da treba odbaciti sve ono što nas je dijelilo, sve negativno, a prihvatiti iz svih sastavnica hrvatske povijesti i hrvatskog života sve ono što je pozitivno, što može pridonijeti sreći i blagostanju hrvatskoga naroda. Dame i gospodo, dozvolite mi još jednom svim Hrvatima u Crnoj Gori čestitati ovaj dan, koji će biti još jedna poveznica s Republikom Hrvatskom i temelj dublje suradnje s državom Crnom Gorom. Hvala vam što se izjašnjavate Hrvatima, hvala vam što negujete hrvatski jezik, kulturu i baštinu, hvala vam što se među vama osjećam kao doma.

Neka Bog blagoslovi Hrvatsku i Crnu Goru!

Živio hrvatski narod u Crnoj Gori!

Napomena: Zahvaljujem i našem veleposlaniku u Crnoj Gori na njegovom govoru.

IZBORNİK SVIH IZBORNİKA O TRENERU SVIH TRENERA

Napustio nas je trener svih trenera Miroslav Ćiro Blažević. Izbornik svih izbornika Zlatko Dalić se oprostio od njega riječima:

**ZLATKO DALIĆ: ĆIRO BLAŽEVIĆ JE BIO MOJ NOGOMETNI
OTAC**

08/02/2023

Ćiro je bio neponovljiv, nenadmašan motivator i govornik, u jednoj sekundi šarmantan, u drugoj goropadan, rekao je o Miroslavu Blaževiću aktualni izbornik hrvatske nogometne reprezentacije Zlatko Dalić.

Izrazio je Dalić sućut obitelji Miroslava Ćire Blaževića nakon što je trener svih trenera izgubio bitku s teškom bolešću s kojom se duže vremena hrabro borio. Premda je svojim rezultatima 'učenik' Dalić nadmašio 'učitelja' Blaževića uvijek je sadašnji izbornik naglašavao da je Ćiro najveći.

"Izražavam najdublju sućut obitelji našeg Ćire zbog čijeg odlaska svi u nogometu dijelimo veliku bol. Pamtim ga kao čovjeka s velikim stilom i još većom dušom i zato smo ga svi voljeli i poštovali. Kao trener je potpisao dva izvanredna i povijesna uspjeha, jedan s reprezentacijom koju je doveo u svjetski vrh, a jedan s Dinamom kada je ta titula značila puno više od nogometu. No, gdje god je radio ostavio je veliki trag, pa tako i na mene u Varaždinu. Mogu slobodno reći da je Ćiro bio moj nogometni otac, bio mi je istinska inspiracija za sve što sam postigao u trenerskoj karijeri. Na tome sam mu vječno zahvalan te su moje molitve posvećene njemu i njegovoj obitelji. Treneru svih trenera, počivao u miru Božjem", izjavio je Zlatko Dalić. (Hina)

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-ciro-blazevic-je-bio-moj-nogometni-otac/>

A izbornik svih izbornika je nedavno dobio priznanje „Osoba godina 2022.“, priznanje Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

General i književnik Ivan Tolj je održao govor koji je prenio niz portala koji je počeo riječima:

"Razmišljajući kako da započnem ovo obraćanje i što da kažem u ovoj iznimnoj i značajnoj prilici, prisjetio sam se, a koga drugoga kada je nogomet u pitanju, nego Miroslava Ćire Blaževića. Pretpostavio sam da bi takav početak mogao biti drag i našem laureatu Zlatku Daliću, tim više što ima uzročno posljedični slijed u večerašnjem događanju.

Ćiro, u svojim obraćanjima javnosti često rabi sintagmu: "Imam privilegiju". Pa, eto imam i ja privilegiju što imam priliku ovdje pred vama prisjetiti se sad već davne 1998. godine, kada je, Ćiro, od milja

zvan trenerom svih trenera, dan prije odlaska na svjetsko prvenstvo u Francusku, odlučio posjetiti Hrvatsko vojno učilište i podijeliti s vojskom nezaboravne trenutke. On je tada od nas zatražio, simpatično kako on to samo umije, zapovijed koja se izdaje prije bitke. Tom sam prilikom, u svome obraćanju u ime Hrvatske vojske njemu i našim nogometašima zaželio uspjeh i sreću, športski Bljesak i Oluju. Poželio sam im da dostojno brane naš povijesni, tisućljetni grb od crveno bijelih ili bijelo crvenih polja (svejedno je li bijelo ili crveno početno polje, ispravno je i naše je jedno i drugo!) pod kojim su i za kojeg su živjeli, borili se, žrtvovali i umirali naraštaji Hrvata, sanjajući ostvarenje samostalne Države i slobode. Samo u dvadesetome stoljeću poginulo je preko pola milijuna Hrvata. Bila je to pretežito pokošena hrvatska mladost, što u prvome, što u drugom svjetskom ratu i krvavome poraću. Grb za koji su i pod kojim su pale devedesetih godina i u Hrvatskome domovinskom i obrambenom ratu tisuće branitelja.“

Kasnije je u svom govoru književnik i general Dalića nazvao IZBORNİK SVIH IZBORNİKA:

„Na hrvatskome nogometnom zemljovidu posebnim su slovima upisana dva mjesta i u njima dvije osobe. Travnik i Miroslav Ćiro Blažević, trener svih trenera, Livno i Zlatko Dalić, izbornik svih izbornika. Jasno, ne smijemo zaboraviti ni Varaždin kao odabir Zlatkova srca i mjesta življenja. Da, Ćiro je 1998. započeo hrvatsku nogometnu epopeju. Zlatko Dalić ju je kolosalno nastavio. Spominjanjem, ne bez razloga, zemljovida nikako ne smijemo ispustiti iz vida integralnost, slogu i jedinstvo hrvatskoga naroda, bez kojih ne bi bilo ni hrvatske države, ni nogometne reprezentacije, ni izbornika, ni dodjele ovoga braniteljskoga priznanja za osobu godine 2022. I još puno toga ne bi bilo, ne bi bilo Hrvatske, a kome bi šumilo more naše sinje da Hrvatske nije, da Hrvatske nije, kaže pjesma... I to je tako.“

Ali i ja imam uspomenu tj. „imam privilegiju“ na to prvenstvo.

Pogledajte moj komentar dan 2002. godine dan u knjizi

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 226-227.

Važnost nacionalnog ponosa

Htio bih samo pozdraviti izlaganje gospodina Škegre, jer mi se čini da je ključno što iz njegova izlaganja slijedi da bez povratka državotvornog hrvatstva na vlast u Hrvatskoj nema prosperiteta Hrvatske. S državotvornim hrvatstvom budio bi se ponos koji treba iskoristiti, elan koji bi nosio ljude u progres i napredak. Možda bi čak mogao usporediti s nečim što je i danas malo zamjereno našem prvom Predsjedniku. A to je da se miješao u nogomet. Sjetimo se da je Nenad Ivanković napisao da je predsjednik Tuđman, u stvari, osvojio treće mjesto na nogometnom prvenstvu svijeta. To je upravo ovo o čemu je govorio gospodin Škegro. Ja bih samo dodao, da se ne slažem s Nenadom Ivankovićem. Ja mislim da je predsjednik Tuđman osvojio prvo mjesto, ali Ćiro nije bio baš dovoljno dobar pa smo došli samo do trećeg mjesta. To je šala naravno. A sjećate li se kako su tada engleske novine reagirale na uspjehe Vatrenih? Neke novine su rekly da su Hrvati najogavniji malobrojni, ili kako su oni rekly, mali narod u Europi. Razlog zašto je to tako je to što mi imamo ponos. Ponos! To im je bio argument. Malobrojni smo narod, a izgleda da ponos mogu imati samo oni veliki ili samo koji su u krugu onih izabranih.

(Možemo razumjeti tadašnja pisanja Engleza. Pobijedili smo ih. Danas pišu drugačije:

<https://net.hr/sport/sp-katar/strani-mediji-o-vatrenima-bf2462b4-77df-11ed-9f08-3e2dbbdfa07a>

<https://gol.dnevnik.hr/clanak/rubrika/sp-2022/engleski-mediji-odusevljeni-hrvatima-na-svjetskom-prvenstvu---755936.html>

<https://net.hr/sport/sp-katar/englezi-objavili-dirljiv-tekst-o-modricu-srbi-su-mu-ubili-djeda-i-hrvati-su-se-morali-boriti-za-sve-98f3097c-792b-11ed-9f13-ee84b21c9397>)

Na predstavljanju knjige bio je i Ćiro. Poslije nekoliko dana gledam ga na HTV-u. Pitanje o utjecaju Predsjednika na Vatrene i osvojeno treće mjesto i ne mogu vjerovati: Ćiro kaže kako je Franjo izborio prvo mjesto, ali je on zabrljao pa su bili treći. Poslije mi kažu da je dan prije bio gost na tribini u Dubravi i to isto im kazao. Da, to je Ćiro!

Izbornik svih izbornika je priznanje dobio za 2022. godinu u kojoj je, poslije drugog mjesta na Svjetskom prvenstvu 2018. osvojio s

Vatrenima i treće mjesto 2022. i time su Vatreni ponovno zadivili cijeli svijet a nas učinili neizmjereno sretnim i zahvalnim. Ali izbornik svih izbornika nije ni tada zaboravio trenera svih trenera:

DALIĆ: POSVEĆUJEM OVU MEDALJU ĆIRI BLAŽEVIĆU

“Ovo je medalja za cijeli hrvatski narod, za sve one koji nas prate u cijelom svijetu. Velika čestitka mojim igračima. I nakraju, posvećujem ovu pobjedu onome koji je sve ovo 1998. godine začeo. To je Miroslav Ćiro Blažević. Šefe ovo je za vas, vi ste sve počeli”, kazao je Dalić.

<https://kamenjar.com/dalic-posvecujem-ovu-medalju-ciri-blazevicu/>

ĆIRO: MENE JE DALIĆ OSTAVIO NA ŽIVOTU JOŠ MALO,
POTVRDIO JE VELIKU ISTINU O HRVATSKOJ

“Jesam, sine moj, čuo sam njegove riječi, ganule su me jako. Mene je Dalić ostavio na životu još malo. Vidio sam što mi je Dalić poručio. Zahvalan sam mu na svemu, zahvalan sam mu na tome što je ponovno obradovao hrvatski narod. On je vodio ovu momčad hrabro kao što je Napoleon vodio svoju vojsku i tako opet potvrdio jednu istinu: Hrvatska je nogometna velesila, najveća na svijetu!”, poručio je Ćiro u razgovoru za Sportske novosti.

“Obradovali su cijelu naciju, sve su nas razdragali. Dalić i njegovi igrači napravili su sve nas sretnima do neba. Navijači su bili čudesni kao i sami igrači na terenu. Hrvatska danas može biti samo neizmjereno ponosna! Hvala ti, sine moj”, zaključio je Ćiro razgovor.
<https://narod.hr/sport/ciro-mene-je-dalic-ostavio-na-zivotu-jos-malo-potvrdio-je-veliku-istinu-o-hrvatskoj>

Dragi Ćiro, neka Ti je laka hrvatska zemlja.
Akademik Josip Pečarić

IZBORNİK SVIH IZBORNİKA O TRENERU SVIH TRENERA, 2.

Prvi dio ovog teksta objavio je portal bezcenzure.hr:

IZBORNİK SVIH IZBORNİKA O TRENERU SVIH TRENERA

<https://bezcenzure.hr/toptema/izbornik-svih-izbornika-o-treneru-svih-trenera/>

Naravno i mi i izbornik svih izbornika smo sretni što je Vatrene predvodio najbolji hrvatski nogometaš svih vremena Luka Modrić. I Luka se oprostio od trenera svih trenera:

DIRLJIV MODRIĆEV OPROŠTAJ OD ĆIRE BLAŽEVIĆA

8. veljače 2023.

Kapetan hrvatske nogometne reprezentacije i veznjak Real Madrida Luka Modrić dirljivom se porukom na društvenim mrežama oprostio od Miroslava Ćire Blaževića.

– Odrastao sam uz legendu o Vama kao treneru svih trenera. Inspirirali ste nas iz mlađe generacije još 1998., i svojom jedinstvenom karizmom obilježili naš nogometni život i svakodnevnicu. Nisam imao čast surađivati kao trener-igrač, ali bio sam uvijek iznimno počašćen Vašim komplimentima i podrškom! Zbogom velikanu hrvatskog nogometa. Počivao u miru, napisao je Modrić na društvenim mrežama.

<https://narod.hr/sport/dirljiv-modricev-oprostaj-od-cire-blazevica>

Zašto Hrvati tuguju za trenerom svih trenera vidi se već iz naslova teksta Marcela Holjevca:

**ĆIRO, ČOVJEK KOJI JE HRVATIMA USADIO POBJEDNIČKI
MENTALITET, NAPRAVIO BREND OD HRVATSKE, I
RASKRSTIO S JUGOSLAVENSKIM NASLIJEDEM**

<https://www.braniteljski-portal.com/ciro-covjek-koji-je-hrvatima-usadio-pobjednicki-mentalitet-napravio-brend-od-hrvatske-i-raskrstio-s-jugoslavenskim-naslijedom/>

Kako je Ćiro i ranije generacije učio domoljublju vidi se npr. iz reagiranja Hajdukovaca Štimca i Asanovića:

ŠTIMAC: ĆIRI SAM PRIPREMAO IZNENAĐENJE ZA
ROĐENDAN

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/stimac-ciri-sam-pripremao-iznenadenje-za-rodendan>

‘NEĆU SI OPROSTITI ŠTO GA VIŠE NIKAD NISAM
NAZVAO’! Bivši Vatreni na rubu suza: Uništio me ovo, pogoden
sam, jedva dišem!

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/necu-si-oprostiti-sto-ga-vise-nikad-nisam-nazvao-bivsi-vatreni-na-rubu-suza-unistilo-me-ovo-pogoden-sam-jedva-disem>

Svojevremeno sam oštro reagirao što je izostala pomoć HNS-a velikom hrvatskom domoljubu nogometašu Josipu Šimuniću. Ali, trener svih trenera ne samo da je branio Šimunića nego je prigovarao HNS-a zato što nisu zaštitili Šimunića:

‘NAPIŠITE VELIKIM SLOVIMA DA PODRŽAVAM
ŠIMUNIĆA!

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/napisite-velikim-slovima-da-podrzavam-simunica>

ĆIRO: KAZNA JOSIPU ŠIMUNIĆU JE JEDNO SRA..., JOE
NIJE USTAŠA

<https://www.24sata.hr/sport/ciro-kazna-josipu-simunicu-je-jedno-sra-joe-nije-ustasa-358819>

Poslije Šimunića na red je došao Marko Perković Thompson i njegova legendarna pjesma „Bojna Čavoglave“ koja počinje pozdravom ZDS. Branili smo Thompsona i „Bojnu“ ali napadi su trajali i 2018. Ali tada su Vatreni predvođeni izbornikom svih izbornika i najboljim hrvatskim nogometašem svih vremena odgovorili na onom veličanstvenom dočeku viceprvaka kada je na Trgu Thompsonu isključen mikrofon.

Podsjetit ću čitatelje da one veličanstvene proslave Dana pobjede u Čavoglavama i nisu počele koncertima. Prva je bila u znaku izgradnje igrališta za tamošnju Osnovnu školu i nogometne utakmice poznatih. Jednu ekipu je predvodio Ćiro Blažević.

THOMPSON SE OPROSTIO OD ĆIRE: HVALA MU NA
OSOBNIM SUSRETIMA KOJI SU UVIJEK BILI PUNI
OPTIMIZMA

<https://narod.hr/sport/thompson-se-oprostio-od-cire-hvala-mu-na-osobnim-susretima-koji-su-uvijek-bili-puni-optimizma>

Da Vatreni vole pjevati Thompsonove domoljubne pjesme i da to smeta svima onima koji nisu sretni što uopće postoji RH pokazuju i nedavni napadi na Lovrena.

DEJAN LOVREN OD ĆIRE SE OPROSTIO S TRI RIJEČI...

https://dalmatinskiportal.hr/sport/dejan-lovren-od-cire-se-oprostio-s-tri-rijeci-/159608?utm_source=Midas

Pisao sam o usporedbi u stranim novinama Šimunićevog ZA DOM i Đokovićevog podizanja tri prsta (srpski pozdrav nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, dakle 'balkanskog krvnika' koji je pokrenuo srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku).

Veliki je broj onih i u RH koji su se nadali pobjedi Miloševića pa je prirodno da Srpske sluge u RH napadaju posebno ZDS jer se i njima i Srbima u Domovinskom ratu ledila krv u žilama kada bi čuli „Bojnu“. U ovakvoj RH, s druge strane, istima ne smeta pozdrav s tri prsta, četnička kokarda i zvijezda petokraka, jer je s njima napadana Hrvatska.

Ali u Hrvatskom tjedniku im poručuje brigadir Danijel Kotlar (u Domovinskom ratu bio je zapovjednik 7. Domobranske pukovnije i 113. šibenske brigade, a nakon Domovinskog rata i zapovjednik Učilišta Hrvatske kopnene vojske „Fran Krsto Frankopan“):

NE ĆE NAM FALSIFICIKATORI UKRASTI POBJEDU, NITI
ZABRANITI NAŠ POZDRAV ZA DOM SPREMNI.

O tome pogledajte i u prilozima o nastupu dr. sc. Mata Palića u Bujici):

BUJICA 8.2.2023. DR. MATO PALIĆ: Kokarda je protuustavna i treba je zabraniti, isto kao i petokraku!

YOUTUBE.COM

BUJICA 8.2.2023. DR. MATO PALIĆ: Kokarda je protuustavna i treba je zabraniti, isto kao i petokraku!

O takvima u najnovijem Hrvatskom tjedniku piše i Joško Čelan:

Neshvaćena ljubav
Teniski kampjun Nole, đeneral Draža i
I njihovi hrvatski obožavatelji
ČETNIKOVANJE SRPSKOGA BARBAROGENIJA
NOLETA

KAD VELIKAN NIKKI PILIĆ U BEOGRADU SUZU PUSTI,
STARI ĐOKOVIĆ USKLIKNE PUTINU, A MLADI
RAVNOGORSKIM ANTIFAŠISTIMA

Australska ex-prvakinja Rennae Stubbs:

Đokovićeви Srbi glume žrtve, a zapravo su genocidaši

Već sam puno puta pisao o tome kako takve (ja ih nazivam srpskim slugama iako zapravo služe svjetskim moćnicima koji su protivnici bilo kakve hrvatske države) osim ZDS lako prepoznamo i po njihovom odnosu prema bl. Stepincu i prema radnom logoru Jasenovac.

Političari u tome vide jedinu mogućnost ostvarivanja vlastite koristi. Meni kao znanstveniku su gore moje kolege sa sveučilišta koji koriste laži zbog svojih ideologija. Ideologija im je važnija od osobnih struka! Zato je u najnovijem Hrvatskom tjedniku o takvima dobro pročitati članak Igora Vukića u kojem Predsjednik *Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac* npr. piše o „Goldsteinovim gluparijama“:

DR. KRAUSA *BOLI* JASENOVAČKA ISTINA
PANIČNO BJEŽI OD NJE JER ZNA DA LAŽE

Čudi li se onda netko kad Čelan u svom tekstu govori o „vladajućoj partizansko-četničkoj koaliciji“?

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/izbornik-svih-izbornika-o-treneru-svih-trenera-2/>

ZAVRŠNI TEKST

THOMPSON I DALIĆ ZA PONOSNU HRVATSKU

U najnovijoj kolumni Hodak nas podsjeća na Thompsonovu ulogu u obrani ponosa naših ljudi u vrijeme kada su vlasti napadima na njega zapravo ostvarivali zahtjev njihovih gazda koji ne žele ni da čuju za ponos naroda koji ih je razoružan pobijedio i protiv njihove volje stvorio hrvatsku državu:

No naša lijepa Hrvatska slobodarski diše. Milena Zajović u Večernjaku “prosto ne može da veruje” i poručuje: “Komesar za šund Filip Zoričić štiti Pulu od cajki, a devastacija obale mu ne smeta”. Sjeća se Milena kako je 2008. Boris Miletić odbio dati suglasnost Thompsonu za koncert u Areni.

Tada je Borisovo obrazloženje “držalo vodu”, ali sadašnje Zoričićevo pozivanje na “građanski duh grada” “duboko je malograđansko”. Firma s lijepim imenom “Hiljadarka“ našla se sad u gabuli. Izgubili lov, a polako i glavu... Samo su htjeli ljude upoznati s modernijom vrstom poezije, drugim melosima i ritmovima... Različitosti doprinose zbližavanju naših naroda i narodnosti. K'o do 1990., ali tada smo se zbližili “preko nišana”.

(...)

I sada, drugovi, neki “komesar za šund” uzima sebi za pravo da nas “maltretniše” pa zabranjuje izvođenje takve popularne narodnjačke glazbe u javnom gradskom prostoru. Samo naprijed Milena! Treba se samo prisjetiti Thompsona kojem je bilo zabranjeno održati koncert u pulskoj Areni. Tada 2008. zavladao je u Puli prava histerija, valjda od strane ove mase kojoj je firma “Hiljadarka” rasprodala ulaznice za srpske narodnjake. Netko je na fejsu objavio: “Tko je sebi uzeo pravo aplaudirati zabrani Thompsona u Puli, sada ima pravo samo zagristi jezik zbog zabrane narodnjaka u Puli”.

Ali Hodaka treba pročitati u cjelini pa taj tekst dajem u Prilozima.

S druge strane Hodakovo spomijanje napada na Thompsona te 2008. godine podsjeća nas na tadašnju našu obranu Thompsona: HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

Pismo sa samo nekim od potpisnika dani su u Prilozima. Već ta imena pokazuju zašto sada radim na seriji knjiga o nekim od takvih uglednih Hrvata koji su se stalno borili za očuvanje ponosa hrvatskih ljudi. Prije ovoga pisma pisali smo izravno Thompsonu i javno mu izrazili potporu i našu želju da ga ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se bila razbuknula poslije njegovog iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U tim knjigama iznova dajem i ova i slična pisma koji su ti časni ljudi potpisivali iako su zbog toga znali biti na udaru vlasti. I 2015. je bio novi veliki udar na Thompsona, legendarnu 'Bojnu Čavoglave' i ZDS koji su poslije Memoranduma SANU 2 bili važna karika svima onim kojima je smetala veličanstvena hrvatska pobjeda u Domovinskom ratu. Neposredno prije tog novog napada na Thompsona bi je napad na velikog hrvatskog domoljuba nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. HNS se tada nije snašao, ali uskoro su vatreni preuzeli na sebe obranu ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda. Zauvijek će biti upamćen veličanstveni doček srebrnih Vatrenih 2018. uz Thompsonovo sudjelovanje i uloge Dalića i Modrića u tome.

I on i Thompson i danas su na čelu svih onih koji se bore za očuvanje našeg ponosa i dostojanstva.

Ovih dana Dalić iznova pokazuje što znači uputstvo kardinala Kuharića hrvatskim političarima:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakim.“ (u Predsjedničkim dvorima 29. rujna 1997.).

A Dalić, kao vođen tom preporukom i danas reagira prema svjetskim moćnicima kada nam je nanesena nepravda:

ZLATKO DALIĆ ODBIO GLASOVATI: RAZOČARAN SAM
ODNOSOM FIFE PREMA HRVATSKOJ, GDJE SU NAŠI
NOGOMETAŠI?

28. Veljače 2023.

‘Da engleski, brazilski, španjolski, njemački ili talijanski igrači i treneri postižu rezultate poput nas, bili bi itekako zastupljeni u svim izborima. Želim više respekta za nas, za našu reprezentaciju, za naše igrače, pa i za sebe, jer smo s dvije medalje apsolutna svjetska senzacija’

Cijeli tekst dajem u Prilozima.

Josip Pečarić

PRILOZI

HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO-NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU KOLONE

27/02/2023

Na “akademsko” pitanje možemo li razje**ti Hrvatsku? odgovor je “MOŽEMO!”. Ta skupina lijevih aktivista, uz borbu sa smećem, ima sveti partijski cilj: deustašizacija i denacifikacija Hrvatske. Identičan cilj ima i Vladimir Vladimirović Putin u Ukrajini.

K'o biblijska ptica “feliks” iz pepela je izronio Marko Špoljar, lijevo krilo lijevog Jutarnjeg, pa kaže: “Vrijeme je za završni korak u deustašizaciji ulica u Zagrebu!”. Marko je zamjena, kao “divka” za kavu, za sustav “umjetne inteligencije ChatGPT”. Kako bi rekli u BiH: K'o bajagi je neutralan, ali mu je Tuđman sumnjiv, a Tito prihvatljiv i drag. Vjerojatno se čudi što se u Zagrebu šuti dok Rusija “herojski” razara Ukrajinu i njene “naciste”.

Vlast u Zagrebu već šest mjeseci “žmiri” na problem odvoza i razvrstavanje smeća.

To predstavlja svjetski rekord u žmirenju. Čestitam...

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa

Probudio se opet i onaj "slobodarski" Zagreb. Kad može Putin, mogu i purgeri! Ivica Granić iz Dubrovnika komentira radosnu vijest kako je vijeće zagrebačke gradske četvrti Gornji Grad, Medveščak, izglasalo da se u fond imena iz kojeg se imenuju javne površine u Zagrebu uvrsti i ime Milke Planinc, bivše visoke dužnosnice Komunističke partije Jugoslavije. Bilo je navodno i drugih prijedloga... Možda da se u taj "fond" uvrsti i Mate Granić, osobni "lekar" drugarice Milke ili kompromisni prijedlog da se još neki trg u gradu nazove po Vladimiru Ranogajcu koji nas je još tamo legendarne 1945. trajno zadužio sa svojim tumačenjem zakona o kaznenom postupku.

Naime, komesar Vlado je za vrijeme tog komunističkog "kolinja" naredio strijeljanje oko 60 narodnih neprijatelja. Da mu savjest bude mirna, nekoliko mjeseci nakon toga digao je optužnice protiv njih. Pokojni "optuženici" su tako imali pravo prigovora protiv Vladimirovih optužnica. Kao što to i danas deseci tisuća ubijenih Ukrajinaca mogu prigovoriti drugom Vladimiru... I takav jedan heroj ima ulicu tamo negdje na Jarunu. Međutim, Marko Špoljar o Vladi Ranogajcu ni bi više divanio.

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa. Naša Milka bila je politički komesar najkrvoločnije partizanske brigade, one 11. Dalmatinske. Valjda je sudjelovala i u "legendarnim" pobjedama nad širokobriježskim franjevcima. I tako, dok su odmah nakon rata, bez suda i suđenja, stotine tisuća Hrvata bili ubijeni u komunističkoj Jugoslaviji, sad nasljednici i nasljedovatelji tih krvnika, u ime neke samo njima znane demokracije, traže za te krvnike iz doba komunizma ulice u elitnim zagrebačkim kvartovima.

Gorana Kelam je objavila na fesu vic o Milki Planinc. Skoro pa realan. Kao predsjednica Vlade susrela se s Rolandom Reganom, tadašnjim američkim predsjednikom. Pitala naša Milka Regana imali on kakav hobi. "Naravno da imam. Skupljam kaubojska lasa", odgovorio je Regan. "A gdje ih držite?", znatiželjno će Milka. "Pola u Bijeloj kući, a pola na mom ranču. A koji je vaš hobi?", upita Regan Milku. "Skupljam političke viceve", odgovori Milka. "A gdje

ih držite?”, začuđeno će Regan. “Polu u Staroj Gradiški, a pola u Lepoglavi”, pohvali se Milka.

‘Na rubu pameti’

U ova luda vremena samo nam još nedostaje da nekom padne na pamet ideja pa u ime demokracije zatraži da se proglašava i ulica Sime Dubajića, Milkinog suborca. Naravno, sada je na potezu Marko Špoljar. Progon, ne onih koji su bili ustaše, jer ti ni u snu nisu mogli dobiti ulicu u Zagrebu, nego svih onih koji nisu bili u partizanima. Taj kriterij je već bio u upotrebi neposredno poslije završetka rata 8. svibnja 1945. i za mnoge je bio uteg na vagi između života i smrti. I tako dok se Putin obračunava s nacistima u Ukrajini, Marko Špoljar, MOŽEMO, 6.Lička, Ivica Ivanišević, Slobodanka, Rada, Rade i ekipa obračunavaju se s onima koji su se od 1941.-45. i od 1991.-95. borili za hrvatsku državu. Zar to nije kao u Krležinom epohalnom romanu iz 1938. “Na rubu pameti?”.

Kratka “drugarska” poruka Špoljaru: Marko, ako nisi zadovoljan “sobom”, otiđi u “predsoblje”.

Dolazi vrijeme poreznih prijava i ispunjavanja obrazaca. Netko mi je poslao obrazac koji je za poreznu upravu ispunio jedan Australac. U rubrici da li nekog “uzdržavate”, on je napisao: “tisuće ilegalnih emigranata, milijun huligana, stotine tisuća nezaposlenih parazita i iznajmljivača, 100 tisuća kriminalaca u zatvorima, uz to oko 150 idiota u parlamentu i tisuće političara koji to sve toleriraju”. Porezna uprava mu je vratila ispunjeni obrazac uz napomenu da je taj odgovor neprihvatljiv. Na to je Australac Poreznoj upravi uzvratio pitanjem: “Koga sam zaboravio navesti?”.

Dobra, stara, senilna Europa

Navodno “epohalan” govor Vladimira Putina značio je konačni “zbogom” Europi. Jel’ to shvatila dobra stara senilna Europa? Ponosna na silne ministrice obrane, ljudska prava, snižavanja granica za pedofiliju, parade ponosa, liberalnu demokraciju koja prije sličila na “ploveće kazalište” bez kormilara... Rusija i Kina sve su bliže jedna drugoj, a sad ni Indija, trenutno najmnogoljudnija zemlja svijeta, ne želi osuditi invaziju Rusije na Ukrajinu. Putin je probudio već olinjali i zaspali NATO, a samo zahvaljujući konfuznoj Americi s Bidenom na čelu, Ukrajina odolijeva, a Europa još ipak drži glavu iznad vode. Bez njih bismo mogli već sada početi učiti ruski.

No naša lijepa Hrvatska slobodarski diše. **Milena Zajović** u Večernjaku “prosto ne može da veruje” i poručuje: “Komesar za šund **Filip Zoričić** štiti Pulu od cajki, a devastacija obale mu ne smeta”. Sjeća se Milena kako je 2008. Boris Miletić odbio dati suglasnost **Thompsonu** za koncert u Areni.

Tada je Borisovo obrazloženje “držalo vodu”, ali sadašnje Zoričićevo pozivanje na “građanski duh grada” “duboko je malograđansko”. Firma s lijepim imenom “Hiljadarka“ našla se sad u gabuli. Izgubili lov, a polako i glavu... Samo su htjeli ljude upoznati s modernijom vrstom poezije, drugim melosima i ritmovima... Različitosti doprinose zbližavanju naših naroda i narodnosti. K’o do 1990., ali tada smo se zbližili “preko nišana”.

Poezija koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3

Što će Hrvatima neki Tin Ujević, Arsen Dedić, Krklec, Krleža, Slavko Mihalić, Dobriša Cesarić, Antun Branko Šimić... Sve su to fosili koji su odavno off. Drug iz “Hiljadarke” i Milena otvaraju nam krmeljave oči. Ova srpska narodnjačka poezija svakom pravom ljubitelju glazbe odmah ulazi u “uvo”. Recimo, prekrasne riječi narodnjaka koje svakog, a napose mlade, kulturno uzdižu idu: “Možeš da me miluješ, možeš da me siluješ, možeš da me ubiješ, svejedno je. Od modrica tvojih plava sam ja, plava k’o oči u gusara. Otvori mi srce, karte na sto. Samo gazi, gazi, gazi me pred svima, jer gde ima krvi, tu ljubavi ima. Svuci me, po svakoj suzi, tuci me. K’o dete kazni me, k’o ženu spasi me. Robinja sam tvoja, ubij me. Robinja sam tvoja, volim te...”.

Poezija je to koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3... Ovakvu izvornu “poeziju” čuo sam prvi puta u JNA služeći “narodu” u Bitoli: “Mala moja, bit ćeš mi gospoja, jest ćeš proju, je**la majku svoju”, ili “Jeb**te vojni referente što me dadne dalje od Dervente”.

I sada, drugovi, neki “komesar za šund” uzima sebi za pravo da nas “maltretiše” pa zabranjuje izvođenje takve popularne narodnjačke glazbe u javnom gradskom prostoru. Samo naprijed Milena! Treba se samo prisjetiti Thompsona kojem je bilo zabranjeno održati koncert u pulskoj Areni. Tada 2008. zavlada je u Puli prava histerija, valjda od strane ove mase kojoj je firma “Hiljadarka”

rasprodala ulaznice za srpske narodnjake. Netko je na fejsu objavio: “Tko je sebi uzeo pravo aplaudirati zabrani Thompsona u Puli, sada ima pravo samo zagristi jezik zbog zabrane narodnjaka u Puli”.

Nijemci su davno postavili kratku i jasnu definiciju turbofolka: “Music fur Idioten”. Ali njima je bolje da se ne javljaju. Progresivni svijet se zgraža što njihov Wagner radi u Ukrajini...

Uvedeno je novo pravednije plaćanje lijekova. Sad će pravednici brže u raj.

‘Kako odgojiti ustašu?’

Ne znam je li Robert Bajruši možda studirao povijest kod Slaveka Goldsteina ili je završio srednju kumrovečku? Dok cvate “srpski svet”, a Vučić bi opet malo “da poseti” Glinu, te dok u komšiluku niču ulice Draže Mihajlovića, naš Roby, u stilu naših pučkih i inih pravobraniteljica, daje besplatne savjete “kako odgojiti ustašu”. Roby drobi o ustaškoj mladeži, a Goldstein opet glorificira nezaboravnog i neprežaljelog druga Tita. Kaže da je Tito čovjek koji je primjer klasičnog kontrapunkta. Osnovno znate. Kontrapunkt je kad se dvije melodije tako povežu da se istovremeno izvode i skladno zvuče. Uz komunistički revizionizam u Zagrebu i nadolazeću ulicu Milke Planinc javlja se naš Slavek kako bi svog Tita usporedio, ni manje ni više nego s Georgeom Washingtonom.

Tako on kaže: “Možemo govoriti o njegovim manama(!?), ali bio je osloboditelj”. Sad je jasno odakle su se otisnuli u svijet povijesnih znanosti Jakovina, Markovina, Klasić i slični. Skoro da nema ozbiljnije liste ratnih zločinaca, a da se na njoj ne nalazi naš (George) Tito, zvan “Osloboditelj”. Ne samo osloboditelj, on je bio i istaknuti pravnik (ima drugovi sudija koji se drže zakona k’o pijani plota) povjesničar i vizionar (prije će Sava poteći uzvodno nego će Hrvatska postati država), ali iznad svega bio je moralni uzor.

Prva žena Pelagija Denisova Belousova već je skoro navršila 14 godina kad se udala za budućeg osloboditelja. Ne znam koliko je godina imala supruga Georga Washingtona, ali ju on sigurno ne bi prijavio nekoj tajnoj službi. Naime, u ta sjajna vremena još nije postojao ljevičarski pojam “zviždač” koji je danas fini sinonim za drukere i cinkere. Tada još ni Pernar nije bio na sceni. “Odzviždao” je buduću maršal tu svoju drugu suprugu Elzu Kenig koja je streljana

kao njemačka špijunka 1937.g u Moskvi. Naime, “osloboditelj” je bio “uverski” demokrat.

Jeftina propaganda jugo-nostalgicara opet maršira na čelu kolone

Jedna država, jedna partija, jedan predsjednik, ali više tajnih službi (OZN-a, UDB-a, KOS), više kazionica (Goli otok, Lepoglava, Stara Gradiška...), ubojstva ekonomske i političke emigracije... Uglavnom, repertoar ovakvih tipičnih ”osloboditelja” kao što su bili Staljin, Hitler, Musolini, Mao ce Tung, Čauševski, koji su kažnjavali zatvorom pričanje viceva, nezaboravan je i zato svatko od njih zaslužuje dobiti u Zagrebu bar jednu ulicu ili trg. Milki ulica, a Titi vratiti trg! Jeftina propaganda jugo-nostalgicara opet maršira na čelu kolone.

Nakon što je otkrio kostodrobilice koje je navodno osloboditelj Hitler slao u Jasenovac, naš Slavko ponovno otkriva “Ameriku”, samo na njegovu žalost prekasno. Prekasno za dva milijuna. Kad je klasičnom vulgarnom diktatoru, kakav je Josip Broz, ponestalo love poslao je tisuće Hrvata, koji nisu stradali u silnim jamama i u zatvorima, na rad u inozemstvo.

Kažu da protiv lopovluka nema pomoći. Mali lopovi rade pod okriljem noći, a veliki pod okriljem moći.

Na žalost, točnu i istinitu dijagnozu Lijepe naše dao je dr. Manfred Dausteer, sudac koji osudio Mustača i Perkovića: “Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije su percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju partije i UDB-e”. No ipak je važnije da je Sava ipak potekla uzvodno. Zlobnici i dalje tvrde: “Dok je srca bit će i Croacije, makar u okviru Balkanske federacije”.

I dok pomalo odlazi zima i dolazi ljeto, po šumama i gorama idu ćete piromana...

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-jeftina-propaganda-jugo-nostalgicara-opet-marsira-na-celu-kolone/>

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Neki potpisnici

Akademik Ivan Aralica

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
General Miljenko Crnjac
Joško Čelan, novinar i publicist
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić
Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian
Studies/ACS
Mate Čavar, hrvatski pjesnik i publicist
Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta
za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
veleposlanik u m.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj

Fra Mladen Hrkač
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog
pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Akademik Slavko Matić
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša

Ivica Relković, publicist
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Zlatko Vitez, glumac
Dr. sc. Petar Vučić
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ZLATKO DALIĆ ODBIO GLASOVATI: RAZOČARAN SAM ODNOSOM FIFE PREMA HRVATSKOJ, GDJE SU NAŠI NOGOMETAŠI?

28. Veljače 2023.

‘Da engleski, brazilski, španjolski, njemački ili talijanski igrači i treneri postižu rezultate poput nas, bili bi itekako zastupljeni u svim izborima. Želim više respekta za nas, za našu reprezentaciju, za naše igrače, pa i za sebe, jer smo s dvije medalje apsolutna svjetska senzacija’

Sinoć su u Parizu proglašeni dobitnici nagrade **The Best**, a u izboru tradicionalno sudjeluju izbornici i kapetani svih svjetskih reprezentacija, uz glasove medija te navijača. Hrvatski izbornik, Zlatko Dalić, odlučio je kako ove godine neće sudjelovati u Fifinom izboru.

– Razočaran sam odnosom **Fife** prema hrvatskoj reprezentaciji jer smatram da smo zaslužili veće poštovanje svjetske nogometne organizacije za rezultate koje smo proteklih godina postigli. Jedina

smo reprezentacija koja je prošle godine bila među četiri na Svjetskom prvenstvu te među četiri najbolje u **Ligi nacija**. Šokirali smo cijeli svijet pobjedom protiv najveće svjetske reprezentacije, Brazila, jedini uz Francuze imamo dvije medalje s dva zadnja SP-a. Pobjedili smo Francusku u **Parizu**, Dansku u Kopenhagenu, izbacili Brazil i Belgiju sa SP-a, u 23 utakmice nakon Eura izgubili smo samo dva puta – istaknuo je izbornik Dalić, prenosi web stranica [HNS-a](#).

– Usprkos tomu, pogledajte popis 14 kandidata za najboljeg igrača svijeta – osim sjajnog Modrića, gdje su Hrvati? Ne bih nabrajao pojedince iz drugih zemalja jer zaista imam veliki respekt prema svakom igraču i treneru, ali zar tu nije bilo mjesta za Matea Kovačića koji je postao svjetski klupski prvak i igrao briljantno na SP-u? Nije bilo mjesta za Gvardiola koji je po većini izbora bio i među najboljih 11 na SP-u i u Bundesligi? Zar Livaković nije zaslužio biti ni među pet kandidata za najboljeg vratara nakon svega što je napravio na SP-u?

– Među pet predloženih trenera koje redom izuzetno cijenim su i tri izbornika, ali niti jedan od njih nije izborio i finalni turnir Lige nacija i medalju na SP-u. Uz veliko poštovanje prema uspjehu **Maroka** i njihovom izborniku, u dva međusobna susreta Hrvatska ima remi i pobjedu u utakmici za broncu – dodao je **Dalić**.

– Prisjetimo se i da je po brojkama i po dojmu **Dominik** zaslužio biti najbolji vratar SP-a, a Joško najbolji mladi igrač SP-a. Doživljavam sve to kao manjak poštovanja, a koji sam doživio i u odabiru termina naših utakmica, pa i kvaliteti suđenja koje smo imali tijekom SP-a, posebno u polufinalnoj utakmici. Smatram da je naša reprezentacija i svojim igrama i svojim ponašanjem na terenu i izvan njega zaslužila više poštovanja, istog poštovanja koje mi iz utakmice u utakmicu pokazujemo prema našim protivnicima.

– Da **engleski, brazilski, španjolski, njemački** ili talijanski igrači i treneri postižu rezultate poput nas, bili bi itekako zastupljeni u svim izborima. Želim više respekta za nas, za našu reprezentaciju, za naše igrače, pa i za sebe, jer smo s dvije medalje apsolutna svjetska senzacija. Fifa bi nas trebala više promovirati jer smo pokazali da jedna mala zemlja može konkurirati najvećima, a što je najljepša reklama za nogomet u cijelom svijetu – komentirao je Dalić.

– Zbog svega navedenoga, odlučio sam kako ove godine neću sudjelovati u **izboru**, ali svim dobitnicima od srca čestitam na zasluženim nagradama, a posebno našem Luki na sjajnom četvrtom mjestu, s time da je za mene on uvijek broj jedan – zaključio je hrvatski izbornik.

Večernji list/<https://www.vecernji.hr> /Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2023/02/28/zlatko-dalic-odbio-glasovati-razocaran-sam-odnosom-fife-prema-hrvatskoj-gdje-su-nasi-nogometasi/>

<https://bezccenzure.hr/vlad/thompson-i-dalic-za-ponosnu-hrvatsku/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18597, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1349, citata: 6573, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 797, citata: 7209, H-index: 37;

WoS: publikacija: 805, citata: 6581, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14538. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2195. mjestu, a prvi iz RH je 13457.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

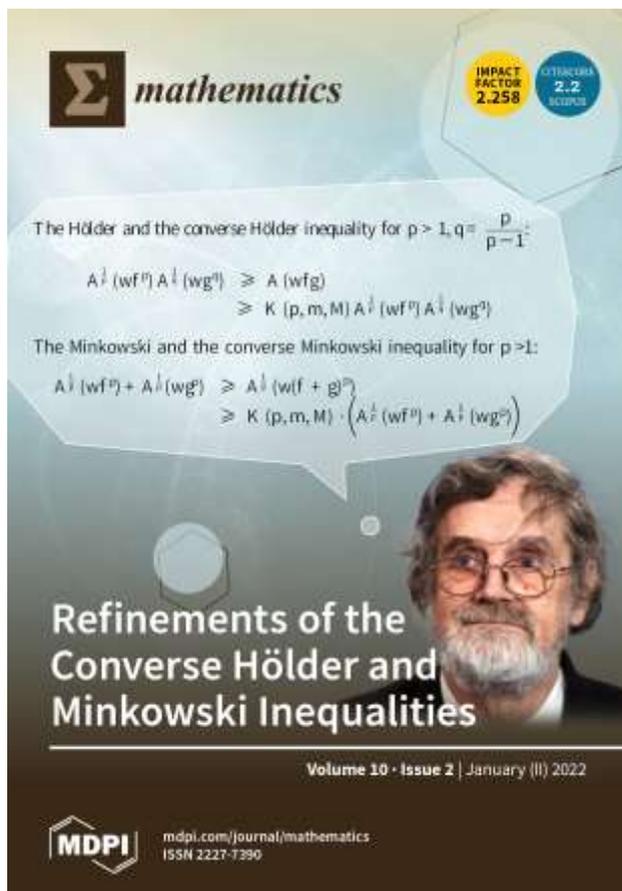
Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element,

Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanc

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemljenakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nanofotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 150 publicističkih knjiga.

24/02/2023.